

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

x. A. S. o. u.
STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1936:13

FINANSDEPARTEMENTET

BETÄNKANDE

ANGÅENDE

FAMILJEBESKATTNINGEN

AVGIVET AV

BEFOLKNINGSKOMMISSIONEN

S T O C K H O L M

1936

Statens offentliga utredningar 1936

Kronologisk förteckning

1. Betänkanden 1 rörande serafimerlasarettets ekonomi samt 2 rörande lasarettets ställning och verksamhet. Hæggström. 187 s. E.
2. Förslag till konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar m. m. Norstedt. 55 s. U.
3. Betänkande med förslag om vissa föreskrifter beträffande konsumtionsmjölk. Marcus. 68 s. Jo.
4. Betänkande med förslag till lag om behandling av förbrytare, hemfallna åt alkoholmissbruk, m. m. Marcus. 56 s. Ju.
5. Betänkande med förslag angående revision av lagstiftningen rörande tillverkning, beskattning och försäljning av maltdrycker. Marcus. 397 s. Fi.
6. Utredning med förslag rörande bidrag åt barn till ånkor och vissa invalider samt åt föräldralösa barn. Beckman. 93 s. S.
7. Socialiseringsproblemet. Allmänna synpunkter. Tiden. viij, 99 s. Fi.
8. Ur socialiseringens »européiska» idékrets. Tiden. viij, 210 s. Fi.
9. Socialiseringsidéer och socialiseringspraxis i Sovjetunionen. 1. Tiden. iv, 206 s. Fi.
10. Statligt kaffemonopol. Marcus. 192 s. Fi.
11. Förslag till psalmbok för svenska kyrkan. Uppsala. Almqvist & Wiksell. 58*, 319 s. E.
12. Betänkande angående förlossningsvården och barnmorskeväsendet samt förebyggande mödra- och barnavård. Norstedt. 120 s. S.
13. Betänkande angående familjebeskattningen. Marcus. 148 s. Fi.
14. Betänkande angående dels planmässigt sparande och dels statliga bosättningslån. Norstedt. 55 s. S.
15. Betänkande angående moderskapspenning och mödrahjälp. Norstedt. 78 s. S.
16. Utredning rörande förhållandet mellan land- och sjötrafikmedel. Hæggström. 183 s. K.
17. Förslag till lag om ändring i vissa delar av sjölagen m. m. Norstedt. viij, 418 s. Ju.

Ann. Om särskild tryckort ej anges, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. E. = ecklesiastikdepartementet, Jo. = jordbruksdepartementet. Enligt kungörelsen den 3 febr. 1922 ang. statens offentliga utredningars yttre anordning (nr 98) utgivas utredningarna i omslag med enhetlig färg för varje departement.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1936:13
FINANSDEPARTEMENTET

BETÄNKANDE

ANGÅENDE

FAMILJEBESKATTNINGEN

AVGIVET AV

BEFOLKNINGSKOMMISSIONEN

STOCKHOLM 1936
ISAAC MARCUS BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG
366344

BETÄNKANDE

ANGÅENDE

FAMILJEBESKÄTTNINGEN

UTGITT ÅR

BEFÖRAHARE OCH OMBUDS

STOCKHOLM 1933

ISAAC MARCUS HONTHYGEREN-AKTIEBOLAG

583341

Till Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Socialdepartementet.

Befolkningskommissionen får härmed vördsamt till Herr Statsrådet överlämna ett betänkande angående familjebeskattningen.

Betänkandet med författningsförslag samt allmän och speciell motivering ävensom till detsamma fogade bilagor har utarbetats av en sakkunnigdelegation, bestående av f. d. häradshövdingen K. Dahlberg, kammarrättsrådet jur. doktor C. W. U. Kuylenstierna och kommissionens ledamot herr Myrdal.

Vid ärendets behandling inom kommissionen har kommissionen icke funnit anledning till några erinringar mot det av de sakkunniga framlagda förslaget till betänkande.

I ärendets slutbehandling hava deltagit kommissionens samtliga ledamöter.

Stockholm den 11 december 1935.

Å Befolkningskommissionens vägnar:

NILS WOHLIN.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

Sid.

Författningsförslag:

1) Förslag till lag angående ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928	7
2) Förslag till förordning om ändrad lydelse av 16 § 1 mom. förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt	9
3) Förslag till förordning om skatt för familjehjälp	10

I. Inledning	13
Utredningens ändamål	13
Befolkningspolitiska och familjesociala önskemål i fråga om beskatt- ningens differentiering efter familjeförhållandena	13
Kortfattad sammanställning av kommissionens förslag	14

II. Allmän motivering	17
Huvudreglerna i gällande skattelagstiftning angående skattedifferen- tierung efter familjeförhållandena och beskattning av äkta makar	17
Motiveringen ur rättvisesynpunkt av skattedifferentiering efter barn- antalet	19
Olika metoder att åstadkomma skattedifferentiering efter barnantalet	23
Huvudgrunderna för kommissionens förslag till ökad skattedifferentiering efter familjeförhållandena	27
Omläggning av grund- och familjeavdragen	27
Äkta makars beskattning	31
Kommissionens förslag till en särskild skatt	35

III. Specialmotivering till författningsförslagen	
Förslaget till ändringar i kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt	39
Förslaget till förordning om skatt för familjehjälp	41

<i>Bilaga 1.</i> Äkta makars beskattning och differentiering av beskattningen med hänsyn till familjeförhållandena enligt svensk rättsutveckling och gällande rätt	45
<i>Bilaga 2.</i> Redogörelse för beskattningen i vissa främmande länder, särskilt vad angår differentiering med hänsyn till familjeförhållandena ..	67
<i>Bilaga 3.</i> Redogörelse för statistisk undersökning, verkställd i syfte att be- lysa befolkningskommissionens förslag rörande familjebeskattningen ..	77

FÖRFATTNINGSFÖRSLAG.

Förslag

till

Lag angående ändring i vissa delar av kommunalskattelagen
den 28 september 1928.

Härigenom förordnas, att 46 § 3 mom., 48 § 2 mom. och 50 § 2 mom. samt anvisningarna till 48 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

46 §.

3 mom. Har gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under större delen av beskattningsåret varit här i riket bosatt, under året haft inkomst av rörelse eller av eget arbete, må hon, om och i den mån sådan hennes inkomst därtill förslår, i hemortskommunen åtnjuta avdrag med 400 kronor.

48 §.

2 mom. Skattskyldig fysisk — — — nedan sägs.

Grundavdraget tillkommer den skattskyldige oavsett hans familjeförhållanden. Skattskyldig, som under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med sin hustru eller som haft hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn under 18 år, vilket icke haft minst 600 kronors inkomst, är berättigad att utöver grundavdraget åtnjuta familjeavdrag.

Grundavdraget, familjeavdraget för hustrun och familjeavdraget för vartdera av de två första barnen utgöra, vart för sig, i ortsgrupp I: 280 kronor; i ortsgrupp II: 300 kronor; i ortsgrupp III: 320 kronor; i ortsgrupp IV: 340 kronor; samt i ortsgrupp V: 360 kronor. Familjeavdraget för varje av de övriga barnen utgör i ortsgrupp I: 560 kronor; i ortsgrupp II: 600 kronor; i ortsgrupp III: 640 kronor; i ortsgrupp IV: 680 kronor; samt i ortsgrupp V: 720 kronor.

Skattskyldig, som — — — för hustru.

För barn — — — eljest modern.

50 §.

2 mom. För fysisk person — — — överskjuter ortsavdraget.

För skattskyldig, som ej åtnjuter familjeavdrag, skall, om hans taxerade inkomst uppgår till,

i ortsgrupp	I		högst	1 100	kronor,
»	»	II		» 1 200	» ,
»	»	III		» 1 300	» ,
»	»	IV		» 1 400	» ,
»	»	V		» 1 500	» ,

den taxerade inkomsten ytterligare minskas med

i ortsgrupp I och II	50	kronor,
» » III	100	» ,
» » IV	150	» samt
» » V	200	» .

Finnes skattskyldigs — — — 700 kronor.

Vad härefter — — — beskattningsbar inkomst.

Anvisningar

till 48 §.

1. Vad i — — — av beskattningsåret.
2. Av bestämmelserna — — — nämnda avdrag.
3. Till ledning vid tillämpningen av bestämmelserna i 3 mom. anføres följande exempel:

En man har varit bosatt i kommun, tillhörande ortsgrupp II, under tiden den 1 januari—den 5 maj. Efter avflyttning från riket sistnämnda dag ingår han den 1 juni äktenskap, vilket består under återstoden av året. Vid taxering nästföljande år utgör honom tillkommande ortsavdrag $\frac{5}{12} \times (300 + 300) = 250$, vadan avdrag får åtnjutas med 240 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1937.

Förslag

till

Förordning om ändrad lydelse av 16 § 1 mom. förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas, att 16 § 1 mom. förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges:

16 §.

1 mom. Skattskyldig fysisk — — — 48 § 1 mom. kommunalskattelagen.

Grundavdraget tillkommer den skattskyldige oavsett hans familjeförhållanden. Skattskyldig, som under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med sin hustru eller som haft hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn under 18 år, vilket icke haft minst 600 kronors inkomst, är berättigad att utöver grundavdraget åtnjuta familjeavdrag.

Grundavdraget, familjeavdraget för hustrun och familjeavdraget för vardera av de två första barnen utgöra, vart för sig, i ortsgrupp I: 560 kronor; i ortsgrupp II: 600 kronor; i ortsgrupp III: 640 kronor; i ortsgrupp IV: 680 kronor; samt i ortsgrupp V: 720 kronor. Familjeavdraget för varje av de övriga barnen utgör i ortsgrupp I: 1 120 kronor; i ortsgrupp II: 1 200 kronor; i ortsgrupp III: 1 280 kronor; i ortsgrupp IV: 1 360 kronor; samt i ortsgrupp V: 1 440 kronor.

Skattskyldig, som — — — för hustru.

För barn — — — eljest modern.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1937.

Förslag

till

Förordning om skatt för familjehjälp.

1 §.

För beredande av medel till familjehjälp skall årligen till staten erläggas särskild skatt, benämnd skatt för familjehjälp, i enlighet med vad nedan stadgas.

2 §.

Skattskyldig till skatt för familjehjälp är fysisk person, som under beskattningsåret varit här i riket bosatt, ävensom oskift dödsbo efter person, som vid dödsfallet varit här i riket bosatt, därest det för taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beräknade beskattningsbara beloppet utgör

för den som vid ingången av taxeringsåret var gift, änkling eller änka minst 2 000 kronor, och

för annan minst 1 000 kronor.

3 §.

Skatt för familjehjälp utgör, då skatten skall utgå med fullt belopp, 10 kronor jämte

för den del av det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, som överstiger det belopp, vid vilket enligt 2 § skattskyldighet inträder, men icke 5 000 kronor

..... 1 procent

för den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger 5 000 kronor men icke 10 000 kronor 2 »

för den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger 10 000 kronor men icke 15 000 kronor 3 » och

för den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger 15 000 kronor 4 »

dock att skattens fulla belopp icke må uppgå till mera än 9 000 kronor.

4 §.

Skatten skall utgå med fullt belopp, där ej avdrag enligt vad nedan i denna paragraf sägs skall åtnjutas.

Avdrag åtnjutes

dels med en tredjedel av skattens belopp av den, som vid ingången av taxeringsåret var gift eller som då var änkling eller änka;

dels ock med en tredjedel av skattens belopp av man för varje barn i äktenskap, som han haft, och av kvinna för varje barn, som hon haft, dock i vardera fallet endast under villkor att barnet levde vid ingången av taxeringsåret eller levt till uppnådd ålder av tio år.

Enligt denna paragraf anses adoptivbarn såsom adoptantens barn i äkten-

skap, såvida adoptivförhållandet var gällande vid ingången av taxeringsåret. För sådant barn vare endast adoptanten eller, om barnet adopterats av makar, dessa berättigade att åtnjuta avdrag. Med barn avses i denna paragraf icke styvbarn.

5 §.

För äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, bestämmes skatten sålunda, att det fulla skattebelopp, som enligt 3 § skolat belöpa på det för makarna gemensamma beskattningsbara beloppet, uträknas och fördelas å makarna efter förhållandet mellan deras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade belopp, varefter avdrag enligt 4 § beräknas för vardera maken.

6 §.

För dödsbo efter person, som avlidit under beskattningsåret, skall vid tillämpning av denna förordning gälla vad som skolat gälla för den avlidne, om han fortfarande levt. För senare beskattningsår än det, då dödsfallet inträffat, må, om i dödsboet sitter den avlidnes make och denne är för sitt uppehälle huvudsakligen beroende av boets inkomst, efter vederbörande beskattningsnämnds beprövande för boet tillämpas vad enligt bestämmelserna i denna förordning skolat gälla för den efterlevande maken, om boets beskattningsbara belopp varit dennes.

7 §.

1 mom. Den som eftertaxerats till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall, om eftertaxeringen därtill föranleder, eftertaxeras jämväl till skatt för familjehjälp.

2 mom. Har skattskyldig i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering, lämnat oriktigt meddelande, eller har han, ehuru uppgiftspliktig, underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att honom blivit tillerkänt avdrag från skatt för familjehjälp, vartill han icke varit berättigad, utan att dock eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall äga rum, skall han eftertaxeras till skatt för familjehjälp. Beträffande dylik eftertaxering skall vad som är stadgat rörande eftertaxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt äga motsvarande tillämpning.

8 §.

Skattskyldig taxeras enligt denna förordning i den kommun, där han enligt förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skall taxeras till dylik skatt.

9 §.

Har på grund av bestämmelserna i 23 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt befrielse helt eller delvis medgivits från skattskyldighet till nämnda skatt, skall motsvarande befrielse åtnjutas i fråga om skatt för familjehjälp.

10 §.

Där oskift dödsbo jämlikt 24 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt svarar för dylik skatt allenast med tillgångarna i boet eller delägare i skiftat dödsbo allenast för vad av skatten å hans lott belöper och

allenast med sin lott i boet, skall motsvarande gälla i fråga om skatt för familjehjälp.

11 §.

Svensk medborgare, som tillhört svensk beskickning hos utländsk makt eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst varit bosatt utomlands, anses enligt denna förordning hava varit här i riket bosatt.

Person, som tillhört främmande makts härvarande beskickning eller lönade konsulat eller beskickningens eller konsulatets betjäning och som icke varit svensk medborgare, anses enligt denna förordning icke hava varit här i riket bosatt.

12 §.

Därest i anledning av överenskommelse med främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning eller beslut, varom förmäles i 29 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, befrielse från skattskyldighet till dylik skatt helt eller delvis skall åtnjutas, skall detta föranleda motsvarande befrielse från skattskyldighet enligt denna förordning.

Föreskrifterna i 29 § 2 mom. andra stycket och 32 § förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga motsvarande tillämpning beträffande skatt enligt denna förordning.

13 §.

1 mom. Taxeringsförordningens bestämmelser om taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse med avseende å skatt för familjehjälp, under iakttagande av vad nedan i denna paragraf finnes stadgat.

2 mom. Vid taxering till skatt för familjehjälp fastställs, huruvida skattskyldighet föreligger samt huruvida skatt skall utgå med fullt belopp eller avdrag skall åtnjutas. I sistnämnda fallet fastställs tillika, huruvida avdraget skall utgöra en tredjedel eller två tredjedelar av skattens belopp eller omfatta hela skattebeloppet.

Allmän självdeklaration skall upptaga för denna taxering erforderliga uppgifter.

Om taxeringen skall uppgift införas i inkomstlängden.

3 mom. Rätt att anföra besvär över taxering enligt denna förordning tillkommer ej kommun.

4 mom. Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller bliver någon påford, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen enligt denna förordning, som därav må föranledas.

5 mom. Vid tillämpning av bestämmelserna i 143 § 1 och 2 mom. taxeringsförordningen skall såsom inkomst- och förmögenhetsskatt räknas jämväl skatt för familjehjälp.

14 §.

För tillämpning av denna förordning erforderliga föreskrifter utfärdas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1937.

I.

Inledning.**Utrednings ändamål.**

I det yttrande till statsrådsprotokollet, varmed chefen för socialdepartementet den 13 juni 1935 motiverade förslaget om utseende av en kommission med uppdrag att verkställa en allsidig undersökning av vårt lands befolkningsfråga, framhölls bland annat, att bland de mera nära liggande åtgärder, som för befolkningens uppehållande, kvalitativt och kvantitativt, borde ifrågakomma, under det föregående livliga meningsutbytet anvisats att åvägabringa lindring i beskattningen av äkta makar och barnrika familjer, ett spörsmål, rörande vilket riksdagen tidigare påkallat utredning.

Den uppgift, som det sålunda ålegat befolkningskommissionen att fullgöra, har kommissionen uppfattat på det sätt, att sådana reformer av gällande grunder för den statliga och kommunala inkomstbeskattningen borde övervägas, som framstå motiverade ur befolkningspolitiska och familjesociala synpunkter. Dessa synpunkter lära tala för ett gynnande inom beskattningen i högre grad än för närvarande är förhållandet av giftermål och familjebildning. I första hand har kommissionen haft sin uppmärksamhet fäst vid frågorna om skattedifferentiering efter familjers barnantal och om äkta makars beskattning.

Befolkningspolitiska och familjesociala önskemål i fråga om beskattningens differentiering efter familjeförhållandena.

I den mån ett gynnande inom beskattningen av äktenskapsbildningen har till följd, att äktenskap komma att ingå i större antal och i yngre åldrar än hittills, synes en sådan verkan i och för sig eftersträfvansvärd. Delade meningar torde icke råda därom, att det både för samhället och individerna är till lycka, att en så stor del av den vuxna befolkningen som möjligt lever i äktenskap. Enligt erfarenheten har därjämte stegrad äktenskapsfrekvens en tendens att åtföljas av stegrad fruktsamhet. En av de viktigaste orsakerna till den låga nativiteten i Sverige torde i själva verket vara den låga äktenskapsfrekvensen. En skärpning av skattedifferentieringen efter familjernas barnantal måste i sin mån ytterligare verka till ökad äktenskaplig fruktsamhet.

Man bör visserligen icke hysa överdrivna förväntningar om verkningarna av här nedan diskuterade skatteformer. I själva verket få reformer i de angivna hänseendena i och för sig sannolikt blott begränsad betydelse för äktenskapsbildningen och fruktsamheten. Men dylika reformer på skatteväsendets område böra likväl ingå bland de befolkningspolitiska reformer,

som övervägas i syfte att på olika vägar förbättra familjernas och särskilt de barnafödande familjernas sociala och ekonomiska villkor. Skattereformerna böra därför med hänsyn till sina verkningar icke bedömas isolerade utan såsom ett led i ett större sammanhang.

Samtliga förslag till gynnande av familjerna och här närmast förslagen till reformer av skattesystemet böra vidare betraktas icke blott ur synpunkten av sina möjliga verkningar på äktenskapsbildningen och fruktsamheten. Det är även ett väsentligt intresse, att en god vård och fostran gives den uppväxande generationen. Särskilt de barnrika familjerna få under nuvarande förhållanden sin levnadsstandard hårt pressad vid jämförelse med ogifta personers och barnlösa eller barnfattiga familjers på samma inkomstnivå. Genom att överflytta en del av bördan från de förra till de senare ej blott minskas motiven för extrem barnbegränsning utan ernås en omedelbar förbättring av de barnrika familjernas levnadsvillkor, vilken kan förväntas komma även barnen till godo genom ökade möjligheter för dessa familjer att bereda barnen nöjaktiga förhållanden i fråga om bostad, föda, hälsovård, utbildning och uppfostran och dymedelst göra dem bättre rustade för framtiden.

Kortfattad sammanställning av kommissionens förslag.

Det synes lämpligt att inledningsvis lämna en kortfattad sammanställning av de förslag, vartill den verkställda utredningen lett och vilka i det följande skola närmare behandlas.

Kommissionen föreslår avsevärda jämkningar inom det system av skattefria s. k. Ortsavdrag (grundavdrag och familjeavdrag), som innehålles i kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. Innebördens av förslagen är, att avdragen skola så regleras, att genom dem åstadkommes en av sociala och befolkningspolitiska skäl betingad starkare differentiering av beskattningen än för närvarande med hänsyn till de skattskyldigas familjeförhållanden. Detta vinnes till en början genom höjning av familjeavdragen, som åtnjutas för hustru och för minderåriga barn, därvid avdragsbeloppen så utmätas, att familjer med flera än två barn särskilt gynnas. Ytterligare skärpning av differentieringen mellan å ena sidan de ensamstående skattskyldiga och å andra sidan familjerna åstadkommes genom grundavdragens sänkning, vilken åtgärd påkallas för att beskattningsunderlaget skall oaktat höjningen av familjeavdragen bibehållas oförändrat. Från dessa utgångspunkter förordas, att avdragen enligt kommunalskattelagen skola fortfarande utgå med belopp, som äro endast hälften så stora som motsvarande avdrag vid den statliga beskattningen.

Kommissionens förslag i nu berörda del innebära,
att genom höjning av familjeavdragen och sänkning av grundavdragen avdragssystemet blir sålunda jämkat, att i de olika ortsgrupperna grundavdraget, familjeavdraget för hustrun och familjeavdraget för vardera av de två första barnen bliva inbördes lika stora, medan familjeavdraget för varje följande barn blir dubbelt så stort som de övriga avdragen, varav emellertid föranledes viss jämkning av avdragen för de lägsta av de inkomsttagare, som ej åtnjuta familjeavdrag.

I samband därmed föreslås,
att den för åtnjutande av avdrag för barn gällande gränsen för barnets ålder av 16 år höjes till 18 år.

Då förverkligandet av vissa kommissionens förslag i olika avseenden kommer att kräva avsevärda kostnader och kommissionen förmenat, att hänsyn

borde tagas härtill vid övervägandet av de med dess arbetsuppgifter sammanhängande skattefrågorna, har det legat nära till hands att undersöka utvägarna att anskaffa medel för de ifrågavarande åtgärderna genom en beskattning, så anordnad, att densamma tillika komme att ingå såsom ett led i strävandena att i beskattningsavseende bereda äkta makar och familjer med barn en mera gynnad ställning än de ensamstående skattskyldiga. Såsom resultat härav har utarbetats ett förslag om en särskild, för bestridande av kostnader av nu antydd beskaffenhet avsedd skatt, vilken så utformats, att därigenom den skattedifferentiering med hänsyn till familjeförhållanden, som erhålles genom ortsavdragen, varder ytterligare ökad och tillräckligt verksam även för större inkomsttagare. Detta syfte vinnes genom att skatten blir så ordnad, att den med sin fulla tyngd drabbar endast de skattskyldiga, som äro ogifta och barnlösa, medan redan ingående av äktenskap giver anledning till en avsevärd lättnad i skatten, vilken lättnad ökas med tillkomsten av ett barn för att övergå till fullständig skattebefrielse i och med det andra barnets tillkomst. Skatten föreslås att utgå efter en svagt stigande skatteskala och att vara till sitt belopp maximerad.

Förslaget angående detta ämne innehåller,

att en särskild skatt skall uttagas med det dubbla syftet att anskaffa medel för bestridande av vissa utgifter, avsedda att befordra en gynnsam lösning av befolkningsfrågan, och att yttermera öka skattedifferentieringen med hänsyn till familjeförhållandena, samt

att denna skatt skall för vinnande av sistnämnda syfte utgå med fullt belopp av skattskyldig, som är ogift och barnlös, medan avdrag från skatten skall åtnjutas med en tredjedel av skattens belopp av den, som är gift, och likaledes med en tredjedel av skattebeloppet för varje barn, med resultat att makar med två eller flera barn bliva helt fria från skatten.

I fråga om gällande regler för beskattningen av äkta makar har kommissionen haft att beakta tvenne omständigheter av beskaffenhet att föranleda eller kunna föranleda att en man och en kvinna, som båda hava inkomst, genom att gifta sig med varandra bliva tyngre beskattade än förhållandet skulle varit, om de förblivit ogifta. Den ena anledningen till dylik merbelastning, som socialt och befolkningspolitiskt är olämplig, är att finna däri att det skattefria avdrag, som åtnjutes för hustru, är lägre än det grundavdrag, som tillkommer den skattskyldige. Genom kommissionens nyss nämnda förslag att hustruavdraget skall erhålla samma storlek som grundavdraget undanröjes denna orsak till merbelastning av äktenskapen. Den andra orsaken till sådant missförhållande sammanhänger med gällande grundsats om sambeskattning av äkta makar, vilken i sin tillämpning kan, till följd av skatternas progressiva stegring i fråga om de större inkomsterna, åstadkomma, att skatten å makarnas sammanräknade inkomst blir större än den skulle hava blivit om makarnas inkomster beskattats var för sig. Kommissionen håller före, att här avsedda anmärkning, ehuru riktig, dock i den ekonomiska verkligheten för de kategorier av inkomsttagare, beträffande vilka sambeskattningen skulle kunna antagas påverka äktenskapsförhållandena, icke är av stor betydelse. Den direkta utvägen för undanröjandet av densamma vore att bryta med sambeskattningsprincipen, varifrån dock måste bestämt avrådas. En indirekt väg att i praktiskt taget tillfyllestgörande omfattning råda bot för missförhållandet erbjudes emellertid genom den i det föregående föreslagna särskilda skatten. Denna bereder nämligen åt de gifta i jämförelse med de ogifta förmåner, som äro så pass betydande, att därigenom nöjaktig kompensation torde vinnas för här åsyftade merbelastning, då den stundom förekommer.

I fråga om beskattningen av äkta makar hänvisar kommissionen således till,

att den merbelastning av makar i beskattningsavseende, som föranledes av den omständigheten att det skattefria avdraget för hustru är lägre än grundavdraget, undanröjes genom förslaget att dessa båda avdrag skola hava samma storlek,

varjämte kommissionen uttalar,

att principen om sambeskattnings av äkta makar bör vidmakthållas, men att nöjaktig kompensation för den merbelastning, som av sambeskattnings stundom orsakas, beredes genom den för gifta skattskyldiga förmånliga utformningen av den av kommissionen föreslagna särskilda skatten.

Med hänsyn till den gynnade ställning i beskattningsavseende, som tillkommer den uteslutande med arbete för hemmets räkning sysselsatta hustrun därutinnan att värdet av detta arbete ej beskattas, i jämförelse med den gifta kvinna som har förvärvsarbete utanför hemmet och härför beskattas, föreslås slutligen,

att gällande regel, att gift kvinna, som lever tillsammans med sin man och har inkomst av rörelse eller eget arbete, må, i den mån denna hennes inkomst därtill förslår, åtnjuta visst skattefritt avdrag, sålunda jämkas, att avdragets belopp höjes från 200 kronor till 400 kronor.

II.

Allmän motivering.

Huvudreglerna i gällande skattelagstiftning angående skattedifferentiering efter familjeförhållandena och beskattning av äkta makar.

Enligt svensk skattelagstiftning är det två huvudmoment, som ingå i uträknandet av de direkta statliga och kommunala skatterna, nämligen *dels* tillämpandet av vissa skattefria inkomstavdrag, väsentligen s. k. ortsavdrag (grundavdrag och familjeavdrag), vilken åtgärd resulterar i fastställandet av »det beskattningsbara beloppet» vid taxeringen till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt respektive »den beskattningsbara inkomsten» vid taxeringen till allmän kommunalskatt, och *dels* tillämpandet å nämnda belopp respektive inkomst av skattefoten, vilken för statsskatterna och den kommunala progressivskatten är progressiv, medan den för den allmänna kommunalskatten, landstingsskatten och vägsikten är proportionell.

Ortsavdragen åsyfta *dels* att medverka till åstadkommande av progressivitet i beskattningen, vilket vinnes genom att de verka såsom det lägsta inkomstskiktet i progressivskatternas skiktskalor och att de åt de proportionella skatterna förläna degressiv karaktär, *dels* ock att möjliggöra viss hänsyn till orternas dyrhet, vilket vinnes genom att avdragen till sin storlek gjorts beroende av denna orternas olika dyrhet. Emellertid hava ortsavdragen därjämte en tredje, synnerligen betydelsefull uppgift, vilken är den som i förevarande sammanhang äger det största intresset. Genom ortsavdragen åvägabringas en viss skattedifferentiering efter den med olika familjetyper växlande försörjningsbördan.

Medan i Sverige bosatta fysiska personer äga rätt att, utan avseende å sina familjeförhållanden, åtnjuta det ortsavdrag, som benämnes grundavdrag, tillkommer rätten att därjämte erhålla sådant eller sådana ortsavdrag, som benämnas familjeavdrag, endast de skattskyldiga, vilka svara för viss familjeförsörjning. Det nu sagda gäller dock icke gift kvinna med egen skattepliktig inkomst; för hustru tillgodogöres nämligen icke grundavdrag utan i stället familjeavdrag. Familjeavdrag åtnjutes vidare av skattskyldig, som har hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn under 16 år, vilket icke haft minst 450 kronors inkomst. Familjeavdragen, vilka vart för sig äro avsevärt lägre än grundavdraget, utgå med lika belopp för hustru och för varje barn.

Storleken av ortsavdragen är, såsom nämnts, beroende av orternas olika dyrhet. Samtliga orter i riket äro indelade i fem grupper, av vilka ortsgrupp I omfattar orter med de billigaste levnadskostnaderna och således de lägsta ortsavdragen, medan ortsgrupp V innehåller orter med de dyraste levnadskostnaderna och de högsta ortsavdragen. Beloppen av avdragen inom varje ortsgrupp äro i skatteförfattningarna angivna, varemot orternas indelning i grupper beror av Kungl. Maj:ts tid efter annan meddelade föreskrifter.

De ortsavdrag, som tillämpas vid den kommunala beskattningen, äro endast hälften så stora som motsvarande för den statliga beskattningen gällande avdrag. För detta förhållande mellan avdragen föreligger intet som helst skäl av principiell innebörd. Anledningen till att de kommunala avdragen gjorts mindre än de statliga är hänsynen till kommunernas finanser, vilka ansetts icke kunna tåla den minskning av skatteunderlaget, vartill ortsavdrag, utmätta enligt de för statsbeskattningen gällande regler, skulle föranleda. Att de kommunala avdragen fastställts till jämnt hälften av det statliga är givetvis endels beroende av att, då en avsevärd skillnad skulle göras, det av rent praktiska skäl var önskvärt, att relationen mellan avdragen bleve för taxeringsarbetet så enkel som möjligt.

Genom en för det svenska skatteväsendet säregen anordning tillgodonjutas i själva verket avdrag med rätt mycket större belopp än dem, som i skatteförfattningar till siffran angivas. Den åsyftade anordningen plägar benämnas »bankning» (av ordet banco, som i en äldre tid betecknade 50 % ökning i fråga om mynt). Bankningssystemet är sammansatt av tvenne regler. Enligt den första ökas ortsavdraget, för den händelse det taxerade beloppet (vid kommunalbeskattningen den taxerade inkomsten) uppgår till minst dubbla ortsavdraget, med hälften av avdragets belopp. Är det taxerade beloppet 3 000 kronor och ortsavdraget 1 000 kronor, föranleder således denna bankningsregel, att avdraget ökas från 1 000 kronor till 1 500 kronor. Enligt den andra regeln ökas ortsavdraget, för den händelse det taxerade beloppet understiger dubbla avdraget, med hälften av det belopp, varmed det taxerade beloppet överskjuter ortsavdraget. Är det taxerade beloppet 1 500 kronor och ortsavdraget 1 000 kronor, föranleder således denna regel, att avdraget ökas från 1 000 kronor till 1 250 kronor. Bankningens innebörd kan uttryckas så, att genom densamma åstadkommes, att den del av det taxerade beloppet, som överstiger ortsavdraget men icke dess dubbla belopp, får bära endast halv skatt. Genom bankningen vinnes den fördelen, att det belopp, varå endast halv skatt beräknas, växlar efter dyrort och familjeförhållanden, så att beloppet blir större ju dyrare orten och ju större familjen är.

Beskattningen av äkta makar bygger i vår skattelagstiftning på principen om sambeskattnig av makar, som leva tillsammans. Makarna taxeras visserligen en var för sin inkomst och förmögenhet och mannen därjämte för boets gemensamma inkomst och förmögenhet, men skatteplikten bedömes med hänsyn till makarnas sammanlagda inkomst och förmögenhet, varjämte ortsavdrag ävensom beskattningsbart belopp (respektive beskattningsbar inkomst) beräknas för makarna gemensamt. Skatten beräknas efter det för makarna gemensamma beskattningsbara beloppet och fördelas å dem efter förhållandet mellan deras taxerade belopp. Reglerna föranleda till, att makarna äro berättigade till endast ett grundavdrag, vartill kommer det för hustrun beräknade familjeavdraget, ävensom att, då båda makarna hava inkomst eller förmögenhet och skatten är progressiv, progressivskalan blir tillämplig å det belopp, som de sammanlagda inkomsterna och förmögenheterna utgöra.

Viss hänsyn till hustru, som har förvärvsarbete, har tagits genom en speciell avdragsregel, enligt vilken gift kvinna, som lever tillsammans med sin man och har inkomst av rörelse eller eget arbete, berättigats att, i den mån denna inkomst därtill förslår, åtnjuta ett särskilt avdrag med 200 kronor.

Motiveringen ur rättvisesynpunkt av skattedifferentiering efter barnantalet.

Även om vid den skattetekniska utformningen av de regler, som bestämma skattedifferentieringen efter barnantalet och beskattningen av äkta makar, ett nära samband förefinnes, bör vid den principiella behandlingen en särskild skillnad mellan dessa båda problem uppehållas. Till en början skall här dryftas det förstnämnda problemet.

Beträffande skattedifferentieringen efter barnantalet synes böra tagas såsom utgångspunkt ett sammanställande av de i inledningen angivna befolkningspolitiska och familjesociala önskemålen med de allmänna grundsatser i fråga om rättvisa vid beskattningen, som få anses ligga till grund för det gällande systemet av våra skatter, såväl direkta som indirekta, och som vanligen uttryckts på det sättet, att man eftersträvat en avvägning av skattebördan efter »förmågan» hos dem, som skola beskattas. Denna i den s. k. skatteförmågeprincipen uttryckta uppfattning har varit avgörande för skattebördans avvägning i förhållande till de skattskyldigas inkomster och förmögenhetsställning, och har i sådant hänseende lett till en strävan att göra beskattningen progressiv. På denna sida av det skattefinansiella avvägningsproblemet har kommissionen icke funnit anledning att i detta samband närmare ingå, då de befolkningspolitiska och familjesociala synpunkterna i första hand gälla skattedifferentieringen efter familjeförhållandena. Att barnantalet måste vid tillämpning av nyss angivna rättviseuppfattning vara medbestämmande i fråga om varje inkomstläge, är ofrånkomligt eftersom, huru man än söker fastställa skatteförmågan, denna dock icke under några omständigheter kan bestämmas utan hänsynstagande till den med barnantalet växande försörjningsbördan.

I fråga om den indirekta beskattningen kan dylikt hänsynstagande egentligen blott ske på det ofullkomliga sättet, att mera avsevärda indirekta skatter undvikas å nyttigheter, som äga väsentlig betydelse för befolkningslagen på lägre välståndsnivå. Varje förskjutning av den indirekta beskattningen i riktning mot lyxbeskattnig kommer på grund av de barnrika familjernas förhållandevis lägre välstånd och levnadsstandard att innefatta en viss skattedifferentiering till de barnrika familjernas lättnad, varje omläggning av den indirekta beskattningen till att mera gälla nödvändighetsvaror måste av samma skäl särskilt hårt drabba de barnrika familjerna. I Sverige kan den indirekta beskattningen, om den ses i sin helhet och hänsyn icke toges till de särskilda krisanordningarna för jordbrukets stödjande, sägas i förhållandevis hög grad innebära ett skonande av de familjers levnadsstandard, vilkas välståndsnivå är låg vare sig på grund av liten inkomst eller stort barnantal. Det bör måhända i detta samband påpekas, att den finansiellt betydelsefulla sprit- och tobaksbeskattnigen just från familjesocial synpunkt har en del av sin principiella motivering. Då nämligen sprit- och tobaksvaror mest konsumeras av vuxna personer, bör ifrågavarande skattebörda vid given inkomstnivå bli normalt sjunkande med stigande barnantal. Men även med beaktande av att den indirekta beskattningen i Sverige i så förhållandevis hög grad inriktats på lyxkonsumtion och vuxna personers konsumtion, torde skäl dock icke saknas för omdömet, att för familjer på en låg inkomstnivå fullt tillräcklig hänsyn icke tagits till grundsatsen, att den med barnantalet växande försörjningsbördan bör föranleda en däremot svarande skatteminskning.

De tekniska möjligheterna att på ett rationellt sätt genomföra nyssnämnda krav äro givetvis större vid den direkta beskattningen av inkomst och förmögenhet. Hänsyn till barnantalet toges här i svensk lagstiftning på det sätt,

att avdrag från det taxerade beloppet medgivas med olika, efter barnantalet bestämda belopp, vilka jämväl avvägs med hänsyn till levnadskostnadernas höjd å orter med olika dyrhet. Tanken bakom detta system med avdrag, som variera efter familjestorlek och levnadskostnadsnivå, har ursprungligen varit den, att ingen bör beskattas för den del av sin inkomst, som han behöver för sitt eget och de av honom för sin försörjning beroende familjemedlemmarnas uppehälle.

Fastställandet av dessa med familjetyp och levnadskostnadsnivå varierande avdrags storlek blir i viss mån beroende av en skälighetsprövning beträffande frågan, till vilken levnadsstandard man bör knyta det beräknade levnadskostnadsminimum, för vilket avdraget skall vara ett uttryck. Det skall här blott framhållas, att denna skälighetsprövning leder till bestämmande av desto högre avdrag, ju högre levnadsstandarden i allmänhet är i landet och — då det här närmast gäller fastställandet av barnavdragen — framför allt ju större krav man ställer på den standard i fråga om föda, bostad, beklädnad, hygien och utbildning, som man önskar icke skola för några barn underskridas. När familjeavdrag av den nuvarande typen år 1919 infördes vid den statliga inkomst- och förmögenhetsbeskattningen, torde ha va avsetts, att tillräcklig hänsyn skulle tagas till den kostnad, som kunde anses *oundgängligen* nödig för familjeförsörjningen, men knappast något därutöver. Ett steg i riktning mot större sådant hänsynstagande togs genom 1928 års skattereform, men med numera rådande uppfattning om vad som bör krävas i avseende å barnens levnadsstandard torde det vara tvivelaktigt, om ens sistnämnda avdrag kunna anses motsvara ett skäligt existensminimum. Att de för kommunalbeskattningen gällande familjeavdragen redan från början tillmätts alltför knappt för att motsvara även den mest anspråkslösa familjekostnad, torde utan vidare vara klart. Vid frågans bedömande bör hänsyn därjämte tagas till att den indirekta beskattningen, såsom redan anförts, trots sin från familjesynpunkt relativt skonsamma karaktär, dock med sannolikhet, i synnerhet för familjer nära existensminimum, belastar de barnrika familjerna hårdare än som svarar mot nyss angivna grundsats. Den omständigheten, att samtliga skatter bilda ett sammanhängande system, framstår här såsom betydelsefull. Eftersträvar man nämligen, att skattesystemet såsom helhet skall uppfylla grundsatsen, att ingen skall beskattas för den del av sin inkomst, som motsvarar levnadskostnadsminimum för honom själv och hans familj, så måste, i samma mån som den indirekta beskattningen och den kommunala beskattningen icke uppfylla denna grundsats, den statliga direkta beskattningen medgiva avdrag, vilka äro i motsvarande mån högre. Skattesystemets brister i detta hänseende äro slutligen förtjänta av särskilt beaktande av den anledningen, att det är de lägre inkomsttagarna, som i högre grad drabbas framför allt av den icke lyxbetonade indirekta beskattningen, och att det är kommunalbeskattningen med sina lägre avdrag, som för dessa inkomsttagare utgör den väsentliga delen av skattebördan, medan de betala ingen eller ringa statsskatt.

Om således de gällande avdragen redan från synpunkten av den hittills angivna tolkningen av principen att beskattningen skall differentieras efter barnförsörjningsbördan måste anses vara för små, så te sig dessa avdrag än otillräckligare, för den händelse man giver denna princip en mera vid tolkning och genom avdragen åsyftar ett fritagande från skatt av så stor del av familjeinkomsten, som motsvarar ej blott levnadskostnadsminimum utan — inom rimlig maximigräns — den verkliga kostnad en familj har för att uppföda och fostra sina barn. För alla familjer med inkomster över existensminiminivån måste denna verkliga kostnad hålla sig mer eller mindre över en beräknad lägsta levnadskostnad.

En dylik mera vidsträckt tolkning av det i förmågeprincipen inneslutna kravet på inkomstavdrag motsvarande barnkostnaden synes ej blott från familjernas enskilda utan även från sociala synpunkter naturlig. Det måste nämligen i väsentlig grad vara ett samhällsintresse att såsom en avdragsgrund beakta de enskilda familjernas strävan att, i den mån deras inkomster överskrida levnadskostnadsminimum, även låta barnen tillgodonjuta en vård och fostran, som höjer sig över existensminimum. Av detta skäl synes det jämväl från ren förmågesynpunkt berättigat att medgiva så stora barnavdrag, som motsvara hela eller — för högre inkomster — i allt fall en större del av den verkliga barnkostnaden. Då både den indirekta beskattningen och den kommunala beskattningen uppfylla förmågeprincipens krav på skattedifferentiering ännu ofullkomligare vid denna vidsträcktare tolkning av nämnda principens innehåll än vid den inskräntare tolkning, som nyss berörts, skulle, för att detta rättvisekrav skulle kunna sägas vara fullt ut tillgodosett, barnavdragen vid den statliga beskattningen behöva sättas högre än som motsvarar den verkliga barnkostnaden.

Läggas nu därtill på denna fråga de befolkningspolitiska och familjesociala synpunkter, som ovan berörts, kommer en ännu starkare skattedifferentiering efter familjestorlek att framstå såsom erforderlig. Medan den uppfattning rörande rättvisa i beskattningen, som uttryckts i förmågeprincipen sådan denna hittills tolkats, maximalt leder blott till befrielse från så stor del av skatten, som belöper på den del av inkomsten, vilken motsvarar den verkliga barnkostnaden, så motivera de befolkningspolitiska och familjesociala önskemålen i och för sig en skattelättnad för barnförsörjning, som närmar sig själva den mot barnkostnaden svarande inkomstdelen (vilket givetvis innebär, att, om skattedifferentieringen alltjämt skulle åvägbringas genom inkomstavdrag, detta avdrag skulle behöva göras flerdubbelt större än barnkostnaden). Från de nu angivna synpunkterna måste man nämligen eftersträva en jämnare fördelning av själva barnförsörjningsbördan mellan familjer av olika storlek i syfte att minska den merkostnad, som barnförsörjningen medför för den enskilda familjen. Som önskemål framstår då en skattedifferentiering, genom vilken familjen sättes i sådant läge att barnens försörjning icke i samma grad som nu sänker dess välstånd och levnadsstandard.

Det synes i själva verket ligga något stötande däri, att den som, av vilken anledning som helst, icke ingår äktenskap och icke bidrager till vårt folks fortbestånd, skall tack vare dessa omständigheter vara i stånd att leva på en så betydligt högre levnadsstandard än den person med lika inkomst- och förmögenhetsförhållanden, som bildar familj och fostrar barn. I all synnerhet med nuvarande befolkningsutveckling bör det framhåvas, att folket för sin fortsatta tillvaro och för fullgörandet av sina förpliktelser bland annat med hänsyn till åldringarnas försörjning är beroende av den med stora ekonomiska offer förbundna barnalstringen i familjerna. Det lär ej av någon ifrågasättas att avlasta hela barnförsörjningsbördan från de enskilda familjerna, men en mycket utbredd uppfattning torde förefinnas, att de barnrika familjerna äro förtjänta av en väsentligt större ekonomisk lättnad i denna börda än som nu på olika vägar gives, vilken då i motsvarande mån måste överlastas på de ofriga och de barnlösa eller barnfattiga familjerna. Det synes från dessa synpunkter icke vara överensstämmande med den hänsyn till förhandenvarande rättfärdighetskänslor, som bör uppbära beskattningen, att skattedifferentieringen efter barnantal är så pass ringa, som den enligt gällande lagstiftning är i Sverige.

Skillnaden mellan förmågeprincipen i vedertagen bemärkelse såsom grund för barnavdrag och den nu sist berörda med befolkningspolitiska och fa-

miljesociala överväganden förbundna uppfattningen om vad rättvisekravet i avseende å beskattningen innebär torde kunna ytterligare klargöras genom följande påpekande.. Vid förmågeprincipens tillämpning eftersträvas, att personer på samma välståndsnivå skola betala samma skatt. Välståndet beräknas därvid genom att från inkomsten drages ett belopp, som anses svara mot den med barnantalet växande försörjningsbördan. Att genom den direkta beskattningen utjämna själva välståndsskillnaden mellan personer med samma inkomst men olika försörjningsbörda medgiver däremot ej förmågeprincipen, sådan den hittills pläгат fattas. Såsom grund för beskattningen lägges enligt densamma vad som återstår, sedan det ekonomiskt mycket betydande offer, som barnen kräva, blivit gjort, vartill så fogas ett nytt offer i form av skatt. Ur befolkningspolitiska synpunkter skulle erfordras ytterligare hänsyn till barnförsörjningsbördan, i det att denna skulle ej blott föranleda till avdrag vid den beskattningsbara inkomstens beräkning utan därjämte såsom offer i viss mån sidoställas med skatteoffret och motivera en skattelättnad med syfte att motväga själva den välståndssänkning, som barnkostnaden medför och som kvarstår, även då denna välståndssänkning jämlikt förmågeprincipen beaktas såsom avdragsgrund.

En viss utjämning på beskattningens väg i här ifrågavarande avseende synes påfordrad, även om man ej bör sträcka denna utjämning så långt, att det under några omständigheter skulle komma att te sig som om barnförsörjningen helt ankomme på det allmänna. De ekonomiska förhållandena äro ofta för familjeförsörjare, jämväl sådana med jämförelsevis högre inkomster, svåra och bekymmersamma, medan ogifta personer med motsvarande inkomster merendels böra kunna utan svårighet draga sig fram eller till och med hava god ekonomi, trots att de få betala större skatter än familjeförsörjarna. I själva verket finnes, om man anlägger ett sådant betraktelsesätt, hos ogifta och barnlösa personer en outnyttjad skattekraft, som ej finnes hos barnförsörjaren i motsvarande inkomstlägen.

Kommissionen vill sammanfatta slutsatserna i den här omhandlade principfrågan sålunda. Den skattedifferentiering med hänsyn till barnantalet, som genomförts i vårt gällande beskattningssystem, kan, allrahelst om detta system betraktas såsom en helhet, ej anses tillfyllest ens för att tillgodose de mindre långt gående krav, som följa av skatteförmågeprincipen enligt dess hittills vanliga utformning. Eftersträvar man av befolkningspolitiska och familjesociala skäl därutöver en jämnare fördelning av själva barnförsörjningsbördan mellan familjer av olika storlek i syfte att minska kostnaden för barnens försörjning för den enskilda familjen, är en väsentligt större skattedifferentiering i och för sig önskvärd. Finansiella skäl och det faktiska förhållandet, att för breda lager av befolkningen den utgående skatten är mycket obetydlig i jämförelse med barnkostnaden, begränsa emellertid den praktiskt genomförbara och effektiva skattedifferentieringen inom en mycket trängre ram än som av dessa sistnämnda skäl i och för sig vore motiverad. Svårigheter föreligga redan att tillfredsställa det relativt mindre långt gående krav som motsvarar förmågeprincipen i dess trängre mening. Härtill kommer, att beaktande torde krävas även av andra synpunkter, vilkas bedömande dock icke ankommer på kommissionen, såsom önskvärheten av att de medborgare, som äro politiskt myndiga, ock allmänt i någon skälig mån deltaga även i den direkta beskattning, som är den omedelbara reflexen av de statliga och kommunala avgörandena. Från de synpunkter, som kommissionen har att anlägga på hithörande spörsmål, ligger problemet så, att all skattedifferentiering med hänsyn till barnantalet, som överhuvud är praktiskt genomförbar, är starkt motiverad, men att det ofrånkomligt kommer att återstå behov av åtgärder utöver skattedifferentiering för beredande av

en någorlunda nöjaktig ställning för de barnrika familjerna i förhållande till ogifta personer samt barnlösa och barnfattiga familjer. Det synes naturligt, att, i den mån dessa andra åtgärder föranleda ökning av det allmännas utgifter, finansieringen av de nya utgifterna i första hand åstadkommes med begagnande av den speciella ekonomiska bärkraft, som är tillfinnandes hos de sistnämnda kategorierna.

Olika metoder att åstadkomma skattedifferentiering efter barnantalet.

När det gäller att åstadkomma skattedifferentiering efter den med barnantalet växande försörjningsbördan, stå olika vägar öppna. Skattedifferentieringen kan åvägabringas antingen så att det skatteunderlag, som framkommer genom beräkandet av det *beskattningsbara beloppet* eller den *beskattningsbara inkomsten*, göres beroende av barnantalet, eller så att själva den utgående *skatten* göres direkt beroende av barnantalet. I båda fallen kan väljas mellan metoden att bevilja familjer med barn *avdrag* från inkomsten, respektive skatten, större ju större barnantalet är, eller att göra *tillägg* till inkomsten, respektive skatten, större ju mindre barnantalet är. Möjligt är ock att genomföra skattedifferentieringen genom kombination av olika metoder.

Den differentiering efter barnantalet, som i gällande svensk skattelagstiftning förverkligats, har åstadkommits genom *skattefria avdrag från de taxerade beloppen* eller de taxerade inkomsterna. Skall differentieringen ökas, synes det ligga närmast till hands att ytterligare utveckla denna metod. De ändringar, som därvid böra tagas i övervägande, äro dels en allmän höjning av barnavdragen med eller utan en åtföljande sänkning av grundavdragen och dels införandet av med inkomstens storlek växande barnavdrag.

Vid bedömandet av dessa frågor bör jämväl beaktas avdragens uppgift att utgöra ett led i de anordningar i vårt skattesystem, varigenom skattens progressivitet åstadkommes. Om två personer hava respektive 1 000 och 3 000 kronors inkomst och vardera åtnjuter avdrag med 800 kronor, kommer för den förre att beskattas 200 kronor och för den senare 2 200 kronor. Vid proportionell skattefot blir således den senares skatt elva gånger så stor som den förres, medan hans inkomst är blott tre gånger så stor. I fråga om den allmänna kommunalskatten betecknar avdraget det enda progressivetsmomentet, eftersom skattefoten för denna skatt är proportionell; i fråga om den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten gäller detsamma beträffande alla inkomster för fysiska personer intill ett beskattningsbart belopp av 10 000 kronor, för vilket inkomstskikt ävenledes skattefoten är proportionell.

Att skatteskalan för fysiska personer är anordnad som en s. k. »skikt-skala» innebär att, när vid en viss gräns en högre skattefot i skalan börjar tillämpas, detta sker endast å den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger gränsen. Grundbeloppet för den sistnämnda skatten utgör således för de första 10 000 kronorna 3 %, för följande 10 000 kronor 4 %, för därpå följande 20 000 kronor 5 % o. s. v. Grundbeloppet blir sålunda vid 10 000 kronor beskattningsbart belopp 300 kronor, vid 20 000 kronor beskattningsbart belopp $300 + 400 = 700$ kronor, vid 30 000 kronor beskattningsbart belopp $300 + 400 + 500 = 1\,200$ kronor o. s. v. Genom skiktskalor vinnes den förmånen, att hopp undgås vid de gränser, där de högre procenttalen skola börja tillämpas.

De skattefria avdragen beteckna, såsom redan påpekats, det första skiktet i nämnda skiktscala, d. v. s. med ingen skatt; den lägsta skattefoten kommer att tillämpas endast å den lägsta del av inkomsten, som överstiger det skattefria avdraget. Avdragens verkan i progressivitetshänseende är relativt störst vid små inkomster. Intill ett beskattningsbart belopp av 10 000 kronor har dock den progressivitet, som åstadkommes genom de skattefria avdragen, ansetts tillräcklig. Jämväl för högre inkomster medverka avdragen till åstadkommande av den jämna progressivitetstegring, som utmärker ett skattesystem anordnat genom skiktscala. Man kan därför ej utan vidare låta avdragen bortfalla vid viss inkomstgräns eller låta avdragen gradvis minskas eller ökas med inkomsten.

Då de fasta skattefria avdragen hava den här berörda betydelsen för progressiviteten i vårt skattesystem, har kommissionen däri sett ett skäl att icke i detta sammanhang ifrågasätta en övergång till en helt annan metod för skattedifferentiering efter barnantalet, och har den därav jämväl för- anletts att i sina förslag taga särskild hänsyn till verkningarna i progressivitetshänseende. Här må även erinras om att avdragen dessutom hava till uppgift att medföra viss skattedifferentiering med hänsyn till olika orters dyrhet. Jämväl denna omständighet visar, att ett övergivande av nuvarande avdragssystem skulle få verkningar i olika riktningar.

Den ändring i syfte att vinna ökad skattedifferentiering efter barnantalet, som ligger närmast till hands, är att med bibehållande av systemet med fasta avdrag vidtaga höjning av barnavdragen. Denna höjning kan kompenseras genom antingen sänkning av grundavdraget för att undvika ändring av skatteunderlaget eller höjning av skattefoten. Anlitas den förra metoden och bibehålles följaktligen skatteunderlaget orubbat, kommer skattebördans fördelning mellan inkomstklasserna att bestå i stort sett oförändrad. Låter man däremot skatteunderlaget minskas, varav — om man vill behålla det totala skattebeloppet oförändrat — måste följa höjning av skattefoten, ställes man omedelbart inför frågan om denna höjnings genomförande genom förskjutningar av skattebördan från vissa inkomstklasser till andra. Vill man endast genomföra en annan fördelning av skattebördan mellan familjer av olika storlek utan att i detta samband ifrågasätta rubbningar i skattefördelningen mellan inkomstklasserna, är således att föredraga en sådan kombination av höjda barnavdrag och sänkta grundavdrag, genom vilken beskattningsunderlaget blir i möjligaste mån oförändrat. Till förmån för en dylik lösning tala jämväl åtskilliga praktiska hänsyn, bland vilka må nämnas svårigheterna att överskåda de verkningar i fråga om skattefördelningen, som en lösning på det andra sättet skulle medföra.

Ifrågasättas kunde även, att avdragen skulle göras stigande med inkomstens storlek. Vill man utmäta skatteavdragen att blott motsvara existensminimum, måste, eftersom detta endast kan vara beroende av barnantalet och ortens dyrhet men ej av inkomstens storlek, avdraget å viss ort och vid givet barnantal vara lika stort oberoende av inkomstens höjd. Giver man däremot förmågeprincipen den vidsträcktare innebörden att innefatta krav på skattedifferentiering med hänsyn till den verkliga barnkostnaden, utgör detta motivering för ett system med avdrag, som i viss mån växa med inkomsten.

Då barnkostnaden vanligen icke stiger i samma takt som inkomsten, kan emellertid ej ett system med proportionella avdrag på detta sätt motiveras. Det finnes för övrigt knappast anledning antaga, att det allmännas intresse av en höjd standard och en därigenom stegrad kostnad för barnen, som utgör skälet till avdragen, skall göra sig gällande med samma styrka vid varje kostnadsnivå. Detta intresse måste relativt sett vara störst vid en

låg inkomst och en låg barnkostnad nära existensminimum för att där-
 efter gradvis avtaga och slutligen, sedan barnkostnaden uppnått ett belopp,
 som är att anse såsom under alla omständigheter fullt tillräckligt, helt för-
 svinna såvitt ytterligare ökning av kostnaden angår. Barnavdraget borde
 ur denna synpunkt utmätas i relation till inkomsten och således ökas med
 ökning av inkomsten, dock förhållandevis ej så mycket som denna ökning,
 och vid visst inkomstläge maximeras. I den mån man av praktiska och
 finansiella hänsyn icke anser sig kunna göra avdragen så höga, som egent-
 ligen skulle motsvara den vidsträcktare tolkningen av förmågeprincipen, föl-
 jer av det sagda jämväl, att den vid sådant förhållande erforderliga ned-
 sättningen av avdragens totala belopp bör i en mera väsentlig mån gå ut över
 de mot större inkomster svarande högre barnkostnaderna.

Kommissionen erinrar här vidare om sin tidigare anförda uppfattning
 att vid den indirekta beskattningen för familjer på en låg inkomstnivå fullt
 tillräcklig hänsyn icke tagits till grundsatsen att den med barnantalet väx-
 ande försörjningsbördan bör föranleda en däremot svarande skatteminsk-
 ning. I här förevarande hänseende bör ett beaktande av detta förhållande
 i sin mån leda till att avdragen för de lägre inkomstskikten ej göras för
 små.

Det bör i detta sammanhang framhållas, att en anordning, enligt vilken
 den av barnantalet betingade skattedifferentieringen åstadkommes genom
 skattefria avdrag från inkomsten, i och för sig och även vid lika avdrag
 medför en större skattedifferentiering vid stora inkomster än vid små in-
 komster. Inkomstavdragens verkan att minska det beskattningsbara beloppet
 medför nämligen, att det är skatteskyldigheten för den mot avdragen sva-
 rande översta delen av inkomsten, som bortfaller. Vid den progressiva
 beskattningen är det denna översta del, som skulle hava burit den tyngsta
 skatten, vid stora inkomster högst betydligt tyngre än motsvarande del av
 inkomsten, tänkt såsom liggande i botten. Vidare föranleda banknings-
 reglerna att för dem, som hava mycket låg inkomst, avdragets banknings-
 tillägg icke kommer att utgå till fullo med femtio procent av ortsavdragets
 belopp utan endast med hälften av det belopp, varmed inkomsten överskjuter
 ortsavdraget. Båda dessa anordningar äro således ägnade att åstadkomma
 en viss med inkomsten stigande skattedifferentiering. I vilken utsträckning
 en stegring av skattedifferentieringen för större inkomsttagare utöver den,
 som härigenom uppkommer, är motiverad, blir i sista hand beroende av en
 skälighetsprövning.

Vid en dylik prövning måste uppenbarligen beaktas att, om högre av-
 drag skulle beviljas vid högre inkomster, detta skulle åstadkomma en ändrad
 progressivitet och därmed en omläggning av skattebördans fördelning mellan
 inkomstklasserna. För att undvika en sådan omläggning och således blott
 avvägbringa en annan skattefördelning mellan olika slags familjetyper inom
 varje inkomstklass tagen för sig bleve det nödvändigt att samtidigt i mot-
 svarande mån stegra skattesatserna för de högre inkomsterna. Att åstad-
 komma den rätta avvägningen vid en sådan omläggning av progressiviteten
 skulle emellertid av redan antydda skäl möta svårigheter, vartill kommer
 att en beräkning rörande verkningarna av en ny skatteskala skulle vara
 vanskelig. Till dessa tekniska skäl mot rörliga avdrag kommer ytterligare
 det förvisso mycket vägande psykologiska skälet, att en dylik omläggning
 antagligen ej skulle bliva förstådd av allmänheten. Med sannolikhet skulle
 det komma att uppfattas såsom en oegentlighet, att familjer med större in-
 komster skulle få större barnavdrag, och sambandet mellan dessa större
 barnavdrag och den skärpta progressiviteten skulle ej inses. Även om detta
 samband skulle fattas vid tidpunkten för förändringens genomförande, skulle

så icke bliva fallet i längden. Skatteskalornas skärpning är en engångsändring, som efter någon tid lätt träder i bakgrunden, medan de större barnavdragen för de högre inkomsttagarna alltjämt skulle vara framträdande.

Möjligheten att ernå differentiering med hänsyn till barnantalet genom *tillägg till de taxerade beloppen*, vilka sjunka med ökat barnantal, vare sig fasta, oberoende av inkomsten, eller stigande med denna, ter sig något olika för det fall, att man vill *ersätta* det nuvarande avdragssystemet med ett tilläggsystem, och för den händelse man anlitar metoden endast för att erhålla *ökad* differentiering. Om man borttog det nuvarande avdragssystemet, skulle bland annat befrielsen för existensminimum bortfalla, och en dylik ändring skulle följaktligen bliva av utomordentlig räckvidd. Gällde det åter att komplettera det nuvarande systemet med ett system med inkomsttillägg, skulle detta snarast te sig som ett återtagande, helt eller delvis, av nuvarande avdrag, och systemet skulle erhålla en prägel av inre motsägelse, som skulle göra detsamma föga ägnat att vinna förståelse hos allmänheten.

Ökad skattedifferentiering efter barnantalet kan även ernås genom införandet av *avdrag*, som verkställas ej från inkomsten utan *från den uträknade skatten* och som variera med hänsyn till barnantalet. En sådan skattedifferentiering skulle kunna anordnas så, att den till sin verkan ej väsentligen skilde sig från den differentiering, som åstadkommes genom skattefria avdrag från inkomsten. Dylika avdrag från skatten skulle vid olika inkomster ej beräknas till samma absoluta belopp utan stiga med inkomsten, ehuru ej i samma proportion som denna. Att verkan av de nuvarande inkomstavdragen på själva skattebeloppen skulle bliva sådan framgår av det förut anförda. Oavsett de svårigheter, som vid övergång till ett dylikt system från det nuvarande skulle yppas att finna en direkt motsvarighet till detta, kan systemet med avdrag från skatten medföra vissa tekniska olägenheter, enär de särskilda beräkningar, vartill differentieringen skulle föranleda, komme att överflyttas från taxeringen, vilken handhaves av beskattningsnämnderna, till debiteringen, vilken handhaves av häradsskrivarna och vederbörande tjänstemän i städerna. Dylika beräkningar innefatta alltid ett visst osäkerhetsmoment, och säkerligen är det en mindre olägenhet, om detta i allmänhet är förlagt till taxeringen än om det gör sig gällande först vid debiteringen. Uppenbart är dock, att olägenheten av förfarandet med avdrag direkt från skatten blir mindre, ju enklare grunder som fastställas för skatteuträkning och avdrag.

Slutligen återstår utvägen att göra med ökat barnantal sjunkande *direkta tillägg till skattebeloppen*. Göras dessa tillägg fasta, innebära de i viss mån ett överskjutande av skattebördan från de större inkomsttagarna till de mindre; starkast blir denna verkan för de små inkomsttagarna. Om åter tilläggen ökas med stigande inkomst, kan en sådan verkan undvikas. Anmärkas må emellertid, att om en fullständig differentiering skall ske med hänsyn till barnantalet även i mycket talrika familjer, tillägg rätteligen böra utgå för alla andra än mycket stora familjer. Ett system med avdrag från själva skatten är i sådant avseende betydligt mera elastiskt, enär fullständig skattefrihet vid mindre inkomster automatiskt inträder redan vid ett mindre barnantal, medan det stora barnantalet kan göra sig gällande vid stora inkomster. Anses en mindre långt gående differentiering med hänsyn till barnantalet tillräcklig, äger nämnda anmärkning mindre räckvidd, och den fördelen vinnes genom ett system med skattetillägg, att, om ett sådant införes utan rubbning av systemet i övrigt, detta medför ökad skatteintäkt i stället för skatteförlust, som givetvis uppstår med ett avdragssystem och som därför eventuellt måste kompenseras genom ökning av skatten i annan form. Med avseende å taxering och debitering gäller i fråga om tillägg till skatten detsamma som ovan anförts i fråga om avdrag från skatten.

Huvudgrunderna för kommissionens förslag till ökad skattedifferentiering efter familjeförhållandena.

Omläggning av grund- och familjeavdragen.

Kommissionen övergår nu till att lämna en sammanfattande motivering för sina positiva förslag i den hittills principiellt diskuterade frågan om förändrad skattedifferentiering med hänsyn till barnantalet. Härvid skall även redogöras för den del av förslaget till ändring av beskattningen av äkta makar, som har omedelbart sammanhang med avdragssystemet.

Vid utformandet av ifrågavarande förslag hava sådana metoder för reformens genomförande ansetts böra föredragas, som i möjligaste mån lämna skattesystemets allmänna anordning oförändrad. Särskilt har det ansetts önskvärt att undvika en lösning, som skulle föranleda ändringar av skatte-skalorna och deras progressivitet.

Av jämväl materiella skäl, för vilka tidigare redogjorts, har kommissionen den uppfattningen, att det gällande systemet med fasta, av inkomstens storlek oberoende avdrag bör bibehållas. Frågan om differentiering av beskattningen med hänsyn till familjeförhållandena bör enligt kommissionens mening lösas genom två särskilda åtgärder, den ena innefattande en omreglering av de skattefria avdragen vid såväl den statliga som den kommunala beskattningen och den andra ett differentierande tillägg till den nuvarande statsskatten, formellt ordnat som en särskild skatt. Förslaget om denna skatt behandlas längre fram i detta betänkande. Den närmast följande framställningen gäller förslaget om omreglering av de skattefria avdragen. Denna omreglering föreslås så gestaltad, att därigenom beskattningsunderlaget skall i stort sett bibehållas oförändrat. Ett avgörande skäl för en sådan uppläggning av reformen har varit nödvändigheten att beakta det finansiella läget i rikets många små kommuner, beträffande vilka det genomsnittliga barnantalet företer starka variationer. Ehuru avdragen vid den kommunala inkomstbeskattningen äro små, hava de redan nu den verkan, att av den taxerade inkomsten mångenstädes kvarstår endast en ringa bråkdel (exempel härå framgå av tabell 1 i bilaga nr 3). Redan nu betyder i många kommuner fastighetsskatten den väsentliga skattetillgången. En höjning av familjeavdragen, som icke bleve kompenserad genom en sänkning av grundavdragen, skulle medföra en ytterligare skatteöverbältring på fastigheterna, d. v. s. i regel på jordbrukareklassen. Ett förslag i sådan riktning skulle säkerligen få ett ogynnsamt mottagande. Kommissionen måste utgå ifrån att garantiprincipen i fråga om fastighetsskatten tillsvidare lämnas oberörd. Möjligheten att tillämpa familjeavdrag jämväl vid objektbeskattning å fastigheter har, ehuru principiellt oriktig, diskuterats, men det har befunnits, att redan de tekniska svårigheterna att genomföra dylika avdrag äro så stora, att en sådan fråga svårigen skulle kunna närmare övervägas annorledes än i sammanhang med en större kommunal skattereform. En dylik reform åter måste kräva ett tidsödande arbete. Att spörsmålet om reformering av den kommunala beskattningen är föremål för utredning och att förslag böra undvikas, som skulle kunna komplicera detta utredningsarbete, har av kommissionen beaktats och utgjort en särskild anledning för kommissionen att, bland annat, söka undvika rubbning av skatteunderlaget.

Vid dylikt förhållande måste avdragen vid kommunalbeskattningen nödvändigtvis bliva små, och så mycket mindre skäl hava då förelegat att över-

väga införandet av med inkomstens storlek växande avdrag, eftersom ju ett sådant system skulle förutsätta så små avdrag för de lägsta inkomsttagarna, att dessas läge bleve försämrat. För statsbeskattningens del förefinnes visserligen icke detta särskilda motiv för bibehållandet av fasta, av inkomstens storlek oberoende avdrag, så tillmätta att de lämna skatteunderlaget oförändrat. Ett allmänt skäl för en sådan lösning utgör dock, såsom nyss framhållits, önskemålet, att förändring av skatteskalorna och progressiviteten icke skall föranledas av omläggningen av avdragen. Såsom ett ytterligare skäl att även inom statsbeskattningen följa denna linje bör nämnas, att endast därigenom den nu rådande likformigheten mellan stats- och kommunalbeskattningen i fråga om avdragens anordning kan bibehållas.

Från dessa utgångspunkter föreslår kommissionen, att ortsavdragen skola, liksom hittills, vara fasta, oberoende av inkomstens storlek, men att de skola fastställas lika stora för ogift person, för hustru och för första och andra barnet samt dubbelt så stora för varje följande barn, ävensom att avdragen skola sättas vid den höjd, att skatteunderlaget blir i stort sett oförändrat både i fråga om den kommunala och den statliga beskattningen. Avdragen bliva i följd härav högre än de nuvarande familjeavdragen men lägre än de nuvarande grundavdragen, med undantag för avdragen för det tredje och de följande barnen, vilka bliva väsentligt högre än nuvarande grundavdrag. Den nu rådande civilstånds- och barnantalsfördelningen i landet är sådan, att denna omläggning kommer att innebära en skattelindring ej blott för familjer med barn utan även, ehuru i mindre mån, för gifta personer utan barn, varemot står en skatteökning för ogifta personer, vilken av samma skäl blir relativt liten. För de lägsta inkomsttagarna i de olika ortsgrupperna, vilka åtnjuta endast grundavdrag, synes dock vid den kommunala beskattningen en särskild anordning böra träffas av beskaffenhet att motverka skattehöjningen. Till denna fråga återkommer kommissionen i det följande. Det må erinras, att sänkning icke ifrågasättes beträffande den gräns av 600 kronor taxerad inkomst eller taxerat belopp, som gäller för skattskyldighetens inträdande.

Den nuvarande proportionen av 1:2 mellan avdragen i kommunal- och statsbeskattningen har bibehållits, vilket ur skattetekniska synpunkter är fördelaktigt. Såvitt kommunalskatten angår, kommer reformen, så länge den kommunala garantiskatten tages i anspråk i den utsträckning som för närvarande är fallet, att endast i mindre grad påverka jordbrukarklassens förhållanden. Den omständigheten, att en riktigare fördelning av den kommunala skattebördan mellan olika jordbrukarfamiljer icke för närvarande synes kunna mera allmänt genomföras, bör emellertid icke få utgöra ett skäl att underlåta reformens vidtagande. Härtill må fogas det påpekandet, att då jordbrukarna i förhållandevis stor omfattning äro gifta och genomsnittligt sett även relativt barnrika, det stora flertalet av de jordbrukare, som hava inkomster överstigande garantiskatteavdraget, kommer att ernå en viss lättnad i sin kommunala beskattning, varjämte flertalet jordbrukare, som taxeras till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, komma att få lättnad jämväl i denna beskattning.

Det har mot den nuvarande utformningen av ortsavdragen stundom anmärkts, att de skillnader i avdragens storlek, som gjorts med hänsyn till olika orters dyrhet, ej äro stora nog att innebära ett fullt tillräckligt hänsynstagande till den olikhet härutinnan, som faktiskt består. Minskas grundavdragen, kommer beträffande de ensamstående hänsynen till dyrtor att bliva mindre tillgodosedd än hittills. Den minskning av dessa avdrag, som erfordras, är dock icke större, än att den måste anses vara av underordnad

betydelse i jämförelse med fördelen av att beträffande familjeavdragen en starkare differentiering med hänsyn jämväl till dyrheten åstadkommes än för närvarande. Särskilt barnkostnaden å dyrare orter är betydligt större än motsvarande kostnad å billigare orter, varför ändringen måste anses vara ett steg i rätt riktning.

Det ligger i sakens natur, att reformen kommer att verka något olika i olika kommuner, beroende på den varierande civilstånds- och barnantalsfördelningen bland de skattskyldiga och den skiftande storleken av den del av skatteunderlaget, som skyddas genom garantiskatten. Där antalet gifta personer och framför allt barnrika familjer är jämförelsevis stort bland dem, som äro skattskyldiga för annan inkomst än som beskattas genom garantiskatten, komma de högre familjeavdragen, trots sänkningen av grundavdragen, att medföra en minskning av beskattningsunderlaget, som orsakar någon stegring av utdebiteringsprocenten. I den mån avvikelser från det normala i fråga om civilstånds- och barnantalsfördelningen i en kommun föreligga för bärarna av garantibeskattningen, minskas verkningen därav å utdebiteringsprocenten genom att reformen icke kan genomföras för fastighetsskattens del. Vid beräkningarna har givetvis önskemålet om oförändrat beskattningsunderlag endast kunnat uppfyllas för en dyrtorsgrupp av kommuner såsom helhet, och de här påpekade lokala variationerna, som dock ej torde bliva betydande, hava icke kunnat undvikas. De sakkunniga hava icke förbisett de verkningar, som härigenom förorsakas i vissa kommuner vid själva övergången, men hava däri icke sett ett skäl att ej föreslå reformen, då den genom denna ändrade skattefördelningen måste anses innebära en önskvärd korrigering av ett nu rådande missförhållande. För statsbeskattningsens del sakna de lokala variationerna betydelse.

Vid de kalkyler, som gjorts angående det ifrågasatta skattesystemets verkningar, har i första hand till utgångspunkt tagits ett system med fullständigt utjämnade grundavdrag. Det har emellertid velat synas, som om mot detta i och för sig naturliga och följdriktiga system skulle kunna framställas den anmärkningen, att systemet beträffande sådana ensamstående, som hava mycket låga inkomster, medför en vid jämförelse med dessas nuvarande beskattning relativt stark höjning av skatten. Denna höjning framträder mest vid kommunalbeskattningen, enär skattefoten här är lika hög för små som för stora inkomster. Såsom redan ovan antytts, har det ansetts önskvärt att finna en anordning, ägnad att motverka detta resultat av ortsavdragens utjämning. Av liknande skäl beredes enligt gällande lagstiftning extra skattelindring åt de allra lägsta inkomsttagarna i första och andra ortsgrupperna. Denna särskilda skattelindring torde för familjeförsörjarnas del böra bortfalla, då den blir mer än kompenserad genom de ökade familjeavdragen. För ensamstående åter synes den nu tillämpade metoden kunna utvecklas dels så, att den kommer att avse samtliga ortsgrupper, dels ock så att skattelindringen göres större för de högre ortsgrupperna än för de lägre. Det förslag, kommissionen i sådant syfte framlägger och som kommer att närmare belysas i den speciella motiveringen, medför genomsnittligt sett ej en sådan minskning av beskattningsunderlaget, som behöver påverka bedömandet av det ifrågavarande förslaget. Någon utväg som med mindre rubbning av beskattningsunderlaget åstadkommer lindring på just de punkter, där lindring enligt vad nu framhållits må anses behöfvig, torde i varje fall ej stå till buds.

Det erbjuder svårigheter att med siffermaterial rörande kostnaderna för försörjning av barn i olika orter i riket och beträffande olika inkomstgrupper belysa, i vad mån de föreslagna avdragen komma att svara mot dessa kostnader. Dock lär det jämväl utan dylikt material kunna fastslås, att inom samtliga grupper av skattskyldiga den ogifte och den barnlösa famil-

jen även efter genomförandet av den föreslagna jämkningen av avdragen komma att ekonomiskt vara avsevärt gynnsammare ställda än familjer med barn och i synnerhet familjer med många barn. Enligt sammanställande resultat av tillgänglig socialstatistik är det framför allt familjerna med tre och flera barn, vilkas levnadsstandard hårt pressas av barnens behov i olika hänseenden. Då därtill för folkstammens vidmakthållande kräves att familjerna i genomsnitt hava inmot tre barn, hava de sakkunniga funnit starka skäl föreligga för att medgiva dubbelt avdrag för vart och ett av det tredje och de därefter följande barnen. Familjer med detta barnantal äro icke så många, att denna stegring i och för sig har några större finansiella verkningsgar, vilket sammanhänger med att ett stort antal familjer med så många barn skulle bliva skattefria även utan fördubblingen av avdraget.

Kommissionen föreslår, att åldersgränsen för barn, för vilka familjeavdrag må erhållas, höjes från nuvarande 16 år till 18 år. Avdrag skulle i enlighet härmed få åtnjutas för hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn, som ej före taxeringsårets ingång fyllt 18 år, och som ej självt haft viss inkomst.

Ett samband anses föreligga mellan den åldersgräns, som gäller för erhållande av barnavdrag, och den gräns, från vilken hemmavarande barn, vilka sysselsättas i den skattskyldiges jordbruk eller rörelse, skola få räknas till arbetspersonalen. I allmänhet är det en avsevärd fördel för sådana näringsidkare att få räkna sina barn till arbetspersonalen, eftersom de då äga från sin intäkt avdraga hela sin kostnad för barnen, således jämväl kost och husrum. Dylik kostnad är normalt betydligt större än det familjeavdrag, som erhålles för barnet, i den mån sådant avdrag ifrågakommer. Enligt förslaget blir förmånen av att få räkna barn till arbetspersonalen relativt sett mindre än nu, eftersom grundavdraget för barnet såsom särskild skattskyldig och föräldrarnas familjeavdrag för barnet, om detta ej är skattskyldigt, bliva lika stora, men en förmån kommer dock att kvarstå, framför allt på den grund att skattskyldighetsgränsen för barnet inträder först vid 600 kronor taxerad inkomst. Det synes svårt att finna någon betydelsefull reell grund för sambandet mellan de båda gränserna. Att i ett fall ett hemmavarande barn anses göra den nytta för sig, att det får räknas till arbetspersonalen, utgör intet skäl, varför i ett annat fall föräldrarna, där de underhålla barnet utan att det ekonomiskt sett gör rätt för sig, skulle gå miste om barnavdrag. Mot bestämelsen att hemmavarande barn, som fyllt 16 år och som utför arbete i den skattskyldiges jordbruk eller rörelse, skall få räknas till arbetspersonalen torde i och för sig intet vara att erinra. Vid 16 års ålder är för de flesta barn skolgången avslutad, och barnen göra vanligen, om de arbeta i föräldrarnas jordbruk eller rörelse, så stor nytta, att de böra kunna likställas med lejd arbetspersonal.

För barn, som försörjas av föräldrarna och ej hänföras till arbetspersonalen, böra emellertid åtnjutas familjeavdrag. Under ett tidigare skede av skattelagstiftningen har för dylika avdrag åldersgränsen varit så hög som 21 år, vilket förhållande sammanhängde med, att föräldrar beskattades för hemmavarande barns inkomst, därest barnen själva ej voro skattskyldiga. Sedan denna form av sambeskattnings upphört, gällde under en period en 18-årsgräns, som emellertid år 1928 utbyttes mot 16-årsgränsen. Denna gräns måste betecknas såsom i vissa fall alltför låg, och i den mån barnavdragen ökas, ökas jämväl gränsens betydelse. Ju större den skattelättnad är, som avdraget medför, desto starkare förnimmes också ökningen av skattebördan, när avdraget upphör. Särskilt kännbar blir skatteökningen, om den inträffar under en period, då föräldrarnas försörjningsbörda är mera än vanligt stor. Detta är merendels förhållandet under de sista åren innan barnen kunna

försörja sig själva, i synnerhet om de under dessa år erhålla högre utbildning av ett eller annat slag. Samma förhållande inträffar ofta i arbetarklassen under depressionstider, då ungdomsarbetslösheten är stor.

Från dylika synpunkter kunde en allmän höjning av åldersgränsen från 16 till exempelvis 21 år ifrågasättas. Emellertid torde det vara jämförelsevis sällan förekommande, att barnens försörjning bestrides av föräldrarna, sedan de fyllt 18 år. Vid övervägandet av den nu behandlade frågan bör hänsyn jämväl tagas till verkningarna av den av kommissionen föreslagna särskilda skatt, som behandlas i det följande och från vilken avdrag eller befrielse är avsedd att erhållas även sedan barnen vuxit upp. Även bör vid bedömandet av 18-årsgränsens betydelse ihågkommas, att skattebetalningen äger rum tidigast vid slutet av taxeringsåret, medan åldersgränsen är bestämd med hänsyn till förhållandena vid taxeringsårets ingång. Ej förrän barnet fyllt eller snart skall fylla 19 år erlägges följaktligen den ökade skatt, som föranledes av barnavdragets bortfallande.

Under övervägande har jämväl varit frågan om avskaffande av den s. k. bankningen. Man har mot bankningen invänt, att metoden är rätt besvärlig i tillämpningen. För den stora allmänheten är den i alla händelser särdeles svår att förstå, och bankningen utgör ett av de viktigaste hindren för skattebetalarna att själva kunna beräkna och kontrollera sin beskattning. Såsom en fördel av bankningens avskaffande må vidare anföras, att det därigenom skulle kunna göras för envar påtagligt, att de effektiva avdragen med hänsyn till familjeförhållandena äro väsentligt större än de avdragsbelopp, som i skatteförfattningarna angivas. Å andra sidan bör framhållas, att bankningssystemet ur vissa synpunkter ansetts medföra en högre grad av rättvisa. Erinras må, att 1917 års riksdag med bland annat denna motivering avslag ett då av Kungl. Maj:t framlagt förslag om bankningens avskaffande. Vissa undersökningar rörande den lämpliga storleken av avdrag enligt ett system utan bankning hava gjorts, men kommissionen har avstått från att fullfölja dessa undersökningar redan av den anledningen, att det ej synes lämpligt att i förevarande sammanhang föreslå nyheter, vilka i och för sig icke äro nödvändiga.

Äkta makars beskattning.

Då frågan om äkta makars beskattning nu upptagits till utredning, har det varit hänsynen till sådana äktenskap, där hustrun har egen inkomst, som påkallat utredningen. För äktenskap av detta slag kunna nämligen nuvarande regler leda till en hårdare beskattning av de äkta makarna, om de leva tillsammans, än den sammanlagda beskattningen, som skulle hava drabbat dem såsom ogifta, vilket redan från allmänna rättvisesynpunkter framstår såsom en obillighet. Kommissionen har därutöver haft att å denna fråga lägga de befolkningspolitiska och familjesociala synpunkter, som inledningsvis berörts, och som helt allmänt tala för en lägre beskattning av äkta makar än av ogifta personer.

Vid sitt övervägande av de regler, som böra bestämma äkta makars beskattning, har det först gällt att taga ståndpunkt till spørgsmålet, huruvida principen om sambeskattnings av äkta makar bör bibehållas eller uppgivas. Den historiska redogörelse, som åtföljer detta betänkande (bilaga nr 1), bär vittnesbörd om att frågan om denna sambeskattnings livligt uppmärksamats i den skatterättsliga diskussionen. De skäl, som därvid anförts för sambeskattnings bibehållande, synas vara av avgörande beskaffenhet. Bestämmande för en familjs ekonomiska ställning är

normalt makarnas sammanlagda inkomst och förmögenhet, oavsett om denna inkomst och förmögenhet tillkommer endera maken eller båda. En särskild beskattning av vardera maken skulle innebära, att åtskillnad finge göras mellan fall, då båda makarna åtnjuta inkomst, och fall, då endast ena maken har inkomst, vilket i och för sig framstår såsom oegentligt och därtill skulle innebära fara för otillbörliga manipulationer genom överflyttning av förmögenhet och inkomst makarna emellan. Den finansiella förlusten härav skulle kunna för det allmänna bli avsevärd. Tekniska svårigheter skulle vidare uppstå i fråga om påläggandet av barnavdrag och andra avdrag. I främmande länder torde sambeskattnings princip vara allmänt vedertagen.

Den merbeskattning av äkta makar, som båda hava inkomst, vartill gällande skatteregler föranleda eller kunna föranleda, beror dels på att det skattefria familjeavdraget, som beräknas för hustrun, är lägre än det grundavdrag, som hon skulle hava åtnjutit såsom ogift, och dels, i den mån den sammanlagda inkomsten överstiger den gräns där progressivitet i beskattningen begynner, på att efter inkomsternas sammanläggning högre skattefot kommer att tillämpas för en del av den sammanlagda inkomsten. Den förstnämnda orsaken till merbelastning är icke betingad av sambeskattnings princip utan kan undanröjas oberoende av sambeskattnings bibehållande genom hustruavdragets höjning till samma storlek som grundavdraget. Den senare orsaken är däremot en följd av sambeskattningen.

Vad först angår den merbeskattning av äkta makar, som orsakas av den omständigheten att grundavdraget är högre än familjeavdraget för hustru, är det givet, att det tekniskt sett icke möter någon som helst svårighet att åstadkomma ändring härutinnan och dymedelst rättelse av missförhållandet i denna del. En sådan ändring, vilken från de synpunkter, som kommissionen har att beakta, förefaller tämligen självklar, ingår ock i det förslag till jämkningar i ortsavdragen, för vilket tidigare lämnats redogörelse. Enligt detta förslag skall genom sänkning av grundavdragen och höjning av familjeavdragen åstadkommas, att grundavdraget och familjeavdraget för hustru bli i varje ortsgrupp av lika storlek. Härmed löses för makarnas del denna fråga.

Den andra frågan, avseende den merbelastning av äkta makar vartill sambeskattningen i följd av beskattningens progressivitet kan giva anledning, är svårare att komma till rätta med. Beträffande densamma bör till en början betonas, att för det stora flertalet av familjer, ej blott i de breda lagren utan även högt upp i den ekonomiska medelklassen, denna anledning till merbelastning icke är verksam eller har endast mycket obetydliga verkningar. Progressiviteten inträder i fråga om den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten först vid ett beskattningsbart belopp av 10 000 kronor, vilket belopp dessutom på grund av ortsavdragen motsvarar ett högre taxerat belopp. En viss merbelastning av äkta makar kan dock förekomma redan vid lägre inkomst på grund av de särskilda bestämmelser, som gälla för den kommunala progressivskatten, utjämningskatten och den extra inkomst- och förmögenhetsskatten. Beträffande de båda förstnämnda skatterna inträder skattskyldighet vid ett beskattningsbart belopp av 3 000 kronor, beträffande den sistnämnda vid ett beskattningsbart belopp av 6 000 kronor. Ifrågasättande skatter äro emellertid obetydliga i de lägre inkomstskikten. För innehavare av större inkomster och förmögenheter ställer sig saken annorlunda, enär för dem beskattningens progressiva verkan blir väsentligt starkare, om makarnas inkomster och förmögenheter sammanläggas, än om de beräknas var för sig.

Ehuru merbelastning av äkta makar på grund av sambeskattningen en-

dast kan förekomma för de relativt mindre talrika äktenskap, där hustrun har egen inkomst att beskatta, och dessutom merendels är föga betydande, kan den omständigheten att frågan i verkligheten har förhållandevis små proportioner naturligtvis icke få vara ett skäl för denna merbelastnings bibehållande. Den orättvisa, som här förefinnes, är observerad och storleksordningen av densamma har i den allmänna uppfattningen uppenbarligen starkt överdrivits. Det är av vikt, att varje grund bringas ur världen för påståenden, att skattelagstiftningen genom reglerna om beskattning av äkta makar befördrar den fria sammanlevnaden.

Då kommissionen av redan anförda skäl anser, att upphävandet av regeln om sambeskattnings av makar ej bör ifrågasättas, gäller problemet att finna någon väg, varigenom inom ramen för denna sambeskattnings nu nämnda med densamma förknippade orättvisa blir undanröjd. En sådan väg vore att föreskriva, att makarnas sammanlagda beskattningsbara belopp alltid skall till ett visst maximum av exempelvis 15 000 kronor delas i två hälfter med iakttagande av att det eventuellt överskjutande beloppet tillägges den ena hälften, varefter de progressiva skatterna uträknas särskilt på vardera av de sålunda erhållna beloppen. De båda skattebeloppen skulle sedan sammanläggas och fördelas mellan makarna enligt gällande regel. Mot ett dylikt förfarande bör emellertid anmärkas, att detsamma för att bringa rättelse i ett ganska obetydligt antal fall, där rättelse vore påkallad, skulle medföra skattelindring även i en mängd fall, där merbelastning ej förekommer, och dessutom skulle föranleda en besvärlig procedur vid taxeringsarbetet, som till allra största delen vore onödig. Av denna anledning hava de sakkunniga övergivit detta uppslag.

Det resultat, vartill kommissionen kommit, är att, vid vidmakthållande av den betydelsefulla principen om makars sambeskattnings, det näppeligen är möjligt att åstadkomma en direkt lösning av ifrågavarande spörsmål. I stället föreslås, att frågan löses på indirekt väg, sålunda att den nuvarande ordningen med dess möjligheter till orättvisa i sporadiskt förekommande fall lämnas orubbad men att genom en beskattningsanordning av särskild beskaffenhet sådana förmåner erbjudas åt äkta makar, att därigenom tillfyllestgörande kompensation kommer att beredas de makar, vilka genom sambeskattningsen erhålla en merbelastning i avseende å den allmänna beskattningen. Såsom längre fram närmare omförmäles föreslår kommissionen, att för vinnande av ökad skattedifferentiering med hänsyn till familjeförhållandena skall upptagas en särskild skatt, beträffande vilken differentieringen skall åstadkommas genom ett system av avdrag, reglerat med hänsyn till bland annat de skattskyldigas civilstånd. Förslaget går härutinnan ut på att, medan den ogifte skattskyldige skall vidkännas full skatt, skatten skall för skattskyldig, som är gift, på grund av detta förhållande sänkas till två tredjedelar av den fulla skattens belopp. Den förmån, som härigenom skulle beredas äktenskapen, är av den ekonomiska betydelse, att därigenom full kompensation, och merendels mera därtill, för den ifrågavarande merbelastningen kommer att lämnas alla de äktenskap, som av densamma drabbas och för vilken den från äktenskapsbildandets synpunkt kan rimligen antagas hava någon betydelse. Visserligen komma fall att förefinnas, där full kompensation ej erhålles. Men det är först vid mycket betydliga inkomster för båda makarna, som fall av någon nämnvärt otillräcklig kompensation kunna påvisas. Beträffande dessa fall, som i verkligheten måste bli sällsynta, kommer utan tvivel läget att vara sådant, att frågan icke rimligen kan antagas vara av beskaffenhet att utöva något inflytande i det här ifrågavarande avseendet.

Ytterligare en fråga rörande makars beskattning finner kommissionen erforderligt att i detta sammanhang behandla, nämligen om de förvärvsarbeteande kvinnornas i beskattningsavseende ur viss synpunkt missgynnade ställning. Av de nyingångna äktenskapen bygger en betydligt större andel på hustruns förvärvsarbete än vad fallet är i fråga om antalet bestående äktenskap. Detta beror delvis på att förvärvsarbete för gifta kvinnor är i och för sig mera vanligt i den yngre generationen än i den äldre, men sammanhänger framför allt med att äktenskap, där hustrun är förvärvsarbeteande, numera ofta är ett vanligt genomgångsskede, i det att hustrun ej sällan behåller sitt yrkesarbete ett eller annat år, men därefter lämnar detsamma för att helt ägna sig åt hemmets skötsel. Härav följer, att de förvärvsarbeteande hustrurnas ställning i beskattningsavseende torde vara av större betydelse för giftermålsfrekvensen än man kunde antaga, i betraktande av det jämförelsevis mindre antal äktenskap, där hustrun på lång sikt är förvärvsarbeteande.

Den föreliggande frågans betydelse sammanhänger med de olika synpunkter skattelagstiftningen anlägger på det arbete, som av hustrun utföres i hemmet och för dess räkning, samt det förvärvsarbete utanför hemmet, som den gifta kvinnan framför allt numera ofta nog har att fullgöra. Värdet av hennes arbete i hemmet, liksom för övrigt åtskilligt annat arbete, som inom familjen förekommer, beskattas icke, i det att det ej betraktas som »inkomst» i skattelagarnas mening; däremot beskattas den inkomst, som skapas genom hennes förvärvsarbete utanför hemmet. Att detta innebär ett visst gynnande i beskattningsavseende av hustruns hemarbete i jämförelse med arbete, som av henne utföres utanför hemmet, framstår särskilt klart, för den händelse sistnämnda arbete nödvändiggör anlitande av avlönad arbetskraft i hemmet, men ett liknande förhållande föreligger i verkligheten även om familjen icke finner nödigt eller icke kan anskaffa dylikt biträde. Gällande lagstiftning tager i så måtto hänsyn till det anmärkta förhållandet, att gift kvinna, som lever tillsammans med sin man och har inkomst av rörelse eller eget arbete, är berättigad att, i den mån sådan hennes inkomst därtill förslår, åtnjuta ett skattefritt avdrag av 200 kronor.

Kommissionen anser visserligen, att det icke föreligger anledning att i föreliggande sammanhang till närmare utredning upptaga frågan rörande behandlingen i beskattningsavseende av gift kvinnas arbete av olika slag, så mycket mindre som denna fråga berör invecklade spörsmål av skatteteoretisk natur. Likväl håller kommissionen före, att de numera i stor utsträckning rådande förhållandena i fråga om de gifta kvinnornas arbete äro av den beskaffenhet, att någon omedelbar åtgärd bör vidtagas för att bringa den förvärvsarbeteande hustrun i ett mindre ogynnsamt läge i jämförelse med den hustru, som är i tillfälle att helt ägna sitt arbete åt hemmet. Vad som med sådant syfte åtgöres kommer att ingå såsom ett naturligt led i de anordningar med social och befolkningspolitisk karaktär, varom här är fråga. Tidigare har funnits rätt att vid sidan av det nyss omnämnda skattefria avdraget å 200 kronor åtnjuta ytterligare ett avdrag med likaledes 200 kronor, för den händelse hustruns förvärvsarbete föranlett kostnad för biträde i hemmet. Med erinran härom föreslås nu den ändring i gällande regel, att avdragsbeloppet höjes från 200 kronor till 400 kronor, utan att dock för avdragsökningen uppställas det villkoret, att biträde i hemmet anlåtats.

Kommissionens förslag till en särskild skatt.

Genom den av kommissionen föreslagna jämkningen av ortsavdragen ernås en betydligt ökad differentiering av skattebördan efter familjeförhållandena och denna ökning gör sig gällande även upp i rätt höga inkomstlägen. Det ligger emellertid i sakens natur, att den genom fasta avdrag möjliggjorda skattedifferentieringen blir relativt sett störst i de lägre inkomstskikten. Redan i det föregående hava angivits de skäl, som i och för sig tala för en skattedifferentiering företeende en kraftigare stegring i förhållande till inkomsten än den, som åstadkommes genom fasta avdrag, men har å andra sidan pekats på de omständigheter, som tala mot införandet av rörliga avdrag. Vill man med minsta rubbning av skattesystemets allmänna anordning i vårt land nå en med inkomsten stigande skattedifferentiering efter familjeförhållandena, synes den närmast till hands liggande utvägen vara att införa med såväl familjeförhållandena som inkomsterna varierande skattetillägg. Formellt skulle dessa skattetillägg givas karaktär av en särskild statsskatt, men i verkligheten bör skatten ses såsom en utbruten del av den allmänna beskattningen. Med hänsyn till sina verkningar i avseende å skattedifferentieringen bör den icke bedömas annat än i sammanhang med de föreslagna jämkningarna av ortsavdragen.

Ett särskilt skäl att välja denna metod för vinnande av ytterligare differentiering har varit det förhållandet, att för vissa betydelsefulla ändamål, angående vilka kommissionen kommer att framlägga förslag, avsevärda penningmedel bliva erforderliga, och att utvägar måste anvisas för anskaffande av dessa medel. Det har icke minst med hänsyn till dessa ändamåls natur synts ligga nära till hands att för deras räkning begagna den outnyttjade skattekraft, som även efter genomförandet av jämkningarna av ortsavdragen kommer att förefinnas hos ogifta personer och barnlösa eller barnfattiga familjer till skillnad från barnrika familjer i motsvarande inkomstlägen. Den särskilda skatten blir sålunda — förutom att den tjänar ändamålet att skaffa medel till vissa av befolkningsfrågan betingade statsutgifters bestående — ett viktigt led i strävandena att genom beskattningen utjämna barnkostnaden och påverka familjebildningen. Skall det för allmänheten bliva klart, att de statsutgifter, det här är fråga om, och de ändamål man genom dem vill tjäna, gälla för Sveriges framtid mycket betydelsefulla intressen, vilka rättfärdiga ett väsentligt offer, kan det dessutom vara gagneligt, att detta förhållande tydliggöres genom vidtagandet av en särskild för dessa medels anskaffande avsedd anordning. Denna torde komma att synas desto mera naturlig, som den får den innebörd, att de, som ej alls eller endast i mindre mån bidragit till befolkningens tillväxt, få göra ett ekonomiskt offer för befrämjandet av denna tillväxt. Den omständigheten, att skatten uttryckligt förbehålles de ifrågavarande ändamålen och att detta göres klart för skattebetalarna, torde i själva verket vara en viktig förutsättning för vinnande av förståelse för densamma.

Vid övervägandet av frågan om den närmare utformningen av denna särskilda skatt, från vilken det är avsett att i mån av ökning av familjemedlemmarnas antal medgiva kraftiga avdrag och snart nog full befrielse, har kommissionen, som funnit riktigt, att den särskilda skatten beräknas å det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, tagit i betraktande, att sistnämnda skatt äminstone i fråga om större inkomster företer en avsevärt kraftigare stegring än som bör anses motsvara den med in-

komststegringen följande ökningen av barnkostnaden. I bland annat denna omständighet har kommissionen funnit stöd för sin uppfattning, att den särskilda skatten visserligen bör göras progressiv, men med en progressivitet som är vida svagare än den inom den statliga inkomst- och förmögenhetsbeskattningen tillämpade och som upphör vid ett måttligt högt inkomstbelopp.

Utformningen av den skala, efter vilken den särskilda skatten skall utgå, är givetvis — inom de skäligen gränser som av den nu givna motiveringen för skattens allmänna läggning betingas — beroende av de anspråk, som ställas på skattens avkastningsförmåga. Såsom förut framhållits, komma för genomförande av vissa förslag, som kommissionen har för avsikt att framlägga, att krävas betydande belopp. Under kommissionens överläggningar hava olika skalor diskuterats. Den skala, för vilken kommissionen ansett sig böra stanna, är så utformad, att skatten — i de fall då någon rätt till avdrag från densamma ej föreligger — skall utgöras med, förutom ett fast belopp av 10 kronor, 1 % för den del av det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet som överstiger det belopp, vid vilket, enligt vad nedan kommer att förmälas, skattskyldighet inträder, men icke 5 000 kronor, 2 % för den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger 5 000 kronor men icke 10 000 kronor, 3 % för den del av det beskattningsbara beloppet, som överstiger 10 000 kronor men icke 15 000 kronor, och slutligen 4 % för den del av samma belopp, som överstiger 15 000 kronor. En beräkning av vad en skatt enligt sådan skala kan komma att inbringa möter, då statistiskt material angående flera på densamma inverkanse faktorer saknas, stora svårigheter. Emellertid har kommissionen ansett sig kunna approximativt uppskatta skattens avkastning till omkring 15 miljoner kronor.

Den särskilda skatten föreslås maximerad till ett belopp av 9 000 kronor. Detta maximum kommer att uppnås vid ett beskattningsbart belopp för ensamstående person av 232 500 kronor. Anledningen till maximeringen är skattens ändamål att åstadkomma differentiering med hänsyn till den minskning av skatteförmågan, som orsakas av kostnaden för barnen, därvid genomgående måste beaktas storleken av den skattebefrielse som erhålles, om skattskyldig gifter sig och får barn. Denna differentiering är avsedd att vinnas genom att giva den skattskyldige rätt att från själva skatten erhålla avdrag för barn, som han har. Såsom nedan kommer att närmare utvecklas föreslås, att avdraget för ett barn skall belöpa sig till en tredjedel av skattens belopp. Det bör anses angeläget, att den skattelindring, som genom dylikt avdrag erhålles, i så måtto begränsas, att det icke blir möjligt för någon att komma i åtnjutande av avdrag, som till sitt belopp alltför mycket närmar sig en objektivt sett rimlig kostnad för underhåll av det med avdraget avsedda barnet. Fall böra framför allt, såsom redan i annat sammanhang betonas, icke förekomma, där det kunde förefalla som om staten genom sitt medgivande av skatteavdrag till fullo eller mer än så bekostade barnets underhåll. Även för de största inkomsttagarna bör den skäligen kostnaden för ett barn utgöra endast ett förhållandevis måttligt belopp, och det avdrag från skatten, som erhålles för barnet, bör lämpligen icke uppgå ens till detta belopp. Genom skattens maximering till 9 000 kronor sörjes för att avdrag från skatten för ett barn icke kommer att kunna överstiga ett belopp av 3 000 kronor.

Kommissionen föreslår, att den nyss omförmälda nedre gräns, vid vilken skattskyldigheten skall inträda, sättes vid ett beskattningsbart belopp av 1 000 kronor för ogift person och 2 000 kronor för den, som är gift, vilket innebär att de lägsta inkomsterna bliva helt befriade från här ifrågakvarande skatt. För denna åtskillnad mellan ogifta och gifta, varigenom åstadkommes, att det skattefria avdrag, som de nämnda gränsbeloppen representera,

blir dubbelt så stort för den gifte som för den ogifte, föreligga samma skäl, som föranleda, att äkta makar erhålla dubbelt så stort ortsavdrag som den ogifte. Det bör vid betraktandet av den gräns för skattskyldighetens inträdande, som beträffande här ifrågavarande skatt föreslås, ihåkommas, att den skattskyldiges verkliga inkomst nästan alltid är betydligt högre än hans beskattningsbara belopp, vilket framkommer efter verkställt ortsavdrag. För små inkomster är därtill skattefoten, som, fränsett minimiskatten i botten, begynner med 1 procent, låg, varigenom skatten särskilt för gifta personer eller familjer med barn, vilka komma att åtnjuta avdrag från densamma, blir obetydlig. Att den nedre gränsen för skatten icke satts högre än som skett beror ej endast på att skatten bör vara tillräckligt inbringande utan jämväl och i ej mindre grad därpå att även i de lägre inkomstklasserna en ogift person eller barnlös familj har en så väsentligt bättre ekonomisk ställning än en barnrik familj i samma inkomstläge, att även efter ortsavdragens jämkning en ytterligare differentiering synes försvarad.

Full skatt föreslås skola utgöras av den, som är ogift och barnlös. Av skäl, som anförts vid behandlingen av spörsmålet om äkta makars beskattning, bör redan ingåendet av äktenskap medföra viss skattelindring, vilken föreslås skola uppgå till en tredjedel av skattens belopp. Ytterligare avdrag bör medgivas för barn, därvid avdraget för varje barn föreslås till likaledes en tredjedel av skattebeloppet. Resultatet av dessa avdragsregler blir, vid beaktande jämväl därav att skatten utmätas efter det beskattningsbara beloppet, i verkligheten merendels en skattelindring för barnlösa makar med mer än en tredjedel av skattebeloppet och för makar med ett barn med betydligt mer än två tredjedelar av samma belopp, medan full befrielse från skatten kommer att åtnjutas av makar med minst två barn. Beträffande ett antal frågor, vilka fordra särskild reglering, såsom rörande äktenskap, som av olika anledningar upphört, ogifta föräldrar, styvbarn och oskiftade dödsbon, hänvisas till specialmotiveringen.

Ville man ernå enahanda likformiga hänsynstagande till barnförsörjningsbördan, som i kommunalskatte- och inkomstskatteförfattningarna åstadkommes genom ortsavdragen för hemmavarande barn, borde detta föranleda till, att viss skatt uttages även från familjer med flera barn. Starka skäl kunna anföras för att sätta gränsen för den fullständiga skattebefrielsen först vid ett antal av tre barn i stället för vid två. Tre barn i äktenskapen är vad som ungefär erfordras för folkstammens uppehållande och det tredje barnets tillkomst är av detta och andra skäl förtjänt att gynnas. En dylik anordning vore dock av psykologiska skäl icke tillräddig. Den särskilda beskattningens utsträckande till att träffa även familjer med två barn skulle säkerligen icke komma att stödjas av den allmänna uppfattningen, och då med nuvarande nativitetsförhållanden redan det andra barnets tillkomst behöver gynnas, har kommissionen avvisat tanken på att sätta gränsen först vid det tredje barnet. Erinras må, att vid utformandet av ortsavdragen särskild hänsyn tagits till det tredje och de följande barnen, för vilka dubbla avdrag föreslås.

En särskild fråga är, huru det bör förfaras sedan barnen vuxit upp och då de således i allmänhet icke längre försörjas av föräldrarna. Skola barnen därefter i avseende å den särskilda skatten betraktas såsom obefintliga, och skatteavdrag icke medgivas för föräldrarna? En sådan lösning vore naturlig ur den synpunkten, att skatten åsyftar att mellan de skattskyldiga åstadkomma en större åtskillnad än hittills med hänsyn till den olika försörjningsbörda, som åvilar dem. Häremot kan dock anföras, att de föräldrar, som med betydande kostnader uppfostrat sina barn, tills de nått mo-

gen ålder, i en dylik lösning av frågan tvivelsutan skulle se en betänklig orättvisa. Enligt kommissionens mening är det erforderligt, att hänsyn tagas till denna sistnämnda uppfattning, i enlighet med vilken förslaget således i denna del utarbetats. Följden härav blir emellertid en icke alldeles oväsentlig minskning av skatteintäkten. De förut omnämnda kalkylerna rörande vad den särskilda skatten kan beräknas inbringa hava givetvis gjorts under hänsynstagande till sistberörda omständighet.

III.

Specialmotivering till författningsförslagen.**Förslaget till ändringar i kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.**

Då kommissionen beslutat föreslå sådan omläggning av ortsavdragen enligt kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, som tidigare motiverats, har kommissionen, såsom jämväl framhållits, utgått från att omläggningen borde åstadkommas utan väsentliga ändringar av beskattningsunderlaget. För att möjliggöra förverkligandet av detta syfte har det varit nödvändigt att, i saknad av föreliggande statistik rörande avdragens fördelning inom olika inkomstgrupper och å olika orter, verkställa en särskild undersökning härom. Angående densamma och dess resultat hänvisas till bilaga nr 3 vid detta betänkande. Det system för avdragen, som nu föreslås med stöd av den verkställda undersökningen, och de slutsatser, vartill denna givit anledning, klarlägges i följande tabell:

Kommunala avdrag:	O r t s g r u p p				
	I	II	III	IV	V
<i>Enligt gällande rätt:</i>					
Grundavdrag	340	380	420	460	500
Familjeavdrag	160	160	180	180	200
<i>Enligt förslaget:</i>					
Grundavdrag samt familjeavdrag för hustrun och vartdera av de två första barnen . .	280	300	320	340	360
Familjeavdrag för varje följande barn . . .	560	600	640	680	720
Statliga avdrag:					
<i>Enligt gällande rätt:</i>					
Grundavdrag	680	760	840	920	1 000
Familjeavdrag	320	320	360	360	400
<i>Enligt förslaget:</i>					
Grundavdrag samt familjeavdrag för hustrun och vartdera av de två första barnen . .	560	600	640	680	720
Familjeavdrag för varje följande barn . . .	1 120	1 200	1 280	1 360	1 440

Det bör nämnas, att en viss kontroll å den sammanbragta statistikens användbarhet erhållits genom jämförelse med tabeller sammanställda på grundval av material, vilket samlats för den s. k. bostadssociala utredningen och avser ett stort antal hushålls fördelning på familjetyper och in-

komstgrupper i ett betydande antal städer. Av dessa tabeller hava framför allt erhållits upplysningar rörande variationer, som förekomma i fråga om familjernas sammansättning och storlek. Även må framhållas, att, ehuru vid kalkylerna hänsyn endast i begränsad utsträckning kunnat tagas till förslaget om höjning av åldersgränsen för barnavdrag från 16 år till 18 år, det dock kan med ganska stor visshet antagas, att denna ändring icke kommer att medföra några mera avsevärda verkningar. I flertalet familjer torde nämligen barnen mellan 16 och 18 år hava inkomst av arbete utom hemmet eller ock vara att hänföra till föräldrarnas arbetspersonal, varav följer, att avdrag för barnen merendels ej kommer att åtnjutas. Vidare bör omförmålas, att ehuru, med hänsyn till variationerna i olika kommuner av förhållandet mellan dem, som erlägga kommunalskatt, och dem, som erlägga statskatt, det ingalunda var självfallet, att undersökningen skulle motivera bibehållandet av jämnt dubbelt så stora avdrag för statsbeskattningen som för kommunalbeskattningen, undersökningen givit sådant resultat, att förslaget om denna relations vidmakthållande bör anses vara i nöjaktig mån välgrundat.

Bestämmelsen i gällande författningar, att familjeavdrag för barn må åtnjutas endast för sådant barn, som icke haft minst 450 kronors inkomst, var från början motiverad med att det inkomstbelopp, som skulle angivas, borde vara lika stort som familjeavdraget för barnet. Detta avdrag var, då beloppet fixerades till 450 kronor, i samtliga ortsgrupper 300 kronor, vilket efter verkställd bankning motsvarade högst 450 kronor. Då familjeavdragen sedermera differentierades, bibehölls emellertid det ifrågavarande beloppet oförändrat. Detta belopp synes nu skäligen böra höjas till 600 kronor; en motivering till förslaget härom kan finnas i den omständigheten, att sistnämnda belopp betecknar den inkomstgräns, från vilken taxering skall företagas.

Det torde vara antagligt, att de nya reglerna komma att stundom resultera i en benägenhet att underlåta att angiva barnen såsom skattskyldiga och i stället för familjens räkning tillgodoräkna sig avdrag för dem. Detta gäller emellertid särskilt i fråga om de barn, för vilka dubbelt avdrag skulle åtnjutas. Med hänsyn till den relativa fåtaligheten av familjer med större antal barn torde förhållandet från synpunkten av det allmännas fiskaliska intresse icke äga stor betydelse.

Då kommissionen av skäl, som förut anförts, icke föreslår en allmän rätt till avdrag för barn, som överskridit 18 års ålder, anser sig kommissionen hava så mycket större anledning att erinra om den befogenhet, som finnes lämnad beskattningsnämnderna att i ömmande fall utöver de allmänna avdragen medgiva ytterligare avdrag intill visst maximum. Såsom dylikt ömmande fall anges bland andra väsentlig nedsättning av den skattskyldiges skatteförmåga till följd av underhåll av andra närstående än sådana barn, för vilka familjeavdraget är medgivet. Givet är, att denna befogenhet bör kunna begagnas för att bereda stöd åt familjer, vilka äro betungade med utgifter, föranledda av kostnad för barn, som överskridit den ålder, inom vilken familjeavdrag må åtnjutas. Beskattningsnämndernas praxis beträffande tillämpningen av nu ifrågavarande bestämmelse torde vara växlande, men i stort sett synes bestämmelsen endast i rätt sällsynta undantagsfall komma till användning. Det må ifrågasättas, huruvida det icke skulle vara lämpligt, att en erinran gäves om de möjligheter till åstadkommande av skälig uppmjukning, som bestämmelsen erbjuder.

Såsom ett särskilt problem har under utredningsarbetet behandlats frågan i vad mån det är möjligt att, i syfte att mildra verkningarna av de sänkta grundavdragen, vid den kommunala beskattningen bereda skattelättnad åt

de allra lägsta bland de inkomsttagare, som ej erhålla familjeavdrag. Dessa överväganden hava resulterat i ett förslag av följande innebörd. Extra skattelindring gives skattskyldig, som ej åtnjuter familjeavdrag, därest den taxerade inkomsten utgör högst, i ortsgrupp I 1 100 kronor, i ortsgrupp II 1 200 kronor, i ortsgrupp III 1 300 kronor, i ortsgrupp IV 1 400 kronor och i ortsgrupp V 1 500 kronor. Skattelindringen åstadkommes på det sätt, att ett extra avdrag medges nämnda skattskyldiga med 50 kronor i ortsgrupperna I och II, 100 kronor i ortsgrupp III, 150 kronor i ortsgrupp IV och 200 kronor i ortsgrupp V. För dessa extra avdrag erhålles ingen bankning. Vid bestämmande av villkoret för skattelindringen har beaktats, att flertalet av dem, som äro hänförliga till tjänstefolk på olika orter och som ej erhålla särskilt hög kontant lön, skola få del av densamma, likaså flertalet lågt avlönade självförsörjande affärsbiträden m. fl., för vilka en skattehöjning skulle komma att bliva betungande. Vid bestämmande av den extra skattelindringens storlek har jämväl beaktats, att densamma, ehuru hänförlig till kommunalbeskattningen, borde taga så mycken hänsyn även till olikheten i levnads-kostnader på olika orter, att därigenom kunde i någon mån motvägas den minskning i dyrortsdifferentieringen, som beträffande både stats- och kommunalbeskattningen följer av utjämningen av grund- och familjeavdragen. Av den statistiska redogörelsen framgår, att den minskning av kommunal-skatteunderlaget, som blir en följd av en extra avdragsrätt enligt dessa linjer, ej blir av större betydelse. Vid förslagets bedömande bör ej förbises, att detsamma i någon mån även berör frågan om sambeskattnings av äkta makar, enär den som gifter sig skulle gå miste om det extra avdraget. Emellertid kan här hänvisas till att för alla fall, där frågan kan antagas äga praktisk betydelse, d. v. s. där båda makarna hava arbetsinkomst, hustrun erhåller det till 400 kronor höjda avdraget från viss arbetsinkomst, vilket även i högsta ortgruppen räcker till för att kompensera det vid giftermål bortfallande extraavdraget.

De ändringar i kommunalskattelagen, som föranledas av kommissionens förslag, avse 46 § 3 mom., som behandlar gift kvinnas rätt till avdrag från hennes inkomst av rörelse eller eget arbete, 48 § 2 mom., som upptager bestämmelserna om ortsavdrag, anvisningarna till sistnämnda paragraf, i vilka ett klarläggande exempel blivit med anledning av ändringarna av avdragsbeloppen omskrivet, och 50 § 2 mom., där den nuvarande bestämmelsen om visst extra avdrag i de lägsta ortsgrupperna ändras till att avse de lägsta av de inkomsttagare i alla ortsgrupperna, som ej erhålla familjeavdrag.

Ändringarna i inkomstskatteförfordningen avse endast bestämmelserna om ortsavdragen i 16 § 1 mom. Stadgandet i 4 § 2 mom. om gift kvinnas med egen arbetsinkomst rätt till avdrag är så avfattat, att ändringen i motsvarande stadgande i kommunalskattelagen blir utan vidare tillämplig jämväl beträffande statsbeskattningen.

Förslaget till förordning om skatt för familjehjälp.

Det synes önskvärt, att den särskilda skatt, som föreslås för vinnande av ökad differentiering av beskattningen med hänsyn till de skattskyldigas familjeförhållanden och därjämte med det speciella syftet att bereda medel för finansiering av vissa utgifter, vilka påkallas av förslag som kommissionen har för avsikt att framlägga, erhåller en benämning, som giver uttryck åt skattens ändamål. Det föreslås, att skatten benämnes skatt för familjehjälp.

Det är i överensstämmelse med skattens uppgift att densamma icke bör uttagas av andra än fysiska personer, som under beskattningsåret varit här

i riket bosatta, ävensom såsom en skäligen nödvändig konsekvens härav oskiftade dödsbon efter personer, som vid dödsfallet varit här i riket bosatta.

Enligt förslaget bör skattskyldigheten inträda först då det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet uppgår till 1 000 kronor eller, i fråga om person, som är gift, änkring eller änka, 2 000 kronor, och bör skatt icke beräknas å den del av det beskattningsbara beloppet, som understiger nämnda belopp av 1 000 respektive 2 000 kronor. De skattskyldiga komma således att i fråga om den särskilda skatten tillgodoräkna sig dels de ortsavdrag, som tillkomma dem enligt inkomstskatteförordningen, och dels därutöver de avdrag, som åstadkommas genom den nu nämnda anordningen. Dessa olika avdrag följas icke åt under alla förhållanden, och med hänsyn till den här ifrågavarande skattens särskilda befolkningspolitiska syfte är det ganska naturligt, att full konformitet mellan de två avdragsystemen ej råder. Medan familjeavdrag för hustru enligt inkomstskatteförordningen tillkommer endast den, som är gift, har sålunda i fråga om den särskilda skatten det högre avdraget av 2 000 kronor ansetts böra tillkomma även änkring och änka. Att samma förmån å andra sidan icke medgivits åt dem, vilkas äktenskap upplösts genom skilsmässa, är i överensstämmelse med de principer, som ligga till grund för skatten.

Beskattningen i fråga föreslås så ordnad, att det vid taxeringen fastställles, huruvida fysisk person är skattskyldig till ifrågavarande skatt, och att det därvid tillika angives, huruvida eller i vilken mån den skattskyldige på grund av sina familjeförhållanden skall åtnjuta lindring i skatten respektive erhålla befrielse från densamma, varefter skatten uträknas vid debiteringen. Grunderna för tillgodonjutande av sagda lindring eller befrielse hava i den allmänna motiveringen närmare angivits. Enligt dessa kommer skattskyldig, som icke har eller haft vare sig hustru eller barn, alltid att vidkännas full skatt, medan de övriga, allt efter familjeförhållandenas beskaffenhet, merendels äga rätt till avdrag med en tredjedel eller två tredjedelar av skattens belopp eller befrielse från hela skattebeloppet. Det må ånyo påpekas, att den omständigheten att exempelvis en gift person utan barn erhåller skatten minskad till två tredjedelar av dess fulla belopp, icke innebär, att denna person kommer att erlagga en skatt, vars belopp utgör två tredjedelar av beloppet av den skatt, som en ensamstående person med samma taxerade belopp har att utgöra. Den giftes skattelindring blir i verkligheten större därigenom att hans taxerade belopp, innan den särskilda skatten för honom beräknas, minskas med familjeavdrag för hustrun enligt inkomstskatteförordningen, och att för honom ett belopp av 2 000 kronor av det beskattningsbara beloppet men för den ensamstående endast 1 000 kronor därav är fritt från den särskilda skatten.

Tidigare har motiverats, varför avdrag från ifrågavarande skatt för barn ansetts böra tillgodokomma även den, vars barn vuxit upp. Av enahanda skäl har samma förmån ansetts böra medgivas den, vars barn avlidit, under villkor att barnet vid dödsfallet uppnått viss ålder, föreslagen till tio år. I sådant fall har nämligen den skattskyldige haft att bekosta barnets underhåll under en så avsevärd tidrymd, att skattelindring ansetts befogad. Medan i fråga om manlig skattskyldig skattelindring för barn bör avse endast barn, som han erhållit i äktenskap, har beträffande kvinna skillnad ej gjorts mellan barn, som hon fött i äktenskap, och barn utom äktenskap. Vill en man erhålla skattelindring för sitt utomäktenskapliga barn, kan han enligt förslaget åstadkomma detta genom att adoptera barnet. Adoptivbarn anses nämligen såsom adoptantens barn i äktenskap. Att å andra sidan adoptivbarnets verkliga föräldrar, som avstå från barnet, icke böra äga rätt till

skatteavdrag för detsamma är självfallet. Ej mindre självfallet är, att i fråga om skatten för familjehjälp och således till skillnad från vad förhållandet är enligt de övriga skattelagarna med barn icke avses styvbarn. Avdrag för sådant barn tillkommer nämligen dess verkliga föräldrar, oavsett att deras äktenskap, om de varit gifta, upphört.

Över huvud taget är den gestaltning, som givits här ifrågavarande beskattning, sådan, att de eljest svårösta komplikationer, vilka föranledas av sådana förhållanden som äktenskapsskillnader, omgiften och skiftningar i fråga om barnavårdens faktiska handhavande, helt undvikits. Reglerna hava utformats utan särskilt hänsynstagande till dylika förhållanden. Allenast härigenom har det varit möjligt att göra beskattningen så enkel, att den bör kunna med lätthet hanteras. Icke osannolikt är, att på detta sätt skatten kommer att i stort sett verka minst lika rättvis som om försök skulle gjorts att taga hänsyn till de individuella förhållandena i fråga om handhavandet och bekostandet av barnens vård. Sådan den föreslagna lagstiftningen är lagd, kommer en var att kunna utan svårighet bedöma, i vad mån han blir skattskyldig enligt densamma. Vid de ekonomiska uppgörelser, som kunna ifrågakomma inom ett äktenskap eller i samband med eller i anledning av dess upplösning, blir det parternas sak att taga hänsyn till bland annat skattereglernas ekonomiska konsekvenser. Äkta makar äro enligt de i vår skattelagstiftning allmänt tillämpade principerna skattskyldiga var och en för sin inkomst (ehuru sambeskattningsregeln föranleder till att skatten uträknas för båda gemensamt). Hava båda makarna inkomst, blir ock envar av dem skattskyldig till den särskilda skatten, liksom han även får tillgodoräkna sig avdrag från densamma dels därför att han är gift och dels, om ett barn finnes, för detta. Upplöses äktenskapet, går vardera maken förlustig det avdrag, maken åtnjutit såsom gift, men behåller barnavdraget. Ingår en av makarna nytt gifte, återfår han skatteavdrag i egenskap av gift, behåller avdraget för det barn, han haft i det upplösta äktenskapet, och erhåller avdrag för det barn, som må födas åt honom i det nya äktenskapet. Dessa regler fungera så att säga automatiskt utan något som helst avseende å vilken av de skilda makarna, som behållit deras barn, eller huru barnets underhåll bekostas, men, såsom nyss sagts, hänsyn till skattereglerna bör givetvis kunna ifrågakomma vid de ekonomiska uppgörelserna mellan makarna i anledning av skilsmässan.

Det har, såsom nämnts, icke kunnat undgås att såsom skattskyldiga till den särskilda skatten upptaga ej endast fysiska personer utan ock oskiftade dödsbon. Det har härvid befunnits riktigt, att dessas skattskyldighet ordnas enligt samma regler, som innehållas i de övriga skatteförfattningarna. Dessa regler innebära, att för det beskattningsår, då skattskyldig avlidit, skall för dödsboet tillämpas vad som skolat gälla för den avlidne, om han fortfarande levte, men att för därefter följande beskattningsår dödsboet skall beskattas utan någon dylik friktion. Då en gift person med barn avlidit, kommer således för den del av beskattningsåret, som infallit efter dödsfallet, dödsboet att beskattas med iakttagande av samma bestämmelser, som skulle tillämpas, om den avlidne levte. Från dödsboets särskilda skatt får således avdrag göras dels för den avlidne i hans egenskap av gift och dels för barnen. I den mån dödsboet fortfarande sammanhålls, kommer däremot för följande beskattningsår icke att förefinnas någon rätt till avdrag. Av skälighetshänsyn har emellertid ansetts böra öppnas en möjlighet till jämkning i sistnämnda regel. Är det en efterlevande maka eller make, som sitter kvar i boet och ur detsamma hämtar sin knappa utkomst, kan det synas hårt, att dödsfallet skall för den efterlevande föranleda en skattskyldighet, som icke

tidigare förelegat. För den skull föreslås, att i sådant fall vederbörande beskattningsnämnd skall äga befogenhet att efter prövning av de särskilda omständigheterna medgiva, att enahanda avdragsrätt må av dödsboet åtnjutas, som skulle förelegat, om boets beskattningsbara belopp varit den efterlevande makens.

De i författningsförslaget upptagna bestämmelser, som gälla taxeringen och vissa spörsmål, vilka icke hava avseende å beskattningens materiella innehåll, torde icke fordra särskild motivering. Det må betonas, att sådant taxeringsförfarandet enligt förslaget anordnats den nya skatten näppeligen kommer att bereda taxeringsarbetet någon avsevärt ökad tunga. Den nya skatten kommer att föranleda till viss ändring i formulären till allmän självdeklaration. Antagligen bör denna ändring kunna begränsas till upptagande av vissa frågor rörande den deklarerandes familjeförhållanden, vilka han har att besvara med några korta ord. För skattskyldiga, som hava familj och således kunna göra anspråk på avdrag från den särskilda skatten, bör denna utgöra ytterligare ett incitament till deklarations avgivande.

Äkta makars beskattning och differentiering av beskattningen med hänsyn till familjeförhållandena enligt svensk rättsutveckling och gällande rätt.

Historik.

1910 års skatteförfattningar.

Den skattelagstiftning, som år 1928 ersattes genom gällande lagstiftning om statlig och kommunal beskattning, hade i sina huvuddrag tillämpats sedan år 1910. Båda de författningar, varå den var grundad, nämligen förordningen om bevilning av fast egendom samt av inkomst och förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, avsågo formellt statsbeskattningen, men bevilningsförordningen hade sin väsentliga betydelse därutinnan, att den utgjorde en grund för den kommunala beskattningen. Den utgående bevilningen var högst obetydlig och avstods av staten till landstingen och de städer, som ej deltog i landsting.

Den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten var progressiv. Progressiviteten var enligt förordningens ursprungliga lydelse tekniskt anordnad på olika sätt beträffande taxerade belopp, som understego och som överstego 6 000 kronor. För taxerade belopp under 6 000 kronor utgick skatten efter en progressivskala med lägst 0.4 och högst 2.2 % av det taxerade beloppet. Om det taxerade beloppet uppgick till eller översteg 6 000 kronor, utgick skatten med 1 % av ett visst belopp, som erhöles sålunda, att det taxerade beloppet ökades med visst procenttal, lägst 125 % och högst 500 %. Vid ett taxerat belopp av 6 000 kronor beskattades sålunda detta belopp ökat med 125 % till 13 500 kronor. Följaktligen utgjorde skatten för 6 000 kronor 1 % å 13 500 kronor eller 135 kronor, vilket motsvarar 2.25 % av 6 000 kronor. Den del av det taxerade beloppet, som översteg 6 000 kronor men icke 8 000 kronor, ökades med 200 %, den del som översteg 8 000 kronor men icke 12 000 kronor ökades med 250 % o. s. v. Den del som översteg 80 000 kronor ökades med 500 %. Det beräknade belopp, varefter skatten skulle utgå, fick dock icke i något fall överstiga 5 gånger det taxerade beloppet.

Vid beräkningen av det taxerade beloppet skulle viss hänsyn tagas till dyrorts- och familjeförhållanden. Å ort, där levnadskostnaderna voro synnerligen höga i jämförelse med vad de voro inom riket i allmänhet, skulle det taxerade beloppet minskas, för skattskyldig, vilkens taxerade belopp icke översteg 1 800 kronor, med högst 300 kronor och för skattskyldig, vilkens taxerade belopp översteg 1 800 kronor men icke 3 000 kronor, med högst 200 kronor. Skattskyldig, vilkens taxerade belopp icke översteg 6 000 kronor, ägde vidare erhålla nedsättning i det taxerade beloppet med 100 kronor för varje av honom på grund av försörjningsplikt underhållet barn, vars ålder vid början av det år taxeringen skedde understeg 15 år. För barn, som självt åtnjöt inkomst, ägde dock skattskyldig tillgodonjuta avdrag allenast såvida och i den mån barnets inkomst understeg 100 kronor. Tillika kunde under vissa förhållanden medgivas s. k. avdrag för ömmande omständigheter.

Vid taxering av gift skattskyldig skulle inräknas jämväl hustrus inkomst och förmögenhet. Dock skulle hustru, som haft inkomst eller förmögenhet vilken rättsligen varit från mannens förvaltning undantagen, själv taxeras därför. Då makar taxerats var för sig, skulle skatt beräknas efter de för dem båda taxerade beloppen

sammanräknade och fördelas mellan dem efter storleken av varderas taxerade belopp.

Den för kommunalbeskattningen grundläggande bevillningen utgick, såvitt inkomsten angick, med $\frac{1}{10}$ % av densamma. Den kommunala utdebiteringen bestämdes i förhållande till bevillningstaxeringen och blev följaktligen liksom bevillningen proportionell. Vid inkomstberäkningen skulle dock i vissa fall avdrag göras från inkomsten, varigenom en viss degressivitet i beskattningen åstadkoms. Hade inkomsten uppgått till 1 200 kronor, skulle 450 kronor vara fria från bevillning, och hade inkomsten uppgått till 1 200 kronor men icke till 1 800 kronor, skulle 300 kronor vara fria från bevillning. För högre belopp erhöles intet avdrag. För äkta makar räknades inkomsten och berörda avdrag gemensamt. Till familjeförhållandena togs vid bevillningstaxeringen endast obetydlig hänsyn. Det belopp, varmed avdrag vid inkomst understigande 1 800 kronor skulle ske, kunde ökas med högst 200 kronor, därest den skattskyldige huvudsakligen försörjde jämte sig själv sammanlagt mer än tre personer eller var boende å ort, där levnadskostnaderna voro synnerligen höga i jämförelse med förhållandena inom riket i allmänhet eller därest vissa ömmande omständigheter föreläge. Avdraget beviljades endast i mantalsskrivningskommunen.

Tiden intill 1919 års ändringar i statsbeskattningen och 1920 års kommunal-skatteprovisorium.

Sambeskattning av äkta makar.

I anledning av motioner vid 1911 års riksdag hemställde riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t om utredning av principerna för äkta makars beskattning. I skrivelsen yttras bland annat:

»Den jämförande befolkningsstatistiken utvisar för Sveriges del i fråga om de ingångna äktenskapens antal, antalet levande födda barn ävensom de utom äktenskapet föddas antal avvikelser från medelsiffrorna, tydligt pekande på tillvaron av missförhållanden, som påkalla den allvarligaste uppmärksamhet. Likasom orsakerna till dessa missförhållanden äro många och vitt skilda, har man helt visst också att på mera än en väg söka motarbeta desamma.

Då nu motionärerna i fråga om ett visst område, nämligen skattelagstiftningens, framhållit, att vissa där gällande bestämmelser kunna vara ägnade att i sin mån menligt inverka på äktenskapsfrekvensen, och framställt förslag i avsikt att vinna rättelse härutinnan, har riksdagen funnit syftet med deras framställning vara synnerligen beaktansvärt. Det torde också vara obestridligt, att vid tillämpningen av våra gällande bestämmelser om skattefria avdrag vissa oegentligheter kunna uppstå. Att genom ändrade föreskrifter söka förekomma dylika, likasom att över huvud taget på skattelagstiftningens väg befordra det förevarande syftet möter emellertid enligt sakens natur stora svårigheter. En radikal utväg vore givetvis att som regel göra äkta makar till självständiga skatteobjekt. Därigenom skulle undanröjas åtminstone den i motionerna särskilt betonade oegentligheten beträffande avdragen. En sådan åtgärd skulle emellertid innebära ett brytande med en av grundprinciperna i vårt skattesystem, äkta makars samfälliga beskattning, en princip, som är allmänt erkänd även i utlandet. Riksdagen har fördenskull tagit i övervägande, huruvida icke på annat sätt åtgärder kunde vidtagas för erhållande av en för ifrågavarande ändamål gynnsammare skattelagstiftning. Såsom möjliga utvägar hava därvid framställt sig de i motionerna antydda, nämligen dels att sänka existensminimum för ogift person och höja detsamma för samlevande äkta makar, dels ock att på lägre inkomststadium vid bedömande av äkta makars skatteförmåga måhända större hänsyn än i gällande skattelagstiftning kunde tagas till det antal barn, de hava att försörja.

Det har självfallet ej varit riksdagen möjligt att i frågans förevarande outredda skick lämna närmare anvisningar, men har riksdagen, utan att överskatta betydelsen av de ifrågasatta åtgärderna, ansett dem likväl såsom lämpliga utgångspunkter för en blivande utredning kunna läggas till grund för en framställning i saken. Ett effektivt tillgodoseende av motionärernas önskemål förutsätter emellertid, att bestämmelserna om existensminimum och skattefria avdrag komma att avse även kommunalskatten, men härvidlag lära beträffande åtskilliga kommuner vissa svårigheter möta i fråga om särskilt de skattefria avdragen.

Frågan om ändrade grunder för den kommunala beskattningen är emellertid redan föremål för utredning, och synes det riksdagen, att en undersökning av förevarande mera speciella fråga lämpligen bör kunna äga rum i samband med samma utredning.»

Under de närmast följande åren föranledde denna riksdagens skrivelse icke någon lagstiftningsåtgärd i avseende å sambeskattningen av äkta makar. Däremot upptogs frågan till dryftande i Eiserman—von Wolckers och Landéns år 1917 avgivna förslag till kommunal skattelagstiftning samt inkomstskattesakkunnigas förslag av år 1918 till ändringar i den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten.

Eiserman och *von Wolcker*, vilka vid sidan av en avkastningsskatt, som träffade även avkastningen av den personliga arbetsförmågan, således bland annat lönnkomsten, föreslogo en progressiv kommunal inkomst- och förmögenhetsskatt, yttrade vid behandlingen av sistnämnda skatteform rörande principerna för äkta makars beskattning följande:

»Om vid en avkastningsbeskattning enligt förslaget grunder det äger sitt berättigande att låta vardera makens åtnjutna avkastning beskattas oberoende av huru stor avkastning den andre maken erhållit, då ju de särskilda avkastningarna härflutit ur skilda förvärvskällor, blir förhållandet ett annat, när det gäller att avväga skattebördan efter skatteförmågan. Denna måste nämligen, såsom redan i det föregående är antytt, bedömas med ledning av den *sammanlagda* inkomst, som för den skattskyldige och hans familj står till förfogande. Huru stor del av denna sammanlagda inkomst vardera maken intjänat är utan betydelse för bedömning av makarnas samlade skatteförmåga, eftersom inkomsten i det hela står till förfogande för deras och den övriga familjens gemensamma behov. I hög grad missvisande skulle nämligen en beräkning av deras samlade skatteförmåga bli, om den grundades på summan av makarnas skattekraft, sådan denna för vardera maken representeras av hans egen inkomst. Skulle skatteplikt och skatteprogression bestämmas efter makarnas särskilda inkomst- och förmögenhetsbelopp, bleve för övrigt säkerligen följden den, att skattskyldiga i större eller mindre omfattning föranstaltade om uppdelning av förmögenheten med därav härflytande inkomst eller eljest anordnade en uppdelning av inkomsten, ett förfaringssätt, som redan nu kommit till användning för beredande av rösträtt åt båda makarna. Då utvägen att medelst uppdelning av inkomsten vinna skattelindring emellertid vore stängd med avseende å sådan arbetsinkomst, som av arbetsgivaren uppgives för taxeringsmyndigheterna, skulle en anordning av nu antydda art påtagligen lända till orättvisa i beskattningen. Vid samma anordning lämnas för övrigt alldeles ur sikte frågan om beredande av *lägre* skatteplikt för gifta än för ogifta skattskyldiga. Då slutligen riksdagens skrivelse torde få anses äsyfta att lämna ett korrektiv emot beträdande av den även enligt sakkunniges mening förkastliga vägen för bestämmande av äkta makars skatteplikt, har författningsförslaget bibehållit principen, att äkta makars skatteplikt skall bestämmas efter deras sammanlagda inkomst och förmögenhet.

Å andra sidan bör givetvis skattelagstiftningen om möjligt så anordnas, att äkta makar, som båda åtnjuta inkomst, icke komma att i beskattningsavseende intaga en oförmånligare ställning *efter* än *före* äktenskapets ingående.»

Dessa sakkunniga ville sålunda finna en utväg, varigenom — utan frångående

av principen om skattebeloppens beräkning efter äkta makars sammanlagda inkomst och förmögenhet — skattebördan icke, åtminstone i stort sett, bleve tyngre för äkta makar än för ogifta, utan i stället lättades i den mån äktenskapets ingående kunde antagas medföra nedsättning i skatteförmågan. Denna uppgift ville de sakkunniga lösa medelst anordnande av särskild progressiv skatteskala för gifta personer. Rörande de grunder, på vilka denna skala uträknats, yttrade de sakkunniga:

»Därvid har för undvikande av alltför komplicerade beräkningsgrunder byggts på det generella antagandet att genom äktenskapet inträdd nedsättning i skatteförmågan är störst då allenast endera maken åtnjuter inkomst och i annat fall successivt minskas i den mån makarnas särskilda inkomster till beloppen närma sig varandra, samt att då den lägre inkomsten når upp till hälften av den andra och, absolut taget, till ett belopp, som i förslaget ansetts kunna begränsas till 2 000 kronor, äktenskapets ingående ej längre i och för sig medför nedsättning i skatteförmågan. Det har med andra ord antagits, att av det taxerade beloppet eller, där båda makarna särskilt taxerats, de sammanlagda taxerade beloppen en tredjedel, dock högst 2 000 kronor, härrör från den ena makens (hustruns) inkomst samt återstoden från den andre makens (mannens).»

Från denna förutsättning hade beräknats de skattebelopp, som skulle hava påförts makarna, om de taxerats var för sig, och på så sätt hade erhållits en serie skattetal, på vilken den för makarna avsedda skalan uppbyggts.

Eiserman—von Wolckers förslag måste med hänsyn till sina verkningar bedömas under beaktande av att beträffande den i deras skattesystem ingående mycket betydelsefulla avkastningsskatten makarna betraktades såsom särskilda skattskyldiga, vilket föranledde, att de vid taxering till dylik skatt ej komme i ogynnsammare ställning än ogifta personer.

Även enligt *Landéns* förslag till kommunal inkomstskatt skulle skattskyldigheten beräknas för makarna gemensamt. I fråga om skattefritt avdrag för hustru skulle enligt förslaget gälla följande. Därest inom kommunen mantalsskrivna äkta makar icke enligt förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt vore taxerade för ett sammanlagt belopp överstigande 6 000 kronor skulle, om hustrun hade inom kommunen taxerad inkomst av rörelse, yrke, tjänst, pension, arbetsanställning eller stadigvarande uppdrag, den del av hustruns ifrågavarande inkomst, som icke överstege 500 kronor, upptagas till sex tiondelar av sitt belopp, den del, som överstege 500 kronor, men icke 1 000 kronor, till sju tiondelar därav, den del, som överstege 1 000 kronor men icke 1 500 kronor, till åtta tiondelar därav, samt den del, som överstege 1 500 kronor men icke 2 000 kronor, till nio tiondelar därav, medan den del, som överstege 2 000 kronor, skulle upptagas till oavkortat belopp. Om hustruns inkomst överstege 2 000 kronor, skulle således nedsättningen utgöra 500 kronor. Därest båda makarna taxerades, skulle nedsättningen fördelas på dem efter förhållandet till deras behållna inkomst inom kommunen.

Inkomstskattesakkunniga angrepo problemet på en annan väg. Dessa sakkunniga framlade förslag till den år 1919 antagna men sedermera upphävida s. k. familjebeskattningen, vilken tog sikte på det förhållandet, att även hemmavarande barns inkomst påverkade familjens skatteförmåga, varför, om ej dessa vore själva skattskyldiga, deras inkomst borde inräknas i familjeförsörjarens. Att detsamma borde vara förhållandet med hustruns inkomst, var ett utslag av samma princip. Inkomstskattesakkunniga bibehöll därför den för äkta makar tidigare gällande beskattningsprincipen. Emellertid uttalade de sakkunniga följande (se prop. 259/1919 bil. 1 sid. 32):

»Det har vid upprepade tillfällen framhållits, att en man och en kvinna, vilka var för sig äga inkomst, kunna genom att ingå äktenskap med varandra försättas uti en med avseende å inkomstskatt ofördelaktigare ställning än före äktenskapets

ingående, i det att efter äktenskapets ingående deras inkomster beskattas efter sitt sammanlagda belopp och icke såsom fördelade på båda. Följden härav blir, att de ofta gå miste om skattefrihet och måste erlægga skatt efter en högre skattesats. Å andra sidan medför den gemensamma hushållningen såsom sådan en besparing, vilken får anses betinga en högre skattekraft.

Enligt förslaget äger skattskyldig att för hustru åtnjuta ett skattefritt avdrag av 200 kronor, men detta är naturligtvis icke alltid tillräckligt att uppväga verkan därav, att skatt skall beräknas efter båda makarnas inkomst och förmögenhet sammanlagda. För att förekomma att två personer av skilda kön, vilka sammanleva såsom äkta makar, i avsikt att undvika beskattning underlåta att ingå äktenskap, vore det strängt taget nödvändigt att i förordningen införa ett stadgande, att personer, vilka sammanleva såsom man och hustru, alltid skulle i beskattningsavseende betraktas såsom om de vore äkta makar. Därav skulle följa, att bådas taxerade belopp sammanräknade lades till grund vid bestämmande av det beskattningsbara beloppet, att avdrag skulle ske för kvinnan såsom om hon vore hustru till mannen, att avdragen för möjligen varande barn beräknades på samma sätt som för barn av gifta personer samt att skatt påfördes en var efter förhållandet mellan hans taxerade belopp och summan av bådas taxerade belopp sammanräknade. Mot införandet av en dylik bestämmelse talar emellertid svårigheten att avgöra, huruvida två personer verkligen sammanleva såsom man och hustru. Man kan icke tillåta taxeringsmyndigheten att verkställa en mera ingående undersökning härav, då det rör sig om så intima förhållanden. Förutsättningen för tillämpning av en dylik bestämmelse måste vara, att de båda sammanlevande uppträda på ett sådant sätt, att det icke kan finnas något tvivel om arten av förhållandet dem emellan. Detta villkor kan anses uppfyllt, därest de vid mantalsskrivning eller i deklaration uppgiva, att de leva som äkta makar, och det synes icke finnas någon betänklighet mot att i ett sådant fall tillämpa de för beskattning av äkta makar gällande reglerna. Det torde jämväl finnas många fall, då två personer uppträtt på sådant sätt, att man, ehuru de icke uppgivit det i sina deklarationer, kan utan svårighet fastslå, att de leva såsom man och hustru. Även i sådana fall bör taxeringsmyndigheten vara berättigad taxera dem såsom om de vore äkta makar. De sakkunniga föreslå därför, att två med varandra sammanlevande personer skola taxeras som om de vore äkta makar, därest av dem eller endera av dem vid mantalsskrivning eller i deklaration uppgives, att de sammanleva såsom man och hustru, eller det eljest är allmänt känt, att så är förhållandet.»

Bland andra uttalade sig *kammarrätten* mot detta förslag, vilket av de sakkunniga själva senare modifierades så, att detsamma skulle gälla blott beträffande sådana sammanlevande, som själva uppgåve sig såsom gifta. Föredragande chefen för finansdepartementet yttrade i samband med avlåtande av berörda proposition nr 259 om detta senare förslag följande:

»Därest två personer sammanleva såsom man och hustru, är deras skatteförmåga tydligen densamma vare sig de äro gifta med varandra eller ej. I många fall är förbindelsen även av lika stadigvarande art, som om den vore ett verkligt äktenskap. Med hänsyn härtill kunna skäl visserligen anföras för de sakkunnigas förslag i förevarande del. Stadgandet saknar emellertid säkerligen praktisk betydelse; och har det icke medtagits i mitt förslag.»

I propositionen föreslogs, att gift kvinna, som vore av förvärvsverksamhet i avsevärd grad förhindrad att ägna sig åt hemmets skötsel, skulle äga från sin inkomst av dylik verksamhet avdraga kostnaden för nödigt biträde i hemmet, dock högst 300 kronor. Departementschefen anmärkte emellertid, att även efter genomförandet av detta förslag det ofta påtalade förhållandet komme att kvarstå, att äkta makar, vilka båda förvärvade inkomst, kunde komma att beskattas hårdare än de varit beskattade såsom ogifta. Vid upptagande till behandling av det kommunala

skatteproblemet syntes emellertid lämpligt tillfälle erbjuda sig att undersöka vad som i ifrågavarande hänseende kunde vara vidare att åtgöra.

Vid 1919 års riksdag beslöts, att gränsen för avdrag för hustrus biträde i hemmet skulle utgöra 400 kronor i stället för i propositionen föreslagna 300 kronor.

Spörsmålet om makars beskattning upptogs på nytt i en inom finansdepartementet utarbetad, den 22 september 1919 dagtecknad promemoria, vari anfördes bland annat:

»Det ifrågavarande missförhållandet torde vara starkast kännbart för arbetarklassen, inom vilken det väl oftast förekomme, att båda makarna hade inkomster av verksamhet utom hemmet. Det genom propositionen framlagda förslaget innebure avdragsrätt endast för direkta utgifter för biträde i hemmet och bleve därigenom utan betydelse för just de mindre bemedlade, som ej hade råd till utgifter för sådant ändamål. Billigheten syntes fordra, att jämväl dessa komme i åtnjutande av någon motsvarande lättnad i det fall, att hustrun förvärvade inkomst. Jämväl rent principiellt torde det kunna ifrågasättas, huruvida avdragsrätten borde begränsas till de fall, då verklig kostnad för biträde i hemmet måst vidkännas. Även om en gift kvinna, som hade förvärvsverksamhet utom hemmet, skötte de löpande göromålen i hemmet utan anlitande av biträde, kunde hon dock icke i samma utsträckning medhinna de mångahanda arbeten med sömnad, lagning o. dyl., som, utan att medföra direkt inkomst, dock nedbragte familjens levnadskostnader. Vid lika sammanlagd inkomst torde därför familjens skattekraft vara större, om mannen ensam förtjänade inkomsten, än om båda makarna måste positivt bidra därtill.»

I ett vid promemorian fogat författningsutkast försöktes en sådan lösning av frågan, att 200 kronor skulle få avdragas utan villkor och ytterligare intill 200 kronor, därest kostnad för biträde i hemmet förekommit.

Sistnämnda förslag upptogs i 1920 års *kommunalskatteproposition (nr 191)*, som för övrigt ej närmare ingick på spörsmålet om äkta makars beskattning, och förslaget bifölls i denna del av riksdagen.

Avdrag vid beskattningen för familjeförsörjare.

Vid 1914 års riksdag väcktes motion om höjning av det belopp, varmed enligt bevillningsförordningen det skattefria avdraget kunde ökas bland annat för dem som försörjde större familjer. Riksdagen beslöt också sådan ändring, att ifrågavarande ökning icke för någon skattskyldig eller, i fråga om äkta makar, för dessa gemensamt finge överstiga 200 kronor, utan så vore att det föreläge ömmande omständigheter eller liknande förhållanden, då ökningen finge uppgå till högst 400 kronor.

Vid 1915 års riksdag väcktes åtskilliga motioner om ökade skattelindringar för familjeförsörjare m. m. men utan resultat.

Under åren 1916—1919 utfärdades däremot särskilda författningar rörande tillfälliga avdrag för familjeförsörjare vid taxeringarna nämnda år, år 1916 dock endast beträffande bevillningstaxeringen. För det närmare innehållet i dessa författningar torde redogörelse ej vara erforderlig. Anmärkas må dock, att vissa avdrag i förhållande till barnantalet nu medgåvos vid bevillningstaxeringen, därest inkomsten understeg 3 000 kronor. Vad angick inkomst- och förmögenhetsskatten beräknades (från 1917) avdrag för barn alltjämt endast om det taxerade beloppet ej uppgick till 6 000 kronor, men avdragsbeloppen voro högre än enligt 1910 års förordning i dess ursprungliga lydelse. Det må tillika framhållas, att avdragen för barn gjordes högre för lägre inkomster än för högre, ett förhållande som ju står i överensstämmelse med principen att avdragsrätten skulle upphöra vid 6 000 kronors inkomst.

Den anordning för familjeförhållanden beaktande, som fortfarande gäller, an-

togs i sina huvuddrag vid 1919 års riksdag beträffande statsbeskattningen och vid 1920 års riksdag beträffande kommunalbeskattningen. Till grund för denna lagstiftning låg i huvudsak ett av inkomstskattesakkunniga avgivet förslag, intaget i proposition nr 259/1919 såsom bilaga 1. Vid 1919 års riksdag antogs bland annat den skattetariff för fysiska personer, som fortfarande är i kraft, varjämte fastslogs, att skatten skall utgå med det procenttal av grundbeloppet, som riksdagen årligen bestämmer.

De av Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelserna om skattefria avdrag motiverades i nyssnämnda proposition på i huvudsak följande sätt: »I fråga om här i landet mantalsskrivna svenska medborgare utgår förslaget från, att en person saknar skatteförmåga för den del av sin inkomst, som motsvarar existensminimum för honom och hans familj, d. v. s. vad som oundgängligen erfordras för hans och hans familjs uppehälle, vadan en skattskyldigs skatteförmåga endast representeras av den existensminimum överstigande delen av inkomsten eller den s. k. fria inkomsten. Denna kan dock icke omedelbart användas som mätare av skatteförmågan, enär vid lika stor fri inkomst skatteförmågan är mindre hos den, som bor å ort med dyra levnadskostnader och har andra att försörja, än hos den, som är bosatt å ort med billiga levnadskostnader. På grund härav beräknas i förslaget skatten efter ett beskattningsbart belopp, vilket erhålles sålunda: Först drages från det taxerade beloppet ett belopp, vilket beräknas motsvara existensminimum för den skattskyldige och bestämmes med hänsyn till levnadskostnadernas höjd å boningsorten, det antal personer, som den skattskyldige har att försörja, samt förekomsten av s. k. ömmande omständigheter. Därefter reduceras den del av det taxerade beloppet, som överstiger det sålunda medgivna skattefria avdraget men icke dubbla summan av det samma, till hälften. Det beskattningsbara beloppet kommer då att bestå av det sålunda reducerade beloppet jämte den del av det taxerade beloppet, som överstiger dubbla summan av det skattefria avdraget. Detta beskattningsbara belopp hava de sakkunniga ansett såsom en tillförlitlig mätare av skatteförmågan.»

Beträffande sättet för bestämmande av existensminimum yttrades vidare följande. »Storleken av detta är, bortsett från de fall, där särskilda ömmande omständigheter föreligga, beroende dels av levnadskostnadernas höjd å den plats, där den skattskyldige är bosatt, dels av det antal personer, som skola hava sitt uppehälle ur den skattskyldiges inkomst. Det är tydligen omöjligt att i varje särskilt fall avgöra storleken av den skattskyldiges levnadsminimum, utan de skattskyldiga måste sammanföras i vissa klasser med olika stort existensminimum för varje särskild sådan klass.»

Härefter utvecklades i propositionen de skäl, som talade för att riket för beräkningen av ortsavdrag indelades i fem olika dyrortsgrupper, enligt en indelning som skulle fastställas av socialstyrelsen. Rörande familjeavdragen och avdragsbeloppens storlek uttalade chefen för finansdepartementet i motiveringen till propositionen följande:

»Då existensminimum emellertid är större för familjeförsörjare än för ensamförsörjare skall enligt förslaget skattskyldig, som har hustru eller barn att försörja, äga att, utöver det för alla skattskyldiga inom ortsgruppen lika skattefria beloppet (ortsavdraget), avdraga visst belopp för hustru och visst belopp för varje barn. Dessa belopp hava, liksom det nuvarande avdraget för barn, gjorts lika för alla ortsgrupper. Anledningen härtill är främst önskan att så mycket som möjligt för enkla arbetet vid taxeringen. Det skattefria avdraget för barn får tillgodonjutas för hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållna barn under 21 år, vilka icke själva skola taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt. Då den skattskyldige enligt förslaget skall taxeras för sådana barns inkomst, erfordras, i olikhet med vad nu är fallet, ingen bestämmelse därom, att vid medgivande av avdrag hänsyn skall tagas till barnens inkomst.

Vid bestämmande av avdragens belopp har hänsyn tagits endast till oundgängligen nödvändiga utgifter eller utgifterna för föda, kläder, bostad, bränsle, lyse, bohag, tvätt och sjukvård. Priserna äro för närvarande på grund av världskriget och därmed sammanhängande förhållanden mycket högt uppdrivna, och det synes tvivelaktigt, huruvida de under avsevärd tid komma att sjunka till den nivå, varå de voro före kriget. Men då avdragen nu skola bestämmas för en längre tid framåt samt de statsfinansiella verkningarna av avdragsrätten icke kunna för närvarande fullt överskådas, synes det säkrast att vid bestämmandet av de normala avdragen utgå från 1914 års prisnivå. I så fall torde dock vid 1920 års taxering erfordras en provisorisk höjning av de skattefria avdragen, och skall jag i anledning härav senare i dag framlägga förslag till förordning om en dylik höjning.

För att såvitt möjligt förenkla taxeringsarbetet böra de skattefria avdragen fastställas i jämna hundratal kronor. Enligt socialstyrelsens beräkningar kunde år 1914 existensminimum för en ensamförsörjare å ort med normala levnadskostnader eller i ortsgrupp II beräknas till 575 kronor, vadan avdraget för en dylik skattskyldig borde sättas till 600 kronor. Då priserna icke kunna beräknas fullt sjunka till 1914 års prisnivå, anser jag mig böra föreslå, att ortsavdraget för skattskyldig inom ortsgrupp II, inom vilken levnadskostnaderna förutsättas skola hava normal höjd, sättes till 700 kronor. Skillnaden i ortsavdragen mellan de olika ortsgrupperna torde böra fastställas till 100 kronor. Ortsavdraget blir då i ortsgrupp I 600 kronor, i ortsgrupp II 700 kronor, i ortsgrupp III 800 kronor, i ortsgrupp IV 900 kronor och i ortsgrupp V 1 000 kronor.

För hustru föreslås ett skattefritt avdrag av 200 kronor. Detta belopp synes vara knappt; men har jag icke velat frångå vad de sakkunniga på grundval av socialstyrelsens beräkningar härutinnan föreslagit. Erinras må i detta sammanhang, att enligt den föreslagna lydelsen av 9 § hustru, som har arbetsinkomst, under viss förutsättning äger att från inkomsten avdraga utgifter för biträde i hemmet. Därest hustrun men icke mannen taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, föreslås, att hustrun för mannen skall erhålla lika stort avdrag, som gift man äger erhålla för hustru. För barn föreslås olika avdrag beroende på deras ålder, så att avdraget för barn under 15 år utgör 100 kronor och för barn, som uppnått 15 år, 200 kronor. Anledningen härtill är dels, att utgifterna för ett äldre barn i regel äro större än för ett yngre sådant, dels ock att enligt förslaget den skattskyldige skall taxeras för barns inkomst, i följd varav han icke får göra avdrag för lön, underhåll och övriga kostnader för hemmavarande barn, som biträder i hans verksamhet. Den omständigheten, att enligt nuvarande bestämmelser skattskyldig fått för dylikt barn över 15 år avdraga högst 200 kronor, har i sin mån bidragit därtill, att det skattefria avdraget för barn, som uppnått 15 år, bestämts till 200 kronor. För ogift, änking, änka och fränskild medför i regel förekomsten av barn större utgifter än för den gifte. Därför föreslås, att skattskyldig av förstnämnda kategorier skall för ett av de barn, för vilka han är berättigad till avdrag, erhålla 100 kronor större avdrag än vad gift skattskyldig kan erhålla. Särskilda bestämmelser hava meddelats om, vilken av föräldrarna skall äga åtnjuta avdrag för barn, när båda föräldrarna leva, men icke äro gifta med varandra.»

Propositionen godkändes i huvudsak av riksdagen, som likväl bland annat beslöt den ändring, att barnavdraget skulle utgöra 200 kronor för varje hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn, vilket icke uppnått 21 år och icke självt skulle taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt. Tillika infördes av riksdagen bestämmelse, att avdrag för ogift skattskyldigs husföreståndarinna skulle få åtnjutas med samma belopp som för hustru. Såsom ogift skulle anses jämväl änking, änka eller fränskild. Av motiven framgår att avdrag för husföreståndarinna skulle kunna medgivas endast om den skattskyldige hade hemmavarande barn.

Erinras må, att enligt 1919 års lagstiftning sambeskattnings skulle ske ej blott av man och hustru utan jämväl av föräldrar och barn, nämligen om den skattskyldige hade hemmavarande eller av honom helt eller delvis underhållna barn under 21 år. I dylika fall skulle, därest barnen icke själva skulle taxeras till inkomst- och förmögenhetsskatt, den skattskyldige taxeras jämväl för sådana barns inkomst och förmögenhet.

Den i 1919 års lagstiftning upptagna anordningen, att vid uträkandet av det beskattningsbara beloppet den del av det taxerade beloppet, som överstege det skattefria avdraget men icke dess dubbla belopp, skulle reduceras till hälften, hade av inkomstskattesakkunniga, som föreslagit anordningen, motiverats i huvudsak sålunda:

»Om man först jämför två skattskyldiga å samma ort, den ena, A, ensamförsörjare med en inkomst, som med 1 000 kronor överstiger existensminimum, sålunda med 1 000 kronor *fri* inkomst, och den andre, B, familjeförsörjare med likaledes 1 000 kronor *fri* inkomst, så måste man säga sig, att B:s skatteförmåga är mindre än A:s. På samma sätt är vid lika stor *fri* inkomst skatteförmågan mindre hos den, som bor å en ort med dyrare levnadskostnader, än hos den, som bor å en billigare ort, liksom vid i övrigt lika förhållanden skatteförmågan blir mindre hos den, i fråga om vilken ömmande omständigheter föreligga.

Samtliga de omständigheter, som verka en höjning av existensminimum och därmed en höjning av det skattefria avdraget, verka sålunda en nedsättning i den av den fria inkomsten betingade skatteförmågan. Denna skatteförmåga är alltså störst hos en ensamförsörjare å billigaste ort, d. v. s. hos en skattskyldig, som är berättigad till blott 600 kronors avdrag, under det att den är betydligt mindre hos en å dyraste ort bosatt gift skattskyldig med många barn, t. ex. en skattskyldig, berättigad till 2 000 kronors avdrag. Denna skillnad i skatteförmåga blir dock mindre, ju större den fria inkomsten är, och det torde egentligen vara i fråga om den del av inkomsten, som närmast överstiger existensminimum, som skillnaden har sin största betydelse. För skattskyldig med högre avdrag än 600 kronor synes därför den del av det taxerade beloppet, som något men icke alltför mycket överstiger det skattefria avdraget, rätteligen böra reduceras efter någon lämplig formel, för att det reducerade beloppet skall anses medföra samma skatteförmåga som, hos en skattskyldig med 600 kronors avdrag, den del av det taxerade beloppet, som överstiger *dennes* skattefria avdrag. Att fullt matematiskt genomföra detta torde dock möta mycket stora praktiska svårigheter. De sakkunniga nöja sig därför med att föreslå, att av varje skattskyldigs taxerade belopp den del, som överstiger det skattefria avdraget, men icke dubbla beloppet därav, i beskattningsavseende reduceras till *hälften*. Härav följer, att ju större skattefritt avdrag en skattskyldig åtnjuter, desto större blir det belopp som sålunda reduceras. Om man tänker sig två skattskyldiga, A och B, vardera med en inkomst av 2 200 kronor och med skattefria avdrag, utgörande för A 800 kronor och för B 1 200 kronor, så avdragas först av A:s inkomst 800 kronor och följande 800 kronor reduceras till 400 kronor, varefter återstående 600 kronor räknas fullt, så att A skall skatta för ett beskattningsbart belopp av 1 000 kronor; varemot B får avdraga 1 200 kronor och räkna återstående 1 000 kronor såsom 500 kronor, vilket blir det beskattningsbara beloppet. Verkan av reduceringen inträder dock icke till fullo, förrän det taxerade beloppet överstiger dubbla beloppet av det skattefria avdraget. Sedan denna punkt är uppnådd, komma de föreslagna bestämmelserna att verka så, att av det taxerade beloppet en summa lika med $1\frac{1}{2}$ gång det skattefria avdraget alltjämt fritages från beskattning.

Skatt skall enligt förslaget för svenska medborgare, som äro här i riket mantals-skrivna, beräknas blott å den del av det taxerade beloppet, som återstår, sedan det skattefria avdraget frändragits och den del av det taxerade beloppet, som översti-

ger det skattefria avdraget, men icke dess dubbla belopp, reducerats till hälften. Det sålunda återstående beloppet blir för dessa skattskyldiga beskattningsbart belopp, och skatten därå uträknas enligt den antagna skatteskalen. Härigenom vinnas den fördelen, att för grundbeloppets uträkning erfordras endast en tabel. Den omständigheten, att alla dessa skattskyldiga, oberoende av det taxerade beloppets storlek, erhålla skattefria avdrag och reducering av en viss del av det taxerade beloppet, medför ytterligare den fördelen, att det blir lättare att åstadkomma en jämnt stigande skatteskala, i det att man bland annat undviker plötsliga språng vid övergång från en inkomstgrupp till nästföljande nämligen vid de punkter, där rätten till visst avdrag upphör, såsom i nu gällande inkomstskatteförordning vid 1 900, 3 100 och 6 100 kronor.»

Det torde jämväl böra omnämnas, att redan vid 1919 års riksdag en provisorisk förhöjning av de sålunda beslutade avdragen genomfördes, beroende på den då rådande höga prisnivån i förhållande till 1914 års prisnivå, vilken i huvudsak lagts till grund för de enligt statsskatteförordningen införda avdragen.

Vid 1920 års riksdag antogs i samband med det s. k. kommunalskatteprovisoriet de bestämmelser i fråga om avdrag vid bevillningstaxering, vilka sedermera kommo att äga bestånd till 1928 års kommunalskattelagstiftning. Motiveringen till dessa avdrag återfinnes i proposition nr 191/1920 å sid. 572 och följande. I en inom finansdepartementet utarbetad promemoria hade föreslagits, att vid den ifrågasatta kommunala inkomstskatten de skattefria avdragen skulle göras hälften så stora som vid statsbeskattningen och att, i likhet med vad som gällde vid sistnämnda beskattning, den del av det taxerade beloppet, som överstege avdraget men icke dubbla summan därav, skulle medräknas allenast till hälften. Det hade enligt promemorian ansetts skäligt att till underlättande av såväl deklarationernas upprättande som taxeringsmyndigheternas arbete vinna största möjliga överensstämmelse med förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt. I enlighet härmed hade legat närmast att anordna samma avdrag för existensminimum, som av 1919 års riksdag beslutats i fråga om den statliga beskattningen. Med hänsyn till de små inkomstbeloppen inom en del mindre landskommuner syntes det emellertid, om ej de få medelstora inkomsterna inom dylika kommuner skulle bli alltför tungt beskattade, vara erforderligt att sätta avdragsbeloppen lägre vid den kommunala än vid den statliga beskattningen. Vederbörande departementschef anslöt sig till vad i promemorian sålunda föreslagits. Han anförde därvid bland annat, att den statistiska utredning, som verkställt angående verkningarna av denna linje, hade givit till resultat, att i enlighet med förslaget avdrag syntes kunna medgivas utan fara för att kommunernas behov av beskattningsföremål ej skulle bli tillbörligen tillgodosett, men att det icke vore tillrådligt att gå längre. Den anslutning till statsbeskattningens regler, som syntes departementschefen önskvärd, ansågs genom den föreslagna anordningen hava på ett tillfredsställande sätt vunnits. De avdrag, som i propositionen föreslagits med avseende å en kommunal inkomstskatt, infördes av riksdagen i bevillningstaxeringen.

Även beträffande avdrag vid bevillningstaxeringen antogs redan 1920 en provisorisk förhöjning.

Vid 1920 års riksdag infördes jämväl den kommunala progressivskatten. Till grund för denna skulle i huvudsak ligga de för statsskatten beskattningsbara beloppen, varför beträffande denna del av kommunalbeskattningen de för statsbeskattningen meddelade bestämmelserna om skattefria avdrag kommo i tillämpning.

Utvecklingen intill tiden för 1928 års kommunalskattereform.

Sambeskattning av äkta makar.

Vissa med den s. k. familjebeskattningen sammanhängande frågor blevo föremål för särskild utredning av *sakkunniga*, vilka den 28 januari 1922 avgåvo en promemoria, avhandlande bland annat frågan om sambeskattning av äkta makar (intagen i prop. 209/1922 sid. 19 ff.). Efter en redogörelse för vad som tidigare förekommit rörande denna fråga utvecklade de sakkunniga spörsmålets innebörd på följande sätt:

»Vid sin undersökning av hithörande spörsmål hava de sakkunniga icke kunnat finna annat än att den hittills tillämpade principen, att mans och hustrus inkomster skola i beskattningshänseende sammanräknas, måste anses riktig, även om vissa modifikationer av nu gällande bestämmelser möjligen kunna anses önskvärda.

De olika principer, som här stå emot varandra, äro å ena sidan, att makarna äro självständiga rättssubjekt, vilka hava att var och en råda över sin inkomst och förmögenhet, och att en var av dem därför bör beskattas efter sin inkomst utan hänsyn till den andre makens ekonomiska förhållanden, och å andra sidan, att på grund av det sätt, varpå äkta makar äro i ekonomiskt avseende faktiskt beroende av varandra, man icke kan bedöma den ene makens skatteförmåga utan att taga hänsyn till den andra makens ekonomi.

Vid bedömande av äkta makars skatteförmåga måste man, liksom alltid i beskattningsfrågor, utgå från vad som kan anses vara normalfallet, vilket väl härvidlag torde vara, att det är mannen, som ensam eller i huvudsak ensam förvärfvar den inkomst, varav makarna skola hava sitt uppehälle. Med skatteförmåga i detta normalfall bör man därefter jämföra skatteförmågan i de fall, då båda makarna hava inkomst, eventuellt med hänsynstagande till det sätt, varpå hustruns inkomst förvärfvas.

I det antagna normalfallet bör ju mannen såsom vanligt hava skattefritt avdrag för existensminimum för sig och sin familj eller, om man nu bortser från barn, för sig och hustrun. Vid beräkning av detta existensminimum måste ihåggkommas, att i normalfallet hustrun utför en mängd arbete, för vilket ensamförsörjaren måste anlita avlönad arbetskraft, och att därför hustrun kommer att så att säga minska existensminimum för mannen. Existensminimum får dock antagas vara större för man och hustru tillsammans än för en ensam person, men torde på grund av ovan antydda förhållanden icke bliva dubbelt så stort som existensminimum för ensam person. Lagstiftaren har antagit, att existensminimum för gift par skulle överstiga existensminimum för ensam person med blott 200 kronor, vilken summa möjligen kan anses låg, men bestämt i enlighet med socialstyrelsens förslag, vilket emellertid avsåg förhållandena å ort med normala levnadskostnader eller inom ortsgrupp II. Beloppet borde för vinnande av full rättvisa naturligtvis variera för de olika ortsgrupperna, men av praktiska hänsyn har hustruavdraget i likhet med barnavdraget bestämts lika för alla ortsgrupper.

Har hustrun egen inkomst, kommer denna att i regel öka de medel, som stå till förfogande för det gemensamma hushållet. Båda makarna äro enligt giftermålsbalken pliktiga att var efter sin förmåga bidra till att bereda familjen det underhåll, som med avseende å makarnas villkor må anses tillbörligt, och varje ökning i hustruns inkomst kommer sålunda att i regel lätta den börda, som härutinnan vilar å mannen. I de fall, då hustrun försörjer mannen och uppehåller hemmet gäller motsvarande, om mannen lyckas förvärva sig någon inkomst. Varje ökning av den ena makens inkomst ökar makarnas gemensamma skatteförmåga. Om två äkta par i samma ortsgrupp hava 10 000 kronors inkomst var, synas de hava samma ekonomiska ställning och samma skatteförmåga, även om i det ena äktenskapet

mannen ensam förvärvar hela inkomsten och i det andra äktenskapet man och hustru förtjäna 5 000 kronor var, och de torde därför i båda fallen böra betala lika stor skatt. Skulle var och en av makarna beskattas fristående, blir detta emellertid icke förhållandet.»

De sakkunniga anförde exempel på vilken betydande skillnad i skatt som vid högre inkomster uppstode med och utan sambeskattnings och uttalade, att olika inkomstfördelning mellan makarna icke motiverade en så stor skillnad i skatt; skatteförmågan måste tvärtom mätas efter makarnas sammanlagda inkomster, oberoende av vem som förvärvat dem. Efter detta uttalande fortsatte de sakkunniga sålunda:

»Emot denna slutsats har under diskussionen såväl i utlandet som här hemma gjorts en hel del invändningar. Först må nämnas den anmärkningen, att äkta makar icke böra behandlas sämre än andra, som hava gemensamt hushåll och därigenom kunna nedbringa sina utgifter, såsom när bröder och systrar hava gemensamt hushåll eller en moder med egen inkomst hushållar för sin vuxne son. I den mån anmärkningen är riktig, borde logiskt detta snarare leda till det resultatet, att även andra hushåll än äkta makars beskattades efter den sammanlagda inkomsten, icke därtill att äkta makar beskattades var för sig. Emellertid bör ej förbises, att dessa övriga familjehushåll äro av mera tillfällig och löslig natur, liksom ock att för äktenskapen finnas särskilda lagbestämmelser, som reglera bidragsskyldigheten, samt att makarnas hela inkomst i regel användes för gemensamt bästa, varmot för andra gemensamma hushåll dylika lagbestämmelser saknas och blott en mindre del av hushållsmedlemmarnas inkomster användas för utgifter, som kunna anses vara gemensamma. Dessa och andra förhållanden göra det utomordentligt svårt att uppställa några beskattningsregler, vilka skulle rättvist träffa andra gemensamma hushåll än äkta makars. Den omständigheten, att de mera tillfälliga hushållen icke underkastas gemensam beskattning, synes enligt de sakkunnigas mening icke utgöra tillräckligt skäl att upphäva den gemensamma beskattningen av äkta makar.

Beträffande åter anmärkningen, att genom den nuvarande beskattningen två personer, vilka ingå äktenskap med varandra, härigenom försättas uti en i skatteavseende ogynnsammare ställning än förut, medges gärna, att densamma är riktig, om man blott ser på skattens belopp, men man får icke glömma att såsom redan framhållits den ekonomiska ställningen och därmed skatteförmågan blivit förändrad genom äktenskapet och inrättande av det gemensamma hushållet. Ofta bliva väl, även när äktenskapet ännu är barnlöst, utgifterna för uppehållet dyrare efter än före giftermålet, men detta beror snarare på en höjning av levnadsstandarden i samband med inrättande av eget hushåll. Hava båda kontrahenterna haft eget hushåll före giftermålet, komma sammanlagda inkomsterna otvivelaktigt att sjunka.

Förevarande invändning har otvivelaktigt sitt största berättigande vid jämförelse med två personer, vilka utan giftermål sammanleva såsom man och hustru; dessa bliva helt visst för lindrigt beskattade. Botemedlet härför är ju att beskatta dem såsom äkta makar, men av de sakkunniga tidigare framställt förslag härom har icke vunnit bifall. Antalet av dylika sammanlevande är för övrigt så litet, att man törhända kan bortse därifrån och underlåta att lagstifta för dylika undantagsfall. År 1918 sökte de sakkunniga skaffa sig upplysning, huruvida sammanlevnad vore vanlig, och, enligt vad de sakkunniga då erforo, skulle det i Stockholm vara kanske ett par hundra fall, där skattemyndigheterna skulle utan mera ingående undersökning våga antaga, att sammanlevnad ägde rum. Att söka bota den orättvisa, som ligger däri, att sammanlevande taxeras utan hänsyn till den sammanlagda inkomsten genom att låta även äkta makar taxeras utan hänsyn till sin sammanlagda inkomst, måste vara att upphäva en mindre orättvisa genom att skapa en större. Äkta makars självständiga beskattning komme ju nämligen att

medföra minskad avkastning av skatten och därmed, när skattebeloppet måste återfås genom höjd beskattning, ökad skattebörda icke blott för ensamförsörjare och sammanlevande utan även för de äkta män, vilkas hustrur icke hava egen inkomst.»

Efter att hava lämnat en redogörelse för vad som i den engelska »Royal Commission on the Income Tax» förekommit beträffande frågan om sambeskattnings av äkta makar,¹ yttrade de sakkunniga, att enligt deras åsikt alla skäl talade för bibehållande av sambeskattnings av äkta makar. De sakkunniga hade icke kunnat finna någon grund för antagandet, att reglerna härom skulle hava någon ogynnsam inverkan på äktenskapsfrekvensen, vilken syntes i huvudsak influeras av helt andra förhållanden. Skulle det däremot av annan anledning anses önskvärt att i någon form något lätta den nuvarande skattebördan för äkta makar, ville de sakkunniga ifrågasätta två utvägar, nämligen att dels öka hustruavdraget (men ej avdraget för hufvudföreståndarinna) och dels öka det avdrag, som hustru finge åtnjuta från sin arbetsinkomst. Vad beträffar hustrus förmögenhetsinkomst hade de sakkunniga icke ansett sig böra ifrågasätta något dylikt avdrag, då ju denna inkomst utgjorde ett rent ekonomiskt plus för familjen och ökade dess inkomst utan att öka existensminimum.

Med hänsyn bland annat till den vid den tiden pågående utredningen i kommunal-skattefrågan syntes det emellertid de sakkunniga tvivelaktigt, om ändring då borde ske. En höjning av hustruavdraget syntes i varje fall ej böra vidtagas. Däremot föreläge icke lika starka skäl mot att omedelbart öka det avdrag, som hustru finge åtnjuta från sin arbetsinkomst. De sakkunniga ställde sig dock tveksamma beträffande behovet vid dåvarande tidpunkt av en dylik ökning. Ansåges avdraget dock böra höjas, syntes viss omläggning av avdraget i annat avseende böra äga rum. För kontrollens skull borde sålunda avdrag få ske blott i mantalsskrivningskommunen. En höjning av avdraget för biträde i hemmet till högst 200 kronor kunde tänkas, medan avdraget å 200 kronor från inkomst av rörelse eller eget arbete näppeligen borde höjas. Det syntes dock kunna ifrågasättas, huruvida ett avdrag från hustrus arbetsinkomst, vilket motiverades därmed att hustrus förvärvsverksamhet medförde ett ökat existensminimum, rättvisligen borde ske i den form att hennes arbetsinkomst icke medräknades vid taxeringen, därest denna icke överstege ett visst belopp. Denna synpunkt utvecklade de sakkunniga på följande sätt:

»Om en hustru tager arbete utom hemmet, måste det väl i regel vara under den förutsättningen, att hennes inkomst mer än uppväger därmed följande ökning av levnadskostnaderna och att det alltså uppstår någon vinst för familjen, vilken ökar dennas skatteförmåga. Samtidigt torde också en större arbetsinkomst för hustrun berättiga till ett större avdrag än en lägre arbetsinkomst, i det att den högre inkomsten tyder på, att hustrun nedlagt mera arbete utom hemmet och att därigenom också utgifterna för hemmet ökats. En rättvisare lösning synes därför vara, att de nuvarande bestämmelserna i denna del utbytas mot en ny av innehåll, att gift kvinna äger avdraga viss kvotdel av sin arbetsinkomst. De sakkunniga föreslå, att avdraget bestämmes till hälften av nämnda inkomst, dock högst hälften av hustruns återstående behållna inkomst sedan samtliga avdrag, även s. k. allmänna avdrag, skett. En dylik inskränkning, enligt vilken dock allmänna avdrag få i första hand ske från annan inkomst än arbetsinkomsten, är nödvändig för att icke medgiva det skulle kunna leda till orimligheter. Dessutom bör det stadgas en absolut gräns för avdragets storlek, och de sakkunniga hava såsom sådan tänkt sig ortsavdraget. När hustruns arbetsinkomst uppgår till minst dubbla ortsavdraget, skulle äkta makar då få följande avdrag: avdrag från hustruns arbetsinkomst med ett belopp lika med ortsavdraget, vanligt ortsavdrag för mannen och hustruavdrag. Då emellertid avdraget från hustruns arbetsinkomst icke inverkar vid reduceringen till beskattningsbart belopp, kommer detta avdrag att i förening med hustruavdraget få

¹ Se nedan redogörelsen för beskattningen i England.

ungefär samma verkan som ett ortsavdrag, och komma i detta fall de äkta makarna att få i stort sett samma skatt, som om de vore ogifta, om nämligen inkomsterna icke äro så stora, att progressionen inverkar.»

I den proposition (nr 209) till 1922 års riksdag, som föranleddes av de sakkunnigas förslag, sköts frågan om äkta makars beskattning på framtiden.

1921 års *kommunalskattekommitté* bibehöll i sitt år 1924 avgivna betänkande principen om äkta makars gemensamma beskattning och föreslog borttagande av det 200-kronorsavdrag, som avsåg kostnad för nödigt biträde i hemmet. Kommittén uttalade, att det syntes vara av vikt, att äkta makar, såvitt möjligt, icke i beskattningsavseende intoge sämre ställning än om de vore ogifta. Något förslag till undanröjande av olägenheterna med de gällande reglerna framlade icke kommittén.

Vid 1925 års riksdag påtalades i tvenne motioner, I: 176 och II: 158, det förhållandet att två gifta personer beskattades högre än två ogifta personer med samma inkomster. I den sistnämnda motionen yrkades uttryckligen utredning i syfte, att makarna måtte taxeras och beskattas var för sig. Bevillningsutskottet avstyrkte motionerna med hänvisning bland annat till att förslag till reformering av den kommunala och den statliga beskattningen väntades komma att inom den närmaste tiden föreläggas riksdagen.

Motionerna blevo också av riksdagen avslagna.

Avdrag vid beskattningen för familjeförsörjare.

Såväl statsskatteförordningens som bevillningsförordningens bestämmelser om orts- och familjeavdrag m. m. förblevo under den följande perioden från 1920 till 1928 års skattereform i huvudsak oförändrade. Alltjämt antogos emellertid författningar om provisorisk ökning av dessa skattefria avdrag. Denna ökning, som från början utgjort 50 % av avdragen, minskades dock, när prisnivån småningom sjönk.

Antecknas bör tillika, att den s. k. familjebeskattningen, enligt vilken föräldrar skulle i viss utsträckning beskattas för barnens inkomst, upphävdes år 1922.

Åtgärden grundades på ett förslag, vilket såsom ett alternativ framlagts av de förut omförmälda sakkunniga, som den 28 januari 1922 avgåvo sitt betänkande (intaget i prop. 209/1922). I de sakkunnigas promemoria behandlades även den fråga, som uppställdes sig i samband med upphävande av bestämmelsen, att föräldrar skulle beskattas för hemmavarande barns inkomst och förmögenhet, nämligen huruvida familjeavdrag borde åtnjutas för barnet oberoende av dess inkomst. Det syntes ur alla synpunkter vara lämpligast att låta rätten till barnavdrag vara beroende av att barnets inkomst icke uppginge till minst barnavdragets belopp. Toge man därvid i betraktande att genom reducering av viss del av det taxerade beloppet barnavdraget (som i sig självt utan gällande provisorisk förhöjning uppgick till 200 kronor) kunde minska det beskattningsbara beloppet med högst 300 kronor, borde alltså rätten till barnavdrag normalt upphöra, när barnets inkomst uppginge till minst 300 kronor. Så länge provisorisk höjning av familjeavdragen ägde rum, borde då även en motsvarande höjning av inkomstgränsen ske, och borde den med dåvarande provisoriska avdrag alltså höjas till 450 kronor.

I samband med familjebeskattnings upphävande sänktes också åldern för barnavdrags åtnjutande från 21 till 18 år. I sakkunnigförslaget hade en sänkning till 16 år förordats. Det ansågs dock, att man icke borde sänka åldersgränsen för det obligatoriska avdraget mer än till 18 år, vid vilken ålder skolstudierna i regel voro avslutade. Därest åldersgränsen sattes till 18 år i stället för 16 år, borde i samband därmed vid inkomstberäkningen avdrag för lön åt hemmavarande, i den skattskyldiges verksamhet använt barn få ske, därest barnet fyllt 18 år eller det skulle självt taxeras. Detta skulle visserligen kunna befaras medföra en strävan att uppbeskatta lön åt barn mellan 16—18 år så högt, att barnet självt komme att

taxeras. Förhållandet syntes dock icke vara av den betydelsen att för den skull åldersgränsen behövde bestämmas lägre än 18 år.

Under denna period framlades dels år 1923 inkomstskattesakkunnigas betänkande om inkomst- och förmögenhetsskatt och dels år 1924 1921 års kommunalskattekommittés förslag till kommunalskattelag m. m.

Inkomstskattesakkunniga föreslog, utan att närmare ingå på ämnet, bibehållande av de gällande bestämmelserna om ifrågavarande avdrag, dock med minskande av ortsgruppernas antal till tre.

Kommunalskattekommittén däremot föreslog ändrade bestämmelser på förevärande område. Till en början föreslogs sålunda borttagande av den s. k. »bankningen», d. v. s. bestämmelsen, att den del av inkomsten, som överstege det skattefria avdraget men ej dubbla avdraget, skulle medräknas allenast till hälften. Kommittén motiverade sitt förslag härutinnan därmed, att bankningen föranledde svårigheter och misstag vid taxeringen. Vidare ansåg kommittén, att jämväl avdragen för hustru och barn borde differentieras med hänsyn till de olika ortskostnaderna, och föreslogs i sådant avseende, att avdraget för hustru skulle utgöra hälften och för varje barn en fjärdedel av det för ortsgruppen gällande ortsavdraget. Åldersgränsen i fråga om barn, för vilka avdrag finge åtnjutas, sattes i överensstämmelse med fattigvårdslagens föreskrift om minderårighet till 16 år, och för rätt till barnavdrag uppställdes det villkoret, att barnet ej haft inkomst till så stort belopp, att barnet vore självt därför skattskyldigt. Slutligen föreslog kommittén, att vissa skattskyldiga, vilka själva skulle taxeras, skulle åtnjuta blott halvt ortsavdrag; detta lägre ortsavdrag skulle åtnjutas av skattskyldigt, hos fader eller moder hemmavarande barn under 16 år samt sådant barn över 16 år som icke vore för sin utkomst väsentligen beroende av arbetsförtjänst utom hemmet. För att uppväga den minskning av det faktiska avdraget, som bankningens borttagande skulle medföra, föreslog kommittén viss förhöjning av ortsavdragen.

1928 års skattereform.

I Kungl. Maj:ts år 1927 till riksdagen avlätna proposition nr 102 med förslag till kommunalskattelag och en därtill anknuten proposition rörande förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt togs ställning till kommunalskattekommitténs förslag. Departementschefen ansåg sig kunna i stort sett ansluta sig till de principer, som lågo till grund för de av kommittén föreslagna bestämmelserna om ortsavdrag. Sålunda höll departementschefen före, att antalet ortsgrupper fortfarande borde utgöra fem, att den s. k. bankningen, med hänsyn till de med densamma förenade olägenheter, borde upphöra, samt att avdrag icke borde få åtnjutas för barn, som fyllt 16 år. Likaledes fann departementschefen det riktigt, att avdragen för hustru och barn differentierades med hänsyn till ortsgruppsindelningen. Däremot följde departementschefen icke kommittén i fråga om sättet för avdragens utformning. Bland annat ansågos de föreslagna bestämmelserna om avdrag för hustru med halvt och för barn med fjärdedels ortsavdrag resultera i mycket ojämnas avdragsbelopp och medföra en differentiering för olika ortsgrupper, som syntes onödigt minutiös. I fråga om kommunalbeskattningen skulle enligt 1927 års proposition grundavdragen utgöra i ortsgrupperna I och II 500 kronor, i ortsgrupp III 600 kronor, i ortsgrupp IV 700 kronor och i ortsgrupp V 800 kronor. Skattskyldig, vilken under beskattningsåret varit gift och levit tillsammans med sin hustru eller som haft hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn under 16 år, vilket icke haft minst 450 kronors inkomst, skulle vara berättigad att, utöver grundavdrag, åtnjuta familjeavdrag. Familjeavdraget skulle utgöra i ortsgrupp I för hustru 150 kronor, för varje barn likaledes 150

kronor, i ortsgрупп II för hustru 200 kronor, för ett barn 200 kronor och för varje ytterligare barn 150 kronor, i ortsgрупп III för hustru 250 kronor, för ett barn 250 kronor och för varje ytterligare barn 150 kronor, i ortsgрупп IV för hustru 250 kronor, för ett barn 250 kronor och för varje ytterligare barn 200 kronor samt i ortsgрупп V för hustru 300 kronor, för ett barn 300 kronor och för varje ytterligare barn 200 kronor. Skattskyldig, som under beskattningsåret haft huföreständarinna hos sig anställd, skulle, därest han varit ogift (varmed jämställdes änklung, änka eller frånskild) och haft hemmavarande barn, för vilket han varit berättigad erhålla avdrag, äga åtnjuta samma familjeavdrag, som tillkomme skattskyldig för hustru. Enligt förslaget till statsskatteförordning skulle grundavdragen i respektive ortsgруппer utgöra 500, 700, 900, 1 100 och 1 300 kronor. Familjeavdraget skulle utgöra i ortsgрупп I för hustru 250 kronor, för ett barn 250 kronor och för varje ytterligare barn 200 kronor, i ortsgрупп II för hustru 300 kronor, för ett barn 300 kronor och för varje ytterligare barn 200 kronor, i ortsgрупп III för hustru 350 kronor, för ett barn 350 kronor och för varje ytterligare barn 250 kronor, i ortsgрупп IV för hustru 400 kronor, för ett barn 400 kronor och för varje ytterligare barn 350 kronor samt i ortsgрупп V för hustru 450 kronor, för ett barn 450 kronor och för varje ytterligare barn 350 kronor. Förslaget om bankningens upphörande följdes således av övergivandet av regeln, att skatteavdragen skulle vara dubbelt så höga som kommunalskatteavdragen.

I motiveringen till ifrågavarande förslag anförde departementschefen bland annat följande:

»Utom den differentiering med hänsyn till ortsgруппeringen, som enligt vad jag nyss anført synes böra ske även i fråga om avdrag för hustru och barn, finner jag en viss differentiering i avdragen böra komma till stånd även i förhållandet mellan hustru och barn inbördes. I synnerhet det första barnets födelse försvårar ofta en familjs försörjningsmöjligheter, i regel mer än giftermål och de övriga barnens födelse. Jag har därför varit betänkt på att föreslå större avdrag för första barnet än för hustru och de följande barnen. Ett särskilt skäl att medgiva ett jämförelsevis stort avdrag även för hustrun ligger emellertid i det ofta och, såvitt jag kan finna, ej utan fog överklagade förhållandet, att äkta makar komma i en i beskattningsavseende sämre ställning än de, som leva tillsammans utan äktenskap, och att den fria sammanlevnaden därigenom på visst sätt uppmuntras. Åtminstone för närvarande synes någon annan lämplig utväg att i någon mån neutralisera detta missförhållande knappast stå till buds än att medgiva ett jämförelsevis stort skattefritt avdrag för hustru. Jag har fördenskull stannat vid att föreslå lika stora avdrag för hustrun och det första barnet och mindre avdrag för vart och ett av övriga barn. Det må framhållas, att kommunalskattekommittén föreslagit större avdrag för hustrun än för barnen.»

I utlåtande nr 1 av det särskilda utskott, å vilket riksdagen uppdragit att behandla frågan om skattereformen, yttrades rörande här ifrågavarande förslag bland annat, att det vid behandling av frågan visat sig, att övervägande sympatier inom utskottet förefunnits för bankningens bibehållande. Denna anordning medförde en större rättvisa än systemet utan bankning, och svårigheterna att tillämpa densamma torde numera, sedan systemet med bankning några år varit i tillämpning, vara i huvudsak övervunna. Genom lämpligt uppställda tabeller syntes ytterligare lättnad kunna vinnas. Enligt utskottets förslag skulle grundavdragen i respektive ortsgруппer för kommunalbeskattningen utgöra 340, 380, 420, 460 och 500 kronor samt familjeavdragen 140, 160, 160, 180 och 200 kronor, och skulle statsskatteavdragen vara dubbelt så stora som kommunalskatteavdragen. Systemet med olika avdrag för å ena sidan hustru och första barnet, samt å andra sidan de följande barnen hade sålunda av utskottet övergivits. Såsom särskilda fördelar med det av utskottet förordade systemet ville utskottet beteckna det förhållan-

det, att familjeavdragets betydelse ökats på bekostnad av grundavdraget, samt att de genomsnittliga differenserna mellan de olika ortsgrupperna i förhållande till olikheterna i levnadskostnaderna blivit bättre avvägda än förut. Enligt det då gällande systemet rårde nämligen det förhållandet, att medan differentieringen mellan de olika ortsgrupperna för ogifta skattskyldiga vore betydlig, skillnaden mellan barnrika familjer vore mycket ringa. Hänsynen till de barnrika familjerna hade föranlett utskottet att föredraga det av utskottet framlagda förslaget framför Kungl. Maj:ts förslag om större avdrag för hustru och första barn än för de övriga barnen. Medan gränsen beträffande rätten att åtnjuta avdrag för hemmavarande barn i propositionen föreslagits till 16 år, förordade utskottet, att 18-årsåldern skulle bibehållas.

Skattereformen föll vid 1927 års riksdag, men genom proposition nr 213 med flera propositioner bragtes frågan åter inför riksdagen år 1928. Med hänsyn till att 1927 års utskott enhälligt förklarat sig föredraga systemet med bankning och ansett de därmed förenade olägenheterna kunna övervinnas, ifrågasatte departementschefen icke någon ändring i denna del. Jämväl 1927 års förslag om högre avdrag för hustrun och första barnet än för de övriga barnen frånträdde, eftersom dylika regler vore ägnade att i någon mån inveckla systemet, vilket, särskilt när bankningen bibehölls, borde undvikas. Däremot vidhölls 1927 års förslag att gränsen beträffande rätten att åtnjuta avdrag för hemmavarande barn skulle bestämmas till 16 år. Beträffande avdragens storlek föreslogs sådan ändring av de av 1927 års utskott förordade reglerna, att vid kommunalbeskattningen familjeavdraget i första och andra ortsgrupperna skulle utgöra respektive 140 och 160 kronor i stället för 120 och 140 kronor. Då statsskatteavdragen borde vara dubbelt så höga som kommunalskatteavdragen, följde härav viss ändring av familjeavdragens storlek i nämnda båda ortsgrupper även för statsbeskattningens vidkommande.

De föreslagna avdragsbestämmelserna godkändes i allt väsentligt av riksdagen. De antagna föreskrifterna återfinnas i 1928 års kommunalskattelag och samma års förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, för vilka redogörelse kommer att lämnas i det följande.

Tiden efter 1928 års skattereform.

I en motion vid 1931 års riksdag yrkades, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära, att Kungl. Maj:t ville, med beaktande av synpunkter som i motionen framlagts, i samband med pågående utredningar på beskattningssystemets område föranstalta om ingående utredning rörande frågan om äkta makars beskattning och om hänsynstagande vid beskattningen till försörjningen av hemmavarande barn, samt för riksdagen framlägga de förslag, som av utredningen kunde föranledas. I motionen påtalades framför allt det förhållandet, att äkta makar, som vardera hade inkomst, vanligen bleve hårdare beskattade än de skulle blivit om de varit ogifta. Behovet att undanröja denna sedan gammalt bestående oegentlighet hade vid upprepade tillfällen erkänts utan att dock något effektivt medel härför dittills blivit utfunnet. För stora kategorier av skattebetalarna framstode det även såsom tydligt, att alltför liten skillnad i beskattningssavseende gjordes mellan barnlösa och barnrika familjer. Överhuvud syntes den uppfattningen vara mycket allmän, att en för stor skattebörda vilade på familjeförsörjarna.

Bevillningsutskottet yttrade i betänkande nr 39 bland annat följande: »Ehuru genom 1928 års skattereform familjeavdragen något ökats och samtidigt differentierats med avseende å levnadskostnadernas höjd å skattskyldigs boningsort, vill det synas som om dessa avdrag äro särskilt låga och sålunda icke blott absolut taget utan även i förhållande till grundavdragen otillräckliga. Utskottet vill i detta sammanhang peka på det kända, framför allt i de större städerna ofta förekommande förhållandet, att skatt icke kunnat genom införsel uttagas, enär den skatt-

skyldiges inkomst icke ansetts överstiga vad han behövt till underhåll för sig eller sin familj. I det övervägande antal fall, då skatt av denna anledning icke kunnat uttagas, torde skattskyldig haft familj att försörja.» Av dessa och liknande skäl ville det synas utskottet som om redan från den principiella ståndpunkt, som låge till grund för gällande avdragssystem, skäl skulle föreligga att lätta skattebördan för familjeförsörjare med låga eller medelstora inkomster. Det syntes desto mera angeläget att söka åstadkomma en jämnare avvägning av skattebördan, som det ur social synpunkt icke låte sig försvara att utnyttja skatteförmågan förhållandevis starkare hos familjeförsörjare än hos den ensamstående. Utskottet yttrade här- efter följande: »Stora svårigheter torde emellertid möta att avgöra, på vad sätt nämnda missförhållande lämpligast bör avhjälpas, och ett sådant avgörande bör givetvis, såsom även motionärerna förutsatt, föregås av en närmare utredning. Möjligheterna att vinna en tillfredsställande lösning äro uppenbarligen vida större vid den *statliga* beskattningen än vid den *kommunala*. Flera utvägar att utan en minskning av underlaget för inkomst- och förmögenhetsskatten reglera familjeavdragen föreligga därvid. Sålunda kan detta ske genom sänkning av grundavdragen eller en omläggning av den progressiva skalan. Ehuru det först efter en närmare utredning torde bliva möjligt att fatta ståndpunkt till efter vilka linjer frågan bör lösas, har utskottet likväl ansett sig böra framhålla följande. 1928 års lagstiftning på förevarande område har sannolikt genom ortsavdragens sänkning medfört en icke obetydlig höjning av skatteunderlaget. Därest utredningen giver vid handen, att detta är riktigt, torde, med hänsyn bland annat till att en sådan höjning icke synes hava avsetts, det knappast framstå såsom obilligt, att familjeavdragen ökas så, att det sammanlagda avdragsbeloppet kommer att ungefärligen överensstämma med vad i sådant hänseende gällde före 1929 års ingång. Särkerligen skulle dock den höjning av familjeavdragen, som härigenom möjliggjordes, icke vara tillräcklig att åstadkomma en tillfredsställande avvägning av familjeförsörjarnas beskattning. Det torde därför bliva nödvändigt att för vinnande av nämnda syfte anlita även andra utvägar. Motionärerna hava åsyftat en lösning, som icke skulle medföra minskning av skatteunderlaget. Det torde dock böra framhållas att, därest fiktionen att grundavdraget bör motsvara existensminimum för en ensamstående skall kunna upprätthållas, detta avdrag icke torde kunna sänkas. Utskottet håller emellertid före, att andra framkomliga utvägar kunna beträdas. I vart fall synas de fördelar, som stå att vinna genom en mera tillfredsställande avvägning av familjeavdragen, vara så stora, att en ökning av dessa synes böra ske, även om därigenom skatteunderlaget komme att något minskas samt skatten förty komme att utgå efter ett något högre procenttal än som eljest varit motiverat. Beträffande den *kommunala* beskattningen föreligga knappast andra möjligheter för vinnande av ifrågavarande syfte än att minska antingen grundavdragen eller den beskattningsbara inkomstens belopp. Det synes emellertid särskilt angeläget att vid denna beskattning åstadkomma en lindring för familjeförsörjaren, då de lägsta och medelstora inkomsterna i regel belastas långt hårdare genom den *kommunala* skatten än genom den *statliga*.»

Utskottet uttalade därefter bland annat att det såsom ett huvudskäl för gällande avdragssystem anförda motivet, att en nära anslutning till det statliga systemet av kommunalbeskattningens system vore av taxeringstekniska skäl önskvärd, knappast syntes böra tillmätas större betydelse. För den händelse avdragssystemet gjordes ur tillämpningssynpunkt enkelt, borde praktiska olägenheter näppeligen behöva möta genom att skilda principer gällde vid de båda taxeringarna. Beträffande i motionen framförda önskemål i fråga om ändrade grunder för äkta makars beskattning ville utskottet erinra, att denna fråga jämförelsevis nyligen varit föremål för riksdagens prövning och att därvid tillräckliga skäl icke ansetts föreligga för ett frångående av dittills gällande principer på detta område. Ehuru utskottet för sin

del icke delade alla de synpunkter på förevarande fråga, som framförts i motionen, hade utskottet dock velat framhålla lämpligheten av att vid en utredning uppmärksamhet ägnades jämväl åt detta spörsmål.

I enlighet med utskottets hemställan beslöt 1931 års riksdag att hos Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning rörande frågan om ändrade grunder för familjeavdrag vid taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt ävensom för riksdagen framlägga det förslag, som av utredningen föranleddes.

Att utföra denna utredning uppdrogs av Kungl. Maj:t åt 1930 års kommunal-skatteberedning. Sedan Kungl. Maj:t beslutat, att beredningens arbete skulle tills vidare upphöra, överlämnades uppdraget åt särskild sakkunnig. Under dennes ledning hava inom finansdepartementets skatteberedning utförts vissa förberedande utredningar.

I detta läge befann sig frågan, när spörsmålet vid 1935 års riksdag genom ett antal motioner från olika partier ånyo bragtes under riksdagens prövning. I dessa motioner yrkades med hänvisning bland annat till befolkningsfrågans läge, att den av 1931 års riksdag begärda utredningen måtte verkställas med särskild skyndsamhet. I sitt över motionerna avgivna betänkande nr 54 hänvisade bevillningsutskottet bland annat till sitt betänkande år 1931. Utskottet yttrade i övrigt följande:

»Spörsmålet rörande ändrade grunder för familjeavdrag vid taxering för inkomst är såsom i det föregående omförmälets föremål för utredning även sedan kommunal-skatteberedningens arbete förklarats vilande. I den motivering, som ligger till grund för de i motionerna I: 2 och II: 2 gjorda yrkandena, har denna fråga belysts från delvis andra utgångspunkter än tidigare, därvid avdragsrättens betydelse för nativiteten skjutits i förgrunden. Även om denna synpunkt förtjänar allt beaktande, framgår dock av en för utskottet tillgänglig vid förenämnda utredning verkställd undersökning, att redan de ökade familjeavdrag, som borde ifrågakomma för att erhålla en fullt rättvis differentiering i beskattningen mellan skattskyldiga med stor familj och ensamstående, skulle hava sin betydelse huvudsakligen för skattskyldiga med större eller medelstora inkomster. Vad angår de barnrika familjerna inom de lägsta inkomstskiktet äro nämligen avdragen redan nu av den storlek, att de helt eller till avsevärd del konsumera den taxerade inkomsten. Härtill kommer att i fråga om den kommunala beskattningen en effektiv höjning av avdragen skulle i vissa kommuner kunna medföra, att ett relativt stort antal skattskyldiga skulle fullständigt befrias från skatt och skattebördan kommer att helt vila å ett jämförelsevis ringa antal personer. Denna fråga torde därför böra övervägas i sammanhang med kommunalskatteutredningen i hela dess vidd liksom frågan läser komma att omprövas vid den av årets riksdag begärda utredningen av vårt lands befolkningsfråga. Vid dessa utredningar torde även böra övervägas det i motionen II: 8 framställda yrkandet avseende rätt till familjeavdrag vid kommunal fastighets-skatt, om ock åtgärder i sådant syfte näppeligen kunna vidtagas utan att garantiskattesystemet ersättes med ett fristående objektsskattesystem.»

Utskottets betänkande i anledning av nu berörda och ett antal andra motioner rörande olika skattefrågor utmynnade bland annat i förslag om hemställan till Kungl. Maj:t, att utredningen på kommunalbeskattningens område måtte återupptagas. Detta förslag vann riksdagens bifall.

Gällande rätt.

Det torde vara på sin plats att, då nu redogörelse skall lämnas för gällande lagstiftning i avseende å äkta makars beskattning och beskattningens differentiering med hänsyn till familjeförhållandena, jämväl i korthet beröra det system i fråga

om den kommunala och statliga beskattningen, i vilket bestämmelserna därom äro inpassade.

Allmän kommunalskatt, vilken utgör huvudparten av den kommunala beskattningen, är dels fastighetsskatt och dels kommunal inkomstskatt. Fastighetsskatten utgår på det sätt, att, oberoende av inkomsten från fastigheten, ett belopp motsvarande 5 % av fastighetens genom taxering fastställda värde (beträffande växande skog 4 % av skogsvärdet) likställas med inkomst och deltagar i den kommunala repartitionen i likhet med sådan. Genom den kommunala inkomstskatten beskattas den skattskyldiges samtliga inkomster. Från inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet och rörelse får emellertid avdrag ske med det belopp, som beskattas genom fastighetsskatt, d. v. s. 5 % (i fråga om skogsvärde 4 %) av taxeringsvärdet å förvärvskällan nyttjad fastighet. Särskilt beträffande jordbruksfastighet är detta s. k. procentavdrag ofta så stort, att därigenom medtages hela den skattskyldiges nettointäkt. Har han ej annan inkomst än av fastigheten, blir då ingen inkomst övrig att taxera. Från de sammanlagda inkomsterna av samtliga förvärvskällor göras vissa s. k. allmänna avdrag för underskott å förvärvskälla, för periodiskt understöd, för försäkringspremier m. m. Bland dessa allmänna avdrag ingår ett avdrag för gift kvinna, som levt tillsammans med sin man och under beskattningsåret haft inkomst av rörelse eller eget arbete, i det att hon, om och i den mån sådan hennes inkomst därtill förslår, i hemortskommunen äger åtnjuta ett avdrag med 200 kronor. Vad som återstår sedan de allmänna avdragen verkställts benämnes *taxerad* inkomst. Det är den beräknade taxerade inkomsten som framkommer såsom resultat av den skattskyldiges självdeklaration. Från denna taxerade inkomst göras härefter vissa skattefria avdrag, vilka emellertid ej verkställas av deklaranter utan av beskattningsnämnden.

Med avseende å levnadskostnadernas höjd indelas samtliga orter i riket i fem ortsgrupper, av vilka ortsgrupp I omfattar orter med de billigaste och ortsgrupp V orter med de dyraste levnadskostnaderna. Denna indelning verkställas av socialstyrelsen enligt de närmare föreskrifter, Konungen äger meddela, och gäller för en tid av fem år i sänder. Skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt under beskattningsåret, äger att å den i hemortskommunen taxerade inkomsten åtnjuta kommunalt ortsavdrag (grundavdrag och familjeavdrag) enligt följande bestämmelser. Grundavdraget utgör i ortsgrupp I 340 kronor, i ortsgrupp II 380 kronor, i ortsgrupp III 420 kronor, i ortsgrupp IV 460 kronor och i ortsgrupp V 500 kronor för helt år räknat. Skattskyldig, som under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med sin hustru eller som haft hemmavarande eller av den skattskyldige helt eller delvis underhållet barn under 16 år, vilket ej haft minst 450 kronors inkomst, är berättigad att, utöver grundavdrag, åtnjuta familjeavdrag. Familjeavdraget utgör, med lika belopp för hustru och varje barn, i ortsgrupp I 160 kronor, i ortsgrupp II 160 kronor, i ortsgrupp III 180 kronor, i ortsgrupp IV 180 kronor samt i ortsgrupp V 200 kronor, allt för helt år räknat. Skattskyldig, som under beskattningsåret haft hufvudföreståndarinna hos sig anställd, äger, därest han varit ogift (varmed jämställas änklings, änka eller fränskild) och haft hemmavarande barn, för vilket han varit berättigad erhålla avdrag, att åtnjuta samma familjeavdrag, som tillkommer skattskyldig för hustru. För barn vars föräldrar icke varit under beskattningsåret gifta med varandra eller ehuru gifta med varandra levt åtskilda, skall, därest enligt nu nämnda bestämmelser båda föräldrarna skulle vara berättigade till avdrag för barnet, avdraget tillkomma fadern, om denne haft barnet i sin vård under hela eller större delen av beskattningsåret, men eljest modern.

Med ortsavdraget äro emellertid ej de avdrag, vilka tillkomma den skattskyldige, uttömda. Förutom med ortsavdrag skall nämligen den skattskyldiges i hemortskommunen taxerade inkomst minskas, om inkomsten uppgår till eller överskjuter ortsavdragets dubbla summa, med ett belopp, motsvarande hälften av orts-

avdraget, och, om inkomsten ej uppgår till ortsavdragets dubbla summa, med hälften av det belopp, varmed inkomsten överskjuter ortsavdraget. Återstå efter tillämpning av dessa bestämmelser för skattskyldig, vilkens hemortskommun tillhör ortsgrupp I eller II och ej utgör stad, av den taxerade inkomsten högst 500 kronor, skall denna ytterligare minskas med 20 kronor. Slutligen må, om den skattskyldiges skatteförmåga finnes vara väsentligt nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka familjeavdrag är medgivet, eller annan därmed jämförlig omständighet, hans inkomst efter vederbörande beskattningsnämnds beprövande minskas med ytterligare ett belopp av högst 700 kronor. Vad som härnäst återstår utgör *beskattningsbar* inkomst. Det är denna inkomst, som jämte de genom fastighetsskatten beskattade beloppen utgör det kommunala skatteunderlaget.

Beträffande äkta makar, som under beskattningsåret levt tillsammans, gäller, att envar taxeras för sin inkomst, samt mannen därjämte för boets gemensamma inkomst. Har vid dylik taxering allmänt avdrag helt eller delvis ej kunnat utnyttjas å den därtill närmast berättigade makens skattepliktiga inkomst, må bristen avräknas å den andra makens inkomst i samma kommun. Ortsavdrag även som beskattningsbar inkomst beräknas för makarna gemensamt. Den beskattningsbara inkomsten fördelas slutligen å makarna efter förhållandet mellan deras i kommunen taxerade inkomster.

Vid taxeringen skall iakttas, att frågan, huruvida skattskyldig haft barn eller icke, liksom ock frågan om barns ålder, bedömes efter förhållandena vid taxeringsårets ingång. Har under beskattningsåret ändring inträtt i förhållande, som har betydelse för tillämpningen av bestämmelserna angående taxeringen av gift skattskyldig, skall det förhållande, som rått under större delen av taxeringsåret, vara bestämmande för taxeringen.

Inkomstberäkningen i fråga om den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten sker efter väsentligen samma grunder som i fråga om den kommunala inkomstskatten med de olikheter, som föranledas därav, att statsbeskattningen äger rum endast i en enda kommun, utom i undantagsfall hemortskommunen, medan den skattskyldige kan kommunalt beskattas i flera kommuner. Eftersom fastighetsskatt ej utgöres till staten, ifrågakommer icke något avdrag för genom dylik skatt beskattat belopp beträffande den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten. Sedan från den sammanlagda inkomsten av olika förvärvskällor gjorts vissa allmänna avdrag, bland dem samma avdrag som vid kommunalbeskattningen för gift kvinna å 200 kronor från inkomst av rörelse och eget arbete, återstår den till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade inkomsten. Till denna lägges ett belopp, motsvarande $\frac{1}{60}$ av den skattskyldiges nettoförmögenhet. Summan av den taxerade inkomsten och nämnda förmögenhetsdel utgör till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt *taxerat* belopp. I fråga om förmögenhetsbeskattningen är att iakttaga, att skattskyldig, som har hemmavarande barn, vilket vid taxeringsårets ingång icke fyllt 21 år, skall, därest barnets till inkomst- och förmögenhetsskatt beräknade beskattningsbara belopp icke uppgår till minst 10 kronor, taxeras jämväl för barnets förmögenhet.

Jämväl i fråga om den statliga inkomst- och förmögenhetsbeskattningen äger skattskyldig, som varit här i riket bosatt under hela beskattningsåret, att åtnjuta ortsavdrag (grundavdrag och familjeavdrag), vars storlek bestämmes med hänsyn till den förut omfördelade ortsgrupperingen. De statliga ortsavdragen äro dubbelt så stora som de kommunala. Grundavdraget utgör följaktligen i ortsgrupp I 680 kronor, i ortsgrupp II 760 kronor, i ortsgrupp III 840 kronor, i ortsgrupp IV 920 kronor och i ortsgrupp V 1 000 kronor, medan familjeavdraget, utgående med lika belopp för hustru och varje barn, utgör i ortsgrupp I 320 kronor, i ortsgrupp II 320 kronor, i ortsgrupp III 360 kronor, i ortsgrupp IV 360 kronor och i orts-

Redogörelse för beskattningen i vissa främmande länder, särskilt vad angår differentiering med hänsyn till familjeförhållandena.

England.

Inkomstbeskattningen till staten är anordnad i form av två särskilda skatter, en »normal tax», utgående för närvarande med 22½ % å den beskattningsbara delen av inkomsten, och en »surtax», utgående på inkomster över 2 000 £ enligt progressiv skala. Utmärkande för denna beskattning har sedan gammalt varit den betydande höjden av de skattefria avdragen för normal tax. Dessa avdrag hava den effekten, att de åstadkomma en ej obetydlig progressivitet även för de inkomstklasser, som endast träffas av den efter enhetlig skattesats utgående normal tax. Därtill bidrager ock, att av den första inkomstdelen å 135 £ två tredjedelar äro fria från skatt, varför skattesatsen i nämnda inkomstdel effektivt utgör 7½. Äkta makar, som leva tillsammans, beskattas enligt engelsk skattelagstiftning gemensamt för sin inkomst (förmögenhetsskatt finnes ej i England, men arbetsinkomst, »earned income», reduceras med en femtedel, dock högst 300 £, och beskattas följaktligen lindrigare än annan inkomst). För normal tax utgöra de skattefria avdragen enligt nyligen antagna bestämmelser 100 £ för ensamstående, 170 £ för makar och 50 £ för varje barn. Överstiger inkomsten ej 125 £, är den helt skattefri; då inkomsten överstiger 125 £ men ej 140 £, får skatten ej överstiga en femtedel av det belopp, varmed inkomsten överstiger 125 £. För surtax erhållas icke dylika avdrag.

Den engelska kommunala beskattningen bygger i mycket stor utsträckning på statsbidrag. Någon kommunal inkomstbeskattning finnes ej, men däremot en beskattning av vissa fastigheter i förhållande till hyresvärdena. Särskild hänsyn till familjeförhållandena tages ej vid den engelska kommunalbeskattningen.

Från det engelska utredningsarbetet på skattelagstiftningens område kunna hämtas erfarenheter rörande vissa beskattningsspörsmål av intresse även i Sverige. Ett rikligt utredningsmaterial finnes bl. a. samlat i ett betänkande som år 1920 utgavs av en år 1919 tillsatt »Royal Commission on the Income Tax», vilken jämväl såsom vittnen hörde en mängd sakkunniga och representanter för olika sammanslutningar. Särskilt intresse erbjuder i nu förevarande sammanhang kommissionens utredning rörande äkta makars beskattning. En redogörelse¹ härför må här återgivas.

»I England taxeras mannen alltid för hustruns inkomst, därest icke någon av makarna begär, att hustrun skall själv taxeras. Även i detta fall beräknas skatten efter bådas sammanlagda inkomst. Det framhölls hos kommissionen av en del vittnen, att rätten till fullt självständig taxering för hustrun (d. v. s. utan sammanräkning av inkomsterna för bestämmande av skattens belopp) vore en väsentlig del av den självständiga medborgarrätten, och att principen om full likställighet i fråga om medborgarligen skyldigheter (in regard to civil obligations) borde segra över varje skatteprincip. Det påstods också att den gällande beskattningsmetoden verkade som ett straff på äktenskap. Kommissionen godkände icke dessa synpunkter utan

¹ Hämtad ur P. M., avgiven den 28 januari 1922 av sakkunniga angående familjebeskattningen, intagen i prop. 209/1922, sid. 19 ff.

föreslog endast, att varje skattskyldig skulle få åtnjuta ett skattefritt avdrag motsvarande existensminimum och att detta skulle fastställas för ensamförsörjare till 150 pund 'earned income' och för gift par till 250 pund 'earned income', men om hustrun hade arbetsinkomst ökas med denna, dock högst till 300 pund. Av hustruns arbetsinkomst skulle alltså upp till 50 pund vara fria. Dessa avdragsbelopp överensstämde med de sedermera antagna, då 'earned income' ingår i det taxerade beloppet blott med $\frac{9}{10}$ av sitt belopp. I fråga om sammanläggningen i beskattningsavseende av äkta makars inkomst anförde kommissionens majoritet (blott två reservanter):

Finansministern har i underhuset uppgivit, att förhusten i skatteintäkt vid skild taxering av man och hustru skulle uppgå till £ 20 000 000, vilket belopp möjligen skulle kunna ökas till £ 45 000 000 genom överflyttande av inkomst från man till hustru. Att flytta en börda från personer, vilkas gemensamma inkomst är sådan, att deras betalningsförmåga tillåter att den billigtvis bäres av den, och att genom ökad skatteprocent placera en del av bördan på andra skattskyldiga, skulle enligt vår åsikt vara rakt stridande mot alla principer för en rättvis beskattning. Vi hava den känslan, att de, som begära denna ändring i nuvarande bestämmelser, i verkligheten icke begära självständig taxering eller skild betalning av skatten — detta kan erhållas redan med nuvarande bestämmelser — utan en minskning av inkomstskattebördan på den grund, att en del av den gemensamma inkomsten händelsevis tillhör hustrun. Det finnes två metoder att genom en minskad beskattning taga hänsyn till de förpliktelser, äktenskapet medför. Den ena är att medgiva ett avdrag, hustru- eller äktenskapsavdrag, från den sammanlagda inkomsten; detta hustruavdrag medges för närvarande och det kommer att enligt vårt förslag betydligt ökas i betydelse. Den andra metoden är att genom en fullt oberoende behandling av mans och hustrus inkomster i inkomstskatteavseende åstadkomma en differentiering, vilkens resultat helt och hållet kommer att bero på det särskilda sätt, varpå en viss inkomst råkar att fördela sig på hushållets båda medlemmar. Då den förra metoden har betydelse för varje äkta par, är det ofantligt mycket troligare, att densamma kommer att uppmuntra till äktenskap än att den senare gör det. Det förefaller oss underligt, att samma vittnen, som för att söka genomdriva sitt anspråk på självständig taxering bortse från äkta makars gemensamma förpliktelser, samtidigt begära ökade hustru- och barnavdrag, vilka ju innebära uttryckliga erkännanden av de gemensamma förpliktelser, som skapas genom äktenskapet. Det förefaller oss som om det skulle vara fullständigt ologiskt att i ett och samma skattesystem medgiva ett avdrag, som vilar på erkännande av mans och hustrus gemensamma förpliktelser, och att samtidigt medgiva lättnad för vardera parten i föreningen, som om de vore fullständiga främlingar för varandra. Om skild taxering medgäves, borde logiskt giftermålsavdraget upphävas, och resultatet skulle bli, att bördorna överflyttades från de rika till de fattiga, enär i det stora flertalet fall hustrun icke alls har någon egen inkomst, eller ock en egen inkomst, som är mindre än den nuvarande hustruavdraget och betydligt mindre än det föreslagna avdraget. Förevarande fråga får icke betraktas som en politisk fråga utan bör ses från finansiell och statsinkomstsynpunkt, och vi äro övertygade om att den måste avgöras icke efter några teoretiska hänsyn till politisk likställighet, utan i överensstämmelse med principen om skatteförmåga, vilken vi erkänna som reglerande för alla skattefrågor. Vid tillämpningen av denna princip måste vi taga hänsyn till de sociala förhållandena i det land, där skatten pålägges. Det stora flertalet gifta personer leva tillsammans och använda sina inkomster för gemensamma behov, och till detta gemensamma hushåll och inbördes beroende tages, i hustruns intresse, hänsyn vid andra former av beskattning, t. ex. testaments- och arvsskatt är lägre för hustrun än för en person, som icke är besläktad med den döde. Sammanläggningen i skattehänseende av mans och hustrus

inkomster beror icke på någon medeltida uppfattning av kvinnans underdånighet och beror ej heller på någon könets underlägsenhet, eftersom vardera parten kan begära egen taxering och egen debetsedel. Inkomsterna sammanläggas, enär lagen om skatteförmågan är den högsta lagen i skattefrågor, och skatteförmågan beror i verkligheten på beloppet av den inkomst, som tillkommer ett gift par, och icke på den proportion, vari denna inkomst händelsevis råkar att ägas av parterna i föreningen. Det är utom allt tvivel, att i det ojämförligt stora flertalet av de fall, där hustrun har egen inkomst, hon bidrager till den gemensamma kassan antingen så att hennes inkomst verkligen uppgår i mannens eller ock därigenom att hon betalar utgifter, som i mindre lyckligt lottade hushåll falla på mannen. Vi hava ägnat mycken tid och uppmärksamhet åt detta ämne och hava med yttersta omsorg prövat alla de skäl, som förelagts oss, och vi hava tvungits till den slutsatsen, att den oförrätt, varöver klagats, är mera påstådd än verklig eller med andra ord snarare en förevändning för klagomål än en oförrätt. Vi tillråda därför att hopläggningen av hustrus och mans inkomster skall i regel fortfarande äga rum.»

Frankrike.

Den franska direkta beskattningen är kodifierad genom en lagstiftning av december 1934, som reglerar dels statsbeskattningen och dels beskattningen till primärkommuner och kommuner av högre ordning. Åtskilliga ändringar i fråga om dess detaljer hava dock skett senare.

Den direkta statsbeskattningen utgöres av ett antal skatter vid källan sammanlagt avsedda att träffa samtliga inkomster (utom inkomster av kapital, vilka äro underkastade annan beskattning [jfr nedan]), ävensom en allmän skatt å all inkomst (impôt général sur le revenu).

Källskatterna äro

skatt å inkomster av handel och industri (impôt sur les bénéfices industriels et commerciaux),

skatt å inkomst av åkerbruk (impôt sur les bénéfices de l'exploitation agricole),

skatt å avlöningar, pensioner och livräntor (impôt sur les traitements publics et privés, les indemnités et émoluments, les salaires, les pensions et les rentes viagères),

skatt å inkomst av fria yrken (impôt sur les bénéfices des professions non commerciales),

fastighetsskatt å bebyggd fastighet (contribution foncière des propriétés bâties) och

fastighetsskatt å obebyggd fastighet (contribution foncière des propriétés non bâties).

Till skattesystemet hör ytterligare en skatt å inkomst av kapital.

Skatten å inkomst av handel och industri utgör för år 1935, därest inkomsten ej överstiger 5 000 francs, 3 %, därest inkomsten överstiger 5 000 francs men ej 10 000 francs, 6 %, och, om den överstiger 10 000 francs, 12 %. Skatten kan emellertid reduceras för familjeförsörjare, nämligen med 10 % för vart och ett av de två första barnen och 30 % för varje följande barn, som den skattskyldige har i sin vård. Det totala avdragsbeloppet må dock icke överskrida 800 francs per barn. För att komma i åtnjutande av förmånen av ifrågavarande avdrag skola de skattskyldiga lämna särskilda uppgifter rörande de förhållanden, som inverka på avdragsrätten.

Skatt å inkomst av åkerbruk utgöres likaledes med 12 %. Skatten beräknas dock endast på den del av inkomsten, som överstiger 2 500 francs, varjämte den del av inkomsten, som ligger emellan minimibeloppet och 10 000 francs, träffas en-

dast till hälften. Avdrag kan erhållas för familjeförsörjare enligt samma regler, som gälla beträffande inkomst å handel och industri.

Skatten å avlöningar utgår för närvarande efter en skattesats av 6 %. Den träffar endast den del av årsinkomsten, som överstiger 10 000 francs, varförutom den del av inkomsten, som faller mellan nämnda belopp och 20 000 francs, medräknas endast till hälften. Avdrag för familjeförsörjare sker beträffande ifrågasvarande skatt enligt andra regler än för de förut omnämnda skatterna. För varje skattskyldig, vars inkomst ej överstiger 20 000 francs, avdrages 20 % för vart och ett av de två första barnen i den skattskyldiges vård och 60 % för varje följande barn i den skattskyldiges vård. För varje skattskyldig, vars inkomst överstiger 20 000 francs men icke 40 000 francs, åtnjutes avdrag med 15 % för vart och ett av de två första barnen i den skattskyldiges vård och 45 % för varje följande barn. För skattskyldig, vars inkomst är högre än 40 000 francs, åtnjutes avdrag från skatten med 10 % för ett vart av de två första barnen i den skattskyldiges vård och 30 % för varje följande barn. Det totala avdragsbeloppet får dock icke överstiga 800 francs per barn.

Skatten å inkomst av fria yrken utgår efter en skattesats av 12 %. Skatt utgår icke på den del av inkomsten som understiger 10 000 francs. Avdrag äger rum för familjeförsörjare enligt samma regler som gälla för skatten å inkomst av handel och industri.

Med tillämpning av den ordningsföljd, som kommit till användning i den kodifierade lagstiftningen, skall nu behandlas den allmänna inkomstskatten (impôt général sur le revenu). Denna skatt träffar på nytt alla de inkomster, som avses med de olika källskatterna, inklusive den särskilda skatten å kapitalinkomst. Skattskyldig beskattas såväl för sina personliga inkomster som för de inkomster vilka åtnjutas av hans hustru och andra familjemedlemmar, som bo hos honom. Särskild beskattning äger dock rum, därest hustrun har egen ekonomi och lever tillsammans med mannen, så ock, därest barnen eller andra familjemedlemmar hava inkomster av eget arbete eller egen förmögenhet. Därest den skattskyldiges inkomst efter avdrag av de belopp, som enligt vad nedan anges få avräknas med hänsyn till familjeförhållandena, ej överstiger 10 000 francs, utgår ej allmän inkomstskatt. Gift skattskyldig är berättigad till ett avdrag från inkomsten av 5 000 francs. Samma avdrag medges, sedan en av makarna avlidit, åt den efterlevande maken, så länge han lever ogift och i sin vård har ett eller flera barn från äktenskapet. Dessutom har en var skattskyldig rätt att för varje barn, som han har i sin vård, åtnjuta avdrag från sin inkomst med 5 000 francs för vardera av de två första barnen, med 8 000 francs för det tredje barnet, med 9 000 francs för det fjärde barnet och med 10 000 francs för varje barn fr. o. m. det femte. Såsom varande i skattskyldigs vård räknas vanligen den skattskyldiges barn (även fosterbarn), om de äro yngre än 21 år. Vid inkomstberäkningen iakttagas för övrigt, att den del av inkomsten, vilken, efter avdrag som nyss sagts, ej överstiger 10 000 francs, icke medräknas. Av den del av inkomsten, som faller mellan 10 000 och 20 000 francs, medräknas endast $\frac{1}{25}$. Av den del, som faller mellan 20 000 och 30 000 francs, medräknas $\frac{2}{25}$. De reduktioner, som ytterligare äro medgivna, föranleda, att först den del av inkomsten, som överstiger 550 000 francs, medräknas i sin helhet. Skattesatsen utgår för närvarande 24 % av den sålunda uträknade beskattningsbara inkomsten. Emellertid ökas skattens belopp med 40 % för de skattskyldiga, som äro mera än 30 år gamla och äro ogifta, änkor, änklingar eller frånskilda och icke hava barn eller fosterbarn. Med 20 % ökas skatten för de skattskyldiga, som äro mer än 30 år gamla och varit gifta sedan mer än två år räknat från den 1 januari det år beskattningen äger rum, därest de icke hava barn eller fosterbarn. För närvarande utgår för övrigt en extraordinär skatt (contribution exceptionnelle) på den del av inkomsten som överstiger 80 000 francs.

Skatten å bebyggda fastigheter beräknas på det sätt, att såsom inkomst beskattas hyresvärdet med visst avdrag. På den sålunda beräknade inkomsten utgår skatt efter 12 %. För obebyggda fastigheter beräknas inkomsten enligt särskilda tariffer; skatten utgör 12 %.

Den särskilda skatten å kapitalinkomst utgår efter en skattesats av 24 %, i vissa fall 12 eller 18 %, dock att för lotterivinster och liknande vinster skatten utgör 36 %.

Beträffande fastighetsskatterna och den särskilda skatten å kapitalinkomst förekomma icke några avdrag med hänsyn till de skattskyldigas familjeförhållanden.

Den franska kommunala beskattningen fullgöres huvudsakligast dels genom tillägg till de statliga fastighetsskatterna och dels genom särskilda kommunala skatter, av vilka de viktigaste äro contribution mobilière, vilken utgår i förhållande till hyresvärdet på bostaden, samt contribution despatentes, vilken utgår snarast som en licensavgift för bedrivande av handel eller industri enligt tariffer, olika för olika slag av rörelse, samt olika för städer av olika storleksordning. Vid ifrågarvarande beskattning tages ej särskild hänsyn till familjeförhållanden och dylikt.

Tyskland.

Sedan mer än ett tiotal år tillbaka är beskattningen i Tyskland så ordnad, att för kommunernas del praktiskt taget ej förekommer någon inkomstbeskattning. Den relativt obetydliga s. k. Bürgersteuer utgör härifrån ett undantag. Kommunerna äro för övrigt hänvisade till vissa objektsskatter m. m., vilka emellertid endast kunna inbringa en del av deras medelsbehov, och till bidrag från staten. En mycket avsevärd del av den statliga inkomstskatten utdelas nämligen till kommunerna genom ett särskilt förfarande (Finanz-Ausgleich). Vid betraktande av den tyska beskattningen å inkomst och förmögenhet har man sålunda företrädesvis att taga hänsyn till statsbeskattningen.

Till för något år sedan utgjordes den tyska statliga beskattningen väsentligen av den inkomstskatt, som reglerades genom Einkommensteuergesetz för enskilda personer och Körperschaftsteuergesetz för juridiska personer jämte vid sidan därav olika tillägg till inkomstskatten, ävensom av den förmögenhetsskatt, som reglerades genom Vermögensteuergesetz. Genom lagstiftning år 1934 har en rationalisering skett särskilt av den statliga inkomstbeskattningen, som sedan dess regleras genom en enda Einkommensteuergesetz. Den nya inkomstskatten har bildats huvudsakligen genom sammanslagning av flera äldre skatter. Samtidigt därmed har emellertid en rätt avsevärd omreglering ägt rum. Vid denna omreglering har tagits synnerlig hänsyn till familjebildningens betydelse och en väsentlig differentiering av beskattningen mellan å ena sidan ensamstående och å andra sidan familjeförsörjare har åstadkommits. De lättnader, varom här är fråga, komma allenast s. k. oinskränkt skattskyldiga tillgodo, d. v. s. vanligen i Tyskland bosatta personer, vilka där beskattas för hela sin inkomst och hela sin förmögenhet. Den följande framställningen avser endast sådana skattskyldiga.

Inkomstberäkningen enligt den tyska skattelagstiftningen sker efter grunder, som i väsentliga delar likna dem, vilka tillämpas enligt den svenska skattelagstiftningen. Äkta makar taxeras gemensamt, så länge båda äro oinskränkt skattskyldiga och icke leva varaktigt skilda. Gemensam taxering äger rum för kalenderår, under vilket denna förutsättning förelegat i åtminstone fyra månader. Sambeskattningen sker på det sätt, att makarnas inkomster sammanläggas och skattetariffen tillämpas å den sammanlagda inkomsten. I huvudsak motsvarande förhållande gäller beträffande familjeförsörjare och hans barn, för vilka barnavdrag från skatten medges. Familjeförsörjarens och barnens inkomster sammanläggas så-

lunda, så länge han och barnen äro oinskränkt skattskyldiga. Vissa inkomster avräknas dock vid dylik sammanläggning.

Beskattningen sker därefter enligt en särskild i en vidlyftig tabell upptagen tariff. Enligt denna tariff beräknas skatten ej enligt s. k. skiftskala, utan av tabellen utläses omedelbart hur stor skatten är för personer med olika inkomster och olika familjeförhållanden. För inkomster mellan vissa gränser blir skatten sålunda lika. Skatten är väsentligt högre för ensamstående än för familjeförsörjare, och skatten minskas betydligt, i den mån som barnantalet stiger. Skatten är starkt progressiv och dess maximisats är för ensamstående 50 % och för familjeförsörjare 40 % av den beskattningsbara inkomsten. Av lagtexten kan ej utläsas, vilka principer som tillämpats vid uppställandet av dessa skattetabeller. Det torde knappast vara möjligt, i varje fall icke utan synnerligen ingående och komplicerade kalkyler, att utröna dessa principer i olika avseenden, vilket endels kan bero på att inkomstskatten utgör en sammanslagning av flera tidigare skatter. Den mest markerade skillnaden i fråga om beskattningen inom en viss inkomstklass föreligger i förhållandet mellan ensamstående och familjeförsörjare. Skattelättnaden för familjeförsörjare är så avvägd, att skatten för ett gift par är lika stor som skatten för en ensam fader eller moder med ett barn. Det är den första familjemedlemmen, som medför den största skattelättnaden. Den bästa föreställningen om den ungefärliga utformningen av ifrågavarande tabell torde erhållas genom att ur densamma återge skatterna för vissa inkomstlägen (tab. A).

Vid högre inkomster utgör inkomstskatten för ensamstående 50 % och för skattskyldig med familj av en medlem utom honom själv 40 %, med iakttagande av att vid inkomstbelopp, som ej utgöra jämnt 1 000-tal, inkomsten avrundas till närmast högre eller lägre tusental.

Vid skattetabellens användning gäller bland annat följande. Såsom ensamstående anses skattskyldiga vilka vid kalenderårets ingång icke äro gifta; dock räknas de såsom familjeförsörjare om de varit gifta under minst 4 månader av kalenderåret, om de äro änklingar eller änkor eller frånskilda och haft minst 1 barn i äktenskapet, om de hava rätt till barnavdrag från skatten eller om de äro föräldralösa barn, vilka ännu icke överskridit 25 år och äro under utbildning för ett yrke. Skatteavdrag för minderåriga barn erhålles, därest barnen tillhört den skattskyldiges hushåll åtminstone 4 månader under kalenderåret. Barnavdrag kan efter framställning medgivas även för andra än minderåriga barn, vilka utbildas på den skattskyldiges bekostnad för ett yrke och ännu icke överskridit 25 år, vare sig de tillhöra den skattskyldiges hushåll eller ej. Barnavdrag medgives blott för barn, som själva äro oinskränkt skattskyldiga. Som barn anses i förevarande avseende jämväl barns avkomlingar samt styvbarn, adoptivbarn, fosterbarn och deras avkomlingar.

Vid beskattningen skall efter framställning hänsyn tagas till särskilda ekonomiska förhållanden, vilka väsentligen inverka på den skattskyldiges skatteförmåga genom lättnad i inkomstskatten, om inkomsten icke överstiger 20 000 riksmark, eller beträffande skattskyldiga, som hava rätt till barnavdrag för mer än 2 barn, 30 000 riksmark. Som särskilda ekonomiska förhållanden, vilka föranleda dylik skattelättnad, räknas i synnerhet försörjningsbörda på grund av underhåll av barn eller behövande anhöriga, vilka icke tillhöra den skattskyldiges hushåll, eller på grund av andra nödvändiga kostnader, vilka icke eljest äro avdragsgilla, särskilt utgifter i anledning av sjukdom, dödsfall eller olycksfall.

Emellertid gäller enligt den tyska skattelagstiftningen, att i fråga om arbetslön och kapitalinkomster skatten i väsentlig utsträckning avdrages när beloppen utbetalas. I vissa fall blir den sålunda uttagna skatten definitiv och utgår då i stället för annan inkomstskatt, i andra fall är den att betrakta såsom en förskottsbetalning å inkomstskatten.

Det avdrag för skatt, som sålunda äger rum från arbetslönen, benämnes avlöningsskatt (Lohnsteuer). Arbetsgivaren har att vid varje löneutbetalning innehålla ifrågavarande skatt och inleverera densamma till vederbörande Finanz-Amt. Även avlöningsskatten fastställs efter en särskild tabell, innehållande tariffer. Tabellen utgår från månadslönen och upptager liksom den vanliga inkomstskattetabellen den uträknade skatten å vissa avlöningsbelopp dels för ensamstående dels för gift barnlös och dels för personer med olika antal barn. Tabellens uppställning och huvudsakliga anordning framgår av utdrag av densamma (tab. B).

Vid högre månadslön än 3 068 riksmark utgör avlöningsskatten för ensamstående 24 % och för familjeförsörjare 15 % av lönen, dock med avdrag av olika belopp, utgörande för ensamstående 43¹⁶ riksmark, för gift barnlös 27⁰⁴ riksmark, för skattskyldig med ett barn 39⁷⁸ riksmark o. s. v. t. o. m. 209⁵⁶ riksmark för 10 barn. Hos en löntagare, vilken har rätt till barnavdrag för mer än 10 barn, uttages icke avlöningsskatt.

Taxeringen till vanlig inkomstskatt av dem, som äro underkastade avdrag för skatt, sker på följande sätt. Består inkomsten helt eller delvis av intäkter, från vilka avdrag för skatt skett, taxeras den skattskyldige för sin inkomst, om

- 1) inkomsten överstiger 8 000 riksmark om året, eller
- 2) de intäkter, från vilka skatteavdrag icke skett, utgöra mer än 300 riksmark om året, eller
- 3) den skattskyldige är ensamstående och i hans inkomst ingå intäkter av kapital, för vilka skatteavdrag skett å mer än 1 000 riksmark om året.

Om de här angivna gränserna icke överskridas, sker ingen taxering. Skatteskulden anses hava fullgjorts genom avdragen. I den mån taxering äger rum tillgöroräknas den skattskyldige det belopp, vilket avdragits vid utbetalningen av avlöningen eller kapitalinkomsterna. Någon restitution av belopp, som innehållits genom skatteavdrag, medges emellertid ej.

Förmögenhetsskatt erlägges enligt 1934 års lagstiftning av dels enskilda personer och dels vissa juridiska personer. Oinskränkt skattskyldighet åligger i allmänhet i Tyskland bosatta enskilda personer. Endast sådana komma i åtnjutande av skattefria avdrag vid beräkning av förmögenhetsskatten. Vid uträkning av skatten iakttages, att 10 000 riksmark avräknas för envar skattskyldig, att ytterligare 10 000 riksmark avräknas för äkta makar, som icke leva varaktigt skilda, att ytterligare 10 000 riksmark avräknas för varje den skattskyldiges minderåriga barn, vilket tillhör hans hushåll (för barn t. o. m. 25 år kan jämväl avdrag medgivas efter särskild framställning, därest de utbildas med hjälp av föräldrarna), samt att ytterligare 10 000 riksmark äro skattefria, om den skattskyldige är över 60 år gammal eller varaktigt oförmögen till arbete under förutsättning tillika, att inkomsten icke överstiger visst lågt belopp. Förmögenhetsskatten är proportionell, i det den utgår med 5 pro mille av den skattepliktiga förmögenheten. För äkta makar och hemmavarande barn äger sambeskattnng rum på samma sätt som i fråga om inkomstskatten.

Beträffande den kommunala borgarskatten (Bürgersteuer) gälla i huvudsak följande bestämmelser. Kommunerna äro berättigade och i vissa fall förpliktade att upptaga dylik skatt. Den åligger alla fysiska personer, som bo inom kommunen. Skatten uttages dock ej av dem, som icke fyllt 18 år, ej heller av dem som mottaga arbetslöshets- eller krisunderstöd m. fl. För borgarskattens storlek gälla vissa s. k. grundbelopp, vilka utgöra

3 riksmark för skattskyldig, som varit fri från inkomstskatt,

6 riksmark för inkomst icke överstigande 4 500 riksmark,

9 riksmark för inkomst av mer än 4 500 riksmark, dock icke mer än 6 000 riksmark o. s. v.

Grundbeloppet stiger till

500 riksmark	för inkomster mellan 100 000 och 250 000 riksmark,
1 000 »	» » » 250 000 och 500 000 riksmark samt
2 000 »	» » » överstigande 500 000 riksmark.

För skattskyldig, till vilkas hushåll höra minst två minderåriga barn, minskas grundbeloppet med 2 riksmark för andra och varje följande minderårigt barn, om inkomsten icke uppgår till mer än 2 400 riksmark, samt med 1 riksmark för andra och tredje minderåriga barnet och 2 riksmark för vart och ett av fjärde och följande minderåriga barn, om inkomsten uppgår till mer än 2 400 riksmark men ej mer än 12 000 riksmark. Inkomsten beräknas enligt taxeringen till inkomstskatt. Borgarskatten uttages antingen med grundbeloppet eller med 150 eller 200 % av detsamma, beroende på storleken av de övriga rent kommunala skatterna. Under vissa förutsättningar äro kommunerna emellertid berättigade att uttaga även andra procenttal av grundbeloppet. Blir fråga om högre procenttal av grundbeloppet än 500 %, kräves dock godkännande av myndighet.

Tab. A.

Taxerad inkomst RM			Inkomstskatten utgör hos							För varje ytterligare barn minskas skatten med RM
			ensamstående	gift barnlös	skattskyldig för vilken lättnad medges för					
mer än	till	medelbelopp	RM	RM	1 barn RM	2 barn RM	3 barn RM	4 barn RM	5 barn RM	
560	675	600	10	—	—	—	—	—	—	—
675	825	750	27	—	—	—	—	—	—	—
825	975	900	46	14	—	—	—	—	—	—
975	1 125	1 050	65	26	—	—	—	—	—	—
1 125	1 275	1 200	84	38	10	—	—	—	—	—
1 275	1 425	1 350	104	50	22	—	—	—	—	—
1 425	1 575	1 500	125	62	34	10	—	—	—	—
1 575	1 725	1 650	165	74	46	22	—	—	—	—
1 725	1 925	1 800	205	88	58	34	—	—	—	—
1 925	2 250	2 100	256	118	82	58	14	—	—	—
2 250	2 550	2 400	304	148	112	81	38	—	—	—
2 550	2 850	2 700	360	178	138	101	62	5	—	—
2 850	3 150	3 000	420	215	164	120	78	29	—	—
3 150	3 450	3 300	486	254	189	140	91	49	—	—
3 450	3 800	3 600	563	294	215	159	104	55	—	—
3 800	4 250	4 000	640	342	249	185	122	63	13	13
4 250	4 750	4 500	732	390	297	215	141	74	17	17
4 750	5 250	5 000	832	490	344	265	182	90	21	21
5 250	5 750	5 500	940	590	392	313	210	105	25	25
5 750	6 250	6 000	1 024	640	492	376	242	124	32	32
6 250	6 750	6 500	1 104	740	592	476	316	152	40	40
6 750	7 250	7 000	1 200	840	692	576	416	180	50	50
7 250	7 750	7 500	1 304	940	792	676	516	208	60	60
7 750	8 250	8 000	1 416	1 040	892	776	616	236	70	70
8 250	8 750	8 500	1 536	1 140	992	876	716	264	80	80
8 750	9 250	9 000	1 664	1 240	1 092	976	816	292	90	90
9 250	9 750	9 500	1 800	1 340	1 192	1 076	916	320	100	100
9 750	10 250	10 000	1 944	1 440	1 292	1 176	1 016	348	110	110
10 250	10 750	10 500	2 096	1 540	1 392	1 276	1 116	376	120	120
10 750	11 250	11 000	2 256	1 640	1 492	1 376	1 216	404	130	130
11 250	11 750	11 500	2 424	1 740	1 592	1 476	1 316	432	140	140
11 750	12 250	12 000	2 600	1 840	1 692	1 576	1 416	460	150	150
12 250	12 750	12 500	2 784	1 940	1 792	1 676	1 516	488	160	160
12 750	13 250	13 000	2 976	2 040	1 892	1 776	1 616	516	170	170
13 250	13 750	13 500	3 176	2 140	1 992	1 876	1 716	544	180	180
13 750	14 250	14 000	3 384	2 240	2 092	1 976	1 816	572	190	190
14 250	14 750	14 500	3 600	2 340	2 192	2 076	1 916	600	200	200
14 750	15 250	15 000	3 824	2 440	2 292	2 176	2 016	628	210	210
15 250	15 750	15 500	4 056	2 540	2 392	2 276	2 116	656	220	220
15 750	16 250	16 000	4 296	2 640	2 492	2 376	2 216	684	230	230
16 250	16 750	16 500	4 544	2 740	2 592	2 476	2 316	712	240	240
16 750	17 250	17 000	4 800	2 840	2 692	2 576	2 416	740	250	250
17 250	17 750	17 500	5 064	2 940	2 792	2 676	2 516	768	260	260
17 750	18 250	18 000	5 336	3 040	2 892	2 776	2 616	796	270	270
18 250	18 750	18 500	5 616	3 140	2 992	2 876	2 716	824	280	280
18 750	19 250	19 000	5 904	3 240	3 092	2 976	2 816	852	290	290
19 250	19 750	19 500	6 200	3 340	3 192	3 076	2 916	880	300	300
19 750	20 250	20 000	6 504	3 440	3 292	3 176	3 016	908	310	310
20 250	20 750	20 500	6 816	3 540	3 392	3 276	3 116	936	320	320
20 750	21 250	21 000	7 136	3 640	3 492	3 376	3 216	964	330	330
21 250	21 750	21 500	7 464	3 740	3 592	3 476	3 316	992	340	340
21 750	22 250	22 000	7 800	3 840	3 692	3 576	3 416	1 020	350	350
22 250	22 750	22 500	8 144	3 940	3 792	3 676	3 516	1 048	360	360
22 750	23 250	23 000	8 496	4 040	3 892	3 776	3 616	1 076	370	370
23 250	23 750	23 500	8 856	4 140	3 992	3 876	3 716	1 104	380	380
23 750	24 250	24 000	9 224	4 240	4 092	3 976	3 816	1 132	390	390
24 250	24 750	24 500	9 600	4 340	4 192	4 076	3 916	1 160	400	400
24 750	25 250	25 000	9 984	4 440	4 292	4 176	4 016	1 188	410	410
25 250	25 750	25 500	10 376	4 540	4 392	4 276	4 116	1 216	420	420
25 750	26 250	26 000	10 776	4 640	4 492	4 376	4 216	1 244	430	430
26 250	26 750	26 500	11 184	4 740	4 592	4 476	4 316	1 272	440	440
26 750	27 250	27 000	11 596	4 840	4 692	4 576	4 416	1 300	450	450
27 250	27 750	27 500	12 016	4 940	4 792	4 676	4 516	1 328	460	460
27 750	28 250	28 000	12 444	5 040	4 892	4 776	4 616	1 356	470	470
28 250	28 750	28 500	12 880	5 140	4 992	4 876	4 716	1 384	480	480
28 750	29 250	29 000	13 324	5 240	5 092	4 976	4 816	1 412	490	490
29 250	29 750	29 500	13 776	5 340	5 192	5 076	4 916	1 440	500	500
29 750	30 250	30 000	14 236	5 440	5 292	5 176	5 016	1 468	510	510
30 250	30 750	30 500	14 704	5 540	5 392	5 276	5 116	1 496	520	520
30 750	31 250	31 000	15 184	5 640	5 492	5 376	5 216	1 524	530	530
31 250	31 750	31 500	15 676	5 740	5 592	5 476	5 316	1 552	540	540
31 750	32 250	32 000	16 176	5 840	5 692	5 576	5 416	1 580	550	550
32 250	32 750	32 500	16 684	5 940	5 792	5 676	5 516	1 608	560	560
32 750	33 250	33 000	17 196	6 040	5 892	5 776	5 616	1 636	570	570
33 250	33 750	33 500	17 716	6 140	5 992	5 876	5 716	1 664	580	580
33 750	34 250	34 000	18 244	6 240	6 092	5 976	5 816	1 692	590	590
34 250	34 750	34 500	18 784	6 340	6 192	6 076	5 916	1 720	600	600
34 750	35 250	35 000	19 336	6 440	6 292	6 176	6 016	1 748	610	610
35 250	35 750	35 500	19 896	6 540	6 392	6 276	6 116	1 776	620	620
35 750	36 250	36 000	20 464	6 640	6 492	6 376	6 216	1 804	630	630
36 250	36 750	36 500	21 044	6 740	6 592	6 476	6 316	1 832	640	640
36 750	37 250	37 000	21 636	6 840	6 692	6 576	6 416	1 860	650	650
37 250	37 750	37 500	22 240	6 940	6 792	6 676	6 516	1 888	660	660
37 750	38 250	38 000	22 856	7 040	6 892	6 776	6 616	1 916	670	670
38 250	38 750	38 500	23 484	7 140	6 992	6 876	6 716	1 944	680	680
38 750	39 250	39 000	24 124	7 240	7 092	6 976	6 816	1 972	690	690
39 250	39 750	39 500	24 776	7 340	7 192	7 076	6 916	2 000	700	700
39 750	40 250	40 000	25 440	7 440	7 292	7 176	7 016	2 028	710	710
40 250	40 750	40 500	26 116	7 540	7 392	7 276	7 116	2 056	720	720
40 750	41 250	41 000	26 804	7 640	7 492	7 376	7 216	2 084	730	730
41 250	41 750	41 500	27 504	7 740	7 592	7 476	7 316	2 112	740	740
41 750	42 250	42 000	28 216	7 840	7 692	7 576	7 416	2 140	750	750
42 250	42 750	42 500	28 940	7 940	7 792	7 676	7 516	2 168	760	760
42 750	43 250	43 000	29 676	8 040	7 892	7 776	7 616	2 196	770	770
43 250	43 750	43 500	30 424	8 140	7 992	7 876	7 716	2 224	780	780
43 750	44 250	44 000	31 184	8 240	8 092	7 976	7 816	2 252	790	790
44 250	44 750	44 500	31 956	8 340	8 192	8 076	7 916	2 280	800	800
44 750	45 250	45 000	32 740	8 440	8 292	8 176	8 016	2 308	810	810
45 250	45 750	45 500	33 536	8 540	8 392	8 276	8 116	2 336	820	820
45 750	46 250	46 000	34 344	8 640	8 492	8 376	8 216	2 364	830	830
46 250	46 750	46 500	35 164	8 740	8 592	8 476	8 316	2 392	840	840
46 750	47 250	47 000	35 996	8 840	8 692	8 576	8 416	2 420	850	850
47 250	47 750	47 500	36 840	8 940	8 792	8 676	8 516	2 448	860	860
47 750	48 250	48 000	37 696	9 040	8 892	8 776	8 616	2 476	870	870
48 250	48 750	48 500	38 564	9 140	8 992	8 876	8 716	2 504	880	880
48 750	49 250	49 000	39 444	9 240	9 092	8 976	8 816	2 532	890	890
49 250	49 750	49 500	40 336	9 340	9 192	9 076	8 916	2 560	900	900
49 750	50 250	50 000	41 240	9 440	9 292	9 176	9 016	2 588	910	910
50 250	50 750	50 500	42 156	9 540	9 392	9 276	9 116	2 616	920	920
50 750	51 250	51 000	43 084	9 640	9 492	9 376	9 216	2 644		

Tab. B.

Månadslön RM		A v l ö n i n g s s k a t t e n u t g ö r f ö r e n											
		ensam- stående lön- tagare RM	gift barnlös lön- tagare RM	skattskyldig löntagare, för vilken barnavdrag medgives för									
mer än	till			1 barn RM	2 barn RM	3 barn RM	4 barn RM	5 barn RM	6 barn RM	7 barn RM	8 barn RM	9 barn RM	10 barn RM
80-08	91	0-78	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
91	104	1-82	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
104	117	3-64	1-30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
117	130	5-46	2-08	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
130	143	7-28	3-38	0-78	—	—	—	—	—	—	—	—	—
143	156	9-10	4-42	1-82	—	—	—	—	—	—	—	—	—
156	169	10-92	5-46	2-86	1-04	—	—	—	—	—	—	—	—
182	195	16-12	7-80	4-94	2-86	—	—	—	—	—	—	—	—
195	208	18-46	8-84	5-98	4-16	0-52	—	—	—	—	—	—	—
208	221	21-06	10-14	7-02	4-94	1-56	—	—	—	—	—	—	—
221	234	23-92	11-44	8-32	5-98	2-60	—	—	—	—	—	—	—
234	247	27-04	12-74	9-62	7-02	3-64	—	—	—	—	—	—	—
247	260	29-90	14-30	10-92	7-80	4-68	—	—	—	—	—	—	—
260	273	33-02	15-86	11-96	8-58	5-72	0-78	—	—	—	—	—	—
273	286	34-84	17-68	13-—	9-62	6-24	1-82	—	—	—	—	—	—
286	299	37-96	19-50	14-04	10-40	6-76	3-12	—	—	—	—	—	—
299	312	40-82	21-06	15-34	11-18	7-54	4-16	—	—	—	—	—	—
312	325	43-42	22-62	16-38	11-96	7-80	4-42	—	—	—	—	—	—
338	351	48-36	25-48	18-46	13-78	9-10	4-68	—	—	—	—	—	—
351	364	50-96	27-04	19-76	14-56	9-62	5-20	0-26	—	—	—	—	—
390	403	58-50	31-72	22-88	17-16	11-44	5-72	1-80	—	—	—	—	—
494	507	78-52	46-80	35-88	26-—	16-64	8-84	1-56	—	—	—	—	—
598	611	101-66	63-44	51-48	39-52	23-92	12-74	2-34	—	—	—	—	—
689	702	123-50	77-22	64-48	50-44	28-86	16-12	2-60	—	—	—	—	—
780	793	145-34	91-—	78-—	63-18	35-36	21-84	10-14	—	—	—	—	—
793	806	148-46	92-82	80-08	65-26	36-92	23-14	11-44	1-04	—	—	—	—
897	910	173-42	108-42	95-68	80-86	49-40	35-36	21-84	10-14	—	—	—	—
910	923	176-54	110-24	97-50	82-68	50-96	36-92	23-14	11-44	1-04	—	—	—
988	1 001	195-26	122-20	109-20	94-38	61-88	46-28	32-24	19-24	7-54	—	—	—
1 001	1 014	198-38	124-02	111-28	96-46	63-96	47-84	33-80	20-54	8-84	—	—	—
1 014	1 027	201-50	125-84	113-10	98-28	65-78	49-40	35-36	21-84	10-14	—	—	—
1 027	1 040	204-62	127-92	115-18	100-36	67-86	50-96	36-92	23-14	11-44	1-04	—	—
1 118	1 144	228-28	142-48	130-—	114-92	82-68	65-—	48-62	34-84	21-32	9-62	—	—
1 144	1 170	234-52	146-64	133-64	118-82	86-58	68-90	51-74	37-96	23-92	12-22	1-82	—
1 222	1 248	253-24	158-08	145-60	130-52	98-28	80-60	63-18	47-32	33-28	20-02	8-32	—
1 248	1 274	259-48	162-24	149-24	134-42	102-18	84-50	67-08	50-44	36-40	22-62	10-92	0-78
1 976	2 002	434-20	271-44	258-44	243-62	211-38	193-70	176-28	158-86	141-18	123-76	106-34	88-66
2 964	3 016	674-44	421-46	408-72	393-90	361-40	343-98	326-30	308-88	291-46	273-78	256-36	238-94
3 016	3 068	686-92	429-26	416-52	401-70	369-20	351-78	334-10	316-68	299-26	281-58	264-16	246-74

Redogörelse för statistisk undersökning, verkställd i syfte att belysa befolkningskommissionens förslag rörande familjebeskattningen.

(Utredningen har verkställts inom finansdepartementets skatteberedning under medverkan av assessorn i kammarrätten E. Thore.)

Metod för undersökningen.

Den utredning, vars resultat meddelas i denna redogörelse, avser att belysa verkningarna i olika avseenden av de förslag om ändringar i beskattningen, som framläggas av befolkningskommissionen. Då allmän statistik rörande de skattefria avdragen och deras betydelse saknas, har det varit nödvändigt att verkställa undersökningen kommunvis. Utnyttjats hava därvid även tidigare utredningar, som inom finansdepartementets skatteberedning utförts för att belysa eventuella förslag om skattefria avdrag. Av sådan anledning har utredningen kommit att avse dels, för vissa kommuner, 1933 års taxering och dels, för andra kommuner, 1934 års taxering. Om det ena eller andra årets taxeringar legat till grund för undersökningarna torde, då fråga är om stickprovsundersökningar, ej nämnvärt påverka deras värde.

Då syftet med undersökningarna varit att vinna en grundval för bedömande av ifrågakommande förslag för riket i dess helhet beträffande såväl kommunal- som statsbeskattningen, har det varit önskvärt att erhålla ett så representativt undersökningsmaterial som möjligt. Härvid har till en början beaktats, att i allmänhet större olikheter göra sig gällande i rikets till sin struktur mycket olikartade landskommuner, särskilt i de båda lägsta ortsgrupperna, än i städerna och i övriga kommuner i de högre ortsgrupperna. Redan av detta skäl har urvalet av kommuner måst göras särskilt rikhaltigt beträffande förstnämnda båda ortsgrupper. Beträffande ortsgrupperna III och IV omfattar undersökningen huvudsakligen ett antal tätbebyggda kommuner och kommundelar å landsbygden. Till femte ortsgruppen höra numera, enligt 1935 års ortsgruppering, blott städerna Stockholm, Sundbyberg, Östersund och Luleå (delvis) samt Råsunda municipalsamhälle invid Stockholm. Vid 1933 och 1934 års taxeringar hörde till nämnda ortsgrupp ytterligare några samhällen, som nu nedflyttats till ortsgrupp IV. Med hänsyn till dessa kommuners och kommundelars storlek har det varit nödvändigt att beträffande dem begränsa undersökningarna till ett par taxeringsdistrikt i Stockholm, så valda, att de kunde antagas representera dels en mera normal sammansättning av befolkningen, dels en befolkning med särskilt många gifta och barnrika skattskyldiga, samt ytterligare ett par samhällen, nämligen Saltsjöbadens köping och Kiruna municipalsamhälle, vilka tillhöra dem som nu nedflyttats till ortsgrupp IV. Då verkningarna av förslag, som gå ut på att gynna familjebildning, uppenbarligen äro beroende av familjernas sammansättning, har genom medtagandet av vissa kommuner och kommundelar med särskilt stor äktenskapsfrekvens eller särskild barnrikhet viss garanti vunnits, att längre gående verkningar än de, som där visa sig, ej äro att befara.

Vilka de undersökta kommunerna och kommundelarna äro, framgår av tabellmaterialet. Det bör vid bedömande av resultaten av undersökningen särskilt beaktas, att i Kiruna municipalsamhälle antalet gifta skattskyldiga är relativt sett exceptionellt stort, varför undersökningsresultaten från detta samhälle ej äro representa-

tiva men dock av särskilt intresse därför att de utvisa de längst gående verkningar som i samhällen av motsvarande typ kunna väntas. Bromma 1:a taxeringsdistrikt i Stockholms stad torde representera den barnrikaste stadsdelen i Stockholm, varför även där verkningarna av befolkningskommissionens förslag kunna antagas bli-
 va mera vittgående än de genomsnittliga.

Vid uppläggandet av arbetstabeller har genomgående förfarits så, att dessa skulle kunna användas för att pröva verkningarna av olika förslag, som kunde komma i fråga, dock med den begränsning, att tabellerna ej innehålla andra uppgifter än sådana som kunna hämtas ur taxeringslängderna. Av sistnämnda förhållande följer exempelvis, att uppgifter ej i regel kunnat erhållas om andra barn än dem, för vilka familjeavdrag åtnjutas, d. v. s. barn, som vid taxeringsårets ingång ännu ej fyllt 16 år. För att få en föreställning om betydelsen av ändrad ålder såsom villkor för barnavdrag hava stickprovvis några mantalslängder genomgåts. En dylik utredning är emellertid synnerligen tidsödande, och den i sådant avseende verkställda undersökningen har därför fått en mycket begränsad omfattning.

Förslag om ändrade ortsavdrag.

Förslagets innebörd.

Utredningen har i första hand avsett att utvisa, huru stora ortsavdrag, som borde fastställas för den statliga och kommunala beskattningen, därest grundavdraget, familjeavdraget för hustrun och familjeavdraget för första och andra barnet göras lika stora samt familjeavdraget för varje följande barn dubbelt så stort, allt under förutsättning att beskattningsunderlaget bibehölles i genomsnitt såvitt möjligt oförändrat. Det har därvid måst iakttas, att avdragen vid såväl den statliga som den kommunala beskattningen borde, i likhet med vad nu är fallet, sluta på jämna 20-tal kronor, varigenom tillämpningen av den s. k. bankningsregeln betydligt underlättas. Med hänsyn framför allt till verkningarna av denna regel är det ej möjligt att, även med kännedom om hustruavdragens och barnavdragens fördelning på olika inkomstklasser, genom ett enkelt räkneförfarande fastställa storleken av de avdragsbelopp, som närmast uppfylla sagda krav, utan har det varit nödvändigt att för detta ändamål på det föreliggande statistiska materialet pröva olika förslag. Det har därvid visat sig, att det avdragssystem, som närmast uppfyller de uppställda villkoren, är ett system med 20-kronorsintervaller i fråga om den kommunala beskattningen och 40-kronorsintervaller i fråga om den statliga beskattningen, samt med 280 och 560 kronor såsom lägsta avdrag vid kommunal- respektive statsbeskattningen. Avdragen bli följaktligen vid kommunalbeskattningen: i ortsgrupp I 280 kronor, i ortsgrupp II 300 kronor, i ortsgrupp III 320 kronor, i ortsgrupp IV 340 kronor och i ortsgrupp V 360 kronor, samt vid statsbeskattningen: i ortsgrupp I 560 kronor, i ortsgrupp II 600 kronor, i ortsgrupp III 640 kronor, i ortsgrupp IV 680 kronor samt i ortsgrupp V 720 kronor, dock att avdragen för barn från och med det tredje barnet bli dubbelt så stora. Verkningarna av dessa avdrag belysas av tabellerna 1—4, de tre första avseende den kommunala beskattningen och den fjärde den statliga beskattningen, så ock av den del av tabell 6, som ej avser den särskilda skatten för familjehjälp.

Såsom allmänt resultat kan sägas, att i de undersökta kommunerna inverknin-
 garna på beskattningsunderlaget bli sådana, att detta beträffande såväl den statliga som den kommunala beskattningen blir i genomsnitt väsentligen oförändrat, dock med någon ökning i första ortsgruppen och en obetydlig minskning i de övriga. Märkas bör emellertid, att i de högsta ortsgrupperna finnas representerade kommuner och kommunelar, beträffande vilka, som följd av äktenskapens och bar-

nens relativa talrikhet, en verkan väsentligt utöver den genomsnittliga är att förvänta. I varje fall synes fog finnas för det omdömet, att intet annat avdragssystem bättre än det angivna uppfyller de krav, som i det föregående uppställts för ett dylikt system. I det följande skola systemets verkningar närmare beröras dels för kommunal- och dels för statsbeskattningen.

Anledningar till förskjutningar av skattetrycket på grund av förslaget.

Det torde vara på sin plats att här meddela några allmänna anmärkningar rörande frågan, i vilka avseenden förslaget om ändringar i avdragen är ägnat att åstadkomma förskjutningar i beskattningsunderlaget.

Beskattningsunderlaget påverkas efter två linjer, nämligen dels därigenom, att det samlade beskattningsunderlaget för skattskyldiga med enbart grundavdrag ökas, dels därigenom, att det samlade beskattningsunderlaget för skattskyldiga med familjeavdrag minskas.

Att den del av beskattningsunderlaget, som belöper å skattskyldiga med enbart grundavdrag, höjes vid ortsavdrag enligt befolkningskommissionens förslag, beror givetvis därav, att nämnda förslag innebär en sänkning av grundavdragen. Denna sänkning påverkar underlaget närmast på det sättet, att antalet skattskyldiga med allenast grundavdrag, vilka påföras skatt, undergår ökning. Denna ökning gör sig dock gällande enbart i fråga om statsbeskattningen, enär de kommunala grundavdragen såväl enligt gällande bestämmelser som enligt förslaget alltid äro mindre än 600 kronor, vilket belopp utgör gränsen för att beskattning skall ifrågakomma. Ökningen av antalet beskattade med enbart grundavdrag har vid förevarande undersökning visat sig vara kraftigare i fråga om ortsgrupperna I och II än i fråga om övriga ortsgrupper. Sänkningen av grundavdragen inverkar vidare på beskattningsunderlaget på det sätt, att beträffande skattskyldiga med enbart grundavdrag, vilka både vid gällande och föreslagna avdrag bliva underkastade beskattning, höjning av beskattningsunderlaget inträder. Denna höjning bör bliva jämförelsevis större i de högre ortsgrupperna än i de lägre, enär minskningen av grundavdraget blir starkare ju högre ortsgrupp det gäller. Den omständigheten, att bankningen bättre torde kunna utnyttjas i de högre ortsgrupperna än i de lägre — något som tabellmaterialet jämväl utvisar — verkar i samma riktning.

I fråga om skattskyldiga med familjeavdrag är ortsavdraget alltid högre enligt befolkningskommissionens förslag än enligt gällande bestämmelser. Höjningen av ortsavdraget för familjeförsörjare medför att en del skattskyldiga av denna kategori, vilka enligt gällande avdragssystem bliva taxerade, befrias från taxering, varigenom beskattningsunderlaget minskas. Detta förhållande kan göra sig gällande både vid stats- och kommunalbeskattningen men mest vid den förra. Reduceringen av antalet taxerade familjeförsörjare har, vad de undersökta kommunerna beträffar, visat sig vara kraftigare i fråga om de lägre ortsgrupperna än i fråga om de högre. Delvis torde detta förklaras därav, att i en lägre ortsgrupp befrielsen från taxering inträder vid en lägre inkomst än i en högre ortsgrupp och därmed kommer att gälla ett jämförelsevis talrikare skikt. Reduceringen bör bliva starkare ju högre det genomsnittliga barnantalet är. Vad angår de skattskyldiga med familjeavdrag, vilka både vid gällande och föreslagna ortsavdrag taxeras, föranleder höjningen av avdragen en sänkning av det å nämnda skattskyldiga belöpande beskattningsunderlaget. Jämväl beträffande storleken av denna sänkning är det genomsnittliga barnantalet av betydelse. Ökningen av ortsavdragen för familjeförsörjare uppvisar ej de olika ortsgrupperna emellan variationer av väsentligare betydelse. Möjligheten att i de högre ortsgrupperna bättre utnyttja bankningen verkar emellertid till att sänkningen av beskattningsunderlaget blir större i de högre ortsgrupperna än i de lägre.

Vilken den slutliga förskjutningen av skattetrycket blir, beror givetvis på styrkan

av envar av de faktorer som bestämma detsamma. Är de ogiftas antal jämförelsevis stort och medföra de nya avdragen en kraftig stegring av antalet taxerade ogifta, kan snarast förväntas en ökning av beskattningsunderlaget. Äro familjeförsörjarna relativt talrika och är det genomsnittliga barnantalet högt, medför detta en tendens till minskning av beskattningsunderlaget.

Familjeförhållandena i de undersökta kommunerna.

Såsom framgår av det föregående är för bedömande av verkningarna av de föreslagna ortsavdragen av intresse, huru de taxerade fördela sig på gifta och ogifta. Detta förhållande belyses av tabellerna 3 A och 3 B, som angiva antalet till kommunal inkomstskatt taxerade, fördelade efter ortsavdrag och den taxerade inkomstens storlek, därvid tabell 3 A upptager absoluta tal och tabell 3 B relativa tal. Sistnämnda tabell utvisar, att det procenttal, som uttrycker förhållandet mellan antalet taxerade med enbart grundavdrag och hela antalet taxerade, ej i allmänhet varierar så mycket mellan de olika kommungrupperna. Sålunda utgöra, såvitt angår kommunerna i ortsgrupp I, de taxerade med enbart grundavdrag 60·9 procent av samtliga taxerade, beträffande landsbygdskommunerna i ortsgrupp II 56·2 procent, beträffande Växjö stad 59·0 procent, beträffande kommunerna i ortsgrupp III 55·3 procent och beträffande landsbygdskommunerna i ortsgrupp IV och V 47·7 procent. För 2:a taxeringsdistriktet i Oscars församling i Stockholm är siffran högre, nämligen 71·0 procent, men beträffande 1:a taxeringsdistriktet i Bromma församling i samma stad är den blott 58·2 procent.

Vilken förskjutning i beskattningsunderlaget de föreslagna avdragen medföra, beror även på antalet barn, för vilka familjeavdrag åtnjutas. För klarläggande av denna faktor i orsakssammanhanget har, såvitt angår den kommunala inkomstskatten, i kol. 15 i tabell 1 angivits antalet beräknade barnavdrag per taxerad med familjeavdrag. Av kolumnen framgår, att nämnda medeltal förete mycket starka variationer olika kommuner emellan. Kolumnen utvisar även, att nämnda medeltalsiffra ofta kraftigt minskas vid de föreslagna avdragen, vilket sammanhänger

Ortsgrupp	Antal barnavdrag per taxerad med familjeavdrag vid skattefria avdrag enligt		Antal barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje per taxerad med familjeavdrag vid skattefria avdrag enligt	
	gällande bestämmelser	förslag	gällande bestämmelser	förslag
<i>Ortsgrupp I</i> 92 kommuner m. m.	1·10	0·72	0·13	0·05
<i>Ortsgrupp II</i> 31 kommuner m. m. å landsbygden .. Växjö stad	1·24 1·17	0·87 0·99	0·15 0·25	0·09 0·14
<i>Ortsgrupp III</i> 12 kommuner m. m.	1·21	0·94	0·26	0·17
<i>Ortsgrupp IV</i> 7 kommuner m. m.	1·05	0·94	0·18	0·11
<i>Ortsgrupp V</i> 2 kommuner m. m. å landsbygden .. Oscars 2:a taxeringsdistrikt, Stockholm Bromma 1:a taxeringsdistrikt, Stockholm	1·36 0·69 1·12	1·13 0·68 1·11	0·30 0·08 0·15	0·15 0·08 0·15

därmed, att ändringen av avdragen befriar åtskilliga barnrika familjeförsörjare från skyldighet att erlagga skatt. Anmärkas må, att, för att icke över hövan komplicera undersökningarna, vid desamma förfarits så, att antalet barnavdrag satts lika med antalet familjeavdrag utöver det första, vid vilket tillvägagångssätt det erhållna antalet barnavdrag dock blott obetydligt torde avvika från det verkliga antalet.

Huru ifrågavarande medeltal ställa sig för de undersökta kommunerna och kommundelarna ortsgruppsvis framgår av nedanstående sammanställning, som jämväl angiver antalet barnavdrag för barn från och med det tredje per taxerad med familjeavdrag, allt såvitt angår den kommunala inkomstskatten.

Belysande uppgifter i vissa avseenden rörande antalet barn, för vilka barnavdrag åtnjutas, lämna även tabellerna 3 A och 3 B.

För statsbeskattningens del återfinnas uppgifter rörande antalet barnavdrag per skattskyldig med familjeavdrag i kol. 13 i tabell 4.

Av särskild betydelse är antalet barn från och med det tredje, enär enligt befolkningskommissionens förslag familjeavdrag för dessa barn skall räknas till dubbelt belopp. I kol. 16 i tabell 1 har angivits antalet avdrag för dylika barn per taxerad med familjeavdrag, såvitt angår den kommunala beskattningen. Även här föreligga stora skiljaktigheter mellan olika kommuner. Motsvarande medeltal för olika kommungrupper hava angivits i sammanställningen här ovan. Medeltalen beträffande statsbeskattningen äro intagna i kol. 14 i tabell 4.

Antalet barnavdrag för barn från och med det tredje *i procent av samtliga barnavdrag* framgår, såvitt de olika kommungrupperna beträffar, av nedanstående sammanställning.

Ortsgrupp	Antal barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje i procent av samtliga barnavdrag		
	i fråga om till kommunal inkomstskatt taxerade		i fråga om till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skattskyldiga med taxerat belopp av minst 600 kr.
	Avdrag enligt gällande bestämmelser	Avdrag enligt förslag	
<i>Ortsgrupp I</i>	%	%	%
92 kommuner m. m.	19	7	28
<i>Ortsgrupp II</i>			
31 kommuner m. m. å landsbygden ..	23	11	29
Växjö stad.....	21	14	22
<i>Ortsgrupp III</i>			
12 kommuner m. m.	21	12	25
<i>Ortsgrupp IV</i>			
7 kommuner m. m.	17	12	21
<i>Ortsgrupp V</i>			
2 kommuner m. m. å landsbygden ..	22	13	
Oscars 2:a taxeringsdistrikt, Stockholm	12	8	
Bromma 1:a taxeringsdistrikt, Stockholm	14	14	12

Till jämförelse må meddelas en å statistiska institutionen i Lund verkställd kalkyl rörande fördelning efter barnantal (levande, under 18 års ålder) den ³¹/₁₂ 1932 av de gifta kvinnorna under 60 års ålder, vilken kalkyl i preliminärt skick ställts till förfogande för nu ifrågavarande undersökning.

Antal levande barn under 18 års ålder	Antal gifta kvinnor under sextio års ålder
0	283 400
1	291 400
2	190 800
3	103 800
4	51 300
5	23 400
6	10 200
7	4 100
8	1 600
9	500
10 o. fl.	100
Summa 960 600	

Kalkylen utvisar för de däri upptagna kvinnorna ett barnantal av sammanlagt omkring 1 414 800, därav i runt tal 351 800 eller 24,9 procent avseende barn från och med det tredje.

Vid de statistiska undersökningarna hava förelegat resultat från den nyligen företagna s. k. bostadssociala utredningen, omfattande ett antal städer och andra tätbebyggda samhällen i riket. Utredningen utvisar bl. a., att ej några stora variationer föreligga i förhållandet emellan de olika samhällena, sammanförda ortsgruppsvis, i fråga om hur antalet hushåll fördelar sig efter barnantalet. I sådant avseende må meddelas följande sammanställning.

Hushållens fördelning efter antalet barn inom samhällen i olika ortsgrupper.

Ortsgrupp	Antal undersökta samhällen	Antal hushåll	därav hushåll (i procent) med följande antal barn under 15 år		
			0	1—2	3 eller flera
II	13	15 856	59,9	32,6	7,5
III	19	40 432	60,6	32,4	7,0
IV	10	33 979	60,6	33,0	6,4
V	3	5 810	52,4	39,4	8,2

Från nämnda utredning erhållna tabeller hava även i övrigt använts för viss kontroll av eljest framkomna resultat. Någon anledning att här närmare redogöra för berörda undersökning torde emellertid ej föreligga, då densamma huvudsakligen verkställes efter annan indelningsgrund än den i föreliggande utredning tillämpade.

En specialundersökning har, såsom förut framhållits, skett beträffande inverkan av höjningen av åldern för åtnjutande av barnavdrag från 16 till 18 år. Undersökningen har avsett blott 6 av de undersökta kommunerna (Litslena, Villberga, Grillby, Håtuna, Skokloster och Holm). Det har visat sig, att i dessa kommuner funnes 454 gifta par och 5 änkor och änklingar, vilka taxerats till kommunal inkomstskatt, att dessa åtnjöt sammanlagt 534 barnavdrag, samt att de hade 42 barn mellan 16 och 18 år, för vilka barnavdrag kunde ifrågakomma. Bland dessa 42 barn finnes emellertid ett rätt stort antal, som vore särskilt taxerade. Antagas kan f. ö. att även bland de återstående finnas åtskilliga, för vilka föräldrarna erhållit avdrag såsom för driftkostnad, enär barnen vore att hänföra till arbetspersonal, fastän deras inkomst ej varit av den storlek, att de blivit särskilt taxerade.

Verkningarna av föreslagna ortsavdrag vid den kommunala beskattningen.

Tabell 1 avser att individuellt för varje undersökt kommun, respektive kommun-del, uppvisa betydelsen av de faktorer, som påverka storleken av den till kommunal inkomstskatt beskattningsbara inkomsten enligt gällande bestämmelser och enligt förslaget till ändrade kommunala ortsavdrag, så ock de verkningar, som ändringen medför å nämnda inkomst. Tabellen torde i allmänhet ej påfordra några särskilda förklaringar. Påpekas må emellertid följande. Av kol. 14 framgår, vilken relativt sett mycket olika andel av antalet taxerade som i olika kommuner utgöras av personer, vilka åtnjuta endast grundavdrag. Kol. 29 anger den procentuella ökning eller minskning i den beskattningsbara inkomsten, som uppstår på grund av ändringen. Det visar sig, som naturligt är, att, där de ogiftas antal är relativt sett stort, den beskattningsbara inkomsten ökas, medan den tvärtom minskas, där äktenskapens antal är större. Denna faktor torde i själva verket inverka mera än variationerna i avseende å barnantalet. Det torde böra framhållas, att uppgifterna i kol. 29 givetvis äro av mindre intresse än de, som avse det kommunala beskattningsunderlaget i dess helhet och som skola beröras i det följande. Kol. 28 är förtjänt av särskild uppmärksamhet på den grund, att den visar huru stor del

O r t s g r u p p m. m. ¹	Antal till kommunal inkomstskatt taxerade				
	med grundavdrag	med grundavdrag jämte familjeavdrag			
		med 1 fam.-avdrag	med 2 fam.-avdrag	med 3 fam.-avdrag	med 4 o. flera fam.-avdrag
<i>Ortsgrupp I</i>					
92 kommuner m. m. A	12 134	3 253	2 176	1 347	1 019
B	12 134	3 253	1 766	880	280
<i>Ortsgrupp II</i>					
31 kommuner m. m. A	7 057	2 057	1 599	990	855
B	7 057	2 028	1 419	709	302
Växjö stad A	2 184	598	447	255	219
B	2 184	594	428	244	141
<i>Ortsgrupp III</i>					
12 kommuner m. m. A	2 099	653	468	309	268
B	2 099	645	437	259	128
<i>Ortsgrupp IV</i>					
7 kommuner m. m. A	2 150	808	598	335	217
B	2 150	801	575	321	158
<i>Ortsgrupp V</i>					
2 kommuner m. m. A	1 997	812	819	519	439
B	1 997	811	805	494	273
Oscars 2:a tax.-distrikt, Sthlm . A	3 679	865	363	174	101
B	3 679	864	358	171	98
Bromma 1:a tax.-distrikt, Sthlm A	2 946	797	597	479	245
B	2 946	797	590	470	240

¹ A=taxerade vid skattefria avdrag enligt gällande bestämmelser.
B=taxerade vid skattefria avdrag enligt förslag (hänsyn ej tagen till ifrågasatta avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen).

av den taxerade inkomsten som medtages genom avdragen. Det finns kommuner, där ej så mycket som 30 procent av den taxerade inkomsten för fysiska personer kvarstår som beskattningsbar inkomst. Enligt gällande bestämmelser inträffar detta i ett flertal undersökta kommuner, enligt förslaget blott i en enda av dessa (Ekby i Kalmar län). Förslaget utvisar i avseende å den beskattningsbara inkomstens förhållande till den taxerade jämnare siffror än gällande bestämmelser. Att det tilläggsavdrag, som bankningsregeln innebär, kan utnyttjas i tämligen olika grad, framgår av kol. 27. Där bankningsdelen utgör 50 procent av ortsavdraget, utnyttjas bankningen till fullo. Detta är enligt såväl gällande bestämmelser som förslaget fallet i en enda undersökt kommun (Smögen i Göteborgs och Bohus län). I de högsta ortsgrupperna kan bankningen utnyttjas i mycket stor utsträckning. Det torde böra framhållas, att enligt kol. 21 avdrag för ömmande omständigheter vanligen blott medgivits i obetydlig utsträckning, men att undantag från denna regel finnes (se särskilt Anderstorp i Jönköpings län).

De i det föregående omnämnda förskjutningarna beträffande antalet till kommunal inkomstskatt taxerade, som ändringen i ortsavdragen medför, belysas närmare av sammanställningen å sid. 83. Sammanställningen utvisar ortsgruppsvis antalet till dylik skatt taxerade (d. v. s. skattskyldiga med beskattningsbar inkomst) vid skattefria avdrag enligt gällande bestämmelser och enligt förslag.

Av tabell 2 framgår, vilken ändring som skulle uppstå i den kommunala utdebiteringen för de undersökta kommunerna och kommundelarna, om vid vederbörande års taxeringar de föreslagna ortsavdragen tillämpats i stället för de gällande (bland de gällande avdragen i de båda lägsta ortsgrupperna inberäknat jämväl 20-kronorsavdraget enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen, men bland de ändrade avdragen ej medräknade de föreslagna tilläggsavdragen enligt sagda mom.).

Vid tabellens uppgörande har antagits, att undersökta kommunalar utgjort särskilda kommuner, varav förklaras bland annat, att de undersökta taxeringsdistrikten i Stockholm utvisa olika kommunalskatt efter ändringen. I kol. 9 och 10 utvisas dels utdebiteringen enligt gällande bestämmelser, dels utdebiteringen enligt förslaget. Av kol. 11 framgår direkt skillnaden i utdebiteringssatserna. De procentsatser, som upptagas i kol. 12, angiva kol. 11 i procent av kol. 9.

I vad mån ökning eller minskning inträder i de undersökta kommunerna och kommundelarna, framgår av följande sammanställning:

		Antal kommuner och kommunalar med ökad ut- debitering	Antal kommuner och kommunalar med minskad ut- debitering
Ortsgrupp	I	27	65
»	II	17	13
»	III	10	1
»	IV	7	0
»	V	2	2
Summa		63	81

I 9 kommuner minskas utdebiteringen med mer än 1 krona per skattekrone. Den största ökning som förekommer är, om man bortser från ett par Norrbottenskommuner med synnerligen knapp tillgång på beskattningsföremål samt Kiruna municipalsamhälle i nämnda län med sina särskilt egenartade förhållanden, 0,60 kronor per skattekrone (Gräninge i Västernorrlands län). Det torde böra framhållas, att här givetvis är fråga om utdebiteringarna utan hänsynstagande till skatteutjämning. De erhållna differenserna komma i kommuner med högt skattetryck tack vare skatteutjämningen att minskas; i de omförmälda Norrbottenskommunerna torde på

grund av skatteutjämnningen knappast någon nettoökning av utdebiteringssatsen vara att befara.

De genomsnittliga verkningarna på det kommunala beskattningsunderlaget av förslaget om ändrade ortsavdrag framgå av följande sammanställning, därvid beträffande ortsgrupp V Kiruna municipalsamhälle och Bromma taxeringsdistrikt i Stockholm förts för sig, eftersom förskjutningarna i dessa två områden kunna antagas förrycka medeltalsiffrorna för ortsgruppen i fråga, om områdena medtagas bland övriga kommuner och kommundelar i densamma.

O r t s g r u p p	Summa skattekrönor		Ökning eller minskning	
	enligt gällande bestämmelser	enligt förslag om ändrade ortsavdrag	skattekrönor	%
<i>Ortsgrupp I</i> 92 kommuner m. m.	228 037	229 839	+ 1 802	+ 0·79
<i>Ortsgrupp II</i> 31 kommuner m. m.	160 877	157 919	— 2 958	— 1·84
Växjö stad	90 647	88 677	— 1 970	— 2·17
<i>Ortsgrupp III</i> 12 kommuner m. m.	85 668	84 720	— 948	— 1·11
<i>Ortsgrupp IV</i> 7 kommuner m. m.	76 175	74 385	— 1 790	— 2·35
<i>Ortsgrupp V</i> Saltsjöbadens köping samt Oscars 2:a tax.-distrikt, Stockholm	421 326	425 598	+ 4 272	+ 1·01
Kiruna municipalsamhälle.....	59 546	55 690	— 3 856	— 6·48
Bromma 1:a tax.-distrikt, Stockholm.....	235 412	233 553	— 1 859	— 0·79

Verkningarna av tilläggsavdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunal-skattelagen.

I tabell 5 belysas verkningarna av de tilläggsavdrag, som av befolkningskommis-sionen föreslås för de lägsta av de inkomsttagare i samtliga ortsgrupper, som ej åtnjuta familjeavdrag och därom bestämmelse ifrågasättes skola införas i 50 § 2 mom. andra stycket kommunal-skattelagen. Det ligger i sakens natur, att dessa tilläggsavdrag få en mera avsevärd betydelse endast i sådana kommuner, där det finnes ett relativt stort antal ensamstående skattskyldiga med små inkomster. Detta är vanligen icke fallet i de kommuner, där de gifta och barnrika familjerna representera en särskilt stor andel av de skattskyldiga. Med andra ord, där verkningarna av de höjda familjeavdragen bliva starka, kommer den sänkning av beskattningsunderlaget, som följer av de nu ifrågavarande extra tilläggsavdragen, ej att bliva så stor.

Genomsnittligt uppstår med dessa tilläggsavdrag någon minskning av beskattningsunderlaget i samtliga ortsgrupper. Denna minsknings storlek framgår av sammanställningen å nästa sida.

Av sammanställningen framgår, att i första ortsgruppen beskattningsunderlaget även efter dessa avdrag endast mycket obetydligt ändras i förhållande till vad nu gäller. Såvitt siffrorna för de mera representativa kommundelarna i ortsgrupp V utvisa, torde även beträffande nämnda ortsgrupp ändringen av beskattningsunder-

O r t s g r u p p	Summa skattekronor		Minskning	
	enligt gällande bestämmelser	enligt förslag om ändrade ortsavdrag och tilläggsavdrag enligt K. L. 50 § 2 mom. andra stycket	skattekronor	%
<i>Ortsgrupp I</i> 92 kommuner m. m.	228 037	224 907	3 130	1·37
<i>Ortsgrupp II</i> 31 kommuner m. m.	160 877	155 363	5 514	3·43
Växjö stad	90 647	88 099	2 548	2·81
<i>Ortsgrupp III</i> 12 kommuner m. m.	85 668	83 387	3 281	2·66
<i>Ortsgrupp IV</i> 7 kommuner m. m.	76 175	72 685	3 490	4·58
<i>Ortsgrupp V</i> Saltsjöbadens köping samt Oscars 2:a tax.-distrikt, Stockholm	421 326	420 762	564	0·13
Kiruna municipalsamhälle	59 546	54 619	4 927	8·27
Bromma 1:a tax.-distrikt, Stockholm	235 412	230 092	5 320	2·26

laget bliva mycket ringa. Detta förhållande lärer visa, att om det uppställes såsom ett krav att jämväl efter tilläggsavdragen underlaget skall hållas såvitt möjligt oförändrat, det med bibehållande av 20-kronorsintervaller ej torde vara möjligt att finna något avdragssystem, som bättre än det föreslagna uppfyller de tidigare angivna villkoren för hela den ifrågasatta reformen. Märkas bör, att, när fråga är om kommunalskatt, någon höjning eller minskning av den totala skatten ej direkt följer av tilläggsavdragen. Eftersom resultatet av dessa emellertid alltid blir någon minskning av beskattningsunderlaget, kan det antagas, att skatteutjämningen därav påverkas, nämligen på det sätt, att ytterligare medel från staten tillföras de mera skattetyngda kommunerna, medan naturligen i intet fall någon minskning av skatteutjämningsbidragen därav föranledes.

Det torde böra anmärkas, att, med hänsyn till 600-kronorsgränsen såsom villkor för beskattning, ifrågavarande tilläggsavdrag ej i ortsgrupperna I—III medförde någon minskning av antalet taxerade. I de båda högsta ortsgrupperna kan en sådan minskning emotes, vilken dock, såvitt det vill synas, är av mycket ringa betydelse.

Verkningarna av föreslagna ortsavdrag beträffande den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten.

De statistiska undersökningarna hava som nämnts även avsett att belysa verkningarna av ändringen av ortsavdragen beträffande den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten.

Fråga är härvid främst om vilken inverkan nämnda ändring utövar å totalsumman av till dylik skatt beskattningsbart belopp. Vid undersökningarna har övervägts möjligheten att med utgångspunkt från vissa approximativa antaganden rörande dels fördelningen av de till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade fysiska personerna å olika inkomstskikt och efter civilstånd, dels genomsnittligt barnantal, dels genomsnittlig ortsgrupp i olika inkomstskikt, dels ock vissa andra

omständigheter verkställa en uppskattning av den inverkan å det totala beskattningsunderlaget, som de föreslagna avdragen kunna medföra. Med hänsyn till osäkerheten i åtskilliga för en sådan kalkyl erforderliga statistiska data har det emellertid ej visat sig vara möjligt att på den angivna vägen nå ett resultat av godtagbar noggrannhet. De statistiska undersökningarna hava därför stannat vid att, på sätt redan angivits, belysa ifrågasvarande spörsmål genom att för de olika kommuner och kommunelar, som förevarande statistiska undersökningar hava avsett, beräkna vilken förskjutning av beskattningsunderlaget till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt inträder vid de nya ortsavdragen. Verkningarna i nämnda kommuner och kommunelar av de ändrade avdragen vid statsbeskattningen framgår av tabell 4, i vilken tabell kommunerna och kommunelarna i fråga sammanförts ortsgruppsvis. Kol. 32 i tabellen anger vid de föreslagna avdragen inträdande procentuell förskjutning av sammanlagda beskattningsbara beloppet. Kolumnen utvisar, att totalsumman beskattningsbart belopp ökas såvitt angår de 92 kommunerna och kommunelarna i ortsgrupp I ävensom i 2:a taxeringsdistriktet i Oscars församling i Stockholm. Ökningen utgör 1·6 resp. 1·4 procent. I övriga fall inträder en obetydlig minskning, nämligen såvitt angår de 31 till ortsgrupp II hörande landsbygdskommunerna med 1·5 procent, i den till samma ortsgrupp hörande Växjö stad med 2·4 procent, beträffande de 12 kommunerna och kommunelarna i ortsgrupp III med 0·6 procent, beträffande 9 kommuner och kommunelar i ortsgrupperna IV och V med 1·1 procent¹ och beträffande 1:a taxeringsdistriktet i Bromma församling i Stockholm med 3·5 procent. Det bör anmärkas, att bland kommunelarna i ortsgrupperna IV och V ingår även Kiruna municipalsamhälle med ett

Ortsgrupper	Antal taxerade med enbart grundavdrag i procent av hela antalet taxerade fys. personer vid ortsavdrag enligt		Vid föreslagna ortsavdrag inträdande procentuell ökning(+) eller minskning (—) av antalet taxerade		Barnantalet per taxerad med familjeavdrag vid ortsavdrag enligt	
	gällande bestämmelser	förslag	med enbart grundavdrag	med familjeavdrag	gällande bestämmelser	förslag
	%	%	%	%	%	%
<i>Ortsgrupp I</i> 92 kommuner m. m.	65·5	80·9	+57·3	—29·7	0·7	0·5
<i>Ortsgrupp II</i> 31 kommuner m. m.	56·8	71·4	+41·1	—26·0	0·9	0·6
Växjö stad	58·1	68·6	+28·4	—18·4	1·0	0·7
<i>Ortsgrupp III</i> 12 kommuner m. m.	56·4	67·6	+29·8	—19·5	1·0	0·7
<i>Ortsgrupp IV och V</i> 9 kommuner m. m.	46·7	57·0	+23·7	—18·2	1·0	0·7
<i>Ortsgrupp V</i> Oscars 2:a tax.-distrikt, Stockholm	69·2	72·2	+13·4	—2·0	0·7	0·7
Bromma 1:a tax.-distrikt, Stockholm	52·5	59·1	+26·0	—3·0	1·1	1·1

¹ Frånräknas Kiruna municipalsamhälle från kommunerna och kommunelarna å landsbygden i ortsgrupperna IV och V, blir minskningen i stället endast 0·3 procent.

exceptionellt stort antal gifta personer, vilken omständighet i ej ringa mån påverkar siffran för dessa ortsgrupper. Även siffran för Bromma bör betecknas som en undantagssiffra.

Sammanställningen å föregående sida belyser, såvitt angår de undersökta kommunerna, vissa faktorer av intresse för bedömande av anledningarna till förskjutningarna i beskattningsunderlaget för den statliga beskattningen.

Av sammanställningen framgår, att i de undersökta kommunerna i ortsgrupp I taxerade med enbart grundavdrag äro jämförelsevis talrika, liksom att den vid de föreslagna avdragen inträdande ökningen av antalet taxerade av denna kategori är större beträffande nämnda kommuner än beträffande övriga undersökta kommuner. Observeras kan, att i fråga om nämnda kommuner barnantalet per taxerad skattskyldig är relativt litet, väsentligt mindre än barnantalet per skattskyldig med taxerat belopp av 600 kronor och däröver.

Vad angår de undersökta taxeringsdistrikten i Stockholm, må observeras, att ändringen av avdragen blott obetydligt reducerar antalet taxerade familjeförsörjare. Med det förhållandet, att beskattningsunderlaget ökas i distriktet i Oscars församling och minskas i distriktet i Bromma församling överensstämmer, att de taxerade med enbart grundavdrag äro jämförelsevis talrikare i det förstnämnda distriktet än i det sistnämnda och att genomsnittliga barnantalet är högre i Bromma-distriktet än i distriktet i Oscars församling.

Vad angår övriga i tabell 4 förekommande uppgifter må anmärkas, att det genomsnittliga ortsavdraget för till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade är i samtliga ortsgrupper lägre vid de föreslagna avdragen än vid de nu gällande, något som sammanhänger därmed att de nya avdragsbestämmelserna föranleda ökning av antalet taxerade.

Skattetrycket för personer med olika inkomster och olika familjeförhållanden efter genomförande av befolkningskommissionens förslag.

Tabellerna 6 A och 6 B utvisa skattetrycket vid olika kombinationer av inkomst och ortsavdrag dels enligt gällande skattelagstiftning dels efter genomförande av de av befolkningskommissionen ifrågasatta ändringarna av ortsavdragen vid den kommunala inkomstskatten och den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten samt med hänsyn till den av kommissionen föreslagna skatten för familjehjälp. Tabellerna belysa jämväl verkningarna av de ändrade ortsavdragen och den särskilda skatten för familjehjälp var för sig. Vid beräkningarna har utdebiteringen till kommunal inkomstskatt antagits till 10 kronor per skattekrona. Denna siffra anses inkludera även landstingsskatt. Att såsom beskattningsbar inkomst i fråga om den kommunala inkomstskatten räknas samma summa som det till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt beskattningsbara beloppet, är ett antagande som endast sällan torde motsvaras av verkligheten, men torde ej påverka tabellernas användbarhet, när det gäller att få en uppfattning om de olika ändringsförslagens verkningar.

Kalkyl rörande utbytet av den särskilda skatten för familjehjälp.

De statistiska undersökningarna hava även innefattat ett försök till kalkyl rörande vad den föreslagna särskilda skatten för familjehjälp kan förväntas inbringa. Kalkylen har grundats å 1935 års taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt. Densamma har skett under förutsättning, att de av befolkningskommissionen i fråga om sistnämnda skatt föreslagna ortsavdragen ägt tillämpning.

Vid kalkylen har i första hand beräknats antal skattskyldiga, taxerat belopp och beskattningsbart belopp för olika kategorier till skatt för familjehjälp skattskyldiga, fördelade efter det taxerade beloppets storlek. Nämda beräkning har skett med utgångspunkt från en antagen fördelning efter det taxerade beloppets storlek av samtliga till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade skattskyldiga. I vad fråga är om skattskyldiga med taxerat belopp av 8 000 kronor och däröver, har antalet taxerade uträknats medelst genomgång av 1935 års av trycket utgivna taxeringskalendrar för riket. Därvid hava för taxerade med minst 50 000 kronors taxerat belopp de exakta taxerade beloppen antecknats och lagts till grund för beräkningarna. Beträffande taxerade personer med taxerat belopp av 8 000—50 000 kronor har däremot antalet taxerade i olika skikt antecknats, varefter de sammanlagda taxerade beloppen för olika inkomstskikt kalkylerats med tillämpning av Paretos lag. I fråga om taxerade med taxerat belopp under 8 000 kronor har fördelning efter det taxerade beloppets storlek av antalet skattskyldiga ävensom uppskattning av sammanlagda taxerade beloppet för de olika inkomstskikten ägt rum med ledning av bland annat färdigställda siffror från 1930 års folkräkning avseende vissa områden av riket, vilka genom jämförelse med siffror från 1920 års folkräkning befunnits tämligen representativa.

Vidare har beräknats till vilket antal och med vilket taxerat belopp de taxerade äro att hänföra till olika kategorier av skattskyldiga till skatt för familjehjälp. Dessa beräkningar hava skett särskilt för varje inkomstskikt. I första hand har med ledning av den av statistiska centralbyrån verkställda undersökningen rörande 1920 års taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt verkställts en fördelning av de taxerade mellan å ena sidan ogifta inklusive änklings och änkor samt å andra sidan gifta. Från den förstnämnda gruppen hava därefter med ledning av befolkningsstatistiken frånskilts änklings och änkor. Ytterligare har — på grundval av å statistiska institutionen i Lund verkställda undersökningar — vidtagits en fördelning efter barnantalet av gifta taxerade och taxerade änklings och änkor. I samma proportion som antalet taxerade fördelats å olika kategorier har uppdelning av taxerade belopp ägt rum.

Följande steg i kalkylen har gällt att beräkna vilka beskattningsbara belopp som svara emot de erhållna taxerade beloppen, en beräkning som grundat sig på vissa antaganden rörande de genomsnittliga ortsavdragen i olika inkomstskikt. I samband med dessa kalkyler hava också vissa siffror erhållits för antalet skattskyldiga med beskattningsbart belopp av den storlek, att skatt för familjehjälp skall utgå. Dessa siffror hava betydelse bland annat för att en uppfattning skall erhållas om vad skattebeloppet i botten kan väntas inbringa.

Resultatet av kalkylen har blivit, att skatten bör kunna beräknas inbringa omkring 15 miljoner kronor. Den lämnade redogörelsen visar emellertid, att till grund för beräkningarna ligga åtskilliga antaganden samt att siffran fördenskull måste betraktas såsom allenast approximativt uppskattad.

Tab. 1. Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt med i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-

Av de för varje ort meddelade siffrorna hänföra sig de i den övre raden till taxeringen vid skattefria avdrag

Kommun eller kommundel Län	Taxe- ringsår, som under- sök- ningen avser	Folk- mängd 1 jan. taxe- rings- året	Antal taxerade fysiska			
			med enbart grund- avdrag	med grundavdrag och		
				Samt- liga	Med följande an-	
1	2	3	4	5	1	2
Ortsgrupp I.						
Ytterjärna ¹ Sthlms l.	1933	730	101	122	51	33
			101	102	51	32
Muskö »	1934	394	46	54	27	10
			46	42	27	8
Håtuna Upps. l.	1933	853	111	128	49	27
			111	98	49	25
Skokloster »	1933	412	64	72	29	15
			64	60	29	15
Villberga, kommundelen . . . »	1933	647	112	73	31	21
(se även ortogr. II)			112	58	31	18
Litslena »	1933	987	114	93	32	24
			114	70	32	19
Holm »	1933	134	19	14	3	3
			19	7	3	2
Blacksta Söd. l.	1933	484	67	48	20	15
			67	39	20	11
Vrena »	1933	765	113	120	51	36
			113	105	51	31
Lerbo »	1933	1 042	161	83	33	16
			161	57	33	14
Stora Malm, del av »	1933	2 926	400	439	189	116
(se även ortogr. II)			400	376	189	109
Österåker »	1933	1 406	297	198	86	54
			297	157	86	45
Östra Husby Österg. l.	1933	1 461	308	129	64	30
			308	102	64	25
Börtrum »	1933	365	25	43	16	11
			25	29	16	9
Skällvik »	1933	1 047	113	94	40	28
			113	69	40	22
S:t Anna »	1933	1 703	246	159	73	48
			246	129	73	41
Gårdeby »	1934	440	42	26	7	8
			42	21	7	8
Lillkyrka »	1934	150	21	12	4	3
			21	7	4	2
Vist »	1934	1 601	271	227	93	61
			271	188	93	54
Anderstorp Jönk. l.	1933	2 635	608	361	136	115
			608	333	136	109
Sandvik »	1933	145	14	3	1	2
			14	2	1	1

¹ År 1935 uppl. i ortogr. II.

skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslag, slaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

skattefria avdrag enligt gällande bestämmelser och de i den nedre raden till taxeringen vid enligt förslag.

personer			Antal familjeavdrag			Antal taxerade med enbart grund- avdrag i % av hela antalet taxerade fysiska per- soner	Antalet barnavdrag per taxerad med familje- avdrag	Antalet barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje per taxerad med familje- avdrag
familjeavdrag		Summa antal taxerade fysiska personer	Hela antalet familje- avdrag	Beräknat antal barnavdrag				
tal familjeavdrag				inalles	för barn fr. o. m. det tredje			
3	4 o. fler	10	11	12	13	14	15	16
15	23	223	273	151	42	45·3	1·2	0·34
15	4	203	178	76	6	49·8	0·7	0·06
10	7	100	109	55	11	46·0	1·0	0·20
6	1	88	65	23	1	52·3	0·5	0·02
24	28	239	303	175	44	46·4	1·4	0·34
19	5	209	177	79	6	53·1	0·8	0·06
16	12	136	161	89	18	47·1	1·2	0·25
13	3	124	110	50	3	51·6	0·8	0·05
11	10	185	156	83	20	60·5	1·1	0·27
9	—	170	94	36	—	65·9	0·6	—
20	17	207	215	122	24	55·1	1·3	0·26
15	4	184	133	63	6	62·0	0·9	0·09
5	3	33	39	25	6	57·6	1·8	0·43
2	—	26	13	6	—	73·1	0·9	—
9	4	115	98	50	9	58·3	1·0	0·19
7	1	106	68	29	2	63·2	0·7	0·05
23	10	233	239	119	17	48·5	1·0	0·14
21	2	218	184	79	2	51·8	0·8	0·02
14	20	244	193	110	26	66·0	1·3	0·31
9	1	218	92	35	1	73·9	0·6	0·02
73	61	839	922	483	99	47·7	1·1	0·23
57	21	776	668	292	27	51·5	0·8	0·07
29	29	495	406	208	38	60·0	1·1	0·19
21	5	454	259	102	5	65·4	0·6	0·03
18	17	437	252	123	23	70·5	1·0	0·18
9	4	410	159	57	6	75·1	0·6	0·06
11	5	68	92	49	6	36·8	1·1	0·14
4	—	54	46	17	—	46·3	0·6	—
16	10	207	188	94	14	54·6	1·0	0·15
7	—	182	105	36	—	62·1	0·5	—
24	14	405	307	148	24	60·7	0·9	0·15
13	2	375	202	73	2	65·6	0·6	0·02
9	2	68	59	148	3	61·8	1·3	0·12
6	—	63	41	20	—	66·7	1·0	—
3	2	33	27	15	2	63·6	1·3	0·17
1	—	28	11	4	—	75·0	0·6	—
41	32	498	490	263	56	54·4	1·2	0·25
29	12	459	338	150	14	59·0	0·8	0·07
55	55	969	787	426	91	62·7	1·2	0·25
54	34	941	660	327	42	64·6	1·0	0·13
—	—	17	5	2	—	82·4	0·7	—
—	—	16	3	1	—	87·5	0·5	—

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommundel Län	Taxerad inkomst för fysiska personer Summa kr.	Summa skattefria avdrag i kronor				
		Orts- avdrag kr.	Bank- nings- del kr.	20-kro- nors- avdrag kr.	Avdrag för »öm- mande omst.» kr.	Samtliga avdrag kr.
1	17	18	19	20	21	22
Ortsgrupp I.						
Ytterjärna Sthlms l.	357 010 327 720	119 500 108 360	48 740 41 020	2 640 —	700 700	171 580 150 080
Muskö »	114 990 101 110	51 440 43 120	18 870 15 550	1 500 —	400 400	72 210 59 070
Håtuna Upps l.	512 960 473 100	129 740 109 760	48 880 38 960	3 140 —	1 600 1 600	183 310 150 320
Skokloster »	178 420 160 700	72 000 66 360	29 350 22 990	2 020 —	200 200	103 570 89 550
Villberga, kommundelen . . . » (se även ortsg. II)	195 590 176 870	87 860 73 920	33 670 27 310	3 220 —	— —	124 750 101 230
Litslena »	229 010 200 680	104 780 90 440	39 660 29 650	3 360 —	500 500	148 300 120 590
Holm »	34 220 26 170	17 460 10 920	5 400 3 670	600 —	— —	23 460 14 590
Blacksta Söd. l.	148 610 138 770	54 780 49 280	22 410 18 450	1 580 —	400 400	79 170 68 130
Vrena »	374 100 356 970	117 460 113 120	49 680 45 380	2 420 —	500 500	170 060 159 000
Lerbo »	251 030 219 200	113 840 87 080	40 980 33 300	4 140 —	1 640 1 640	160 600 122 020
Stora Malm, del av » (se även ortsg. II)	1 194 350 1 113 240	432 780 411 880	178 910 152 380	10 680 —	1 000 1 000	623 370 565 260
Österåker »	527 710 479 130	233 260 201 040	91 680 74 590	8 060 —	750 750	333 750 276 380
Östra Husby Österg. l.	440 970 411 560	188 900 161 000	75 940 65 270	7 340 —	200 200	272 380 226 470
Börtrum »	71 800 57 010	37 840 28 000	11 370 8 220	1 240 —	150 150	50 600 36 370
Skällvik »	222 920 197 030	100 460 80 360	36 030 29 860	3 420 —	350 350	140 260 110 570
S:t Anna »	483 130 449 710	186 820 162 120	72 390 62 410	6 240 —	— —	265 450 224 530
Gårdeby »	68 920 62 600	32 560 29 120	12 630 9 690	1 240 —	— —	46 430 38 810
Lillkyrka »	29 990 24 990	15 540 10 920	5 050 3 750	620 —	— —	21 210 14 670
Vist »	1 032 360 981 610	247 720 227 080	99 570 81 620	6 860 —	500 500	354 650 309 200
Anderstorp Jönk. l.	1 860 000 1 815 280	455 380 460 040	215 550 207 820	5 480 —	15 320 15 320	691 730 683 180
Sandvik »	15 030 14 180	6 580 5 320	2 770 2 480	320 —	— —	9 670 7 800

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Beskatt- ningsbar in- komst för fysiska personer	Orts- avdrag	Bank- ningsdel	Summa ords- avdrag och bankningsdel	Banknings- del i % av ortsavdrag	Beskattnings- bar inkomst för fysiska personer i % av taxerad inkomst för dylika personer	Vid föreslagna skattefria avdrag inträdande ökn. (+) el. minskn. (—) av den besk.-bara inkomsten för fysiska personer %
	per taxerad fysisk person					
	kr.					
Summa kr.						
23	24	25	26	27	28	29
185 430	536	219	755	40·8	51·9	— 4·2
177 640	534	202	736	37·9	54·2	
42 780	514	189	703	36·7	37·2	— 1·7
42 040	490	177	667	36·1	41·6	
329 650	543	204	747	37·6	64·3	— 2·1
322 780	525	186	711	35·5	68·2	
74 850	529	216	745	40·8	42·0	— 4·0
71 150	535	185	720	34·6	44·3	
70 840	475	182	657	38·3	36·2	+ 6·8
75 640	435	161	596	36·9	42·8	
80 710	506	192	698	37·9	35·2	— 0·8
80 090	492	161	653	32·8	39·9	
10 760	529	164	693	30·9	31·4	+ 7·6
11 580	420	141	561	33·6	44·2	
69 440	476	195	671	40·9	46·7	+ 1·7
70 640	465	174	639	37·4	50·9	
204 040	504	213	717	42·3	54·5	— 3·0
137 970	519	208	727	40·1	55·5	
90 430	467	168	635	36·0	36·0	+ 7·5
97 180	399	153	552	38·2	44·3	
570 980	516	213	729	41·3	47·8	— 4·0
547 980	531	196	727	37·0	49·2	
193 960	471	185	656	39·3	36·8	+ 4·5
202 750	443	164	607	37·1	42·3	
168 590	432	174	606	40·2	38·2	+ 9·8
185 090	393	159	552	40·5	45·0	
21 200	556	167	723	30·0	29·5	— 2·6
20 640	519	152	671	29·4	36·2	
82 660	485	174	659	35·9	37·1	+ 4·6
86 460	442	164	606	37·2	43·9	
217 680	461	179	640	38·7	45·1	+ 3·4
225 180	432	166	598	38·5	50·1	
22 490	479	186	665	38·8	32·6	+ 5·8
23 790	462	154	616	33·3	38·0	
8 780	471	153	624	32·5	29·3	+ 17·5
10 320	390	134	524	34·3	41·3	
677 710	497	200	697	40·2	65·6	— 0·8
672 410	495	178	673	35·9	68·5	
1 168 270	470	222	692	47·3	62·8	— 3·1
1 132 100	489	221	710	45·2	62·4	
5 360	387	163	550	42·1	35·7	+ 19·0
6 380	333	155	488	46·6	45·0	

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommunelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommunel Län	Taxe- ringsår, som under- sök- ningen avser	Folk- mängd 1 jan. taxe- rings- året	Antal taxerade fysiska			
			med enbart grund- avdrag	med grundavdrag och		
				Samt- liga	Med följande an-	
1	2	3	4	5	1	2
					6	7
Bredaryd Jönk. l.	1933	1 600	210	84	39	25
			210	71	39	22
Gnosjö »	1933	1 317	291	143	49	40
			291	120	49	40
Uråsa Kron. l.	1933	585	100	62	32	9
			100	48	32	6
Kalvsvik »	1933	1 036	219	74	35	22
			219	51	35	12
Dänningelanda »	1933	236	58	36	18	12
			58	30	18	10
Öjaby »	1933	661	127	73	30	18
			127	55	50	15
Halltorp Kalm. l.	1934	962	165	87	38	19
			165	66	38	15
Gullabo »	1934	2 200	170	144	65	35
			170	110	65	27
Böda »	1933	1 576	215	195	85	43
			215	145	85	32
Ekby »	1933	184	30	32	13	12
			30	26	13	9
Gärdslösa »	1933	1 080	90	144	70	29
			90	105	70	20
Långlöt »	1933	387	43	26	16	5
			43	20	16	1
Sandby »	1933	361	26	20	15	4
			26	16	15	1
Ventlinge »	1933	494	74	70	30	10
			74	58	30	10
Lärbro ¹ Gotl. l.	1933	1 405	187	110	45	40
			187	87	45	34
Akebäck »	1933	146	30	10	5	4
			30	6	5	1
Träkumla »	1933	251	22	24	10	3
			22	16	10	1
Sproge »	1933	290	25	17	9	4
			25	11	9	1
Gerum »	1933	168	17	11	5	4
			17	7	5	2
Hemse, kommundelen . . . »	1933	358	65	34	22	9
			65	33	22	8
Hemse mun.-samh. »	1933	465	99	68	29	14
			99	61	29	12
Öja »	1933	767	103	63	33	20
			103	49	33	10
Sundre »	1933	140	16	6	3	3
			16	6	3	3

¹ År 1935 uppf. i ortogr. II.

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

personer			Antal familjeavdrag			Antal taxerade med enbart grund- avdrag i % av hela antalet taxerade fysiska per- soner	Antalet barnavdrag per taxerad med familje- avdrag	Antalet barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje per taxerad med familje- avdrag
familjeavdrag		Summa antal taxerade fysiska personer	Hela antalet familje- avdrag	Beräknat antal barnavdrag				
tal familjeavdrag				inalles	för barn fr. o. m. det tredje			
3	4 o. fler							
8	9	10	11	12	13	14	15	16
9	11	294	170	86	21	71.4	1.0	0.25
5	5	281	119	48	6	74.7	0.7	0.08
32	22	434	321	178	30	67.1	1.2	0.21
26	5	411	228	108	6	70.8	0.9	0.05
16	5	162	118	56	5	61.7	0.9	0.08
9	1	148	75	27	1	67.6	0.6	0.02
7	10	293	149	75	19	74.7	1.0	0.26
3	1	270	72	21	1	81.1	0.4	0.02
4	2	94	63	27	3	61.7	0.8	0.08
2	—	88	44	14	—	65.9	0.5	—
14	11	200	162	89	21	63.5	1.2	0.29
6	4	182	96	41	6	69.8	0.7	0.11
21	9	252	180	93	14	65.5	1.1	0.16
10	3	231	110	44	3	71.4	0.7	0.05
26	18	314	301	157	34	54.1	1.1	0.24
15	3	280	178	68	5	60.7	0.6	0.05
26	41	410	437	242	65	52.4	1.2	0.33
17	11	360	250	105	17	59.7	0.7	0.12
7	—	62	58	26	—	78.4	0.8	—
4	—	56	43	17	—	53.6	0.7	—
26	19	234	287	143	24	38.5	1.0	0.17
12	3	195	158	53	3	46.1	0.4	0.03
3	2	69	44	18	3	62.3	0.7	0.12
2	1	63	28	8	1	68.3	0.4	0.05
1	—	46	26	6	—	56.5	0.6	—
—	—	42	17	1	—	61.9	0.1	—
16	14	144	177	107	37	51.4	1.5	0.53
14	4	132	108	50	4	56.1	0.9	0.07
18	7	297	213	103	13	63.0	0.9	0.12
7	1	274	138	51	1	68.2	0.6	0.01
—	1	40	18	8	2	75.0	0.8	0.20
—	—	36	7	1	—	83.3	0.2	—
4	7	46	65	41	16	47.8	1.7	0.67
3	2	38	30	14	3	57.9	0.9	0.19
2	2	42	33	16	4	59.5	0.9	0.24
1	—	36	14	3	—	69.4	0.3	—
2	—	28	19	8	—	60.7	0.7	—
—	—	24	9	2	—	70.8	0.3	—
2	1	99	50	16	1	65.7	0.5	0.03
2	1	98	48	15	1	66.3	0.5	0.03
15	10	167	148	80	16	59.3	1.2	0.24
13	7	160	124	63	11	61.9	1.0	0.18
6	4	166	112	49	9	62.0	0.8	0.14
4	2	152	73	24	2	67.8	0.5	0.04
—	—	22	9	3	—	72.7	0.5	—
—	—	22	9	3	—	72.7	0.5	—

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommundel Län	Taxerad inkomst för fysiska personer Summa kr.	Summa skattefria avdrag i kronor				
		Orts- avdrag kr.	Bank- nings- del kr.	20-kro- nors- avdrag kr.	Avdrag för »öm- mande omst.» kr.	Samtliga avdrag kr.
1	17	18	19	20	21	22
Bredaryd Jönk. l.	307 640	127 160	52 780	4 340	1 320	185 600
	292 390	113 680	46 210	—	1 320	161 210
Gnosjö »	623 850	198 920	85 930	5 240	6 120	296 210
	591 590	180 600	74 170	—	6 120	260 890
Uråsa Kron. l.	149 780	73 960	26 390	2 940	—	103 290
	135 750	62 720	22 060	—	—	84 780
Kalvsvik »	244 990	123 460	47 050	5 400	—	175 910
	219 940	96 040	39 720	—	—	135 760
Dänningelanda »	84 010	42 040	15 720	1 720	—	59 480
	77 330	36 960	13 160	—	—	50 120
Öjaby »	288 130	93 920	38 800	2 600	1 270	136 590
	266 080	79 520	33 340	—	1 270	114 130
Halltorp Kalm. l.	312 130	114 480	45 780	4 060	800	165 120
	288 690	96 320	37 650	—	800	134 770
Gullabo »	320 100	154 920	52 100	5 420	700	213 140
	279 440	129 640	42 560	—	700	172 900
Böda »	466 890	209 320	73 710	6 360	400	289 790
	405 220	175 560	60 220	—	400	236 180
Ekby »	53 070	30 360	9 190	1 160	500	41 210
	47 830	27 720	7 200	—	500	35 420
Gärdslösa »	246 910	125 480	38 960	4 060	1 560	170 060
	203 140	99 680	29 870	—	1 560	131 110
Långlöt »	56 910	30 500	9 370	1 280	—	41 150
	51 330	25 760	7 820	—	—	33 580
Sandby »	42 200	19 800	6 230	800	—	26 830
	38 840	16 520	5 190	—	—	21 710
Ventlinge »	184 160	77 280	29 700	2 220	—	109 200
	163 760	68 320	22 160	—	—	90 480
Lärbro Gotl. l.	298 400	135 060	51 130	4 900	—	191 090
	273 860	115 640	43 350	—	—	158 990
Akebäck »	30 590	16 480	5 640	780	—	22 920
	26 690	12 040	4 760	—	—	16 800
Träkumla »	48 450	26 040	7 540	800	200	34 580
	38 760	19 880	5 360	—	200	25 440
Sproge »	36 040	19 560	5 520	780	100	25 960
	30 140	14 000	4 870	—	100	18 970
Gerum »	22 760	12 560	3 570	540	—	16 670
	19 220	9 240	2 910	—	—	12 150
Hemse, kommundelen »	89 590	41 660	16 860	1 740	800	61 060
	88 820	41 160	15 920	—	800	57 880
Hemse mun.-samh. »	380 950	80 460	35 350	1 800	1 100	118 710
	373 740	82 600	33 720	—	1 100	117 420
Öja »	212 640	74 360	28 660	2 440	1 500	106 960
	199 610	63 560	25 630	—	1 500	90 690
Sundre »	28 280	8 920	4 170	340	—	13 430
	28 280	8 680	4 020	—	—	12 700

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Beskattningsbar inkomst för fysiska personer	Ortsavdrag	Bankningsdel	Summa ors-avdrag och bankningsdel	Bankningsdel i % av ortsavdrag	Beskattningsbar inkomst för fysiska personer i % av taxerad inkomst för dylika personer	Vid föreslagna skattefria avdrag inträdande ökn. (+) el. minskn. (-) av den besk.-bara inkomsten för fysiska personer %
	per taxerad fysisk person					
	kr.					
Summa kr.						
23	24	25	26	27	28	29
122 040	433	180	613	41·5	39·7	+ 7·5
131 180	405	164	569	40·6	44·9	
327 640	458	198	656	43·2	52·5	+ 0·9
330 700	439	180	619	41·1	55·9	
46 490	457	163	620	35·7	31·0	+ 9·6
50 970	424	149	573	35·2	37·5	
69 080	421	161	582	38·1	28·2	+ 21·9
84 180	356	147	503	41·4	38·3	
24 530	447	167	614	37·4	29·2	+ 10·9
27 210	420	150	570	35·6	35·2	
151 540	470	194	664	41·3	52·6	+ 0·3
151 950	437	183	620	41·9	57·1	
147 010	454	182	636	40·0	47·1	+ 4·7
153 920	417	163	580	39·1	53·3	
106 960	493	166	659	33·6	33·4	- 0·4
106 540	463	152	615	32·8	38·1	
177 100	511	180	691	35·2	37·9	- 4·6
169 040	488	167	655	34·3	41·7	
11 860	490	148	638	30·3	22·3	+ 4·6
12 410	495	129	624	26·0	26·0	
76 850	536	166	702	31·0	31·1	- 6·3
72 030	511	153	664	30·0	35·5	
15 760	442	136	578	30·7	27·7	+ 12·6
17 750	409	124	533	30·4	34·6	
15 370	430	135	565	31·5	36·4	+ 11·5
17 130	393	124	517	31·4	44·1	
74 960	537	206	743	38·4	40·7	- 2·2
73 280	518	168	686	32·4	44·7	
107 310	455	172	627	37·9	36·0	+ 7·0
114 870	422	158	580	37·5	41·9	
7 670	412	142	554	34·3	25·1	+ 28·9
9 890	334	132	466	39·5	37·1	
13 870	566	164	730	29·0	28·6	- 4·0
13 320	523	141	664	27·0	34·4	
10 080	466	131	597	28·2	28·0	+ 10·8
11 170	389	135	524	34·8	37·1	
6 090	449	128	577	28·4	26·8	+ 16·1
7 070	385	121	506	31·5	36·8	
28 530	421	170	591	40·5	31·8	+ 8·4
30 940	420	162	582	38·7	34·8	
262 240	482	212	694	43·9	68·8	- 2·3
256 320	516	211	727	40·8	68·6	
105 680	448	173	621	38·5	49·7	+ 3·1
108 920	418	169	587	40·3	54·6	
14 850	405	190	595	46·7	52·5	+ 4·9
15 580	395	183	578	46·3	55·1	

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommundel Län	Taxe- ringsår, som under- sök- ningen avser	Folk- mängd 1 jan. taxe- rings- året	Antal taxerade fysiska			
			med enbart grund- avdrag	med grundavdrag och		
				Samt- liga	Med följande an-	
1	2	3	4	5	1	2
					6	7
Sturkö ¹ Blek. l.	1934	2 005	191	175	66	58
			191	100	66	27
Lösen, del av ¹ »	1934	1 493	209	134	50	34
(se även ortogr. II)			209	97	50	23
Hannas Krist. l.	1933	351	74	29	10	8
			74	20	10	5
Östra Ingelstad »	1933	603	61	50	12	19
			61	39	12	16
Onslunda »	1933	1 376	159	66	32	17
			159	49	32	12
Asmundtorp Malm. l.	1933	1 244	263	150	62	43
			263	118	62	36
Ilstorp »	1933	210	27	9	4	1
			27	8	4	1
Björka »	1933	170	8	12	5	5
			8	10	5	4
Lövestad »	1933	2 365	348	175	86	39
			348	148	86	33
Skeglinge »	1933	138	23	10	3	3
			23	7	3	3
Skarhult »	1933	550	90	57	21	14
			90	45	21	13
Övraby Hall. l.	1934	461	98	45	14	16
			93	39	14	16
Söndrum »	1934	1 825	349	222	83	73
			349	200	83	69
Steninge »	1934	414	60	25	14	3
			60	18	14	2
Askome »	1934	336	48	20	6	6
			48	15	6	4
Hede Göteb. l.	1933	980	40	37	16	8
			40	26	16	5
Grovaré Älvsb. l.	1933	172	34	22	12	9
			34	16	12	3
Karl Gustaf »	1933	686	117	12	5	2
			117	10	5	1
Gunnarsjö »	1933	470	59	13	7	5
			59	8	7	1
Älekulla »	1933	589	96	24	13	4
			96	18	13	3
Vänersnäs Skarab. l.	1933	918	140	102	43	29
			140	83	43	24
Flo »	1933	1 093	161	46	18	15
			161	35	18	10
Kyrkås »	1933	157	47	18	9	3
			47	15	9	3

¹ År 1935 uppl. i ortogr. II.

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

personer			Antal familjeavdrag			Antal taxerade med enbart grund- avdrag i % av hela antalet taxerade fysiska per- soner	Antalet barnavdrag per taxerad med familje- avdrag	Antalet barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje per taxerad med familje- avdrag
familjeavdrag		Summa antal taxerade fysiska personer	Hela antalet familje- avdrag	Beräknat antal barnavdrag				
tal familjeavdrag				inalles	för barn fr. o. m. det tredje			
3	4 o. fler							
8	9	10	11	12	13	14	15	16
35	16	366	364	189	29	52.2	1.1	0.17
6	1	291	142	42	1	65.6	0.4	0.01
31	19	343	323	189	55	60.9	1.4	0.41
20	4	306	176	79	8	68.3	0.8	0.08
7	4	103	65	36	6	71.8	1.2	0.21
4	1	94	36	16	1	78.7	0.8	0.05
12	7	111	117	67	10	55.0	1.3	0.20
9	2	100	79	40	2	61.0	1.0	0.05
8	9	225	133	67	16	70.7	1.0	0.24
3	2	208	75	26	4	76.4	0.5	0.08
26	19	413	310	160	27	63.7	1.1	0.18
15	5	381	203	85	9	69.0	0.7	0.08
3	1	36	19	10	1	75.0	1.1	0.11
3	—	35	15	7	—	77.1	0.9	—
—	2	20	24	12	3	40.0	1.0	0.25
—	1	18	17	7	1	44.4	0.7	0.10
32	18	523	342	167	28	66.5	1.0	0.16
21	8	496	248	100	9	70.2	0.7	0.06
2	2	33	24	14	3	69.7	1.4	0.30
1	—	30	12	5	—	76.7	0.7	—
10	12	147	134	77	19	61.2	1.4	0.33
9	2	135	82	37	2	66.7	0.8	0.04
7	8	138	101	56	10	67.4	1.2	0.22
6	3	132	77	38	4	70.5	1.0	0.10
40	26	571	101	246	41	61.1	1.1	0.18
35	13	549	386	186	21	63.6	0.9	0.11
5	3	85	47	22	3	70.6	0.9	0.12
2	—	78	24	6	—	76.9	0.3	—
5	3	68	46	26	4	70.6	1.3	0.20
3	2	63	31	16	2	76.2	1.1	0.13
6	7	77	88	51	17	51.9	1.4	0.46
3	2	66	44	18	3	60.6	0.7	0.12
1	—	56	33	11	—	60.7	0.5	—
1	—	50	21	5	—	68.0	0.3	—
4	1	129	26	14	2	90.7	1.2	0.17
4	—	127	19	9	—	92.1	0.9	—
—	1	72	22	9	2	81.9	0.7	0.15
—	—	67	9	1	—	88.1	0.1	—
4	3	120	47	23	5	80.0	1.0	0.21
1	1	114	26	8	1	84.2	0.4	0.06
15	15	242	212	110	21	57.9	1.1	0.21
11	5	223	145	62	6	62.8	0.7	0.07
9	4	207	91	45	4	77.8	1.0	0.09
6	1	196	60	25	1	82.1	0.7	0.03
5	1	65	34	16	1	72.3	0.9	0.06
3	—	62	24	9	—	75.8	0.6	—

**Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt
slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-**

Kommun eller kommundel Län	Taxerad inkomst för fysiska personer Summa kr.	Summa skattefria avdrag i kronor				
		Orts- avdrag kr.	Bank- nings- del kr.	20-kro- nors- avdrag kr.	Avdrag för »öm- mande omst.» kr.	Samtliga avdrag kr.
1	17	18	19	20	21	22
Sturkö Blek. l.	353 000	182 680	53 970	6 100	150	242 900
	279 790	121 520	39 280	—	150	160 950
Lösen, del av »	445 930	168 300	64 460	5 160	1 400	239 320
(se även ortsg. II)	397 270	137 200	52 680	—	1 400	191 280
Hannas Krist. l.	110 500	45 420	18 150	1 760	—	65 330
	100 050	36 680	13 690	—	—	50 370
Östra Ingelstad »	116 260	56 460	20 740	1 920	300	79 420
	103 930	50 760	15 220	—	300	66 280
Onslunda »	235 130	97 780	40 280	3 400	—	141 460
	215 170	80 360	34 350	—	—	114 710
Asmundtorp Malm. l.	590 110	190 020	80 700	5 360	950	277 030
	554 690	166 040	70 210	—	950	237 200
Ilstorp »	38 840	15 280	7 010	580	—	22 870
	37 620	14 000	5 870	—	—	19 870
Björka »	24 680	10 640	4 070	320	—	15 030
	22 620	10 080	3 500	—	—	13 580
Lövestad »	663 250	232 540	94 840	7 540	150	335 070
	632 780	210 840	84 350	—	150	295 340
Skeglinge »	32 320	15 060	5 430	560	—	21 050
	28 890	11 760	4 720	—	—	16 480
Skarhult »	201 730	71 420	26 880	2 340	—	100 640
	186 360	61 320	22 360	—	—	83 680
Övraby Hall. l.	285 380	63 080	27 450	1 780	200	92 510
	276 920	59 640	23 510	—	200	83 350
Söndrum »	758 840	269 020	117 090	7 180	2 400	395 690
	732 600	267 680	97 000	—	2 400	367 080
Steninge »	83 490	36 420	13 410	1 460	500	51 790
	76 210	28 560	10 850	—	500	39 910
Askome »	73 640	30 480	12 390	1 080	300	44 250
	68 850	26 880	11 380	—	300	38 560
Hede Göteb. l.	97 440	40 260	13 100	1 160	—	54 520
	85 550	31 640	9 780	—	—	41 420
Grovaré Älvsb. l.	49 020	24 320	8 800	1 000	—	34 120
	44 220	19 880	7 330	—	—	27 210
Karl Gustaf »	107 740	48 020	19 960	2 360	200	70 540
	105 360	40 880	18 750	—	200	59 830
Gunnarsjö »	57 370	28 000	10 720	1 320	—	40 040
	52 410	21 280	9 710	—	—	30 990
Älekulla »	99 680	48 320	16 940	2 240	—	67 500
	92 780	39 480	16 210	—	—	55 690
Vänernäs Skarab. l.	320 180	116 200	45 520	3 660	—	165 380
	296 280	104 720	36 730	—	—	141 450
Flo »	188 970	84 940	33 550	3 720	200	122 410
	178 540	71 960	29 590	—	200	101 750
Kyrkås »	57 840	27 540	11 700	1 180	—	40 420
	54 520	24 080	9 300	—	—	33 380

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Beskatt- ningsbar in- komst för fysiska personer	Orts- avdrag	Bank- ningsdel	Summa orts- avdrag och bankningsdel	Banknings- del i % av ortsavdrag	Beskattnings- bar inkomst för fysiska personer i % av taxerad inkomst för dylika personer	Vid föreslagna skattefria avdrag inträdande ökn. (+) el. minskn. (-) av den besk.-bara inkomsten för fysiska personer %
	per taxerad fysisk person					
	kr.					
Summa kr.						
23	24	25	26	27	28	29
110 100	499	147	646	29.5	31.2	+ 7.9
118 840	418	135	553	32.3	42.5	
206 610	491	188	679	38.3	46.3	- 0.3
205 990	448	172	620	38.4	51.9	
45 170	441	176	617	40.0	40.9	+ 10.0
49 680	390	146	536	37.3	49.7	
36 840	509	187	696	36.7	31.7	+ 2.2
37 650	508	152	660	30.0	36.2	
93 670	435	179	614	41.2	39.8	+ 7.2
100 460	386	165	551	42.7	46.7	
313 080	460	195	655	42.5	53.1	+ 1.4
317 490	436	184	620	42.3	57.2	
15 970	424	195	619	45.9	41.1	+ 11.1
17 750	400	168	568	41.9	47.2	
9 650	532	204	736	38.3	39.1	- 6.3
9 040	560	194	754	34.7	40.0	
328 180	445	181	626	40.8	49.5	+ 2.8
337 440	425	170	595	40.0	53.3	
11 270	456	165	621	36.1	34.9	+ 10.1
12 410	392	157	549	40.1	43.0	
101 090	486	183	669	37.6	50.1	+ 1.6
102 680	454	166	620	36.5	55.1	
192 870	457	199	656	43.5	67.6	+ 0.4
193 570	452	178	630	39.4	69.9	
363 150	471	205	676	43.5	47.9	+ 0.7
365 520	488	177	665	36.2	49.9	
31 700	428	158	586	36.8	38.0	+ 14.5
36 300	366	139	505	38.0	47.6	
29 390	448	182	630	40.6	39.9	+ 3.1
30 290	427	181	608	42.3	44.0	
42 920	523	170	693	32.5	44.0	+ 0.5
43 130	479	148	627	30.9	51.0	
14 900	434	157	591	36.2	30.4	+ 14.2
17 010	398	147	545	36.8	38.5	
37 200	372	155	527	41.6	34.5	+ 22.4
45 530	322	148	470	45.9	43.2	
17 330	389	149	538	38.3	30.2	+ 23.6
21 420	318	145	463	45.6	40.9	
32 180	403	141	544	35.1	32.3	+ 15.3
37 090	346	142	488	41.1	40.0	
154 800	480	188	668	39.2	48.3	+ 0.0
154 830	470	165	635	35.1	52.3	
66 560	410	162	572	39.5	35.2	+ 15.4
76 790	367	151	518	41.1	43.0	
17 420	424	180	604	42.5	30.1	+ 21.4
21 140	388	150	538	38.6	38.8	

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommundel Län	Taxe- ringsår, som under- sök- ningen avser	Folk- mängd 1 jan. taxe- rings- året	Antal taxerade fysiska			
			med enbart grund- avdrag	med grundavdrag och		
				Samt- liga	Med följande an-	
1	2	3	4	5	1	2
Hällum Skarab. l.	1933	293	31	14	5	4
			31	10	5	4
Hömb »	1933	282	65	35	10	15
			65	28	10	13
Varv »	1933	560	64	39	13	15
			64	27	13	8
Köla Värml. l.	1934	2 475	230	222	86	75
			230	178	86	62
Bogen »	1934	287	15	29	12	8
			15	20	12	7
Lekvattnet »	1934	853	163	64	22	21
			163	45	22	15
Östmark »	1934	3 556	542	206	85	67
			542	156	85	48
Askersunds landskommun . . Örebro l.	1934	2 522	343	236	81	75
			343	183	81	65
Hardemo »	1934	1 392	290	119	60	28
			290	93	60	20
Kräklinge »	1934	772	118	79	37	21
			118	61	37	16
Kärrbo Västmn. l.	1934	528	53	65	21	22
			53	53	21	20
Ängsö »	1934	351	64	42	18	11
			64	31	18	9
Tortuna »	1934	799	148	87	27	32
			148	71	27	26
Berg »	1934	874	136	111	47	31
			136	90	47	30
Malingsbo Kopp. l.	1934	613	69	70	25	20
			69	52	25	18
Aspeboda »	1934	897	144	94	35	29
			144	79	35	27
Silvberg ¹ »	1934	1 361	161	209	93	65
			161	185	93	58
Nianfors Gävl. l.	1934	284	40	34	15	8
			40	28	15	8
Trönö, ¹ »	1934	1 720	263	100	38	35
			263	68	38	19
Graninge ¹ Västern. l.	1934	1 927	111	160	57	47
			161	119	57	39
Tynderö ¹ »	1934	1 273	63	81	41	19
			63	65	41	17
Marieby Jämtl. l.	1934	584	79	38	24	7
			79	28	24	2
Bodsjö »	1934	1 360	254	110	42	31
			254	83	42	22

¹ År 1935 uppl. i ortsg. II.

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

personer			Antal familjeavdrag			Antal taxerade med enbart grund- avdrag i % av hela antalet taxerade fysiska per- soner	Antalet barnavdrag per taxerad med familje- avdrag	Antalet barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje per taxerad med familje- avdrag
familjeavdrag		Summa antal taxerade fysiska personer	Hela antalet familje- avdrag	Beräknat antal barnavdrag				
tal familjeavdrag				inalles	för barn fr. o. m. det tredje			
3	4 o. fler							
8	9	10	11	12	13	14	15	16
4	1	45	30	16	2	68·9	1·1	0·14
1	—	41	16	6	—	75·6	0·6	—
6	4	100	75	40	5	65·0	1·1	0·14
4	1	93	52	24	1	69·9	0·9	0·04
8	3	103	79	40	3	62·1	1·0	0·08
5	1	91	48	21	1	70·3	0·8	0·04
33	28	452	465	243	46	50·9	1·1	0·21
21	9	408	310	132	10	56·4	0·7	0·06
5	4	44	62	33	7	34·1	1·1	0·24
1	—	35	29	9	—	42·9	0·5	—
11	10	227	144	80	17	71·8	1·3	0·27
5	3	208	79	34	3	78·4	0·8	0·07
36	18	748	409	203	28	72·5	1·0	0·14
20	3	698	254	98	4	77·7	0·6	0·03
53	27	579	508	272	37	59·2	1·1	0·16
36	1	526	323	140	1	65·2	0·8	0·01
19	12	409	230	111	21	70·9	0·9	0·18
10	3	383	144	51	5	75·7	0·5	0·05
15	6	197	151	72	9	59·9	0·9	0·11
6	2	179	95	34	2	65·9	0·6	0·03
12	10	118	149	84	18	44·9	1·3	0·28
8	4	106	102	49	5	50·0	0·9	0·09
11	2	106	81	39	2	60·4	0·9	0·05
4	—	95	48	17	—	67·4	0·5	—
17	11	235	192	105	17	63·0	1·2	0·20
14	4	219	137	66	4	67·6	0·9	0·06
17	16	247	238	127	30	55·1	1·1	0·27
10	3	226	149	59	3	60·2	0·7	0·03
14	11	139	154	84	14	49·6	1·2	0·20
7	2	121	91	39	3	57·0	0·8	0·06
14	16	238	212	118	29	60·5	1·3	0·31
11	6	223	152	73	12	64·6	0·9	0·15
30	21	370	404	195	28	43·5	0·9	0·13
23	11	346	323	138	12	46·5	0·7	0·06
8	3	74	68	34	4	54·1	1·0	0·12
5	—	68	46	18	—	58·8	0·6	—
20	7	363	203	103	14	72·5	1·0	0·14
8	3	331	114	46	5	79·5	0·7	0·07
20	36	321	386	226	67	50·2	1·4	0·42
15	8	280	215	96	11	57·5	0·8	0·09
11	10	144	161	80	19	43·8	1·0	0·23
6	1	128	97	32	1	49·2	0·5	0·02
4	3	117	63	25	4	67·5	0·7	0·11
2	—	107	34	6	—	73·8	0·2	—
22	15	364	241	131	4	69·8	1·2	0·04
14	5	337	151	68	8	75·4	0·8	0·01

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommunelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommundel Län		Taxerad inkomst för fysiska personer Summa kr.	Summa skattefria avdrag i kronor				
			Orts- avdrag kr.	Bank- nings- del kr.	20-kro- nors- avdrag kr.	Avdrag för »öm- mande omst.» kr.	Samtliga avdrag kr.
1		17	18	19	20	21	22
Hällum	Skarab. l.	46 300 41 910	20 100 15 960	7 800 6 800	740 —	— —	28 640 22 760
Hömb	»	311 850 304 000	46 000 40 880	19 260 16 740	1 360 —	100 100	66 720 57 720
Varv	»	106 650 95 320	47 660 39 200	17 890 14 430	1 800 —	1 300 1 300	68 650 54 930
Köla	Värml. l.	583 580 532 790	228 080 203 840	87 290 71 140	6 480 —	2 800 2 700	324 650 277 680
Bogen	»	62 540 51 440	24 880 17 920	8 460 6 780	620 —	300 300	34 260 25 000
Lekvattnet	»	226 930 206 490	100 220 81 200	38 410 33 590	4 020 —	100 100	142 750 114 890
Östmark	»	663 100 609 380	319 760 267 680	117 510 100 640	13 540 —	2 100 2 100	452 910 370 420
Askersunds landskommun . .	Örebro l.	680 010 619 770	278 140 238 000	105 610 86 580	8 600 —	1 700 1 700	394 050 326 280
Hardemo	»	439 490 412 140	175 860 148 960	72 430 61 250	6 360 —	1 160 1 160	255 810 211 370
Kräklinge	»	204 550 185 950	91 140 77 280	34 440 26 950	3 340 —	1 400 1 100	130 320 105 330
Kärrbo	Västm. l.	145 230 131 550	63 960 59 640	23 410 17 040	1 800 —	650 650	89 820 77 330
Ängsö	»	114 290 103 030	49 000 40 040	17 920 14 160	1 900 —	250 250	69 070 54 450
Tortuna	»	279 390 260 540	110 620 100 800	44 590 35 960	3 640 —	300 300	159 150 137 060
Berg	»	359 130 331 320	122 060 105 840	48 120 39 810	3 360 —	500 500	174 040 146 150
Malingsbo	Kopp. l.	167 750 147 790	71 900 60 200	26 100 21 100	2 180 —	150 150	100 330 81 450
Aspeboda	»	312 220 294 160	114 840 108 360	46 990 40 420	3 120 —	30 30	164 980 148 810
Silvberg	»	515 240 487 730	190 440 190 680	78 540 69 080	4 940 —	2 040 1 940	275 960 261 700
Nianfors	Gävl. l.	86 640 79 420	36 040 31 920	13 700 11 310	1 080 —	200 200	51 020 43 430
Trönö	»	322 490 292 560	155 900 126 000	55 090 48 000	6 320 —	820 820	218 130 174 820
Graninge	Västern. l.	397 470 344 510	170 900 141 680	63 640 53 140	4 880 —	1 750 1 750	241 170 196 570
Tynderö	»	198 570 178 320	74 720 63 280	27 350 22 570	1 880 —	900 600	104 850 86 450
Marieby	Jämtl. l.	100 610 90 020	49 860 39 480	17 700 15 770	2 080 —	300 300	69 940 55 550
Bodsjö	»	346 220 317 050	162 320 138 880	60 600 51 420	6 380 —	1 500 1 500	230 800 191 800

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Beskattningsbar inkomst för fysiska personer	Ortsavdrag	Bankningsdel	Summa ortsavdrag och bankningsdel	Bankningsdel i % av ortsavdrag	Beskattningsbar inkomst för fysiska personer i % av taxerad inkomst för dylika personer	Vid föreslagna skattefria avdrag inträdande ökn. (+) el. minskn. (—) av den besk.-bara inkomsten för fysiska personer %	
	per taxerad fysisk person						
	kr.						
Summa kr.	23	24	25	26	27	28	29
17 660	447	173	620	38·8	38·1	+ 8·4	
19 150	389	166	555	42·6	45·7		
245 130	460	193	653	41·9	78·6	+ 0·5	
246 280	440	180	620	40·9	81·0		
38 000	463	174	637	37·5	35·6	+ 6·3	
40 390	431	159	590	36·8	42·4		
258 930	505	193	698	38·3	44·4	— 1·5	
255 110	500	174	674	34·9	47·9		
28 280	565	192	757	34·0	45·2	— 6·5	
26 440	512	194	706	37·8	51·4		
84 180	441	169	610	38·3	37·1	+ 8·8	
91 600	390	161	551	41·4	44·4		
210 190	427	157	584	36·7	31·7	+ 13·7	
238 960	383	144	527	37·6	39·2		
285 960	480	182	662	38·0	42·1	+ 2·6	
293 490	452	165	617	36·4	47·4		
183 680	430	177	607	41·2	41·8	+ 9·3	
200 770	389	160	549	41·1	48·7		
74 230	463	175	638	37·8	36·3	+ 8·6	
80 620	432	151	583	34·9	43·4		
55 410	542	198	740	36·6	38·2	— 2·1	
54 220	563	161	724	28·6	41·2		
45 220	462	169	631	36·6	39·6	+ 7·4	
48 580	421	149	570	35·4	47·2		
120 240	471	190	661	40·3	43·0	+ 2·7	
123 480	460	164	624	35·7	47·4		
185 090	494	195	689	39·4	51·5	+ 0·0	
185 170	468	176	644	37·6	55·9		
67 420	517	188	705	36·3	40·2	— 1·6	
66 340	498	174	672	35·0	44·9		
147 240	483	197	680	40·9	47·2	— 1·3	
145 350	486	181	667	37·3	49·4		
239 280	515	212	727	41·2	46·4	— 5·5	
226 030	551	200	751	36·2	46·3		
35 620	487	185	672	38·0	41·1	+ 1·0	
35 990	469	166	635	35·4	45·3		
104 360	429	152	581	35·3	32·4	+ 12·8	
117 740	381	145	526	38·1	40·3		
156 300	532	198	730	37·2	39·3	— 5·3	
147 940	506	190	696	37·5	42·9		
93 720	519	190	709	36·6	47·2	— 2·0	
91 870	494	176	670	35·7	51·5		
30 670	426	151	577	35·5	30·5	+ 12·4	
34 470	369	147	516	39·9	38·8		
115 420	446	166	612	37·3	33·3	+ 8·5	
125 250	412	153	565	37·0	39·5		

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommunelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommunel Län	Taxe- ringsår, som under- sök- ningen avser	Folk- mängd 1 jan. taxe- rings- året	Antal taxerade fysiska			
			med enbart grund- avdrag	med grundavdrag och		
				Samt- liga	Med följande an-	
					1	2
1	2	3	4	5	6	7
Näs Jämtl. l.	1934	1 170	213 213	54 43	27 27	15 7
Kyrkås »	1934	395	93 93	13 11	10 10	1 —
Ortsgrupp II.						
<i>Landsbygd.</i>						
Nämndö Sthlms l.	1934	221	31 31	26 20	15 15	4 3
Ornö ¹ »	1934	416	66 66	48 37	23 23	12 9
Utö »	1934	232	32 32	40 35	21 21	9 8
Villberga, Grillby mun.-samh. Upps. l. (se även ortsg. I)	1933	408	79 79	74 69	44 42	22 21
Stora Malm, del av Söd. l. (se även ortsg. I)	1933	630	75 75	120 108	45 45	36 35
Mörbylånga köping Kalm. l.	1933	549	129 129	97 91	32 31	30 30
Visby landskommun Gotl. l.	1933	219	23 23	14 12	6 6	3 3
Tjurkö Blek. l.	1934	562	47 47	48 30	24 21	15 5
Lösen, del av » (se även ortsg. I)	1934	1 145	129 129	194 169	78 77	49 47
Tomelilla köping ¹ Krist. l.	1933	2 821	531 531	472 434	189 189	143 136
Säby ¹ Malm. l.	1933	354	88 88	53 49	25 25	15 15
Tofta ¹ »	1933	442	82 82	41 31	13 13	14 12
Smögen, kommundelen Göteb. l.	1933	11	2 2	3 3	2 2	1 1
Smögens mun.-samh. »	1933	1 435	176 176	238 193	97 97	61 54
Hasselösunds mun.-samh. »	1933	256	32 32	40 36	17 17	15 14
Kinna, kommundelen ¹ Älvsb. l.	1933	941	211 211	126 116	38 38	46 44
Kinna mun.-samh. »	1933	2 816	756 756	499 468	185 184	161 159
Grästorps köping ¹ Skarab. l.	1933	1 075	304 304	170 150	72 72	34 34
Agnetorp »	1933	2 157	406 406	319 280	149 149	92 88

¹ År 1935 nedfl. i ortsg. I.

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

personer		Antal familjeavdrag				Antal taxerade med enbart grund- avdrag i % av hela antalet taxerade fysiska per- soner	Antalet barnavdrag per taxerad med familje- avdrag	Antalet barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje per taxerad med familje- avdrag
familjeavdrag		Summa antal taxerade fysiska personer	Hela antalet familje- avdrag	Beräknat antal barnavdrag				
tal familjeavdrag				inalles	för barn fr. o. m. det tredje			
3	4 o. fler	10	11	12	13	14	15	16
8	9	10	11	12	13	14	15	16
6	6	267	101	47	8	79·8	0·9	0·15
6	3	256	72	29	4	83·2	0·7	0·09
1	1	106	19	6	1	87·7	0·4	0·08
—	1	104	14	3	1	89·4	0·3	0·09
4	3	57	53	27	9	54·4	1·0	0·35
1	1	51	28	8	1	60·8	0·4	0·05
10	3	114	90	42	4	57·9	0·9	0·08
4	1	103	58	21	2	64·1	0·6	0·05
5	5	72	78	38	9	44·4	1·0	0·23
4	2	67	58	23	3	47·8	0·7	0·09
6	2	153	114	40	2	51·6	0·5	0·03
5	1	148	103	34	1	53·4	0·5	0·01
26	13	195	262	142	28	38·5	1·2	0·23
23	5	183	207	99	8	41·0	0·9	0·07
15	20	226	224	127	27	57·1	1·3	0·28
15	15	220	199	108	18	58·6	1·2	0·20
3	2	37	30	16	3	62·2	1·1	0·21
2	1	35	22	10	1	65·7	0·8	0·08
6	3	95	85	37	4	49·5	0·8	0·08
2	2	77	46	16	3	61·0	0·5	0·10
31	36	323	449	255	72	39·9	1·3	0·37
26	19	298	335	166	29	43·3	1·0	0·17
83	57	1 003	989	517	94	52·9	1·1	0·20
78	31	965	833	399	45	55·0	0·9	0·10
4	9	141	106	53	12	62·4	1·0	0·23
4	5	137	87	38	5	64·2	0·8	0·10
4	10	123	103	62	20	66·7	1·5	0·49
4	2	113	58	27	3	72·6	0·9	0·10
—	—	5	4	1	—	40·0	0·3	—
—	—	5	4	1	—	40·0	0·3	—
46	34	414	513	275	54	42·5	1·2	0·23
32	10	369	347	154	16	47·7	0·8	0·08
5	3	72	75	35	4	44·4	0·9	0·10
3	2	68	62	26	2	47·1	0·7	0·06
19	23	337	288	162	32	62·6	1·3	0·25
18	16	327	247	131	19	64·1	1·1	0·16
88	65	1 255	1 077	578	111	60·2	1·2	0·22
84	41	1 224	930	462	53	61·8	1·0	0·11
42	22	474	363	193	31	64·1	1·1	0·18
31	13	454	290	140	18	67·0	0·9	0·12
46	32	725	616	297	49	56·0	0·9	0·15
36	7	686	463	183	9	59·2	0·7	0·03

**Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt
slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-**

Kommun eller kommundel Län	Taxerad inkomst för fysiska personer Summa kr.	Summa skattefria avdrag i kronor				
		Orts- avdrag kr.	Bank- nings- del kr.	20-kro- nors- avdrag kr.	Avdrag för »öm- mande omst.» kr.	Samtliga avdrag kr.
1	17	18	19	20	21	22
Näs Jämtl. l.	247 960	106 940	45 140	4 740	200	157 020
	238 430	92 960	39 150	—	200	132 310
Kyrkås »	88 400	39 080	15 780	1 800	—	56 660
	86 530	33 320	15 550	—	—	48 870
Ortsgrupp II.						
<i>Landsbygd.</i>						
Nämndö Sthlms l.	66 860	30 140	10 540	900	—	41 580
	58 360	24 000	8 800	—	—	32 800
Ornö »	159 240	57 720	22 300	1 660	—	81 680
	147 640	48 900	19 490	—	—	68 390
Utö »	91 190	39 840	14 220	1 140	—	55 200
	83 980	38 400	11 320	—	—	49 720
Villberga, Grillby mun.-samh. Upps. l.	288 150	76 380	33 840	1 420	—	111 640
(se även ortsg. I)	283 710	75 600	32 550	—	—	108 150
Stora Malm, del av Söd. l.	355 360	116 020	53 560	1 260	300	171 140
(se även ortsg. I)	335 490	119 400	52 440	—	300	172 140
Mörbylånga köping Kalm. l.	554 630	121 720	56 030	1 660	—	179 410
	545 400	131 100	54 700	—	—	185 800
Visby landskommun Gotl. l.	52 760	18 860	8 070	580	—	27 510
	49 440	17 400	6 210	—	—	23 610
Tjurkö Blek. l.	98 850	49 700	15 280	1 580	150	66 710
	83 140	37 800	12 290	—	150	50 240
Lösen, del av »	654 000	194 580	86 350	2 640	1 100	284 670
(se även ortsg. I)	612 790	198 600	73 500	—	1 100	273 200
Tomelilla köping Krist. l.	2 218 160	539 380	243 660	8 660	1 100	792 800
	2 161 480	552 900	235 920	—	1 100	789 920
Säby Malm. l.	374 550	70 540	31 980	1 360	—	103 880
	368 480	68 700	27 640	—	—	96 340
Tofta »	147 960	63 220	24 520	1 800	—	89 540
	133 240	52 200	18 790	—	—	70 990
Smögen, kommundelen Göteb. l.	17 000	2 540	1 270	—	—	3 810
	17 000	2 700	1 350	—	—	4 050
Smögens mun.-samh. »	650 940	239 400	93 350	4 980	1 650	339 380
	594 740	219 600	80 490	—	1 650	301 740
Hasselösunds mun.-samh. »	90 430	39 360	15 450	980	300	56 090
	86 310	39 600	13 130	—	300	53 030
Kinna, kommundelen Älvsb. l.	637 040	174 140	80 910	2 720	1 600	259 370
	623 360	177 900	75 200	—	1 600	254 700
Kinna mun.-samh. »	2 869 550	649 220	309 820	6 200	3 750	968 990
	2 816 310	662 100	295 170	—	3 750	961 020
Grästorps köping Skarab. l.	872 590	238 200	103 940	5 100	200	347 440
	845 630	228 600	95 830	—	200	324 630
Agnetorp »	965 500	374 060	159 090	9 040	4 900	547 090
	913 950	347 400	139 540	—	4 900	491 840

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Beskattningsbar inkomst för fysiska personer	Ortsavdrag	Bankningsdel	Summa ortsavdrag och bankningsdel	Bankningsdel i % av ortsavdrag	Beskattningsbar inkomst för fysiska personer i % av taxerad inkomst för dylika personer	Vid föreslagna skattefria avdrag inträdande ökn. (+) el. minskn. (—) av den besk.-bara inkomsten för fysiska personer %
	per taxerad fysisk person					
	kr.					
Summa kr.						
23	24	25	26	27	28	29
90 940	401	169	570	42·2	36·7	+ 16·7
106 120	363	153	516	42·1	44·5	
31 740	369	149	518	40·4	35·9	+ 18·7
37 660	320	150	470	46·7	43·5	
25 280	529	185	714	35·0	37·8	+ 1·1
25 560	471	173	644	36·7	43·8	
77 560	506	196	702	38·6	48·7	+ 2·2
79 250	475	189	664	39·9	53·7	
35 990	553	198	751	35·7	39·5	— 4·8
34 260	573	169	742	29·5	40·8	
176 510	499	221	720	47·3	61·3	— 0·5
175 560	511	220	731	43·1	61·9	
184 220	595	275	870	46·2	51·8	— 11·3
163 350	652	287	939	43·9	48·7	
375 220	539	248	787	46·0	67·7	— 4·2
359 600	596	249	845	41·7	65·9	
25 250	510	218	728	42·8	47·9	+ 2·3
25 830	497	177	674	35·7	52·2	
32 140	523	161	684	30·7	32·5	+ 2·4
32 900	491	160	651	32·5	39·6	
369 330	602	267	869	44·4	56·5	— 8·1
339 590	666	247	913	37·0	55·4	
1 425 360	538	243	781	45·2	64·3	— 3·8
1 371 560	573	244	817	42·7	63·5	
270 670	500	227	727	45·3	72·3	+ 0·5
272 140	501	202	703	40·2	73·9	
58 420	514	199	713	38·8	39·5	+ 6·6
62 250	462	166	628	36·0	46·7	
13 190	508	254	762	50·0	77·6	— 1·8
12 950	540	270	810	50·0	76·2	
311 560	578	225	803	39·0	37·9	— 6·0
293 000	595	218	813	36·7	49·3	
34 340	547	215	762	39·3	38·0	— 3·1
33 280	582	193	775	33·2	38·6	
377 670	517	240	757	46·5	59·3	— 2·7
367 660	544	230	774	42·3	59·1	
1 900 560	517	247	764	47·7	66·2	— 2·4
1 855 290	541	241	782	44·6	65·9	
525 150	503	219	722	43·6	60·2	— 0·8
521 000	504	211	715	41·9	61·6	
418 410	516	219	735	42·5	43·3	+ 0·9
422 110	506	203	709	40·2	46·2	

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommundel Län	Taxe- ringsår, som under- sök- ningen avser	Folk- mängd 1 jan. taxe- rings- året	Antal taxerade fysiska				
			med enbart grund- avdrag	med grundavdrag och			
				Samt- liga	Med följande an-		
					1	2	
1	2	3	4	5	6	7	
Ny Värml. l.	1934	1 626	190	156	72	48	
			190	134	72	42	
Mo Gävleb. l.	1934	2 068	340	225	73	62	
			340	175	71	54	
Njutånger ,	1934	4 478	531	826	281	308	
			531	758	281	302	
Multrä Västern. l.	1934	1 124	194	108	45	26	
			194	86	45	22	
Hällesjö Jämtl. l.	1934	2 579	605	318	112	82	
			605	207	112	65	
Frostviken ,	1934	2 450	562	223	83	60	
			562	117	78	26	
Sorsele, del av ¹ Västerb. l.	1934	4 825	455	366	105	109	
(se även ortsg. III)			455	232	101	83	
Tärna ,	1934	2 067	152	91	25	25	
			152	57	24	22	
Fredrika ,	1934	1 703	393	235	74	55	
			393	169	72	53	
Korpilombolo Norrb. l.	1934	2 992	161	89	31	16	
			161	50	30	8	
Junosuando ,	1934	1 459	69	94	23	21	
			69	35	22	4	
Karl Gustav ¹ ,	1934	3 027	206	148	58	25	
			206	107	53	20	
<i>Städer.</i>							
Växjö stad	1934	9 827	2 184	1 519	598	447	
			2 184	1 407	594	428	
Ortsgrupp III.							
Ed ² Sthlms l.	1934	1 394	254	226	89	67	
			254	198	88	62	
Lovö ² ,	1934	1 096	261	199	95	51	
			261	186	94	49	
Västertälje ² ,	1933	816	126	144	71	43	
			126	131	70	43	
Styrsö, kommundelen ² Göteb. l.	1933	384	35	58	29	15	
			35	54	28	15	
Asperö mun.-samh. ² ,	1933	239	40	27	13	8	
			40	22	11	8	
Styrsö mun.-samh. ² ,	1933	920	186	121	47	27	
			186	105	47	24	
Donsö mun.-samh. ,	1933	860	110	123	44	23	
			110	87	44	21	
Vrångö mun.-samh. ,	1933	334	54	48	20	12	
			54	42	20	10	

¹ År 1935 uppfl. i ortsg. III. — ² År 1935 nedfl. i ortsg. II.

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

personer			Antal familjeavdrag			Antal taxerade med enbart grund- avdrag i % av hela antalet taxerade fysiska per- soner	Antalet barnavdrag per taxerad med familje- avdrag	Antalet barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje per taxerad med familje- avdrag
familjeavdrag		Summa antal taxerade fysiska personer	Hela antalet familje- avdrag	Beräknat antal barnavdrag				
tal familjeavdrag				inalles	för barn fr. o. m. det tredje			
3	4 o. fler							
8	9	10	11	12	13	14	15	16
23	13	346	295	139	19	54·9	0·9	0·12
15	5	324	222	88	6	58·6	0·7	0·04
44	46	565	552	327	85	60·2	1·5	0·38
33	17	515	353	178	24	66·0	1·0	0·14
142	95	1 357	1 760	934	152	39·1	1·1	0·18
130	45	1 289	1 460	702	50	41·2	0·9	0·07
19	18	302	240	132	32	64·2	1·2	0·30
15	4	280	152	66	6	69·3	0·8	0·07
65	59	923	751	433	103	65·5	1·4	0·32
25	5	812	339	132	7	74·5	0·6	0·03
48	32	785	496	273	53	71·6	1·2	0·24
10	3	679	173	56	4	82·8	0·5	0·03
62	90	821	973	607	194	55·4	1·7	0·53
37	11	687	425	193	14	66·2	0·8	0·06
20	21	243	243	152	45	62·6	1·7	0·49
6	5	209	114	57	13	72·7	1·0	0·23
61	45	628	581	346	79	62·6	1·5	0·34
37	7	562	320	151	10	69·9	0·9	0·06
23	19	250	229	140	40	64·4	1·6	0·45
6	6	211	92	42	10	76·3	0·8	0·20
18	32	163	298	204	83	42·3	2·2	0·88
6	3	104	62	27	5	66·3	0·8	0·14
22	43	354	411	263	108	58·2	1·8	0·73
17	17	313	233	126	38	65·8	1·2	0·36
255	219	3 703	3 296	1 777	382	59·0	1·2	0·25
244	141	3 591	2 805	1 398	200	60·8	1·0	0·14
41	29	480	474	248	41	52·9	1·1	0·18
36	12	452	369	171	13	56·2	0·9	0·07
33	20	460	383	184	27	56·7	0·9	0·14
30	13	447	338	152	17	58·4	0·8	0·09
15	15	270	269	125	22	46·7	0·9	0·15
13	5	257	215	84	5	49·0	0·6	0·04
6	8	93	112	54	11	37·6	0·9	0·19
5	6	89	98	44	7	39·3	0·8	0·13
5	1	67	48	21	1	59·7	0·8	0·04
2	1	62	37	15	1	64·5	0·7	0·05
28	19	307	273	152	31	60·6	1·3	0·26
26	8	291	207	102	10	63·9	1·0	0·10
22	34	233	313	190	55	47·2	1·5	0·45
14	8	197	160	73	8	55·8	0·8	0·09
11	5	102	98	50	6	52·9	1·0	0·13
9	3	96	79	37	3	56·3	0·9	0·07

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommundel Län	Taxerad inkomst för fysiska personer Summa kr.	Summa skattefria avdrag i kronor				
		Orts- avdrag kr.	Bank- nings- del kr.	20-kro- nors- avdrag kr.	Avdrag för öm- mande omst. > kr.	Samtliga avdrag kr.
1	17	18	19	20	21	22
Ny Värml. l.	447 720 421 900	178 680 165 600	70 800 62 520	4 760 —	5 300 5 300	259 540 233 420
Mo Gävleb. l.	787 430 716 660	303 020 267 600	119 030 102 100	7 600 —	3 050 2 850	432 700 372 550
Njutånger »	2 724 260 2 616 470	797 260 839 700	357 680 345 940	9 060 —	5 660 5 660	1 169 660 1 191 300
Multrä Västern. l.	353 870 322 880	153 160 131 400	58 350 49 900	4 700 —	850 850	217 060 182 150
Hällesjö Jämtl. l.	950 740 820 270	470 900 347 400	157 850 134 050	15 780 —	— —	644 530 481 450
Frostviken »	755 860 643 830	377 660 256 800	118 510 108 530	14 020 —	600 600	510 790 365 930
Sorsele, del av Västerb. l. (se även ortsg. III)	953 110 770 340	467 660 337 800	153 280 122 290	13 280 —	1 000 800	635 220 460 890
Tärna »	295 450 252 800	131 220 100 800	43 240 36 660	4 040 —	— —	178 500 137 460
Fredrika »	759 160 672 390	331 600 267 600	119 940 97 650	9 660 —	— —	461 200 365 250
Korpilombolo Norrb. l.	300 840 254 160	131 640 93 900	40 520 37 600	3 900 —	850 850	176 910 132 350
Junosuando »	206 640 129 920	109 620 51 300	24 420 19 090	4 460 —	— —	138 500 70 390
Karl Gustav »	530 890 469 270	200 280 175 200	73 370 66 550	4 980 —	610 —	279 240 241 750
<i>Städer.</i>						
Växjö stad	9 418 040 9 232 540	1 934 500 1 978 800	899 310 866 960	— —	19 630 19 130	2 853 440 2 864 890
Ortsgrupp III.						
Ed Sthlms l.	1 026 050 986 760	286 920 266 880	121 240 109 410	— —	— —	408 160 376 290
Lovö »	2 180 230 2 163 230	262 140 256 640	119 840 112 090	— —	— —	381 980 368 730
Västertälje »	493 620 474 550	161 820 152 640	67 960 62 560	— —	800 800	230 580 216 000
Styrsö, kommundelen Göteborg. l.	277 860 272 150	59 220 62 080	26 710 26 350	— —	— —	85 930 88 430
Asperö mun.-samh. . . . »	70 560 66 220	36 780 32 000	12 360 9 990	— —	— —	49 140 41 990
Styrsö mun.-samh. . . . »	599 440 573 350	178 080 162 560	77 440 65 380	— —	200 200	255 720 228 140
Donsö mun.-samh. . . . »	399 820 344 410	154 200 116 800	55 830 42 060	— —	— —	210 030 158 860
Vrångö mun.-samh. . . . »	191 580 184 320	60 480 56 960	25 650 22 480	— —	— —	86 130 79 440

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Beskatt- ningsbar in- komst för fysiska personer	Orts- avdrag	Bank- ningsdel	Summa orts- avdrag och bankningsdel	Banknings- del i % av ortsavdrag	Beskattnings- bar inkomst för fysiska personer i % av taxerad inkomst för dylika personer	Vid föreslagna skattefria avdrag inträdande ökn. (+) el. minskn. (−) av den besk.-bara inkomsten för fysiska personer %
	per taxerad fysisk person					
	kr.					
Summa kr.						
23	24	25	26	27	28	29
188 180	516	205	721	39·6	42·0	+ 0·2
188 480	511	193	704	37·8	44·7	
354 730	536	211	747	39·3	45·0	− 3·0
344 110	520	198	718	38·2	48·0	
1 554 600	588	264	852	44·9	57·1	− 8·3
1 425 170	651	268	919	41·2	54·5	
136 810	507	193	700	38·1	38·7	+ 2·9
140 730	469	178	647	38·0	43·6	
306 210	510	171	681	33·5	32·2	+ 10·6
338 820	428	165	593	38·6	41·3	
245 070	481	151	632	31·4	32·4	+ 13·4
277 900	378	160	538	42·3	43·2	
317 890	570	187	757	32·8	33·4	− 2·7
309 450	492	178	670	36·2	40·2	
116 950	540	178	718	33·0	39·6	− 1·4
115 340	482	175	657	36·4	45·6	
297 960	528	191	719	36·2	39·2	+ 3·1
307 140	476	174	650	36·5	45·7	
123 930	527	162	689	30·8	41·2	− 1·7
121 810	445	178	623	40·0	47·9	
68 140	673	150	823	22·3	33·0	− 12·6
59 530	493	184	677	37·2	45·8	
251 650	566	207	773	36·6	47·4	− 9·6
227 520	560	213	773	38·0	48·5	
6 564 600	522	243	765	46·5	69·7	− 3·0
6 367 650	551	241	792	43·8	69·0	
617 890	598	253	851	42·3	60·2	− 1·2
610 470	590	242	832	41·0	61·2	
1 798 250	570	261	831	45·7	82·5	− 0·2
1 794 500	574	251	825	43·7	83·0	
263 040	599	252	851	42·0	53·3	− 1·7
258 550	594	243	837	41·0	54·5	
191 930	637	287	924	45·1	69·1	− 4·3
183 720	698	296	994	42·4	67·5	
21 420	549	184	733	33·6	30·4	+ 13·1
24 230	516	161	677	31·2	36·6	
343 720	580	252	832	43·5	57·3	+ 0·4
345 210	559	225	784	40·2	60·2	
189 790	662	240	902	36·2	47·5	− 2·2
185 550	593	214	807	36·0	53·9	
105 450	593	251	844	42·4	55·0	− 0·5
104 880	593	234	827	39·5	56·9	

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommundel Län	Taxe- ringsår, som under- sök- ningen avser	Folk- mängd 1 jan. taxe- rings- året	Antal taxerade fysiska			
			med enbart grund- avdrag	med grundavdrag och		
				Samt- liga	Med följande an-	
1	2	3	4	5	1	2
					6	7
Askim ¹ Göteb. l.	1933	2 249	479 479	321 282	118 117	89 84
Lycksele köping Västerb. l.	1934	1 707	335 335	281 250	87 86	90 84
Sorsele, del av » (se även ortogr. II)	1934	653	109 109	92 77	20 20	30 29
Karesuando Norrb. l.	1934	1 133	110 110	58 35	20 20	13 8
Ortsgrupp IV.						
Bromstens mun.-samh. (Spånga) Sthlms l.	1934	2 226	385 385	373 357	177 174	116 105
Hörningsnäs villast. (Huddinge) ² »	1933	302	51 51	44 39	18 17	14 13
Segeltorps mun.-samh. (Huddinge) ² »	1933	1 412	203 203	263 252	119 119	70 68
Partille, kommundelen ³ . . . Göteb. l.	1933	103	20 20	4 4	2 2	— —
Jonsereds mun.-samh. ² »	1933	1 711	564 564	310 297	133 133	100 98
Partille mun.-samh. ² »	1933	2 695	502 502	458 422	175 173	136 131
Sävedalens mun.-samh. ² »	1933	2 586	425 425	506 484	184 183	162 160
Ortsgrupp V.						
<i>Landsbygd.</i>						
Saltsjöbadens köping ³ Sthlms l.	1933	3 263	998 998	579 564	256 256	169 166
Kiruna mun.-samh. (Jukkasjö) ³ Norrb. l.	1934	10 580	999 999	2 010 1 819	556 555	650 639
<i>Städer.</i>						
<i>Stockholms stad, delar av.</i>						
Oscar 2:a tax.-distrikt	1934	9 250	3 679 3 679	1 503 1 491	865 864	363 358
Bromma 1:a d:o	1934	11 884	2 946 2 946	2 118 2 097	797 797	597 590

¹ År 1935 nedfl. i ortogr. II. — ² År 1935 nedfl. i ortogr. III. — ³ År 1935 nedfl. i ortogr. IV.

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

personer			Antal familjeavdrag			Antal taxerade med enbart grund- avdrag i % av hela antalet taxerade fysiska per- soner	Antalet barnavdrag per taxerad med familje- avdrag	Antalet barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje per taxerad med familje- avdrag
familjeavdrag		Summa antal taxerade fysiska personer	Hela antalet familje- avdrag	Beräknat antal barnavdrag				
tal familjeavdrag				inalles	för barn fr. o. m. det tredje			
3	4 o. fler							
8	9	10	11	12	13	14	15	16
63	51	800	733	412	95	59·9	1·3	0·30
53	28	761	569	287	41	62·9	1·0	0·15
58	46	616	653	372	74	54·4	1·3	0·26
52	28	585	533	283	39	57·3	1·1	0·16
17	25	201	249	157	43	54·2	1·7	0·47
15	13	186	180	103	18	58·6	1·3	0·23
10	15	168	148	90	27	65·5	1·6	0·47
4	3	145	63	28	6	75·9	0·8	0·17
55	25	758	691	318	42	50·8	0·9	0·11
54	24	742	648	291	30	51·9	0·8	0·08
3	9	95	95	51	13	53·7	1·2	0·30
3	6	90	77	38	7	56·7	1·0	0·18
46	28	466	525	262	44	43·6	1·0	0·17
44	21	455	478	226	28	44·6	0·9	0·11
2	—	24	8	4	—	83·3	1·0	—
2	—	24	8	4	—	83·3	1·0	—
46	31	874	606	296	42	64·5	1·0	0·14
46	20	861	548	251	21	65·5	0·8	0·07
86	61	960	999	541	111	52·3	1·2	0·24
80	38	924	849	427	60	54·3	1·0	0·14
97	63	931	1 085	579	97	45·6	1·1	0·19
92	49	909	993	509	67	46·8	1·1	0·14
93	61	1 577	1 141	562	85	63·3	1·0	0·15
88	54	1 562	1 089	525	75	79·3	0·9	0·13
426	378	3 009	4 965	2 955	697	33·2	1·5	0·35
406	219	2 818	3 981	2 162	273	35·5	1·2	0·15
174	101	5 182	2 539	1 036	123	71·0	0·7	0·08
171	98	5 170	2 504	1 013	117	71·2	0·7	0·08
479	245	5 064	4 487	2 369	324	58·2	1·1	0·15
470	240	5 045	4 425	2 328	318	58·4	1·1	0·15

Tab. 1 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till kommunal inkomstskatt slag, i olika kommuner och kommundelar, utan hänsynstagande till före-

Kommun eller kommundel Län	Taxerad inkomst för fysiska personer Summa kr.	Summa skattefria avdrag i kronor				
		Orts- avdrag kr.	Bank- nings- del kr.	20-kro- nors- avdrag kr.	Avdrag för om- mande omst.» kr.	Samtliga avdrag kr.
1	17	18	19	20	21	22
Askim Göteb. l.	2 665 960 2 603 530	467 940 438 720	204 400 185 690	— —	— —	672 340 624 410
Lycksele köping Västerb. l.	1 491 480 1 447 370	376 260 370 240	160 170 160 840	— —	1 350 1 350	537 780 532 430
Sorsele, del av » (se även ortsg. II)	390 630 363 890	129 240 122 880	52 940 49 890	— —	— —	182 180 172 770
Karesuando Norrb. l.	216 200 183 510	97 200 68 480	30 780 26 620	— —	— —	127 980 95 100
Ortsgrupp IV.						
Bromstens mun.-samh. (Spånga) Sthlms l.	1 703 360 1 693 340	473 060 482 800	212 800 213 230	— —	600 600	686 460 696 630
Hörningsnäs villast. (Huddinge) »	259 530 251 880	60 800 59 160	27 610 24 980	— —	700 700	89 110 84 840
Segeltorps mun.-samh. (Huddinge) »	1 235 350 1 213 540	308 860 326 740	142 930 142 840	— —	400 400	452 190 469 980
Partille, kommundelen . . . Göteb. l.	33 060 33 060	12 480 10 880	5 010 4 700	— —	— —	17 490 15 580
Jonsereds mun.-samh. »	1 817 680 1 793 040	511 120 486 200	241 990 218 330	— —	4 700 4 700	757 810 709 230
Partille mun.-samh. . »	2 532 640 2 471 050	621 420 623 220	278 640 267 810	— —	2 200 2 200	902 260 893 230
Sävedalens mun.-samh. »	2 341 150 2 301 200	623 560 669 460	290 490 293 750	— —	1 700 1 700	915 750 964 910
Ortsgrupp V.						
Landsbygd.						
Saltsjöbadens köping Sthlms l.	6 983 170 6 959 920	1 016 700 981 360	484 230 461 930	— —	400 400	1 501 330 1 443 690
Kiruna mun.-samh. (Jukkasj.) Norrb. l.	8 345 500 7 910 260	2 497 500 2 545 920	1 083 100 988 130	— —	28 600 25 500	3 609 200 3 559 550
Städer.						
Stockholms stad, delar av.						
Oscar 2:a tax.-distrikt	32 273 150 32 256 080	3 098 800 2 804 760	1 487 220 1 371 360	— —	8 400 8 400	4 594 420 4 184 520
Bromma 1:a do	24 388 240 24 359 750	3 429 400 3 522 960	1 641 170 1 705 040	— —	4 800 4 800	5 075 370 5 252 800

med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Beskattningsbar inkomst för fysiska personer	Ortsavdrag	Bankningsdel	Summa ortsavdrag och bankningsdel	Bankningsdel i % av ortsavdrag	Beskattningsbar inkomst för fysiska personer i % av taxerad inkomst för dylika personer	Vid föreslagna skattefria avdrag inträdande ökn. (+) el. minskn. (—) av den besk. bara inkomsten för fysiska personer %
	per taxerad fysisk person					
	kr.					
Summa kr.						
23	24	25	26	27	28	29
1 993 620	585	255	840	43·7	74·8	— 0·7
1 979 120	577	244	821	42·3	76·0	
953 700	611	260	871	42·6	63·9	— 4·1
914 940	633	275	908	43·4	63·2	
208 450	643	263	906	41·0	53·4	— 8·3
191 120	661	268	929	40·6	52·5	
88 220	579	183	762	31·7	40·8	+ 0·2
88 410	472	184	656	38·9	48·2	
1 016 900	624	281	905	45·0	59·7	— 2·0
996 710	651	287	938	44·2	58·9	
170 420	640	291	931	45·4	65·7	— 2·0
167 040	657	278	935	42·2	66·3	
783 160	663	307	970	46·3	63·4	— 5·1
743 560	718	314	1 032	43·7	61·3	
15 570	520	209	729	41·1	47·1	+ 12·3
17 480	453	196	649	43·2	52·9	
1 059 870	585	277	862	47·3	58·3	+ 2·3
1 083 810	565	254	819	44·9	60·4	
1 630 380	647	290	937	44·8	64·4	— 3·2
1 577 820	674	290	964	43·0	63·9	
1 425 400	670	312	982	46·6	60·9	— 6·3
1 336 290	736	323	1 059	43·9	58·1	
5 481 840	645	307	952	47·6	78·5	+ 0·6
5 516 230	628	296	924	47·1	79·3	
4 736 300	830	360	1 190	43·4	56·8	— 8·1
4 350 710	903	351	1 254	38·8	55·0	
27 678 730	598	287	885	48·0	85·8	+ 1·4
28 071 560	543	265	808	48·9	87·0	
19 312 870	677	324	1 001	47·9	79·2	— 1·0
19 126 950	699	338	1 037	48·4	78·5	

Tab. 2. Förskjutning av utdebiteringen per skattekrona i olika kommuner och kommunelar vid ändring av skattefria avdrag enligt förslag, utan hänsynstagande till föreslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Kommun eller kommundel Län	Skattekronor vid gällande bestämmelser										Skattekronor vid skattefria avdrag enligt förslag		Utdelitering per skattekrona vid skattefria avdrag enligt		Ökning (+) el. minskn. (—) av utdebiteringen per skattekrona	
	Inkomstskattekronor		Fastig- hets- skatte- kronor	Summa skatte- kronor	Inkomst- skattekronor för fysiska personer i % av samtliga skattekronor	Inkomst- skatte- kronor för fys. personer	Samt- liga skatte- kronor	gällande bestäm- melser kr.	förslag kr.	i kro- nor	procen- tueilt					
	för fysiska personer	för andra än fys. personer														
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12					
Ortsgrupp I.																
Ytterjärna	1 854	65	1 125	3 044	60.9	1 776	2 966	12: 60	12: 93	+ 0: 33	+ 2: 62					
Muskö	428	33	461	922	46.4	421	915	14: 00	14: 11	+ 0: 11	+ 0: 79					
Håtuna	3 297	4	984	4 285	76.9	3 228	4 216	5: 05	5: 13	+ 0: 08	+ 1: 58					
Skokloster	749	3	426	1 178	63.6	712	1 141	4: 25	4: 39	+ 0: 14	+ 3: 29					
Villberga, kommundelen	708	60	900	1 668	42.4	756	1 716	10: 50	10: 40	- 0: 10	- 0: 95					
(se även ortsg. II)																
Litslena	807	92	1 408	2 307	35.0	801	2 301	12: 30	12: 33	+ 0: 03	+ 0: 24					
Holm	108	39	202	349	30.9	116	357	12: 17	11: 90	- 0: 27	- 2: 22					
Blacksta	694	103	671	1 468	47.3	706	1 480	11: 55	11: 46	- 0: 09	- 0: 78					
Vrena	2 040	41	812	2 893	70.5	1 980	2 883	9: 00	9: 19	+ 0: 19	+ 2: 11					
Lerbo	904	71	1 252	2 227	40.6	972	2 295	19: 30	18: 73	- 0: 57	- 2: 95					
Stora Malm	7 552	279	4 865	12 196	61.9	7 113	11 757	9: 85	10: 22	+ 0: 37	+ 3: 76					
(inkl. den del av komm., som tillhör ortsg. II)																
Österåker	1 940	845	1 358	4 143	46.8	2 028	4 231	5: 70	5: 58	- 0: 12	- 2: 11					
Östra Husby	1 686	232	2 113	4 031	41.8	1 851	4 196	11: 30	10: 86	- 0: 44	- 3: 89					
Börum	212	—	457	669	31.7	206	663	19: 70	19: 88	+ 0: 18	+ 0: 91					
Skallvik	827	28	1 265	2 120	39.0	865	2 158	18: 80	18: 47	- 0: 33	- 1: 76					
S:t Anna	2 177	15	1 819	4 011	54.3	2 252	4 086	7: 20	7: 07	- 0: 15	- 1: 81					
Gårdeby	225	26	515	766	29.4	238	779	17: 70	17: 40	- 0: 30	- 1: 69					
Lilkyrka	88	7	201	296	29.7	103	311	8: 84	8: 41	- 0: 43	- 4: 86					
Vist	6 777	30	2 369	9 176	73.9	6 724	9 123	4: 70	4: 73	+ 0: 03	+ 0: 64					
Anderstorp	11 683	9 397	2 187	23 267	50.2	11 321	23 905	4: 30	4: 37	+ 0: 07	+ 1: 63					
Sandvik	54	—	219	273	19.8	64	283	10: 50	10: 13	- 0: 37	- 3: 52					
Bredaryd	1 220	55	1 041	2 356	51.0	2 311	2 447	10: 06	10: 34	- 0: 41	- 0: 72					
Gnosjö	3 276	141	745	4 162	78.7	3 307	4 193	5: 00	4: 96	- 0: 04	- 0: 80					
Uråsa	465	18	616	1 099	42.3	510	1 144	13: 85	13: 31	- 0: 54	- 3: 90					
Kalvsvik	691	22	693	1 406	49.1	842	1 557	14: 30	12: 91	- 1: 39	- 9: 72					
Dänningelanda	245	3	237	485	50.5	272	512	5: 60	5: 30	- 0: 30	- 5: 36					
	1 515	61	716	2 993	46.1	1 519	2 996	4: 00	3: 52	- 0: 01	- 0: 25					

	1 470	41	1 177	2 688	54.7	1 539	2 757	9: 79	3: 53	-0.24	-2.49
Halltorp	1 470	41	1 177	2 688	54.7	1 539	2 757	9: 79	3: 53	-0.24	-2.49
Gullabo	1 070	—	1 251	2 321	46.1	1 066	2 317	16: 60	16: 63	+0.18	+0.03
Böda	1 171	314	1 264	3 349	52.9	1 690	3 268	8: 00	8: 20	+0.20	+2.50
Ekby	119	5	195	319	37.3	125	325	13: 50	13: 25	-0.25	-1.85
Gärdsösa	769	15	1 014	1 798	42.8	721	1 750	19: 10	19: 62	+0.52	+2.72
Langlöf	158	16	437	611	25.9	178	631	11: 20	10: 84	-0.36	-3.21
Sandby	154	22	365	541	28.5	173	559	16: 00	15: 48	-0.52	-3.25
Ventlinge	750	42	439	1 231	60.9	733	1 214	7: 40	7: 50	+0.10	+1.35
Lärbo	1 073	171	1 169	2 413	44.5	1 149	2 459	21: 10	20: 46	-0.64	-3.08
Akeböck	77	19	223	319	24.1	99	341	8: 00	7: 48	-0.52	-6.50
Träkumla	139	6	185	330	42.1	134	325	23: 41	23: 77	+0.36	+1.54
Sproge	101	1	220	322	31.4	112	333	25: 00	24: 17	-0.83	-3.32
Gerum	61	—	176	237	25.7	71	247	11: 50	11: 04	-0.46	-4.00
Hemse, kommundelen	285	35	454	774	36.8	309	798	7: 00	7: 06	+0.06	+0.86
mun.-samhälle	2 622	144	537	3 303	79.4	2 565	3 244	9: 00	9: 10	+0.00	+0.00
Öja	1 057	41	582	1 680	62.9	1 089	1 712	8: 75	8: 59	-0.16	-1.88
Sundre	149	2	90	241	61.8	156	248	10: 49	10: 19	-0.30	-2.86
Sturkö	1 101	115	545	1 761	62.5	1 188	1 848	25: 00	23: 82	-1.18	-4.72
Lösen	5 759	242	2 975	8 976	64.2	5 455	8 672	11: 37	11: 77	+0.40	+3.52
(inkl. den del av kommunen som tillhör ortsg. II)											
Hannas	452	30	692	1 174	38.5	497	1 219	4: 20	4: 05	-0.15	-3.57
Östra Ingelstad	368	2	974	1 344	27.4	376	1 352	9: 80	9: 74	-0.06	-0.61
Önsunda	937	174	1 267	2 378	39.4	1 005	2 446	9: 00	8: 75	-0.25	-2.78
Asmundtorp	3 131	379	2 652	6 162	50.8	3 175	6 206	6: 70	6: 65	-0.05	-0.75
Ilstorp	160	—	282	442	36.2	178	460	10: 20	9: 80	-0.40	-3.92
Björka	97	—	143	240	40.4	91	234	19: 25	19: 74	+0.49	+2.55
Lövestad	3 282	525	3 278	7 085	46.3	3 375	7 178	7: 35	7: 80	-0.10	-1.27
Skedlinge	113	179	523	815	13.9	124	826	7: 25	7: 25	-0.10	-1.36
Skarhult	1 011	11	1 158	2 180	46.4	1 027	2 196	11: 00	10: 92	-0.08	-0.73
Övraby	1 929	32	620	2 581	74.7	1 936	2 588	3: 60	3: 59	-0.01	-0.28
Söndrum	3 632	345	2 382	6 359	57.1	3 656	6 383	7: 50	7: 47	-0.03	-0.40
Steninge	317	90	610	1 017	31.2	363	1 063	13: 50	12: 92	-0.98	-4.30
Askome	294	285	1 985	2 514	11.7	303	2 523	5: 00	4: 98	-0.02	-0.40
Hede	429	10	655	1 094	39.2	431	1 096	14: 45	14: 42	-0.03	-0.21
Grovarö	149	—	179	328	45.4	170	349	5: 25	4: 93	-0.32	-6.10
Karl Gustav	372	—	400	772	48.2	455	855	12: 55	11: 60	-1.25	-9.73
Gunnarsjö	173	12	225	410	42.2	214	451	12: 65	11: 50	-1.15	-9.09
Älekulla	322	43	236	601	53.6	371	650	14: 00	12: 94	-1.06	-7.57
Vänernäs	1 548	192	899	2 639	58.7	1 548	2 639	6: 80	6: 80	-0.00	-0.00
Flo	666	75	1 344	2 085	31.9	768	2 187	14: 00	13: 35	-0.65	-4.64
Kyrkås	174	10	196	380	45.8	211	417	8: 15	7: 43	-0.72	-8.83
Hällum	177	15	447	639	27.7	192	654	10: 20	9: 97	-0.23	-2.25
Hömb	2 451	—	321	772	38.4	2 463	2 794	3: 19	3: 18	-0.01	-0.31
Varv	380	38	354	772	49.2	404	796	21: 50	20: 85	-0.65	-3.02
Köla	2 589	88	2 768	5 445	47.5	2 551	5 407	8: 10	8: 16	+0.06	+0.74

1 Utdebitering till allmän kommunalskatt exklusive municipalutskylder. — 2 Municipalutskylder.

Tjurkö	Blek. l.	321	29	194	544	59-0	329	552	33: 35	32: 87	-0: 48	-1: 44
Lösen (se ortogr. I)		14 254	4 123	4 555	22 932	62-2	13 716	22 394	7: 20	7: 37	+0: 17	+2: 36
Tomelilla köping	Krist. l.	2 707	—	1 733	4 440	61-0	2 722	4 455	3: 03	3: 02	-0: 01	-0: 33
Säby	Malm. l.	584	94	897	1 575	37-1	622	1 613	10: 00	9: 76	-0: 24	-2: 40
Tofta		132	—	—	132	100-0	130	130	9: 70	10: 15	+0: 45	+4: 64
Smögen, kommundelen	Göteb. l.	3 116	66	729	3 911	79-7	2 930	3 725	19: 70	10: 15	+0: 45	+4: 64
Smögens mun.									2: 50	2: 62	+0: 12	+4: 80
Hasselösunds mun.		343	13	105	461	74-4	333	451	19: 70	10: 15	+0: 45	+4: 64
Kinna, kommundelen	Älvsb. l.	3 777	728	864	5 369	70-3	3 677	5 269	1: 50	1: 53	+0: 03	+2: 00
Kinna mun.		19 006	2 926	3 070	25 002	76-0	18 552	24 548	4: 55	4: 63	+0: 08	+1: 76
Grästorps köping	Skar. l.	5 252	609	1 310	7 171	73-2	5 211	7 130	14: 55	1: 02	+0: 02	+2: 00
Agnetorp		4 184	58	1 494	5 736	72-9	4 221	5 773	8: 10	8: 15	+0: 05	+0: 62
Ny	Värml. l.	1 882	118	1 285	3 285	57-3	1 885	3 288	15: 26	15: 16	-0: 10	-0: 66
Mo	Gävl. l.	3 547	160	1 541	5 248	67-6	3 441	5 142	13: 55	13: 54	-0: 01	-0: 07
Njutånger		15 546	2 263	4 903	23 712	68-4	14 252	21 418	12: 60	12: 86	+0: 26	+2: 06
Multrä	Vrml. l.	1 368	248	1 011	2 627	52-1	1 407	2 666	7: 95	8: 43	+0: 48	+6: 04
Hällesjö	Jämtl. l.	3 062	631	3 067	6 760	45-3	3 388	7 086	11: 50	11: 33	-0: 17	-1: 48
Frostviken		2 451	80	1 783	4 314	56-8	2 779	4 642	9: 00	8: 59	-0: 41	-4: 56
Sorsele	Västerb. l.	5 263	1 911	3 843	11 017	47-8	5 005	10 759	20: 00	18: 59	-1: 41	-7: 05
(inkl. den del av komm., som tillhör ortogr. III)									15: 50	15: 87	+0: 37	+2: 39
Tärna		1 170	43	769	1 982	59-0	1 154	1 966	16: 48	16: 61	+0: 13	+0: 79
Fredrika		2 980	1 097	2 438	6 515	45-7	3 072	6 607	6: 40	6: 31	-0: 09	-1: 41
Korpilombolo	Norrb. l.	1 239	17	1 565	2 821	43-9	1 218	2 800	26: 33	26: 53	+0: 20	+0: 76
Junosuando		681	196	450	1 327	51-3	595	1 241	34: 52	36: 91	+2: 39	+6: 92
Karl Gustav		2 517	147	1 278	3 942	63-9	2 276	3 701	29: 50	31: 43	+1: 93	+6: 54
Växjö stad	Städer.	65 646	8 559	16 442	90 647	72-4	63 677	88 678	8: 90	9: 10	+0: 20	+2: 25
Ortsgrupp III.												
Ed	Sthlms l.	6 179	256	2 482	8 917	69-3	6 105	8 843	6: 50	6: 55	+0: 05	+0: 77
Lövö		17 982	550	4 214	23 746	79-1	17 945	22 709	2: 64	2: 64	+0: 00	+0: 00
Västerfälje		2 630	164	1 348	4 142	63-5	2 585	4 087	10: 00	10: 11	+0: 11	+1: 10
Styrsö, kommundelen	Göteb. l.	1 919	24	520	2 463	77-9	1 837	2 381	4: 85	4: 89	+0: 04	+0: 82
Asperö mun.		214	3	230	447	47-9	242	475	14: 85	14: 85	+0: 04	+0: 82
Styrsö mun.		3 437	176	1 157	4 770	72-1	3 452	4 785	20: 80	0: 75	-0: 05	-6: 25
Donsö mun.		1 898	12	462	2 372	80-0	1 855	2 329	14: 85	14: 85	+0: 04	+0: 82
Vrångö mun.		1 055	—	149	1 204	87-6	1 049	1 198	20: 85	0: 87	+0: 02	+2: 35
									14: 85	14: 85	+0: 04	+0: 82

¹ Utdebitering till allmän kommunalskatt exklusive municipalutskylder. — ² Municipalutskylder.

Tab. 2 (forts.). Förskjutning av utdebiteringen per skattekrona i olika kommuner och kommunelar vid ändring av skattefria avdrag enligt förslag, utan hänsynstagande till föreslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Kommun eller kommunel Län	Skattekronor vid gällande bestämmelser						Skattekronor vid skattefria avdrag enligt förslag			Utdebitering per skattekrona vid skattefria avdrag enligt		Ökning (+) el. minskn. (-) av utdebiteringen per skattekrona	
	Inkomstskattekronor		Fastighets- skatte- kronor	Summa skatte- kronor	Inkomst- skattekronor för fysiska personer i % av samtliga skattekronor	6	7	8	9	förlägg kr.	10	11	12
	för fysiska personer	för andra än fys. personer											
I	2	3	4	5	6								
Ortsgrupp IV.													
Askim	19 936	137	5 473	25 551	78·0		19 791	25 406	3: 50	3: 52	+0: 02	+0: 57	
Lyckeles köping	9 537	698	1 695	11 930	79·9		9 149	11 542	7: 00	7: 24	+0: 24	+3: 43	
Sorsele (se ortogr. II)													
Karesuando	882	21	223	1 126	78·3		884	1 128	12: 67	12: 65	-0: 02	-0: 16	
Ortsgrupp V.													
Bromstens mun. (Spånga)	10 169	186	2 525	12 880	79·0		9 967	12 678	18: 50	8: 64	+0: 14	+1: 65	
Hörmingsnäs villast. (Huddinge)	1 704	10	420	2 134	79·9		1 670	2 100	2: 85	2: 89	+0: 04	+1: 40	
Segeltorps mun. (Huddinge)	7 832	174	2 055	10 061	77·8		7 436	9 665	17: 80	7: 93	+0: 13	+1: 67	
Partille, kommundelen	156	9	194	359	43·5		175	378	21: 00	1: 01	+0: 01	+1: 00	
Jonsereds mun.	10 599	33	1 989	12 621	84·0		10 838	12 860	17: 80	8: 12	+0: 32	+4: 10	
Partille mun.	16 304	222	3 866	20 392	80·0		15 778	19 866	20: 80	0: 83	+0: 03	+3: 75	
Sävedalens mun.	14 254	103	3 371	17 728	80·4		13 363	16 837	8: 15	8: 34	+0: 19	+2: 38	
Ortsgrupp V.													
<i>Landsbygd.</i>													
Saltsjöbadens köping	54 818	2 300	15 456	72 574	75·5		55 162	72 918	18: 15	8: 34	+0: 19	+2: 33	
Kiruna mun. (Jukkasjärvi)	47 363	2 902	9 281	59 546	79·5		43 507	55 690	20: 10	0: 10	+0: 00	+0: 00	
<i>Städer.</i>													
Stockholms stad, delar av.	276 737	16 406	55 559	348 702	79·4		280 715	352 680	18: 15	8: 34	+0: 19	+2: 33	
Oscars 2:a tax.-distr.	193 139	1 559	40 724	235 412	82·0		191 270	233 553	20: 20	0: 21	+0: 01	+5: 00	
Bromma 1:a d:o									4: 06	4: 04	-0: 02	-0: 49	
									19: 48	10: 48	+0: 68	+6: 94	
									22: 00	2: 14	+0: 14	+7: 00	
									7: 47	7: 39	-0: 08	-1: 07	
									7: 47	7: 53	+0: 06	+0: 30	

Tab. 3 A (forts.). Till kommunal inkomstskatt taxerade fysiska personer, fördelade efter taxerad inkomst och orsavsdrag, orsagsgruppsvis. Absoluta tal.

Orsavsdrag	Antal till kommunal inkomstskatt taxerade fysiska personer med taxerad inkomst om												S:a
	600- -990 kr.	1 000- -1 990 kr.	2 000- -2 990 kr.	3 000- -3 990 kr.	4 000- -4 990 kr.	5 000- -5 990 kr.	6 000- -6 990 kr.	8 000- -8 990 kr.	10 000- -14 990 kr.	15 000- -19 990 kr.	20 000 kr. och över		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		13
Ortsgrupp IV och V. 9 kommuner och kommundelar å landsbygden.													
Taxerade med enbart grundavdrag	1 070	1 928	648	244	119	50	37	20	17	8	6		4 147
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	95	313	482	329	140	77	81	26	39	13	25		1 620
2 »	16	273	521	318	126	47	55	17	28	10	6		1 417
3 »	—	144	344	170	69	38	33	12	26	6	12		854
4 »	—	41	171	87	22	12	9	6	18	4	5		375
5 »	—	18	72	35	11	9	3	1	9	3	3		164
6 o. fler »	—	6	73	23	6	4	1	—	1	2	1		117
S:a taxerade fysiska personer	1 181	2 723	2 311	1 206	493	237	219	82	138	46	58		8 694
därav med familjeavdrag	111	795	1 663	962	374	187	182	62	121	38	52		4 547
Ortsgrupp V. Stockholm. Oscars 2:a taxeringsdistrikt.													
Taxerade med enbart grundavdrag	496	1 558	460	326	235	142	145	87	104	53	73		3 679
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	26	99	76	98	79	65	77	58	108	58	121		865
2 »	2	17	33	47	32	28	40	24	57	33	50		363
3 »	—	6	2	13	12	13	22	28	25	22	31		174
4 »	—	1	5	6	4	3	2	6	21	12	26		86
5 »	—	—	1	—	—	—	1	2	2	—	5		11
6 o. fler »	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	3		4
S:a taxerade fysiska personer	524	1 681	577	491	362	251	287	205	317	178	309		5 182
därav med familjeavdrag	28	123	117	165	127	109	142	118	213	125	236		1 503
Ortsgrupp V. Stockholm. Bromma 1:a taxeringsdistrikt.													
Taxerade med enbart grundavdrag	528	1 389	399	244	156	72	76	38	28	4	12		2 946
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	14	101	83	75	86	70	127	73	111	33	24		797
2 »	2	43	58	55	58	63	96	68	93	32	29		597
3 »	—	22	29	36	42	32	78	73	99	46	22		479
4 »	—	3	7	15	10	14	28	19	49	12	20		177
5 »	—	—	1	1	4	1	7	15	10	11	7		57
6 o. fler »	—	—	—	—	—	1	1	3	4	1	1		11
S:a taxerade fysiska personer	544	1 558	577	426	356	253	413	289	394	139	115		5 064
därav med familjeavdrag	16	169	178	182	200	181	337	251	366	135	103		2 118

Tab. 3 B. Till kommunal inkomstskatt taxerade fysiska personer, fördelade efter taxerad inkomst och ortsavdrag, ortsgruppsvis. Relativa tal.

Skattefria avdrag enligt gällande bestämmelser.

Ortsavdrag	Relativ fördelning, efter ortsavdrag, av till kommunal inkomstskatt taxerade fysiska personer med taxerad inkomst om												Relativ fördelning, efter ortsavdrag, av samtliga taxerade fysiska personer
	-990 kr.	600-1 000 kr.	1 000-2 000 kr.	2 000-3 000 kr.	3 000-4 000 kr.	4 000-5 000 kr.	5 000-6 000 kr.	6 000-7 990 kr.	7 990-9 990 kr.	9 990-14 990 kr.	14 990-19 990 kr.	19 990 kr. och över	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Ortsgrupp I. 92 kommuner och kommunalar å landsbygden.													
Taxerade med enbart grundavdrag	79.1	36.2	36.8	29.8	17.4	16.3	11.8	23.3	23.8	60.0	26.7	60.9	
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	12.8	19.7	23.2	26.3	36.6	27.2	29.0	41.9	28.7	13.3	53.3	16.3	
2 »	6.3	17.8	15.5	19.3	20.9	24.0	14.5	16.2	4.7	20.0	13.3	10.9	
3 »	1.8	14.3	11.6	11.5	16.9	14.1	21.1	9.3	19.0	—	—	6.8	
4 »	0.0	7.2	6.3	6.8	6.4	14.1	15.8	9.3	14.3	—	—	3.0	
5 »	—	3.3	3.7	3.9	0.6	4.3	5.2	—	9.5	—	6.7	1.4	
6 o. fler »	—	1.5	2.9	2.4	1.2	—	2.6	—	—	6.7	—	0.7	
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
däruv taxerade med familjeavdrag	20.9	63.8	63.2	70.2	82.6	83.7	88.2	76.7	76.2	40.0	73.3	39.1	
Ortsgrupp II. 31 kommuner och kommunalar å landsbygden.													
Taxerade med enbart grundavdrag	82.7	45.4	27.7	23.0	22.8	10.2	13.9	25.5	28.3	21.4	40.0	56.2	
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	11.5	17.3	22.6	24.5	22.8	33.0	29.8	25.5	30.4	28.6	35.0	16.4	
2 »	4.4	15.1	23.5	25.3	25.9	27.7	23.4	19.6	19.6	21.4	—	12.7	
3 »	1.4	11.7	13.3	15.0	13.4	15.9	11.9	12.8	8.7	14.3	10.0	7.9	
4 »	—	5.9	6.3	6.1	7.1	7.9	8.9	6.4	4.3	—	15.0	3.6	
5 »	—	2.7	3.1	2.2	3.6	5.7	3.9	6.4	2.2	14.3	—	1.7	
6 o. fler »	—	1.9	3.5	3.9	4.4	—	3.9	—	6.5	—	—	1.5	
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
däruv taxerade med familjeavdrag	17.3	54.6	72.3	77.0	77.2	89.8	86.1	74.5	71.7	78.6	60.0	43.8	
Ortsgrupp II. En stad (Växjö).													
Taxerade med enbart grundavdrag	89.1	67.2	40.0	30.2	30.6	31.5	30.4	15.4	13.8	21.2	5.6	59.0	
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	8.3	13.1	17.4	26.3	24.6	39.5	26.1	32.3	33.8	48.6	44.4	16.2	
2 »	2.2	10.1	18.5	21.0	25.4	18.5	25.0	13.8	24.7	9.1	27.8	12.1	
3 »	0.4	5.0	11.6	14.0	10.5	6.6	11.9	29.2	12.3	9.1	11.1	6.9	
4 »	—	3.0	6.8	4.6	6.0	1.3	2.2	6.2	7.7	6.0	—	3.3	
5 »	—	0.8	3.0	2.1	0.7	1.3	3.3	3.1	3.1	—	11.1	1.3	
6 o. fler »	—	0.8	2.7	1.8	2.2	1.3	1.1	—	4.6	6.0	—	1.2	
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
däruv taxerade med familjeavdrag	10.9	32.8	60.0	69.8	69.4	68.5	69.6	84.6	86.2	78.8	94.4	41.0	
Ortsgrupp III. 12 kommuner och kommunalar å landsbygden.													
Taxerade med enbart grundavdrag	85.9	55.8	35.2	30.7	24.2	26.1	16.5	15.8	14.3	11.1	12.5	55.3	
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	10.2	15.9	21.8	24.4	26.6	30.4	36.2	18.4	26.2	55.6	25.0	17.2	
2 »	3.6	12.9	18.9	20.6	18.6	10.9	15.4	23.7	14.3	22.2	25.0	12.3	
3 »	0.3	8.2	12.2	12.5	15.3	19.5	19.8	26.3	26.2	11.1	20.8	8.1	
4 »	—	4.1	6.9	6.6	9.7	8.7	8.8	13.2	14.3	—	12.5	4.2	
5 »	—	2.3	3.9	2.1	1.6	2.2	1.1	2.6	4.7	—	4.2	1.9	
6 o. fler »	—	0.8	1.1	3.1	4.0	2.2	2.2	—	—	—	—	1.0	
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
däruv taxerade med familjeavdrag	14.1	44.2	64.8	69.3	75.8	73.9	83.5	84.2	85.7	88.9	87.5	44.7	

Tab. 3 B (forts.). Till kommunal inkomstskatt taxerade fysiska personer, fördelade efter taxerad inkomst och orsavsdrag, orsavsgruppsvis. Relativa tal.

Ortsavdrag	Relativ fördelning, efter ortsavdrag, av till kommunal inkomstskatt taxerade fysiska personer med taxerad inkomst om												Relativ fördelning, efter ortsavdrag, av samtliga taxerade fysiska personer
	-990 kr.	600-990 kr.	1 000-1 990 kr.	2 000-2 990 kr.	3 000-3 990 kr.	4 000-4 990 kr.	5 000-5 990 kr.	6 000-7 990 kr.	8 000-9 990 kr.	10 000-14 990 kr.	15 000-19 990 kr.	20 000 kr. och över	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Ortsgrupp IV och V. 9 kommuner och kommundelar å landsbygden.													
Taxerade med enbart grundavdrag	90.6	70.8	28.0	20.2	24.1	21.1	16.9	24.4	12.3	17.4	10.4	47.7	
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	8.0	11.5	20.9	27.3	28.4	32.5	37.0	31.7	28.3	28.3	43.1	18.6	
2 " 	1.4	10.0	22.5	26.4	25.6	19.8	25.1	20.7	20.3	21.7	10.4	16.3	
3 " 	—	5.3	14.9	14.1	14.0	16.0	15.1	14.7	18.9	13.1	20.6	9.8	
4 " 	—	1.5	7.4	7.2	4.5	5.1	4.1	7.3	13.0	8.7	8.6	4.3	
5 " 	—	0.7	3.1	2.9	2.2	3.8	1.4	1.2	6.5	6.5	5.2	1.9	
6 o. fler 	—	0.2	3.2	1.9	1.2	1.7	0.4	—	0.7	4.3	1.7	1.4	
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
därav taxerade med familjeavdrag	9.4	29.2	72.0	79.8	75.9	78.9	83.1	75.6	87.7	82.6	89.6	52.3	
Ortsgrupp V. Stockholm. Oscars 2:a taxeringsdistrikt.													
Taxerade med enbart grundavdrag	94.6	92.7	79.7	66.4	64.9	56.6	50.5	42.4	32.8	29.8	23.6	71.0	
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	5.0	5.9	13.2	20.0	21.8	25.9	26.8	28.3	34.1	32.6	39.2	16.7	
2 " 	0.4	1.0	5.7	9.6	8.9	11.1	13.9	11.7	18.0	18.5	16.2	7.0	
3 " 	—	0.3	0.3	2.6	3.3	5.2	7.7	13.7	7.9	12.4	10.0	3.3	
4 " 	—	0.1	0.9	1.2	1.1	1.2	0.7	2.9	6.6	6.7	8.4	1.7	
5 " 	—	—	0.2	—	—	—	0.4	1.0	0.6	—	1.6	0.2	
6 o. fler 	—	—	—	0.2	—	—	—	—	—	—	1.0	0.1	
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
därav taxerade med familjeavdrag	5.4	7.3	20.3	33.6	35.1	43.4	49.5	57.6	67.2	70.2	76.4	29.0	
Ortsgrupp V. Stockholm. Bromma 1:a taxeringsdistrikt.													
Taxerade med enbart grundavdrag	97.1	89.2	69.2	57.3	43.8	28.5	18.4	13.1	7.1	2.9	10.4	58.2	
Taxerade med grundavdrag och													
1 familjeavdrag	2.6	6.5	14.4	17.6	24.2	27.7	30.7	25.3	28.2	23.7	20.9	15.7	
2 " 	0.3	2.7	10.0	12.9	16.3	24.9	23.3	23.5	23.6	23.0	25.3	11.8	
3 " 	—	1.4	5.0	8.5	11.8	12.6	18.9	25.3	25.1	33.1	19.1	9.5	
4 " 	—	0.2	1.2	3.5	2.8	5.5	6.8	6.6	12.4	8.6	17.4	3.5	
5 " 	—	—	0.2	0.2	1.1	0.4	1.7	5.2	2.5	7.9	6.1	1.1	
6 o. fler 	—	—	—	—	—	0.4	0.2	1.0	1.1	0.8	0.8	0.2	
Summa	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	
därav taxerade med familjeavdrag	2.9	10.8	30.8	42.7	56.2	71.5	81.6	86.9	92.9	97.1	89.6	41.8	

Tab. 4. Taxeringen av fysiska personer till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser, dels enligt förslag, ortsgruppsvis.

I fråga om kolumner, där siffror förekomma i en nedre och en övre rad, hänföra sig siffrorna i den övre raden till taxeringen vid skattefria avdrag enligt förslag, enligt gällande bestämmelser och siffrorna i nedre raden till taxeringen vid skattefria avdrag enligt förslag.

Ortsgrupp	S:a folk-mängd	Skattskyldiga fysiska personer med taxerat belopp av 600 kr. och däröver																Skattskyldiga fysiska personer med beskattningsbart belopp	
		A n t a l								A n t a l									
		med grundavdrag jämte				Antalet familjeavdrag				Antalet skattskyldiga med grundavdr. 1 % av hela antalet ifråga- varande skattskyldiga				Antalet barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje per skattskyldig med fam.-avdrag					
		med grundavdrag	1	2	3	4 el. fler fam.-avdr.	1	2	3	4 el. fler fam.-avdr.	Hela antalet fam.-avdrag	Beräknat antal avdrag för barn in-alles	Antalet barnavdrag för barn fr. o. m. det tredje	med grundavdrag	1	2	3	4 el. fler fam.-avdr.	S:a
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
<i>Ortsgrupp I.</i>																			
92 landskommuner och kommundelar.	82 730	12 875	4 091	2 801	2 029	2 307	24 103	27 255	16 027	4 574	53·4	1·4	0·41	8 177	2 454	1 021	513	322	12 487
														12 864	2 069	614	263	84	15 894
<i>Ortsgrupp II.</i>																			
31 landskommuner och kommundelar.	47 088	7 191	2 245	1 760	1 180	1 372	13 748	16 300	9 743	2 885	52·3	1·5	0·44	4 254	1 481	1 008	485	266	7 494
														6 001	1 320	760	252	66	8 399
1 stad (Växjö)	9 827	2 255	610	454	268	244	3 831	3 481	1 905	427	58·9	1·2	0·27	1 717	515	382	213	127	2 954
														2 205	495	338	138	38	3 214
<i>Ortsgrupp III.</i>																			
12 landskommuner och kommundelar.	11 785	2 167	713	508	348	360	4 096	4 488	2 559	635	52·9	1·3	0·33	1 536	544	325	191	125	2 721
														1 994	509	260	134	51	2 948
<i>Ortsgrupp IV och V.</i>																			
9 landskommuner och kommundelar.	24 878	4 256	1 727	1 480	898	726	9 087	10 845	6 014	1 286	46·8	1·2	0·27	3 172	1 465	1 193	655	310	6 795
														3 925	1 447	1 038	382	98	6 890
<i>Ortsgrupp V.</i>																			
Delar av Stockholmsstad	9 250	3 753	888	376	185	105	5 307	2 637	1 083	127	70·7	0·7	0·08	3 198	801	350	173	100	4 622
Oscars 2:a tax.-distr.														3 626	797	340	170	89	5 022
Bromma 1:a d:o .	11 884	3 012	842	624	502	262	5 242	4 732	2 502	350	57·5	1·1	0·16	2 258	761	576	460	245	4 300
														2 867	759	560	444	217	4 847

Tab. 4 (forts.). Taxeringen av fysiska personer till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt med skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser, dels enligt förslag, ortsgruppsvis.

Ortsgrupp	Skattskyldiga fysiska personer med beskattningsbart belopp											Vid föreslag- na skattefria avdrag inträ- dande ök- ning (+) eller minskning(-) av det be- skattnings- taxerat belopp bara be- loppet %																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										
	Taxerat belopp kr.	Skattefria avdrag				Beskatti- ningsbart belopp kr.	Orts- avdrag	Bank- nings- del	S:a av ortsavdr. o.b.-del	Bank- nings- del i % av orts- avdrag																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
		Orts- avdrag kr.	Bank- ningsdel kr.	Avdrag för ömsvärd- omständig- heter* kr.	Summa avdrag kr.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																	
											kr.		kr.	kr.	kr.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																							
																21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											
I																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																						

Tab. 5. Till kommunal inkomstskatt beskattningsbar inkomst samt utdebitering per skattekrona vid skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslag, i olika kommuner och kommunelar, med hänsynstagande till föreslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Kommun eller kommundel Län	Summa beskattningsbar inkomst för fysiska per- soner vid skattefria avdrag enligt		Vid föreslagna skattefria av- drag inträdan- de ökning (+) eller minsk- ning (—) av den beskatt- ningsbara ink. %	Utdelitering per skattekrona vid skattefria avdrag enligt		Ökning (+) eller minskning (—) av utdebiteringen per skattekrona		Summa av- drag enligt 50 § 2 mom. andra st. komm.-sk- lagen enligt föreslagen lydelse kr.
	gällande bestäm- melser kr.	förslag kr.		gällande bestäm- melser kr.	förslag kr.	i kronor	procen- tuellt	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Ortsgrupp I.								
Ytterjärna	185 430	174 140	— 6.1	12: 60	13: 09	+ 0: 49	+ 3: 89	3 500
Muskö	42 780	40 190	— 6.1	14: 00	14: 41	+ 0: 41	+ 2: 93	1 850
Hätuna	329 650	318 880	— 3.3	5: 05	5: 18	+ 0: 13	+ 2: 57	3 900
Skokloster	74 850	68 450	— 8.6	4: 25	4: 49	+ 0: 24	+ 5: 65	2 700
Villberga, del av	70 840	70 440	— 0.6	10: 50	10: 60	+ 0: 10	+ 0: 95	5 200
(se även ortsg. II)								
Litslena	80 710	75 040	— 7.0	12: 30	12: 61	+ 0: 31	+ 2: 52	5 050
Holm	10 760	10 780	+ 0.2	12: 17	12: 17	— 0: 00	— 0: 00	800
Blacksta	69 440	68 090	— 1.9	11: 55	11: 66	+ 0: 11	+ 0: 95	2 550
Vrena	204 040	194 170	— 4.8	9: 00	9: 32	+ 0: 32	+ 3: 56	3 800
Lebo	90 430	89 880	— 0.6	19: 30	19: 35	+ 0: 05	+ 0: 26	7 300
Stora Malm	570 980	533 580	— 6.6	9: 85	10: 36	+ 0: 51	+ 5: 18	14 400
Österåker	193 960	189 800	— 2.1	5: 70	5: 76	+ 0: 06	+ 1: 05	12 950
Östra Husby	168 590	171 190	+ 1.5	11: 30	11: 23	— 0: 07	— 0: 62	13 900
Börum	21 200	19 590	— 7.6	19: 70	20: 18	+ 0: 48	+ 2: 44	1 050
Skällvik	82 660	81 560	— 1.3	18: 80	18: 90	+ 0: 10	+ 0: 53	4 900
S:t Anna	217 680	214 930	— 1.3	7: 20	7: 25	+ 0: 05	+ 0: 69	10 250
Gårdeby	22 490	21 840	— 2.9	17: 70	17: 86	+ 0: 16	+ 0: 90	1 950
Lillkyrka	8 780	9 370	+ 6.7	8: 84	8: 67	— 0: 17	— 1: 92	950
Vist	677 710	662 210	— 2.3	4: 70	4: 78	+ 0: 08	+ 1: 70	10 200
Anderstorp	1 168 270	1 121 500	— 4.0	4: 30	4: 39	+ 0: 09	+ 2: 09	10 600
Sandvik	5 360	5 680	+ 6.0	10: 50	10: 39	— 0: 11	— 1: 05	700
Bredaryd	122 040	122 030	— 0.0	10: 95	10: 95	+ 0: 00	+ 0: 00	9 150
Gnosjö	327 640	320 700	— 2.1	5: 00	5: 08	+ 0: 08	+ 1: 60	10 000
Uråsa	46 490	46 270	— 0.5	13: 85	13: 88	+ 0: 03	+ 0: 22	4 700
Kalvsvik	69 080	73 630	+ 6.6	14: 30	13: 85	— 0: 45	— 3: 15	10 550
Dänningelanda	24 530	24 510	— 0.1	5: 60	5: 60	+ 0: 00	+ 0: 00	2 700
Ölaby	151 540	147 200	— 2.9	4: 00	4: 08	+ 0: 08	+ 2: 00	4 750

Tab. 5 (forts.). Till kommunal inkomstskatt beskattningsbar inkomst samt utdebitering per skattekrona vid skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslag, i olika kommuner och kommun-delar, med hänsynstagande till föreslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Kommun eller kommundel Län	Summa beskattningsbar inkomst för fysiska per- soner vid skattefria avdrag enligt			Vid föreslagna skattefria av- drag inträdan- de ökning (+) eller minsk- ning (—) av den beskatt- ningsbara ink. %	Utdelitering per skattekrona vid skattefria avdrag enligt		Ökning (+) eller minskning (—) av utdebiteringen per skattekrona		Summa av- drag enligt 50 § 2 mom. andra st. komm.-sk.- lagen enligt föreslagen lydelse kr.	
	gällande bestäm- melser kr.	förslag kr.	kr.		4	5	6	7		8
1	2	3	4	5	6	7	8	9		
Halltorp Kalm. l.	147 010	146 720	—	0.2	9:79	9:80	+ 0:01	+ 0:10	7 200	
Gullabo »	106 960	98 840	—	7.6	16:60	17:20	+ 0:60	+ 3:61	7 700	
Böda »	177 100	160 540	—	9.4	8:00	8:42	+ 0:42	+ 5:25	8 500	
Ekby »	11 860	11 010	—	7.2	13:50	13:89	+ 0:39	+ 2:89	1 400	
Gärdslösa »	76 850	67 980	—	11.5	19:10	20:09	+ 0:99	+ 5:18	4 050	
Långtöt »	15 760	15 750	—	0.1	11:20	11:20	+ 0:00	+ 0:00	2 000	
Sandby »	15 370	15 980	+	4.0	16:00	15:82	— 0:18	— 1:13	1 150	
Ventlinge »	74 960	70 480	—	6.0	7:40	7:68	+ 0:28	+ 3:78	2 800	
Lärbro »	107 310	106 570	—	0.7	21:10	21:16	+ 0:06	+ 0:28	8 300	
Akebäck »	7 670	8 440	+	10.0	8:00	7:80	— 0:20	— 2:50	1 450	
Träkumla »	13 870	12 320	—	11.2	23:41	24:60	+ 1:19	+ 5:08	1 000	
Sproge »	10 080	10 020	—	0.6	25:00	25:08	+ 0:08	+ 0:32	1 150	
Gerum »	6 090	6 270	+	3.0	11:50	11:41	— 0:09	— 0:78	800	
Hemse »	28 530	27 790	—	2.6	7:00	7:17	+ 0:17	+ 2:43	3 150	
d:o mun.-sambälle »	262 240	253 220	—	3.4	17:00	17:17	+ 0:17	+ 2:43	3 100	
Öja »	105 680	104 570	—	1.1	20:10	20:10	+ 0:00	+ 0:00	4 350	
Sundre »	14 850	14 830	—	0.1	8:75	8:81	+ 0:06	+ 0:69	750	
Sturkö »	110 100	110 740	+	0.6	10:49	10:49	+ 0:00	+ 0:00	8 100	
Lösen, del av »	206 610	197 190	—	4.6	25:00	24:92	— 0:08	— 0:32	8 100	
(se även ortsg. II)					11:37	11:94	+ 0:57	+ 5:01	8 800	
Hannas »	45 170	46 380	+	2.7	4:20	4:16	— 0:04	— 0:95	3 300	
Östra Ingelstad »	36 840	35 000	—	5.0	9:80	9:93	+ 0:13	+ 1:33	2 650	
Onslunda »	93 670	93 560	—	0.1	9:00	9:00	+ 0:00	+ 0:00	6 900	
Asmundtorp »	313 080	307 590	—	1.8	6:70	6:76	+ 0:06	+ 0:90	9 900	
Ilstorp »	15 970	16 500	+	3.3	10:20	10:09	— 0:11	— 1:08	1 250	
Björka »	9 650	8 640	—	10.5	19:25	20:09	+ 0:84	+ 4:36	400	
Lövestad »	328 180	323 740	—	1.4	7:90	7:95	+ 0:05	+ 0:63	13 700	
Skeglinge »	11 270	11 460	+	1.7	7:35	7:33	— 0:02	— 0:27	950	
Skarhult »	101 090	98 980	—	2.1	11:00	11:11	+ 0:11	+ 1:00	3 700	
Övraby »	192 870	190 320	—	1.3	3:60	3:64	+ 0:04	+ 1:11	3 250	

Sundrum	365 130	—	27	7:50	7:02	+ 0:12	1 760
Stenung	31 700	—	63	13:24	13:50	— 0:26	1 933
Askome	29 390	—	41	5:00	5:02	+ 0:02	0 40
Hede	42 920	—	30	14:45	14:62	+ 0:17	1 18
Grovar	14 900	—	34	5:25	5:17	— 0:08	1 52
Karl Gustav	37 200	—	75	12:85	12:45	— 0:45	3 50
Gunnarsjö	17 330	—	74	12:65	12:26	— 0:39	3 08
Älekulla	32 180	—	10	14:00	13:93	— 0:07	0 50
Vänersnäs	154 800	—	37	6:80	6:95	+ 0:15	2 21
Flo	66 560	—	38	14:00	13:83	— 0:17	1 21
Kyrkås	17 420	—	90	8:15	7:82	— 0:33	4 05
Hällum	17 660	—	08	10:20	10:18	— 0:02	0 20
Hömb	245 130	—	05	8:19	8:21	+ 0:02	0 63
Varv	38 000	—	12	21:50	21:64	+ 0:14	0 65
Köla	253 930	—	49	8:10	8:29	+ 0:19	2 35
Bögen	28 280	—	86	12:08	12:45	+ 0:37	3 06
Lekvattnet	84 180	—	05	8:52	8:50	+ 0:02	0 24
Östmark	210 190	—	16	18:35	18:22	— 0:13	0 71
Askersunds ländsk.	285 960	—	19	12:50	12:62	+ 0:12	0 96
Hardemo	183 850	—	29	8:70	8:58	— 0:12	1 38
Kräklinge	74 230	—	16	10:00	9:94	— 0:06	0 60
Kärbo	55 410	—	58	17:75	18:26	+ 0:51	2 87
Ångsö	45 220	—	07	11:00	10:96	— 0:04	0 36
Tortuna	120 240	—	25	15:80	16:03	+ 0:23	1 46
Berg	185 090	—	27	6:70	6:82	+ 0:12	1 79
Malingsbo	67 420	—	59	9:50	9:76	+ 0:26	2 74
Aspeboda	147 240	—	51	7:50	7:72	+ 0:22	2 93
Silvberg	239 280	—	81	10:90	11:48	+ 0:58	5 32
Nianfors	35 620	—	35	6:80	6:90	+ 0:10	1 47
Trönö	104 360	—	16	26:40	26:22	— 0:18	0 68
Gräninge	156 300	—	96	23:20	24:31	+ 1:11	4 78
Tynderö	93 720	—	43	27:25	27:89	+ 0:64	2 35
Marieby	30 670	—	03	7:00	6:99	— 0:01	0 14
Bodsjö	115 420	—	17	6:50	6:54	+ 0:04	0 62
Näs	90 940	—	57	16:00	15:62	— 0:38	2 38
Kyrkås	31 740	—	51	6:00	5:89	— 0:11	1 83
Ortsgrupp II.							
<i>Landsbygden.</i>							
Nämndö	25 280	—	50	8:50	8:66	+ 0:16	1 88
Örnö	77 560	—	12	7:82	7:88	+ 0:06	0 77
Utö	35 990	—	87	9:54	9:87	+ 0:33	3 46
Villberga, Grillby mun.-samh.e	176 510	—	20	10:50	10:60	+ 0:10	0 95
(se även Ortsgr. I)				20:75	0:76	+ 0:01	1 33
Stora Maln, del av	184 220	—	126		(se Ortsgrupp I)		
(se även Ortsgr. I)							

¹ Utdebitering till allmän kommunalskatt exklusive municipalutskylder. — ² Municipalutskylder.

Tab. 5 (forts.). Till kommunal inkomstskatt beskattningsbar inkomst samt utdebitering per skattekrona vid skattefria avdrag dels enligt gällande bestämmelser dels enligt förslag, i olika kommuner och kommun-delar, med hänsynstagande till förslaget avdrag enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen.

Kommun eller kommundel	Summa beskattningsbar inkomst för fysiska personer vid skattefria avdrag enligt		Vid föreslagna skattefria avdrag inträdnad av ökning (+) eller minskning (—) av beskattningsbara ink. %	Utdebitering per skattekrona vid skattefria avdrag enligt		Ökning (+) eller minskning (—) av utdebiteringen per skattekrona		Summa avdrag enligt 50 § 2 mom. andra st. komm.-sk.-lagen enligt föreslagna lydelse kr.	
	gällande bestämmelser kr.	förslag kr.		gällande bestämmelser kr.	förslag kr.	i kronor			procentuellt
						7	8		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	
Mörbylånga köp. Kalm. l.	375 220	355 400	— 5·3	6: 00	6: 26	+ 0: 26	+ 4: 33	4 200	
Visby landsk. Gotl. l.	25 250	24 780	— 1·9	9: 92	9: 99	+ 0: 07	+ 0: 71	1 050	
Tjurkö Blek. l.	32 140	30 900	— 3·9	33: 35	34: 10	+ 0: 75	+ 2: 25	2 000	
Lösen, del av	369 330	335 890	— 9·1		(se ortsgrupp I)			3 700	
(se även ortsg. I)									
Tomelilla köp. Krist. l.	1 425 360	1 355 560	— 4·9	7: 20	7: 43	+ 0: 23	+ 3: 19	16 000	
Säby Malm. l.	270 670	269 540	— 0·4	3: 03	3: 04	+ 0: 01	+ 0: 33	2 600	
Tofta	58 420	58 950	+ 0·9	10: 00	9: 97	— 0: 03	— 0: 30	3 300	
Smögen, kommundelen Göteb. l.	13 190	12 950	— 1·8	9: 70	10: 32	+ 0: 62	+ 6: 39	—	
Smögens mun.-samh. e	311 560	287 150	— 7·8	19: 70	10: 32	+ 0: 62	+ 6: 39	5 850	
Hasselösunds , ,	34 340	32 080	— 6·6	22: 50	2: 67	+ 0: 17	+ 6: 80	1 200	
Kinna, kommundelen Älvsb. l.	377 670	362 110	— 4·1	21: 50	1: 58	+ 0: 08	+ 5: 33	5 550	
Kinna mun.-samh. e	1 900 560	1 839 890	— 3·2	14: 55	4: 67	+ 0: 12	+ 2: 64	15 400	
Grästorps köp. Skar. l.	525 150	510 750	— 2·7	21: 00	1: 02	+ 0: 02	+ 2: 00	10 250	
Agnetorp	418 410	406 860	— 2·8	8: 10	8: 27	+ 0: 17	+ 2: 10	15 250	
Ny Värml. l.	188 180	180 930	— 3·9	15: 26	15: 57	+ 0: 31	+ 2: 03	7 550	
Mo Gävl. l.	354 730	330 260	— 6·9	13: 55	13: 86	+ 0: 31	+ 2: 29	13 850	
Njutånger	1 564 600	1 412 170	— 9·2	12: 60	13: 22	+ 0: 62	+ 4: 92	13 000	
Multrä Värml. l.	136 810	132 330	— 3·3	7: 95	8: 48	+ 0: 53	+ 6: 67	8 400	
Hällesjö Jämtl. l.	306 210	311 070	+ 1·6	11: 50	11: 70	+ 0: 20	+ 1: 74	8 400	
Frostviken	245 070	251 550	+ 2·6	9: 00	8: 94	— 0: 06	— 0: 67	27 750	
Sorsele, del av Västerb. l.	317 890	289 150	— 9·0	20: 00	19: 70	— 0: 30	— 1: 50	26 350	
(se även ortsg. III)				15: 50	16: 29	+ 0: 79	+ 5: 10	20 300	
Tärna	116 950	108 790	— 7·0	16: 48	17: 19	+ 0: 71	+ 4: 31	6 550	
Fredrika	297 960	290 290	— 2·6	6: 40	6: 48	+ 0: 08	+ 1: 25	16 850	
Korpilombolo Norrb. l.	123 930	115 110	— 7·1	26: 33	27: 18	+ 0: 85	+ 3: 23	6 700	
Junosuando	68 140	56 630	— 16·9	34: 52	37: 80	+ 3: 28	+ 9: 50	2 000	
Karl Gustav	251 650	218 970	— 13·0	29: 50	32: 17	+ 2: 67	+ 9: 05	8 550	
Städer.									

Ortsgrupp III.											
Ed	Sthlms l.	617 890	594 770	—	3·7	6:50	6:67	+ 0:17	+ 2·62	15 700	
Lovö	»	1 798 250	1 778 900	—	1·1	2:64	2:66	+ 0:02	+ 0·76	16 200	
Västertälje	»	263 040	250 850	—	4·8	10:00	10:32	+ 0:32	+ 3·20	9 800	
Styrsö, kommundelen	Göteb. l.	191 930	182 620	—	4·9	4:85	5:00	+ 0:15	+ 3·09	1 100	
Asperö mun.-samh.:e	»	21 420	20 430	—	4·6	14:85	5:00	+ 0:15	+ 3·09	3 800	
Styrsö	»	343 720	335 310	—	2·4	20:80	0:82	+ 0:02	+ 2·50	9 900	
Donsö	»	189 790	180 850	—	4·7	14:85	5:00	+ 0:15	+ 3·09	4 700	
Vrångö	»	105 450	100 280	—	4·9	20:85	0:88	+ 0:03	+ 3·53	4 600	
Askim	»	1 993 620	1 947 820	—	2·3	3:50	3:56	+ 0:06	+ 1·71	31 300	
Lycksele köp.	Västerb. l.	953 700	894 040	—	6·3	7:00	7:37	+ 0:37	+ 5·29	20 900	
Sorsele, del av	(se även ortsg. II)	208 450	183 620	—	11·9	(se ortsg. II)				7 500	
Karesuando	Norrb. l.	88 220	79 010	—	10·4	12:67	13:80	+ 1:13	+ 8·92	9 400	
Ortsgrupp IV.											
Bromstens mun.-samhälle	Sthlms l.	1 016 900	967 580	—	4·9	18:50	8:84	+ 0:34	+ 4·00	29 130	
(Spånga)	»	170 420	163 910	—	3·8	22:85	2:96	+ 0:11	+ 3·86	3 130	
Höringsnäs villastad	»	783 160	728 290	—	7·0	17:80	1:03	+ 0:24	+ 3·08	15 270	
(Huddinge)	»	15 570	15 100	—	3·0	21:00	8:25	+ 0:03	+ 5·77	2 380	
Segeltorps mun.-samhälle	»	1 059 870	1 040 180	—	1·9	20:80	0:85	+ 0:05	+ 6·25	43 630	
Partille, kommundelen	Göteb. l.	1 630 380	1 534 680	—	5·9	8:15	8:55	+ 0:40	+ 4·91	2 380	
Jonsereds mun.-samh.:e	»	1 425 400	1 303 010	—	8·6	18:15	8:55	+ 0:40	+ 4·91	43 630	
Partille	»	5 481 840	5 406 650	—	1·4	20:10	0:10	+ 0:00	+ 0·00	43 140	
Sävedalens	»	4 736 300	4 243 610	—	10·4	18:15	8:55	+ 0:40	+ 4·91	33 280	
						20:20	0:21	+ 0:01	+ 5·00		
Ortsgrupp V.											
<i>Landsbygden.</i>											
Saltsjöbadens köp.	Sthlms l.	5 481 840	5 406 650	—	1·4	4:06	4:10	+ 0:04	+ 0·99	109 580	
Kiruna mun.-samhälle	Norrb. l.	4 736 300	4 243 610	—	10·4	19:80	10:68	+ 0:88	+ 8·98	107 100	
(Jukkasjärvi)	»					22:00	2:18	+ 0:18	+ 9·00		
<i>Städer.</i>											
Delar av Stockholm.		27 678 730	27 697 510	+	0·1	7:47	7:47	— 0:00	— 0·00	374 050	
Oscars 2:a tax.-distr.		19 312 870	18 594 960	—	2·8	7:47	7:64	+ 0:17	+ 2·28	346 070	
Bromma 1:a d:o											

¹ Utdebitering till allmän kommunalskatt exklusive municipalutskylder. — ² Municipalutskylder.

Tabell 6. Individuella exempel på verkningarna av föreslagna

Till kronoutskylder hava hänförs statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, utgående med 170 ende med hela grundbeloppet. — Till kommunalutskylder hava hänförs allmän kommunal-progressivskatt, utgående med hela grundbeloppet. — Uppgifterna rörande skatt för familjevilkla familjeavdrag

Taxerat belopp resp. taxerad inkomst	Kronoutskylder för skattskyldiga med							Skatt för familjehjälp			
	enbart grund- avdrag	grundavdrag jämte						Ogift med enbart gr.avdr.	Gift		enbart grund- avdrag
		1 fam.- avdrag	2 fam.- avdrag	3 fam.- avdrag	4 fam.- avdrag	5 fam.- avdrag	7 fam.- avdrag		med 1 fam.- avdrag	med 2 fam.- avdrag	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ortsgrupp I. Enligt gällande											
1 000	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	49
2 000	50	26	17	9	1	—	—	—	—	—	149
3 000	101	77	52	35	27	18	2	—	—	—	249
4 000	152	128	103	79	54	44	28	—	—	—	349
5 000	206	180	154	130	105	81	53	—	—	—	453
6 000	260	234	208	182	156	132	83	—	—	—	558
8 000	374	345	317	291	265	238	187	—	—	—	768
10 000	497	467	436	407	379	350	295	—	—	—	978
12 000	649	609	568	535	503	471	412	—	—	—	1 198
16 000	1 003	960	917	899	831	787	704	—	—	—	1 638
20 000	1 388	1 342	1 296	1 249	1 203	1 157	1 064	—	—	—	2 118
50 000	5 301	5 229	5 155	5 083	5 009	4 937	4 790	—	—	—	5 858
100 000	14 019	13 932	13 880	13 758	13 672	13 585	13 411	—	—	—	12 748
200 000	35 772	35 648	35 539	35 430	35 321	35 213	34 995	—	—	—	27 763
Enligt förslag											
1 000	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	53
2 000	59	22	8	—	—	—	—	12	—	—	158
3 000	110	67	34	19	—	—	—	22	—	—	258
4 000	161	118	75	45	16	—	—	32	9	—	358
5 000	215	170	126	84	42	13	—	42	15	5	463
6 000	270	224	179	135	67	39	—	53	22	8	568
8 000	384	335	287	242	151	90	33	93	44	16	778
10 000	509	455	404	354	259	168	84	133	71	30	989
12 000	664	594	531	476	372	277	135	185	100	43	1 209
16 000	1 020	944	868	793	648	517	311	306	180	81	1 651
20 000	1 406	1 325	1 244	1 162	1 001	850	561	466	282	130	2 131
50 000	5 339	5 201	5 073	4 946	4 690	4 435	3 926	1 666	1 082	530	5 872
100 000	14 052	13 899	13 748	13 596	13 293	12 989	12 381	3 666	2 416	1 196	12 764
200 000	35 811	35 606	35 416	35 226	34 831	34 466	33 705	7 666	5 082	2 530	27 777
Vid gällande avdrag, skatt											
1 000	0:80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4:90
2 000	2:50	1:30	0:85	0:45	0:05	—	—	—	—	—	7:45
3 000	3:37	2:57	1:73	1:17	0:90	0:60	0:07	—	—	—	8:30
4 000	3:80	3:40	2:58	1:98	1:35	1:10	0:70	—	—	—	8:72
5 000	4:12	3:60	3:08	2:60	2:10	1:62	1:06	—	—	—	9:06
6 000	4:33	3:90	3:47	3:03	2:60	2:20	1:38	—	—	—	9:30
8 000	4:67	4:31	3:96	3:64	3:31	2:97	2:34	—	—	—	9:60
10 000	4:97	4:67	4:36	4:07	3:79	3:50	2:95	—	—	—	9:78
12 000	5:41	5:07	4:73	4:46	4:19	3:92	3:43	—	—	—	9:98
16 000	6:27	6:00	5:73	5:62	5:19	4:92	4:40	—	—	—	10:24
20 000	6:94	6:71	6:48	6:25	6:01	5:78	5:32	—	—	—	10:59
50 000	10:60	10:46	10:31	10:17	10:02	9:87	9:58	—	—	—	11:72
100 000	14:02	13:93	13:88	13:76	13:67	13:59	13:41	—	—	—	12:75
200 000	17:88	17:82	17:77	17:71	17:66	17:61	17:49	—	—	—	13:88

ändringar i avseende å den statliga och kommunala beskattningen.

procent av grundbeloppet, extra inkomst- och förmögenhetsskatt samt utjämningsskatt, utgåsskat (inklusive landstingsskatt), beräknad till 10 kronor per skattekrona, samt kommunal hjälp äro beräknade under förutsättning att den skattskyldige ej har andra barn än dem, för må itnjutas.

Kommunalutskylder för skattskyldiga med						Summa utskylder för skattskyldiga med							
grundavdrag jämte						enbart grundavdrag	grundavdrag jämte						
1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag		1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag	
13	14	15	16	17	18		19	20	21	22	23	24	25

bestämmelser, skatt i kronor.

25	17	9	1	—	—	57	25	17	9	1	—	—
125	101	77	53	43	27	199	151	118	86	54	43	27
225	201	177	153	129	81	350	302	253	212	180	147	83
325	301	277	253	229	181	501	453	404	356	307	273	209
427	401	377	353	329	281	659	607	555	507	458	410	334
532	506	479	453	429	381	818	766	714	661	609	561	464
742	716	689	663	636	584	1 142	1 087	1 033	980	928	874	771
952	926	899	873	846	794	1 475	1 419	1 362	1 306	1 252	1 196	1 089
1 170	1 141	1 112	1 083	1 056	1 004	1 847	1 779	1 709	1 647	1 586	1 527	1 416
1 610	1 581	1 552	1 523	1 494	1 437	2 641	2 570	2 498	2 451	2 354	2 281	2 141
2 085	2 051	2 017	1 984	1 950	1 883	3 506	3 427	3 347	3 266	3 187	3 107	2 947
5 820	5 781	5 743	5 704	5 666	5 589	11 159	11 049	10 936	10 826	10 713	10 603	10 379
12 705	12 661	12 618	12 575	12 532	12 445	23 767	26 637	26 541	26 376	26 247	26 117	25 856
27 690	27 642	27 594	27 546	27 498	27 402	63 535	63 338	63 181	63 024	62 867	62 711	62 397

skatt i kronor.

22	8	—	—	—	—	64	22	8	—	—	—	—
116	74	44	16	—	—	229	138	82	44	16	—	—
216	174	132	66	38	—	390	233	208	151	66	38	—
316	274	232	148	88	32	551	443	349	277	164	88	32
417	374	332	248	164	82	720	602	505	416	290	177	82
522	476	432	348	264	132	891	768	663	567	415	303	132
732	686	640	548	464	296	1 255	1 111	989	882	699	554	329
942	896	850	757	665	498	1 631	1 468	1 330	1 204	1 016	833	582
1 159	1 108	1 060	967	875	696	2 058	1 853	1 682	1 536	1 339	1 152	831
1 599	1 548	1 498	1 397	1 296	1 110	2 977	2 723	2 497	2 291	2 045	1 813	1 421
2 072	2 013	1 954	1 837	1 736	1 535	4 003	3 679	3 387	3 116	2 838	2 586	2 096
5 805	5 738	5 671	5 536	5 402	5 133	12 877	12 088	11 341	10 617	10 226	9 837	9 059
12 688	12 613	12 537	12 386	12 235	11 932	30 482	29 003	27 557	26 133	25 679	25 224	24 313
27 672	27 588	27 504	27 336	27 168	26 832	71 254	68 360	65 534	62 730	62 167	61 634	60 537

i procent av inkomsten.

2·50	1·70	0·90	0·10	—	—	5·70	2·50	1·70	0·90	0·10	—	—
6·25	5·05	3·85	2·65	2·15	1·35	9·95	7·55	5·90	4·30	2·70	2·15	1·35
7·50	6·70	5·90	5·10	4·30	2·70	11·67	10·07	8·43	7·07	6·00	4·90	2·77
8·12	7·52	6·92	6·32	5·72	4·52	12·52	11·82	10·10	8·90	7·67	6·82	5·22
8·54	8·02	7·54	7·06	6·58	5·62	13·18	12·14	11·10	10·14	9·16	8·20	6·68
8·87	8·43	7·98	7·55	7·15	6·35	13·63	12·77	11·90	11·01	10·15	9·35	7·73
9·27	8·95	8·61	8·29	7·95	7·30	14·27	13·58	12·91	12·25	11·60	10·92	9·64
9·52	9·26	8·99	8·73	8·46	7·94	14·75	14·19	13·62	13·06	12·52	11·96	10·89
9·75	9·51	9·26	9·02	8·80	8·37	15·39	14·82	14·24	13·72	13·21	12·72	11·80
10·06	9·88	9·70	9·52	9·34	8·98	16·51	16·06	15·61	15·32	14·71	14·26	13·88
10·42	10·25	10·08	9·92	9·75	9·41	17·53	17·18	16·73	16·33	15·93	15·53	14·73
11·64	11·56	11·48	11·41	11·33	11·18	22·32	22·10	21·87	21·65	21·43	21·20	20·76
12·71	12·66	12·62	12·58	12·53	12·45	26·77	26·64	26·54	26·38	26·25	26·12	25·86
13·84	13·82	13·79	13·77	13·74	13·70	31·76	31·66	31·59	31·50	31·43	31·35	31·19

Tabell 6 (forts.). Individuella exempel på verkningarna av föreslagna

Taxerat belopp resp. taxerad inkomst	Kronoutskylder för skattskyldiga med							Skatt för familjehjälp			
	enbart grund- avdrag	grundavdrag jämte						Ogift med enbart gr.avdr.	Gift		enbart grund- avdrag
		1 fam.- avdrag	2 fam.- avdrag	3 fam.- avdrag	4 fam.- avdrag	5 fam.- avdrag	7 fam.- avdrag		med 1 fam.- avdrag	med 2 fam.- avdrag	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ortsgrupp I. Vid avdrag enligt											
1 000	1:10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5:30
2 000	2:95	1:10	0:40	—	—	—	—	0:60	—	—	7:90
3 000	3:67	2:23	1:13	0:63	—	—	—	0:73	—	—	8:60
4 000	4:02	2:95	1:87	1:12	0:40	—	—	0:80	0:22	—	8:95
5 000	4:30	3:40	2:52	1:68	0:84	0:26	—	0:84	0:30	0:10	9:26
6 000	4:50	3:73	2:98	2:25	1:11	0:65	—	0:88	0:37	0:13	9:47
8 000	4:80	4:19	3:59	3:03	1:89	1:13	0:41	1:16	0:55	0:20	9:73
10 000	5:09	4:55	4:04	3:54	2:59	1:68	0:84	1:33	0:71	0:30	9:89
12 000	5:53	4:95	4:43	3:97	3:10	2:31	1:13	1:54	0:83	0:36	10:08
16 000	6:38	5:90	5:43	4:96	4:05	3:23	1:94	1:91	1:13	0:51	10:32
20 000	7:03	6:62	6:22	5:81	5:00	4:25	2:80	2:33	1:41	0:65	10:65
50 000	10:68	10:40	10:15	9:89	9:38	8:87	7:85	3:33	2:16	1:06	11:74
100 000	14:05	13:90	13:75	13:60	13:29	12:99	12:38	3:67	2:41	1:20	12:76
200 000	17:90	17:80	17:71	17:61	17:41	17:23	16:85	3:83	2:54	1:26	13:89
Ortsgrupp II. Enligt gällande											
1 000	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	43
2 000	44	23	15	7	—	—	—	—	—	—	143
3 000	95	70	46	33	24	16	—	—	—	—	243
4 000	146	121	97	72	50	42	26	—	—	—	343
5 000	200	173	148	123	99	74	51	—	—	—	447
6 000	254	227	202	176	150	125	77	—	—	—	552
8 000	367	338	310	284	258	232	180	—	—	—	762
10 000	490	459	428	400	471	343	289	—	—	—	972
12 000	639	598	560	527	495	464	405	—	—	—	1 191
16 000	992	949	906	863	820	777	694	—	—	—	1 631
20 000	1 377	1 330	1 284	1 238	1 191	1 146	1 053	—	—	—	2 110
50 000	5 283	5 210	5 137	5 064	4 991	4 918	4 773	—	—	—	5 848
100 000	13 997	13 911	13 824	13 736	13 650	13 564	13 390	—	—	—	12 737
200 000	35 729	35 617	35 511	35 403	35 294	35 185	34 968	—	—	—	27 726
Enligt förslag,											
1 000	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	50
2 000	56	20	5	—	—	—	—	11	—	—	155
3 000	107	61	31	15	—	—	—	21	—	—	255
4 000	158	112	66	41	10	—	—	31	8	—	355
5 000	212	164	117	71	36	5	—	41	15	4	460
6 000	267	218	169	122	61	31	—	52	21	8	565
8 000	381	328	274	229	133	82	20	92	43	15	775
10 000	506	448	393	340	240	143	71	132	69	29	986
12 000	660	584	519	460	352	251	122	183	97	42	1 206
16 000	1 015	933	853	772	617	486	273	304	177	80	1 647
20 000	1 400	1 313	1 227	1 140	969	808	513	464	279	127	2 127
50 000	5 320	5 183	5 046	4 909	4 636	4 362	3 833	1 664	1 079	527	5 868
100 000	14 041	13 878	13 716	13 553	13 228	12 903	12 252	3 664	2 412	1 194	12 759
200 000	35 783	35 579	35 376	35 172	34 764	34 357	33 542	7 664	5 079	2 527	27 750

ändringar i avseende å den statliga och kommunala beskattningen.

Kommunalutskylder för skattskyldiga med						Summa utskylder för skattskyldiga med						
grundavdrag jämte						enbart grundavdrag	grundavdrag jämte					
1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag		1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

förslag, skatt i procent av inkomsten.

2·20	0·80	—	—	—	—	6·40	2·20	0·80	—	—	—	—	—	—
5·80	3·70	2·20	0·80	—	—	11·45	6·90	4·10	2·20	0·80	—	—	—	—
7·20	5·80	4·40	2·20	1·27	—	13·00	9·43	6·93	5·03	2·20	1·27	—	—	—
7·90	6·85	5·80	3·70	2·20	0·80	13·77	11·07	8·72	6·92	4·10	2·20	0·80	—	—
8·34	7·48	6·64	4·96	3·28	1·64	14·40	12·04	10·10	8·32	5·80	3·54	1·64	—	—
8·70	7·94	7·20	5·80	4·40	2·20	14·85	12·80	11·05	9·45	6·91	5·05	2·20	—	—
9·15	8·57	8·00	6·85	5·80	3·70	15·69	13·89	12·36	11·03	8·74	6·93	4·11	—	—
9·42	8·96	8·50	7·57	6·65	4·98	16·31	14·68	13·30	12·04	10·16	8·33	5·82	—	—
9·66	9·23	8·83	8·06	7·29	5·80	17·15	15·44	14·02	12·80	11·16	9·60	6·93	—	—
9·99	9·67	9·36	8·73	8·10	6·94	18·61	17·02	15·61	14·32	12·78	11·33	8·88	—	—
10·36	10·06	9·77	9·19	8·68	7·68	20·01	18·39	16·93	15·58	14·19	12·93	10·48	—	—
11·62	11·47	11·34	11·07	10·80	10·27	25·75	24·18	22·68	21·23	20·45	19·67	18·12	—	—
12·69	12·61	12·53	12·39	12·23	11·93	30·48	29·00	27·56	26·13	25·68	25·22	24·31	—	—
13·84	13·79	13·75	13·67	13·58	13·41	35·62	34·18	32·76	31·36	31·08	30·81	30·26	—	—

bestämmelser, skatt i kronor.

23	15	7	—	—	—	49	23	15	7	—	—	—	—	—
119	95	71	49	41	25	187	142	110	78	49	41	25	—	—
219	195	171	147	123	75	338	289	241	204	171	139	75	—	—
319	295	271	247	223	175	489	440	392	343	297	265	201	—	—
420	395	371	347	323	275	647	593	543	494	446	397	326	—	—
525	499	473	447	423	375	806	752	701	649	597	548	452	—	—
735	709	683	656	630	577	1129	1073	1019	967	914	862	757	—	—
945	919	893	866	840	787	1462	1404	1347	1293	1237	1183	1076	—	—
1162	1134	1105	1076	1050	997	1830	1760	1694	1632	1571	1514	1402	—	—
1602	1574	1545	1516	1487	1430	2623	2551	2480	2408	2336	2264	2124	—	—
2076	2043	2009	1975	1942	1875	3487	3406	3327	3247	3166	3088	2928	—	—
5810	5772	5733	5695	5656	5580	11131	11020	10909	10797	10686	10574	10353	—	—
12694	12651	12607	12564	12521	12435	26734	26605	26475	26343	26214	26085	25825	—	—
27678	27630	27582	27534	27486	27390	63455	63295	63141	62985	62828	62671	62358	—	—

skatt i kronor.

20	5	—	—	—	—	60	20	5	—	—	—	—	—	—
110	65	40	10	—	—	222	130	70	40	10	—	—	—	—
210	165	120	60	30	—	383	271	196	135	60	30	—	—	—
310	265	220	130	80	20	544	430	331	261	140	80	20	—	—
411	365	320	230	140	70	713	590	486	391	266	145	70	—	—
516	466	420	330	240	120	884	755	643	542	391	271	120	—	—
726	676	627	530	440	260	1248	1097	965	856	663	522	280	—	—
936	886	837	738	640	460	1624	1453	1308	1177	978	783	531	—	—
1152	1098	1047	948	849	660	2049	1833	1658	1507	1300	1100	782	—	—
1592	1538	1484	1376	1269	1071	2966	2702	2471	2256	1993	1755	1344	—	—
2064	2001	1938	1816	1708	1492	3991	3656	3355	3078	2785	2516	2005	—	—
5796	5724	5652	5508	5364	5076	12852	12058	11297	10561	10144	9726	8909	—	—
12678	12597	12516	12354	12192	11868	30464	28968	27507	26069	25582	25095	24120	—	—
27660	27570	27480	27300	27120	26760	71197	68318	65473	62652	62064	61477	60302	—	—

Tabell 6 (forts.). Individuella exempel på verkningarna av föreslagna

Taxerat belopp resp. taxerad inkomst	Kronoutskylder för skattskyldiga med							Skatt för familjehjälp			enbart grund- avdrag
	enbart grund- avdrag	grundavdrag jämte						Ogift med enbart gr.avdr.	Gift		
		1 fam.- avdrag	2 fam.- avdrag	3 fam.- avdrag	4 fam.- avdrag	5 fam.- avdrag	7 fam.- avdrag		med 1 fam.- avdrag	med 2 fam.- avdrag	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ortsgrupp II. Enligt gällande bestämm.											
1 000	0·60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	430
2 000	2·20	1·15	0·75	0·35	—	—	—	—	—	—	715
3 000	3·17	2·33	1·53	1·10	0·80	0·53	—	—	—	—	810
4 000	3·65	3·03	2·43	1·80	1·25	1·05	0·65	—	—	—	858
5 000	4·00	3·46	2·96	2·46	1·98	1·48	1·02	—	—	—	894
6 000	4·23	3·78	3·37	2·93	2·50	2·08	1·28	—	—	—	920
8 000	4·59	4·23	3·88	3·55	3·23	2·90	2·25	—	—	—	952
10 000	4·90	4·59	4·28	4·00	3·71	3·43	2·89	—	—	—	972
12 000	5·33	4·98	4·67	4·39	4·13	3·87	3·38	—	—	—	992
16 000	6·20	5·93	5·66	5·39	5·13	4·86	4·34	—	—	—	1019
20 000	6·89	6·65	6·42	6·19	5·96	5·73	5·27	—	—	—	1055
50 000	10·57	10·42	10·27	10·13	9·98	9·84	9·55	—	—	—	11·69
100 000	14·00	13·91	13·82	13·74	13·65	13·56	13·39	—	—	—	12·73
200 000	17·86	17·81	17·76	17·70	17·65	17·59	17·48	—	—	—	13·87
Enligt förslag, skatt											
1 000	1·00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5·00
2 000	2·80	1·00	0·25	—	—	—	—	0·55	—	—	7·75
3 000	3·57	2·03	1·03	0·50	—	—	—	0·70	—	—	8·50
4 000	3·95	2·80	1·65	1·03	0·25	—	—	0·78	0·20	—	8·87
5 000	4·24	3·28	2·34	1·42	0·72	0·10	—	0·82	0·30	0·08	9·20
6 000	4·45	3·63	2·82	2·03	1·02	0·52	—	0·87	0·35	0·13	9·41
8 000	4·76	4·10	3·43	2·86	1·66	1·03	0·25	1·15	0·54	0·19	9·69
10 000	5·06	4·48	3·93	3·40	2·40	1·43	0·71	1·32	0·69	0·29	9·86
12 000	5·50	4·87	4·33	3·83	2·93	2·09	1·02	1·53	0·81	0·35	10·05
16 000	6·34	5·83	5·33	4·83	3·86	3·04	1·71	1·90	1·11	0·50	10·30
20 000	7·00	6·57	6·14	5·70	4·85	4·04	2·57	2·32	1·40	0·64	10·64
50 000	10·64	10·37	10·09	9·82	9·27	8·72	7·67	3·33	2·16	1·05	11·73
100 000	14·04	13·88	13·72	13·55	13·23	12·90	12·25	3·66	2·41	1·19	12·76
200 000	17·89	17·79	17·69	17·59	17·38	17·18	16·77	3·83	2·54	1·26	13·88
Ortsgrupp III. Enligt gällande											
1 000	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	37
2 000	38	20	11	2	—	—	—	—	—	—	137
3 000	89	61	37	28	18	9	—	—	—	—	237
4 000	140	112	85	57	44	35	16	—	—	—	337
5 000	193	164	136	108	81	53	42	—	—	—	440
6 000	247	218	189	159	132	104	67	—	—	—	545
8 000	359	328	297	268	238	209	151	—	—	—	755
10 000	482	448	414	382	350	318	259	—	—	—	965
12 000	629	584	543	507	471	437	372	—	—	—	1 184
16 000	981	933	884	836	787	739	648	—	—	—	1 624
20 000	1 365	1 313	1 261	1 209	1 157	1 105	1 001	—	—	—	2 101
50 000	5 265	5 183	5 100	5 019	4 937	4 855	4 427	—	—	—	5 839
100 000	13 975	13 878	13 780	13 683	13 585	13 487	13 293	—	—	—	12 726
200 000	35 701	35 579	35 457	35 335	35 213	35 090	34 846	—	—	—	27 714

ändringar i avseende å den statliga och kommunala beskattningen.

Kommunalutskylder för skattskyldiga med						Summa utskylder för skattskyldiga med							
grundavdrag jämte						enbart grundavdrag	grundavdrag jämte						
1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag		1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag	
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	

melser, skatt i procent av inkomster.

2:30	1:50	0:70	—	—	—	4:90	2:30	1:50	0:70	—	—	—	
5:95	4:75	3:55	2:45	2:05	1:25	9:35	7:10	5:50	3:90	2:45	2:05	1:25	
7:30	6:50	5:70	4:90	4:10	2:50	11:27	9:63	8:03	6:80	5:70	4:63	2:50	
7:97	7:37	6:78	6:18	5:58	4:38	12:23	11:00	9:80	8:58	7:43	6:63	5:03	
8:40	7:90	7:42	6:94	6:46	5:50	12:94	11:86	10:86	9:88	8:92	7:94	6:52	
9:75	8:31	7:89	7:45	7:05	6:25	13:43	12:53	11:68	10:82	9:95	9:13	7:53	
9:18	8:86	8:54	8:20	7:88	7:21	14:11	13:41	12:74	12:09	11:43	10:78	9:46	
9:45	9:19	8:93	8:66	8:40	7:87	14:62	14:04	13:47	12:93	12:37	11:83	10:76	
9:69	9:45	9:21	8:96	8:75	8:30	15:25	14:67	14:12	13:60	13:09	12:62	11:68	
10:01	9:84	9:66	9:47	9:29	8:94	16:39	15:94	15:50	15:05	14:60	14:15	13:28	
10:38	10:22	10:05	9:87	9:71	9:37	17:44	17:03	16:64	16:24	15:83	15:44	14:64	
11:62	11:55	11:46	11:39	11:31	11:16	22:26	22:04	21:82	21:59	21:37	21:15	20:71	
12:70	12:66	12:60	12:56	12:53	12:44	26:73	26:61	26:48	26:34	26:21	26:09	25:83	
13:84	13:81	13:79	13:76	13:75	13:70	31:73	31:65	31:57	31:49	31:41	31:34	31:18	

i procent av inkomster.

2:00	0:50	—	—	—	—	6:00	2:00	0:50	—	—	—	—	
5:00	3:25	2:00	0:50	—	—	11:10	6:50	3:50	2:00	0:50	—	—	
7:00	5:50	4:00	2:00	1:00	—	12:77	9:03	6:53	4:50	2:00	1:00	—	
7:75	6:63	5:50	3:25	2:00	0:50	13:60	10:75	8:28	6:53	3:50	2:00	0:50	
8:22	7:30	6:40	4:60	2:80	1:40	14:26	11:80	9:72	7:82	5:32	2:90	1:40	
8:60	7:77	7:00	5:50	4:00	2:00	14:73	12:58	10:72	9:03	6:52	4:52	2:00	
9:07	8:44	7:84	6:63	5:50	3:25	15:60	13:71	12:06	10:70	8:29	6:53	3:50	
9:36	8:86	8:37	7:38	6:40	4:60	16:24	14:53	13:08	11:77	9:78	7:83	5:31	
9:60	9:14	8:73	7:90	7:08	5:50	17:08	15:28	13:82	12:56	10:83	9:17	6:52	
9:95	9:61	9:27	8:60	7:93	6:69	18:54	16:89	15:44	14:10	12:46	10:97	8:40	
10:31	10:00	9:69	9:08	8:54	7:46	19:96	18:28	16:78	15:39	13:93	12:58	10:03	
11:59	11:45	11:30	11:02	10:73	10:15	25:70	24:12	22:59	21:12	20:29	19:45	17:82	
12:68	12:60	12:52	12:35	12:20	11:87	30:46	28:97	27:51	26:07	25:58	25:10	24:12	
13:83	13:79	13:74	13:65	13:56	13:38	35:60	34:16	32:74	31:33	31:03	30:74	30:15	

bestämmelser, skatt i kronor.

20	11	2	—	—	—	41	20	11	2	—	—	—	
110	83	56	43	34	16	175	130	94	58	43	34	16	
210	183	156	129	102	66	326	271	220	184	147	111	66	
310	283	256	229	202	148	477	422	368	313	273	237	164	
411	383	356	329	302	248	633	575	519	464	410	355	290	
516	486	456	429	402	348	792	734	675	615	561	506	415	
726	696	666	636	607	548	1 114	1 054	993	934	874	816	699	
936	906	876	846	817	757	1 447	1 384	1 320	1 258	1 196	1 135	1 016	
1 152	1 119	1 087	1 056	1 027	967	1 813	1 736	1 662	1 594	1 527	1 464	1 339	
1 592	1 559	1 527	1 494	1 462	1 397	2 605	2 525	2 443	2 363	2 281	2 201	2 045	
2 064	2 026	1 988	1 950	1 912	1 837	3 466	3 377	3 287	3 197	3 107	3 017	2 838	
5 796	5 752	5 709	5 666	5 623	5 536	11 104	10 979	10 852	10 728	10 603	10 478	9 963	
12 678	12 629	12 580	12 532	12 483	12 386	26 701	26 556	26 409	26 263	26 117	25 970	25 679	
27 660	27 606	27 552	27 498	27 444	27 336	63 415	63 239	63 063	62 887	62 711	62 534	62 182	

Tabell 6 (forts.). Individuella exempel på verkningarna av föreslagna

Taxerat belopp resp. taxerad inkomst	Kronoutskylder för skattskyldiga med							Skatt för familjehjälp			
	enbart grund- avdrag	grundavdrag jämte						Ogift med enbart gr.avdr.	Gift		enbart grund- avdrag
		1 fam.- avdrag	2 fam.- avdrag	3 fam.- avdrag	4 fam.- avdrag	5 fam.- avdrag	7 fam.- avdrag		med 1 fam.- avdrag	med 2 fam.- avdrag	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ortsgrupp III. Enligt											
1 000	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—	42
2 000	53	18	2	—	—	—	—	10	—	—	152
3 000	104	55	28	11	—	—	—	20	—	—	252
4 000	155	106	57	37	4	—	—	30	7	—	352
5 000	209	157	108	62	30	—	—	40	14	4	457
6 000	264	211	159	110	55	22	—	51	20	7	562
8 000	378	320	268	215	114	73	8	91	41	14	772
10 000	501	440	382	325	220	124	59	131	68	27	982
12 000	654	573	507	444	330	224	110	181	95	41	1 202
16 000	1 008	922	836	750	587	455	233	302	175	78	1 642
20 000	1 394	1 301	1 209	1 117	937	765	465	462	275	125	2 122
50 000	5 311	5 165	5 019	4 872	4 581	4 289	3 739	1 662	1 075	525	5 863
100 000	14 029	13 856	13 682	13 509	13 162	12 815	12 122	3 662	2 409	1 192	12 753
200 000	35 769	35 552	35 335	35 118	34 683	34 248	33 369	7 662	5 075	2 525	27 744
Enligt gällande bestämmelser,											
1 000	0:40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3:70
2 000	1:90	1:00	0:55	0:10	—	—	—	—	—	—	6:85
3 000	2:97	2:03	1:23	0:93	0:60	9:30	—	—	—	—	7:90
4 000	3:50	2:80	2:13	1:43	1:10	0:88	0:40	—	—	—	8:43
5 000	3:86	3:28	2:72	2:16	1:62	1:06	0:84	—	—	—	8:80
6 000	4:12	3:63	3:15	2:65	2:20	1:73	1:12	—	—	—	9:08
8 000	4:49	4:10	3:71	3:35	2:98	2:61	1:89	—	—	—	9:44
10 000	4:82	4:48	4:14	3:82	3:50	3:18	2:59	—	—	—	9:65
12 000	5:24	4:87	4:53	4:23	3:93	3:64	3:10	—	—	—	9:87
16 000	6:13	5:83	5:53	5:23	4:92	4:62	4:05	—	—	—	10:15
20 000	6:83	6:57	6:31	6:05	5:79	5:53	5:01	—	—	—	10:50
50 000	10:53	10:37	10:20	10:04	9:87	9:71	8:85	—	—	—	11:68
100 000	13:98	13:88	13:78	13:68	13:59	13:49	13:29	—	—	—	12:72
200 000	17:85	17:79	17:73	17:67	17:61	17:55	17:42	—	—	—	13:86
Enligt förslag, skatt											
1 000	0:90	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4:20
2 000	2:65	0:90	0:10	—	—	—	—	0:50	—	—	7:60
3 000	3:47	1:83	0:93	0:37	—	—	—	0:67	—	—	8:39
4 000	3:88	2:65	1:43	0:93	0:10	—	—	0:75	—	—	8:80
5 000	4:18	3:14	2:16	1:24	0:60	—	—	0:80	0:18	—	9:14
6 000	4:40	3:52	2:65	1:83	0:92	0:37	—	0:85	0:33	0:12	9:37
8 000	4:73	4:00	3:35	2:69	1:43	0:91	0:10	1:14	0:51	0:18	9:64
10 000	5:01	4:40	3:82	3:25	2:20	1:24	0:59	1:31	0:68	0:27	9:82
12 000	5:45	4:78	4:23	3:70	2:75	1:87	0:92	1:51	0:79	0:34	10:02
16 000	6:30	5:76	5:23	4:69	3:67	2:84	1:46	1:89	1:09	0:49	10:26
20 000	6:97	6:51	6:05	5:59	4:69	3:83	2:33	2:31	1:38	0:63	10:61
50 000	10:62	10:33	10:04	9:74	9:16	8:58	7:48	3:32	2:15	1:05	11:73
100 000	14:03	13:86	13:68	13:51	13:16	12:82	12:12	3:66	2:41	1:19	12:75
200 000	17:88	17:78	17:67	17:56	17:34	17:12	16:68	3:83	2:54	1:26	13:88

ändringar i avseende å den statliga och kommunala beskattningen.

Kommunalutskylder för skattskyldiga med						Summa utskylder för skattskyldiga med						
grundavdrag jämte						enbart grundavdrag	grundavdrag jämte					
1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag		1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

förlägg, skatt i kronor.

18	2	—	—	—	—	51	18	2	—	—	—	—
104	56	36	4	—	—	215	122	58	36	4	—	—
204	156	108	54	22	—	376	259	184	119	54	22	—
304	256	208	112	72	8	537	417	313	245	116	72	8
404	356	308	212	122	58	706	575	468	370	242	122	58
509	456	408	312	216	108	877	740	622	518	367	238	108
719	666	613	512	416	224	1 241	1 080	948	828	626	489	232
929	876	813	718	616	424	1 614	1 437	1 285	1 138	938	740	483
1 144	1 087	1 033	928	822	624	2 037	1 812	1 635	1 477	1 258	1 046	734
1 584	1 527	1 469	1 354	1 242	1 081	2 952	2 681	2 441	2 219	1 941	1 697	1 264
2 055	1 988	1 921	1 794	1 679	1 451	3 978	3 631	3 322	3 038	2 731	2 444	1 916
5 736	5 709	5 632	5 479	5 325	5 018	12 836	12 026	11 253	10 504	10 060	9 614	8 757
12 667	12 580	12 494	12 321	12 148	11 803	30 444	28 932	27 454	26 003	25 483	24 963	23 925
27 648	27 552	27 456	27 264	27 072	26 688	71 175	68 275	65 412	62 574	61 947	61 320	60 057

skatt i procent av inkomsten.

2:00	1:10	0:20	—	—	—	4:10	2:00	1:10	0:20	—	—	—
3:50	4:15	2:80	2:15	1:70	0:80	8:75	6:50	4:70	2:90	2:15	1:70	0:80
7:00	6:10	5:20	4:30	3:40	2:20	10:87	9:03	7:33	6:13	4:90	3:70	2:20
7:75	7:07	6:40	5:73	5:05	3:70	11:93	10:55	9:20	7:83	6:33	5:33	4:10
8:22	7:66	7:12	6:58	6:04	4:96	12:66	11:50	10:38	9:28	8:20	7:10	5:80
8:60	8:10	7:60	7:15	6:70	5:80	13:20	12:23	11:25	10:25	9:35	8:43	6:92
9:08	8:70	8:33	7:95	7:59	6:85	13:93	13:18	12:41	11:68	10:93	10:20	8:74
9:36	9:06	8:76	8:46	8:17	7:57	14:47	13:84	13:20	12:58	11:96	11:25	10:16
9:60	9:32	9:05	8:80	8:56	8:06	15:11	14:47	13:85	13:28	12:73	12:20	11:16
9:95	9:74	9:54	9:34	9:14	8:73	16:28	15:78	15:27	14:77	14:26	13:76	12:78
10:32	10:13	9:94	9:75	9:56	9:18	17:33	16:89	16:44	15:99	15:54	15:09	14:19
11:59	11:50	11:42	11:34	11:25	11:08	22:21	21:96	21:70	21:46	21:21	20:96	19:93
12:68	12:63	12:58	12:53	12:48	12:39	26:70	26:56	26:41	26:26	26:12	25:97	25:68
13:83	13:80	13:77	13:75	13:72	13:67	31:71	31:62	31:53	31:44	31:36	31:27	31:09

i procent av inkomsten.

1:80	0:20	—	—	—	—	5:10	1:80	0:20	—	—	—	—
5:20	2:80	1:80	0:20	—	—	10:75	6:10	2:90	1:80	0:20	—	—
6:80	5:20	3:60	1:80	0:73	—	12:53	8:63	6:13	3:97	1:80	0:73	—
7:60	6:40	5:20	2:80	1:80	0:20	13:43	10:43	7:83	6:13	2:90	1:80	0:20
8:08	7:12	6:16	4:24	2:44	1:16	14:12	11:50	9:36	7:40	4:84	2:44	1:16
8:48	7:60	6:80	5:20	3:60	1:80	14:62	12:33	10:37	8:63	6:12	3:97	1:80
8:99	8:32	7:66	6:40	5:20	2:80	15:51	13:50	11:85	10:35	7:83	6:11	2:90
9:29	8:76	8:13	7:18	6:16	4:24	16:14	14:37	12:85	11:38	9:38	7:40	4:83
9:58	9:06	8:61	7:73	6:85	5:20	16:98	15:10	13:63	12:31	10:48	8:72	6:12
9:91	9:54	9:18	8:46	7:77	6:44	18:45	16:76	15:26	13:87	12:13	10:61	7:90
10:27	9:93	9:60	8:97	8:39	7:25	19:89	18:16	16:61	15:19	13:66	12:22	9:58
11:57	11:42	11:27	10:96	10:65	10:03	25:67	24:05	22:51	21:01	20:12	19:23	17:51
12:66	12:58	12:49	12:32	12:14	11:80	30:44	28:93	27:45	26:00	25:48	24:96	23:92
13:82	13:78	13:73	13:63	13:54	13:35	35:59	34:14	32:71	31:29	30:97	30:66	30:03

Tabell 6 (forts.). Individuella exempel på verkningarna av föreslagna

Taxerat belopp resp. taxerad inkomst	Kronoutskylder för skattskyldiga med							Skatt för familjehjälp			
	enbart grund- avdrag	grundavdrag jämte						Ogift med enbart gr.avdr.	Gift		enbart grund- avdrag
		1 fam.- avdrag	2 fam.- avdrag	3 fam.- avdrag	4 fam.- avdrag	5 fam.- avdrag	7 fam.- avdrag		med 1 fam.- avdrag	med 2 fam.- avdrag	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ortsgrupp IV. Enligt gällande											
1 000	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	31
2 000	32	18	9	—	—	—	—	—	—	—	131
3 000	83	55	35	26	16	7	—	—	—	—	231
4 000	134	106	79	51	42	33	14	—	—	—	331
5 000	187	157	130	102	74	58	40	—	—	—	434
6 000	241	211	182	153	125	98	65	—	—	—	539
8 000	353	320	291	262	232	203	145	—	—	—	749
10 000	474	440	407	375	343	311	253	—	—	—	959
12 000	619	573	535	499	464	430	366	—	—	—	1 177
16 000	971	922	874	826	777	729	638	—	—	—	1 617
20 000	1 353	1 301	1 249	1 198	1 146	1 093	940	—	—	—	2 093
50 000	5 247	5 165	5 083	5 001	4 918	4 836	4 672	—	—	—	5 829
100 000	13 953	13 856	13 758	13 661	13 564	13 466	13 271	—	—	—	12 715
200 000	35 674	35 552	35 430	35 308	35 185	35 063	34 819	—	—	—	27 702
Enligt förslag,											
1 000	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	34
2 000	50	16	—	—	—	—	—	—	—	—	149
3 000	101	49	24	7	—	—	—	20	—	—	249
4 000	152	100	50	33	—	—	—	30	—	—	349
5 000	206	151	99	58	23	—	—	40	13	—	453
6 000	260	205	150	98	49	14	—	50	20	6	558
8 000	374	313	258	203	100	65	—	90	39	13	768
10 000	497	432	371	311	201	116	47	130	66	26	978
12 000	649	564	495	430	309	199	98	179	93	40	1 198
16 000	1 003	911	820	729	558	425	203	299	173	79	1 638
20 000	1 388	1 290	1 191	1 093	904	722	420	459	272	123	2 118
50 000	5 301	5 146	4 991	4 836	4 526	4 217	3 645	1 659	1 072	523	5 858
100 000	14 019	13 835	13 650	13 466	13 098	12 729	11 992	3 659	2 405	1 189	12 748
200 000	35 772	35 525	35 294	35 063	34 602	34 140	33 216	7 659	5 072	2 523	27 763
Enligt gällande bestämmelser,											
1 000	0:20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3:10
2 000	1:60	0:90	0:45	—	—	—	—	—	—	—	6:55
3 000	2:77	1:33	1:17	0:87	0:53	0:23	—	—	—	—	7:70
4 000	3:35	2:65	1:97	1:27	1:05	0:82	0:35	—	—	—	8:28
5 000	3:74	3:14	2:60	2:04	1:48	1:16	0:80	—	—	—	8:68
6 000	4:02	3:52	3:03	2:55	2:08	1:63	1:08	—	—	—	8:98
8 000	4:41	4:00	3:64	3:28	2:90	2:54	1:81	—	—	—	9:37
10 000	4:74	4:40	4:07	3:75	3:43	3:11	2:53	—	—	—	9:59
12 000	5:16	4:77	4:46	4:16	3:87	3:58	3:05	—	—	—	9:81
16 000	6:07	5:76	5:46	5:16	4:86	4:56	3:99	—	—	—	10:11
20 000	6:76	6:50	6:24	5:99	5:73	5:46	4:95	—	—	—	10:47
50 000	10:49	10:33	10:17	10:00	9:84	9:67	9:34	—	—	—	11:66
100 000	13:95	13:86	13:76	13:66	13:56	13:46	13:27	—	—	—	12:72
200 000	17:84	17:77	17:71	17:65	17:59	17:53	17:42	—	—	—	13:85

ändringar i avseende å den statliga och kommunala beskattningen.

Kommunalutskylder för skattskyldiga med						Summa utskylder för skattskyldiga med						
grundavdrag jämte						enbart grundavdrag	grundavdrag jämte					
1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag		1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

bestämmelser, skatt i kronor.

18	9	—	—	—	—	33	18	9	—	—	—	—
104	77	50	41	32	14	163	122	86	50	41	32	14
204	177	150	123	96	64	314	259	212	176	139	103	64
304	277	250	223	196	142	465	410	356	301	265	229	156
404	377	350	323	296	242	621	561	507	452	397	354	282
509	479	450	423	396	342	780	720	661	603	548	494	407
719	689	660	630	600	542	1 102	1 039	980	922	862	803	687
929	899	870	840	810	751	1 433	1 369	1 306	1 245	1 183	1 121	1 004
1 144	1 112	1 080	1 050	1 020	961	1 796	1 717	1 647	1 579	1 514	1 450	1 327
1 584	1 552	1 520	1 487	1 455	1 390	2 588	2 506	2 426	2 346	2 264	2 184	2 028
2 055	2 017	1 980	1 942	1 904	1 830	3 446	3 356	3 266	3 178	3 088	2 997	2 820
5 786	5 743	5 700	5 656	5 613	5 527	11 076	10 951	10 826	10 701	10 574	10 449	10 199
12 667	12 618	12 570	12 521	12 472	12 375	26 668	26 523	26 376	26 231	26 085	25 938	25 645
27 648	27 594	27 540	27 486	27 432	27 324	63 376	63 200	63 024	62 848	62 671	62 495	62 143

skatt i kronor.

16	—	—	—	—	—	42	16	—	—	—	—	—
98	49	32	—	—	—	199	114	49	32	—	—	—
198	147	96	48	14	—	370	247	171	103	48	14	—
298	247	196	98	64	—	531	398	297	229	98	64	—
398	347	296	194	114	46	699	562	446	354	217	114	46
502	447	396	294	192	96	868	727	603	494	343	206	96
712	656	600	494	392	196	1 232	1 064	927	803	594	457	196
922	866	810	698	592	388	1 605	1 420	1 263	1 121	899	708	435
1 137	1 076	1 020	908	796	588	2 026	1 794	1 611	1 450	1 217	995	686
1 577	1 516	1 455	1 332	1 216	992	2 940	2 661	2 415	2 184	1 890	1 641	1 195
2 047	1 975	1 904	1 772	1 650	1 411	3 965	3 609	3 289	2 997	2 676	2 372	1 831
5 776	5 695	5 613	5 450	5 287	4 960	12 818	11 994	11 209	10 449	9 976	9 504	8 605
12 656	12 564	12 472	12 289	12 105	11 738	30 426	28 896	27 403	25 938	25 387	24 834	23 730
27 636	27 534	27 432	27 228	27 024	26 616	71 194	68 233	65 351	62 495	61 830	61 164	59 832

skatt i procent av inkomsten.

1:80	0:90	—	—	—	—	3:30	1:80	0:90	—	—	—	—
5:20	3:85	2:50	2:05	1:60	0:70	8:15	6:10	4:30	2:50	2:05	1:60	0:70
6:80	5:90	5:00	4:10	3:20	2:13	10:47	8:63	7:07	5:87	4:63	3:43	2:13
7:60	6:93	6:25	5:57	4:90	3:55	11:63	10:25	8:90	7:52	6:62	5:72	3:90
8:08	7:54	7:00	6:46	5:92	4:84	12:42	11:22	10:14	9:04	7:94	7:08	5:64
8:48	7:98	7:50	7:05	6:60	5:70	13:00	12:00	11:01	10:05	9:13	8:23	6:78
8:99	8:61	8:25	7:88	7:50	6:78	13:78	12:99	12:25	11:53	10:78	10:04	8:59
9:29	8:99	8:70	8:40	8:10	7:51	14:33	13:69	13:06	12:45	11:83	11:21	10:04
9:53	9:27	9:00	8:75	8:50	8:01	14:97	14:30	13:73	13:16	12:62	12:08	11:06
9:90	9:70	9:50	9:29	9:09	8:69	16:18	15:66	15:16	14:66	14:15	13:65	12:68
10:28	10:09	9:90	9:71	9:52	9:15	17:23	16:78	16:33	15:89	15:44	14:98	14:10
11:57	11:48	11:40	11:31	11:23	11:05	22:15	21:90	21:65	21:40	21:15	20:90	20:39
12:66	12:62	12:57	12:52	12:47	12:38	26:67	26:52	26:38	26:23	26:08	25:93	25:65
13:83	13:80	13:77	13:74	13:71	13:65	31:69	31:60	31:51	31:42	31:33	31:24	31:07

Tabell 6 (forts.). Individuella exempel på verkningarna av föreslagna

Taxerat belopp resp. taxerad inkomst	Kronoutskylder för skattskyldiga med							Skatt för familjehjälp			enbart grund- avdrag
	enbart grund- avdrag	grundavdrag jämte						Ogift med enbart gr.avdr.	Gift		
		1 fam.- avdrag	2 fam.- avdrag	3 fam.- avdrag	4 fam.- avdrag	5 fam.- avdrag	7 fam.- avdrag		med 1 fam.- avdrag	med 2 fam.- avdrag	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Ortsgrupp IV. Enligt förslag,											
1 000	0·80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3·40
2 000	2·50	0·80	—	—	—	—	—	—	—	—	7·45
3 000	3·36	1·63	0·80	0·23	—	—	—	0·67	—	—	8·30
4 000	3·80	2·50	1·25	0·82	—	—	—	0·75	—	—	8·73
5 000	4·12	3·02	1·98	1·16	0·46	—	—	0·80	0·26	—	9·06
6 000	4·33	3·41	2·50	1·63	0·81	0·23	—	0·83	0·33	0·10	9·30
8 000	4·67	3·91	3·23	2·54	1·25	0·81	—	1·13	0·49	0·16	9·60
10 000	4·97	4·32	3·71	3·11	2·01	1·16	0·47	1·30	0·66	0·26	9·78
12 000	5·41	4·70	4·13	3·58	2·58	1·66	0·82	1·49	0·77	0·33	9·99
16 000	6·27	5·69	5·13	4·56	3·49	2·66	1·27	1·87	1·08	0·49	10·24
20 000	6·94	6·45	5·95	5·46	4·52	3·61	2·10	2·30	1·36	0·61	10·59
50 000	10·60	10·29	9·98	9·67	9·05	8·43	7·29	3·32	2·14	1·05	11·72
100 000	14·02	13·83	13·65	13·47	13·10	12·73	11·99	3·66	2·40	1·19	12·75
200 000	17·88	17·76	17·64	17·53	17·30	17·07	16·61	3·83	2·53	1·26	13·88
Ortsgrupp V. Enligt gällande											
1 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25
2 000	26	15	5	—	—	—	—	—	—	—	125
3 000	76	46	31	20	10	—	—	—	—	—	225
4 000	127	97	66	46	36	25	5	—	—	—	325
5 000	180	148	117	87	61	51	31	—	—	—	427
6 000	234	202	169	138	107	76	56	—	—	—	532
8 000	345	310	278	245	212	180	117	—	—	—	742
10 000	466	428	393	357	322	288	223	—	—	—	952
12 000	609	560	519	479	441	405	333	—	—	—	1 170
16 000	960	906	853	799	745	694	592	—	—	—	1 610
20 000	1 342	1 284	1 227	1 169	1 111	1 053	942	—	—	—	2 085
50 000	5 229	5 137	5 046	4 955	4 864	4 773	4 590	—	—	—	5 820
100 000	13 934	13 824	13 716	13 607	13 499	13 390	13 174	—	—	—	12 707
200 000	35 647	35 511	35 376	35 240	35 104	34 968	34 697	—	—	—	27 690
Enligt förslag											
1 000	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	26
2 000	47	14	—	—	—	—	—	—	—	—	146
3 000	98	43	21	3	—	—	—	19	—	—	246
4 000	149	94	47	29	—	—	—	29	—	—	346
5 000	203	145	90	54	17	—	—	39	12	—	450
6 000	257	199	141	86	43	6	—	49	19	6	555
8 000	370	307	248	170	94	57	—	88	38	13	765
10 000	493	425	361	298	181	108	35	128	65	25	975
12 000	644	556	483	415	290	172	86	178	91	38	1 195
16 000	998	901	804	708	534	396	190	298	170	74	1 635
20 000	1 382	1 278	1 174	1 070	872	681	378	457	269	120	2 114
50 000	5 292	5 128	4 964	4 800	4 671	4 543	3 552	1 657	1 069	520	5 853
100 000	14 008	13 813	13 618	13 423	13 032	12 642	11 861	3 657	2 403	1 187	12 742
200 000	35 742	35 498	35 253	35 009	34 520	34 031	33 053	7 657	5 069	2 520	27 732

ändringar i avseende å den statliga och kommunala beskattningen.

Kommunalutskylder för skattskyldiga med						Summa utskylder för skattskyldiga med						
grundavdrag jämte						enbart grundavdrag	grundavdrag jämte					
1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag		1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

skatt i procent av inkomsten.

1 60	—	—	—	—	—	4 20	1 60	—	—	—	—	—
4 90	2 45	1 60	—	—	—	9 95	5 70	2 45	1 60	—	—	—
6 60	4 90	3 20	1 60	0 47	—	12 33	8 23	5 70	3 43	1 60	0 47	—
7 45	6 17	4 90	2 45	1 60	—	13 28	9 95	7 42	5 72	2 45	1 60	—
7 96	6 94	5 92	3 88	2 28	0 92	13 98	11 24	8 92	7 08	4 34	2 28	0 92
8 37	7 45	6 60	4 90	3 20	1 60	14 46	12 11	10 05	8 23	5 71	3 43	1 60
8 90	8 20	7 50	6 18	4 90	2 45	15 40	13 30	11 59	10 04	7 43	5 71	2 45
9 22	8 66	8 10	6 98	5 92	3 88	16 05	14 20	12 63	11 21	8 99	7 08	4 35
9 47	8 97	8 50	7 57	6 63	4 90	16 88	14 95	13 43	12 08	10 15	8 29	5 72
9 86	9 47	9 09	8 33	7 60	6 20	18 38	16 63	15 09	13 65	11 82	10 26	7 47
10 23	9 88	9 52	8 86	8 25	7 05	19 83	18 04	16 44	14 98	13 38	11 86	9 15
11 55	11 39	11 23	10 90	10 57	9 92	25 64	23 98	22 42	20 90	19 95	19 00	17 21
12 66	12 56	12 47	12 29	12 10	11 74	30 43	28 89	27 40	25 94	25 39	24 83	23 73
13 82	13 77	13 71	13 61	13 51	13 30	35 59	34 11	32 67	31 24	30 91	30 58	29 91

bestämmelser, skatt i kronor.

15	5	—	—	—	—	25	15	5	—	—	—	—
95	65	45	35	25	5	151	110	70	45	35	25	5
195	165	135	105	75	55	301	241	196	155	115	75	55
295	265	235	205	175	115	452	392	331	281	241	200	120
395	365	335	305	275	215	607	543	482	422	366	326	246
499	466	435	405	375	315	766	701	635	573	512	451	371
709	676	643	610	577	515	1 087	1 019	954	888	822	757	632
919	886	853	820	787	721	1 418	1 347	1 279	1 210	1 142	1 075	944
1 134	1 098	1 063	1 030	997	931	1 779	1 694	1 617	1 542	1 471	1 402	1 264
1 574	1 538	1 502	1 466	1 430	1 358	2 570	2 480	2 391	2 301	2 211	2 124	1 950
2 043	2 001	1 959	1 917	1 875	1 798	3 427	3 327	3 228	3 128	3 028	2 928	2 740
5 772	5 724	5 676	5 628	5 580	5 484	11 049	10 909	10 770	10 631	10 492	10 353	10 074
12 651	12 597	12 543	12 489	12 435	12 327	26 641	26 475	26 313	26 150	25 988	25 825	25 501
27 630	27 570	27 510	27 450	27 390	27 270	63 337	63 141	62 946	62 750	62 554	62 358	61 967

skatt i kronor.

14	—	—	—	—	—	33	14	—	—	—	—	—
92	46	28	—	—	—	193	106	46	28	—	—	—
192	138	84	42	6	—	363	235	159	87	42	6	—
292	238	184	92	56	—	524	386	285	213	92	56	—
392	338	284	176	106	34	692	549	428	338	193	106	34
496	438	384	276	168	84	861	714	585	470	319	174	84
706	646	587	476	368	184	1 223	1 051	907	757	570	425	184
916	856	797	678	568	352	1 596	1 406	1 242	1 095	859	676	387
1 130	1 066	1 007	888	769	552	2 017	1 777	1 587	1 422	1 178	941	638
1 570	1 505	1 440	1 311	1 189	955	2 931	2 641	2 383	2 148	1 845	1 585	1 145
2 038	1 963	1 887	1 751	1 621	1 372	3 953	3 585	3 257	2 957	2 623	2 302	1 750
5 767	5 680	5 594	5 421	5 248	4 903	12 802	11 964	11 164	10 394	9 892	9 391	8 455
12 645	12 548	12 451	12 256	12 062	11 673	30 407	28 861	27 353	25 874	25 288	24 704	23 534
27 624	27 516	27 408	27 192	26 976	26 544	71 131	68 191	65 289	62 417	61 712	61 007	59 597

Tabell 6 (forts.). Individuella exempel på verkningarna av föreslagna

Taxerat belopp resp. taxerad inkomst	Kronoutskylder för skattskyldiga med							Skatt för familjehjälp			
	enbart grund- avdrag	grundavdrag jämte						Ogift med enbart gr.avdr.	Gift		enbart grund- avdrag
		1 fam.- avdrag	2 fam.- avdrag	3 fam.- avdrag	4 fam.- avdrag	5 fam.- avdrag	7 fam.- avdrag		med 1 fam.- avdrag	med 2 fam.- avdrag	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Ortsgrupp V. Enligt gällande bestämmelser,

1 000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2:50
2 000	1:30	0:75	0:25	—	—	—	—	—	—	—	6:25
3 000	2:53	1:53	1:03	0:67	0:33	—	—	—	—	—	7:50
4 000	3:17	2:42	1:65	1:15	0:90	0:62	0:12	—	—	—	8:13
5 000	3:60	2:96	2:34	1:74	1:22	1:02	0:62	—	—	—	8:54
6 000	3:90	3:37	2:82	2:30	1:78	1:27	0:93	—	—	—	8:87
8 000	4:31	3:87	3:47	3:06	2:65	2:25	1:46	—	—	—	9:28
10 000	4:66	4:28	3:93	3:57	3:22	2:88	2:23	—	—	—	9:52
12 000	5:07	4:67	4:33	3:99	3:67	3:37	2:77	—	—	—	9:75
16 000	6:00	5:66	5:33	4:99	4:66	4:34	3:70	—	—	—	10:06
20 000	6:71	6:42	6:13	5:84	5:55	5:26	4:71	—	—	—	10:43
50 000	10:46	10:27	10:09	9:91	9:72	9:55	9:18	—	—	—	11:64
100 000	13:93	13:82	13:71	13:61	13:50	13:39	13:17	—	—	—	12:71
200 000	17:82	17:75	17:69	17:62	17:55	17:48	17:35	—	—	—	13:85

Enligt förslag, skatt

1 000	0:70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2:60
2 000	2:35	0:70	—	—	—	—	—	—	—	—	7:30
3 000	3:27	1:43	0:70	0:10	—	—	—	0:63	—	—	8:20
4 000	3:72	2:35	1:18	0:72	—	—	—	0:73	—	—	8:65
5 000	4:06	2:90	1:80	1:08	0:34	—	—	0:78	0:24	—	9:00
6 000	4:28	3:31	2:35	1:43	0:71	0:10	—	0:82	0:32	0:10	9:25
8 000	4:63	3:84	3:10	2:12	1:18	0:71	—	1:10	0:47	0:16	9:56
10 000	4:93	4:25	3:61	2:98	1:81	1:08	0:35	1:23	0:65	0:25	9:75
12 000	5:37	4:63	4:03	3:46	2:42	1:43	0:72	1:48	0:76	0:32	9:96
16 000	6:24	5:63	5:03	4:43	3:34	2:48	1:19	1:86	1:06	0:46	10:22
20 000	6:91	6:39	5:87	5:35	4:36	3:40	1:89	2:28	1:34	0:60	10:57
50 000	10:58	10:26	9:93	9:60	8:94	8:29	7:10	3:31	2:14	1:04	11:71
100 000	14:01	13:81	13:62	13:42	13:03	12:64	11:86	3:66	2:40	1:18	12:74
200 000	17:87	17:74	17:63	17:50	17:26	17:01	16:52	3:83	2:53	1:26	13:86

ändringar i avseende å den statliga och kommunala beskattningen.

Kommunalutskylder för skattskyldiga med						Summa utskylder för skattskyldiga med						
grundavdrag jämte						enbart grundavdrag	grundavdrag jämte					
1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag		1 fam.-avdrag	2 fam.-avdrag	3 fam.-avdrag	4 fam.-avdrag	5 fam.-avdrag	7 fam.-avdrag
13	14	15	16	17	18		19	20	21	22	23	24

skatt i procent av inkomsten.

1.50	0.50	—	—	—	—	2.50	1.50	0.50	—	—	—	—
4.75	3.25	2.25	1.75	1.25	0.25	7.55	5.50	3.50	2.25	1.75	1.25	0.25
6.50	5.50	4.50	3.50	2.50	1.83	10.03	8.03	6.53	5.17	3.83	2.50	1.83
7.38	6.62	5.87	5.12	4.38	2.88	11.80	9.80	8.27	7.02	6.02	5.00	3.00
7.90	7.30	6.70	6.10	5.50	4.30	12.14	10.86	9.64	8.44	7.32	6.52	4.92
8.31	7.76	7.25	6.75	6.25	5.25	12.77	11.68	10.58	9.55	8.53	7.52	6.18
8.87	8.45	8.04	7.63	7.21	6.44	13.59	12.74	11.92	11.10	10.28	9.46	7.90
9.19	8.86	8.53	8.20	7.87	7.21	14.18	13.47	12.79	12.10	11.42	10.75	9.44
9.45	9.15	8.86	8.58	8.31	7.76	14.82	14.12	13.48	12.85	12.25	11.68	10.53
9.84	9.61	9.39	9.16	8.94	8.49	16.06	15.50	14.94	14.38	13.82	13.28	12.19
10.22	10.01	9.80	9.59	9.38	8.99	17.14	16.64	16.14	15.64	15.14	14.64	13.70
11.54	11.45	11.35	11.26	11.16	10.97	22.10	21.81	21.54	21.26	20.98	20.71	20.15
12.65	12.60	12.54	12.49	12.43	12.33	26.64	26.47	26.31	26.15	25.99	25.82	25.50
13.82	13.78	13.75	13.72	13.70	13.63	31.67	31.57	31.47	31.37	31.27	31.18	30.98

i procent av inkomsten.

1.40	—	—	—	—	—	3.30	1.40	—	—	—	—	—
4.60	2.30	1.40	—	—	—	9.65	5.30	2.30	1.40	—	—	—
6.40	4.60	2.80	1.40	0.20	—	12.10	7.83	5.30	2.90	1.40	0.20	—
7.30	5.95	4.60	2.30	1.40	—	13.10	9.65	7.13	5.32	2.30	1.40	—
7.84	6.76	5.68	3.52	2.12	0.68	13.84	10.98	8.56	6.76	3.86	2.12	0.68
8.27	7.30	6.40	4.60	2.80	1.40	14.35	11.90	9.75	7.83	5.31	2.90	1.40
8.83	8.08	7.34	5.95	4.60	2.30	15.29	13.14	11.34	9.46	7.13	5.13	2.30
9.16	8.56	7.97	6.78	5.68	3.52	15.96	14.06	12.42	10.95	8.59	6.76	3.87
9.41	8.88	8.39	7.40	6.41	4.60	16.81	14.80	13.23	11.85	9.82	7.84	5.32
9.81	9.41	9.00	8.19	7.43	5.97	18.32	16.50	14.90	13.43	11.53	9.91	7.16
10.19	9.81	9.43	8.75	8.11	6.86	19.76	17.92	16.28	14.78	13.11	11.51	8.75
11.53	11.36	11.19	10.84	10.49	9.81	25.60	23.93	22.33	20.79	19.78	18.78	16.91
12.65	12.55	12.45	12.26	12.06	11.67	30.41	28.86	27.35	25.87	25.29	24.70	23.53
13.81	13.75	13.70	13.59	13.49	13.27	35.56	34.08	32.64	31.20	30.85	30.50	29.79

Statens offentliga utredningar 1936

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

Betänkande med förslag till lag om behandling av förbrytare, hemfallna åt alkoholmissbruk, m. m. [4]
Förslag till lag om ändring i vissa delar av sjölagen m. m. [17]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Kommunalförvaltning.

Statens och kommunernas finansväsen.

Politi.

Betänkande med förslag ang. revision av lagstiftningen rörande tillverkning, beskattning och försäljning av maltdrycker. [5]

Nationalekonomi och socialpolitik.

Utredning med förslag rörande bidrag åt barn till ånkor och vissa invalider samt åt föräldralösa barn. [6]

Socialiseringsproblemet. Allmänna synpunkter. [7]

Ur socialiseringens europeiska idékrets. [8]

Socialiseringsidéer och socialiseringspraxis i Sovjetunionen. 1. [9]

Betänkande ang. förlossningsvården och barnmorskeväsendet samt förebyggande mödra- och barnavård. [12]

Betänkande ang. familjebeskattningen. [13]

Betänkande ang. dels planmässigt sparande och dels statliga bostättningslån. [14]

Betänkande ang. moderskapspenning och mödrahjälpen. [15]

Hälso- och sjukvård.

Betänkanden 1 rörande serafimerlasarettets ekonomi samt 2 rörande lasarettets ställning och verksamhet. [1]

Allmänt näringsväsen.

Fast egendom. Jordbruk med binärningar.

Betänkande med förslag om vissa föreskrifter beträffande konsumtionsmjölk. [3]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Industri.

Handel och sjöfart.

Statligt kaffemonopol. [10]

Kommunikationsväsen.

Utredning rörande förhållandet mellan land- och sjötrafikmedel. [16]

Bank-, kredit- och penningväsen.

Försäkringsväsen.

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

Förslag till psalmbok för svenska kyrkan. [11]

Försvarsväsen.

Utrikes ärenden. Internationell rätt.

Förslag till konvention mellan Sverige och Schweiz om erkännande och verkställighet av domar och skiljedomar m. m. [2]